ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 287 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1961 ΔΡ. 5

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Τὸ ἐκπληκτικὸ βῆμα τοῦ Γκαγκάριν

Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Ἄρθρο τοῦ κ. Παν. Παπαληγούρα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 287 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ ΣΤ' 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1961

Ἔκδοσις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ἡλιόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονῆς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Ἄλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:
Συντάξεως, Σωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 527-081
Ἐκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:
Ἐσωτερικοῦ, ἑξάμηνος δραχ. 130. Ἐτησία δραχ. 260.
Ἐξωτερικοῦ, ἑξάμηνος δολλάρ. 7. Ἐτησία δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἄρθρων καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἄδεια τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)

Οἱ ἀναγνῶστες μας γράφουν

Καὶ πάλι τὸ «Μπουζούκι»

Τὸν ἀναβαλλόμενο στὰ μπουζούκια ψάλλει ἀγανακτισμένος ὁ ἀναγνώστης μας κ. Δ. Κ. φοιτητής, ὁ ὁποῖος ψέγει μάλιστα καὶ τὸ περιοδικὸ ἐπειδὴ «δίνει σημασία σ' αὐτὸ τὸ ἄθλιον μουσικὸν εἶδος». Εἶναι ἐκπληκτικόν, γράφει, πῶς ἐπεστρατεύθησαν ἐπιχειρήματα καὶ ἰαχυρισμοὶ γιὰ νὰ συνδέσουν ἐτὸ θλιβερὸν κατασκεύασμα» μὲ ἑλληνικὲς ρίζες καὶ λαϊκὸν ὄφος, ἀφοῦ εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι τὸ «ρεμπέτικο» δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο ἀπὸ μιὰ «ὠμωδία τῆς ἀθλιότητος». Καὶ προσθέτει: ε"Αν οἱ κύριοι ποὺ τὸ ὑπερασπίζονται ἦσαν εἰλικρινέστεροι, θὰ ὡμολογοῦσαν ὅτι εἶναι μιὰ νοσηρὴ ἰμόδα ποὺ τοὺς παρέσυρε, μία κατάπτωσις ἐτὴν ὁποίαν θυθίζονται καὶ προσπαθοῦν νὰ ἀνεύρουν ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὸν ἰδυθόν. Ἐξ ἄλλου, ὅλα τὰ ἄνθη τοῦ κακοῦ ἔχουν ἀπολογητάς, ὅλες οἱ καταστάσεις, καὶ οἱ πιὸ φρικτές, ἔχουν τὴν αἰτιολογία τους, ὄχι ὅμως καὶ τὴν δικαίωσή τους».

Καὶ ὁ ἐπιστολογράφος ἐπιμένει ἐξοργισμένος ὅτι δὲν ὑπάρχει ἴχνος Ἑλλάδος σ' αὐτὸ τὸ τραγούδι. «Ἑλλάδα σημαίνει φωτεινὸ καὶ διαυγὲς ὄφος, ἁπλότης, καθαρὸ μυαλὸ καὶ καλόκαρδη διάθεση. Ποιὰ σχέση μὲ αὐτὰ ἔχει τὸ μπουζούκι; Σὲ ποιὸν μουχλιασμένο τόπο, σὲ ποιὰ θρωμερὰ καταγώγια τῆς ἀπελπισίας ἀνεπτύχθη ἡ δῆθεν εγνήσια» ἀποθέωση τῆς νεοελληνικῆς ψυχῆς; Καὶ ἂν ὑπάρχουν παρόμοιες καταστάσεις— καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι ὑπάρχουν, ἀφοῦ τραγουδιοῦνται— πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἀρρώστια κι ἂς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι ὁ πόνες, ἡ θλῖψη, ἡ μελαγχολία, γίνονται τραγούδι γιὰ νὰ ξεπεραστοῦν καὶ ὅτι ποτὲ ἰδὲν ὑμνεῖται μιὰ νοσηρότης γιὰ νὰ καταποντισθοῦμε στὸ τέλμα της».

Πολυτέλειες...

Πρὸς τὸν **INDEX** γράφει ὁ «Χαλανδραίος» καὶ μάλιστα κατὰ μίμηση τοῦ ὕφους του, γιὰ νὰ ὑπογραμμίση καὶ ἐνισχύση τὴν ἄποψη ποὺ ὑποστηρίζει τὸ πρόσφατο χρονογράφημα μὲ τὸν τίτλο «Ντροπή».

«Σοῦ γράφω γιὰ νὰ σοῦ τονίσω ὅτι σφάλλεις. Καὶ σφάλλεις γιατὶ γράφεις «Ντροπή». Ἐνῶ δὲν εἶναι ντροπή. Εἶναι ντροπές. Ντροπὲς καὶ γάνες. Ἔτσι ἔπρεπε νὰ τιτλοφορήσης τὸ ὡραιότατο ἄρθράκι σου. Καὶ νὰ μὴ γράψης μόνο γιὰ τὸ ἀκάτιο, ποὺ ἐπὶ τέλους σχετίζεται καὶ λίγο μὲ τὴν ψυχαγωγία.

Νὰ γράψης καὶ γιὰ τὰ ἄλλα εἴδη πολυτελείας, γιὰ τὸ ψυγεῖο τὸ ἠλεκτρικὸ καὶ γιὰ τὸ λουτρό. Γιὰ τὸν θερμοσίφωνα καὶ τὸ ζεστὸ νερό. Γιὰ τὸ καζανάκι τῆς τουαλέττας ποὺ ὁ κ. Ἔφορος ἐξετάζει ἐπισταμένως μήπως εἶναι χαμηλῆς πιέσεως — ὁπότε θεωρεῖται πλέον βέβαιον ὅτι διάγεις πολυτελῶς.

Γιὰ τὸν δάσκαλο τοῦ παιδιοῦ, ποὺ πρέπει νὰ μείνη στραβό. Γιὰ τὸ μικρό, φθηνό, χιλιομεταχειρισμένο αὐτοκινητάκι τοῦ γιατροῦ, τοῦ μικροεπαγγελματία, τοῦ δημοσιογράφου, τοῦ ἄρωστου ποὺ δὲν ἀντέχουν τὰ ποδάρια του νὰ τὸν πάνε στὴν δουλειά του. Γιὰ τὸ μικρὸ ξύλινο σπιτάκι ποὺ μὲ χίλιους μόχθους στήθηκε ἢ νοικιάστηκε σὲ κάποιαν ἄκρη, κοντὰ στὰ πεῦκα, γιὰ νὰ πηγαίνουν ἕνα μῆνα τὸ χρόνο τὰ παιδιά. Γιὰ νὰ μὴ γίνουν φυματικὰ ὅπως τὰ θέλει ὁ γραφοπόντικας τοῦ ὑπουργείου καὶ ὁ ἔφορος τῆς περιφερείας τους. Αὐτὸ εἶναι τὸ περιδόητον θέρετρον κάρφος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ κ. Ἐφόρου. Κ' ἐνῶ σ' ὅλα τὰ πολιτισμένα μέρη τῆς γῆς, τὸ κράτος τὰ προπαγανδίζει ὅλα αὐτὰ μὲ κάθε τρόπο. Καὶ σ' ὅσους δὲν μποροῦν νὰ τὰ ἔχουν, τοὺς παρέχει τὴν βοήθειά του γιὰ νὰ τ' ἀποκτήσουν. Γιὰ νὰ ἔχουν οἱ ἄνθρωποι τὴν ὑγεία, τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δύνομη νὰ δουλεύουν καὶ νὰ ἀπολύουν. Γιὰ νὰ μὴ βρεθῆ τὸ ἴδιο τὸ κράτος στὴν ἀνάγκη νὰ χτίζη σανατόρια. Ἐδῶ, βέβαια, δὲν μᾶς χρειάζονται οὔτε αὐτά. Γιὰ τοὺς φυματικοὺς καὶ τοὺς ἀρρώστους ἔχουμε βρεῖ τὴ λύση πρὸ αἰώνων. Ἔχουμε τὸν καιάδα. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ντροπές. Καὶ οἱ γραφοπόντικες δουλεύουν, δουλεύουν... Σιγὰ - σιγά, ἕναν - ἕναν ρεκανίζουν τοὺς μικροαστοὺς καὶ ἀραιώνουν τὴν τάξη τους. Καὶ οὕτω, γέμει ἐλπίδων καὶ τοῦ πτωχοῦ Χρυσοστὼφ ἡ καρδία. Τὸ τεμάχιον τοῦτο, ὑπὲρ ἐμοῦ γέγραπται. Ἔρρωσο ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ φόβῳ Κυρίου».

Τὸ Μυστικὸ μιᾶς γυναίκας Εὐλυχισμένης

Νὰ τί μᾶς γράφει μιὰ κυρία:

«Ὁ ἄντρας μου, μοῦ λέει πάντα ὅτι μὲ βρίσκει κάθε μέρα καὶ πιὸ ὥμορφη. Αὐτὸ βεβαίως μ' εὐχαριστεῖ ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύω. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ ἐπιδερμίς μου εἶναι σήμερα πιὸ δροσερὴ καὶ νεανικὴ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἤμουν 25 χρονῶν.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὸ δέρμα μου εἶχε μαῦρα στίγματα, διεσταλμένους πόρους, κοκκινίλες κλπ. Σήμερα ἡ ἐπιδερμίς μου φαίνεται ἁπαλή, δροσερὴ σὰν βελοῦδο.

Δὲν πρόκειται βεβαίως περὶ δαύματος. Ἁπλῶς περιποιοῦμαι κάθε μέρα τὸ δέρμα μου μὲ τὴν Κρέμα σας. Πιστεύω εἰλικρινῶς ὅτι ἡ Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ εἶναι τὸ πιὸ ἀποτελεσματικὸ μέσο γιὰ τὴν ὠμορφιὰ τοῦ προσώπου...»

Δοκιμάσετε καὶ σεῖς τὴν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ.

Χρησιμοποιῶντας τακτικά, κάθε μέρα τὴν Κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ θὰ ἐπιτύχετε δαυμαστὰ ἀποτελέσματα, πολὺ καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη πολυδάπανη μέθοδο.

Ἡ Κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ θὰ σᾶς δώσῃ ὅ,τι ἐπιδυμεῖτε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο. Δηλαδή, μιὰ δροσερὴ ἐπιδερμίδα ποὺ λάμπει ἀπὸ ὠμορφιά.

Δοκιμάσατε τὴν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ σήμερα κι' ὅλας.

Tokalon

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Μιὰ γλυκειὰ νότα μέσα στὸ 24ωρό σας!

Εἶναι ἡ καραμέλλα ποὺ ἐκέρδισε σὲ Πανελλήνιο δημοψήφισμα τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία ὅλων.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΕΣ

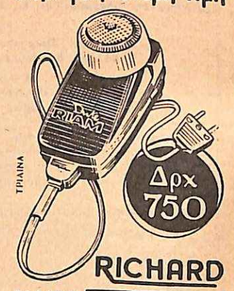
ION

ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ - ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ - ΡΟΥΜΙ
ΛΕΜΟΝΙ - ΜΕΝΤΑ - ΟΥΖΟ - ΒΟΥΤΥΡΟ
ΚΑΝΕΛΛΑ - ΣΟΚΟΛΑΤΑ - ΤΣΕΡΡΥ

Σὲ εἰδικὴ συσκευασία, τὴν πλέον συγχρονισμένη καὶ ὑγιεινή.

Ἡ μαγήτερη

ξυριστικὴ μηχανὴ στὴν φθηνότερη τιμή

RICHARD

Η ΝΕΑ ΜΗΧΑΝΗ RIAM Duke

Μὲ τὰ περισσότερα πλεονεκτήματα

- Μεγαλύτερη ξυριστικὴ ἐπιφάνεια.
- Διακόπτης ἐπὶ τῆς μηχανῆς.
- Δύο διαφορετικὲς κεφαλές.
- Τελείως ἀδόρυβη.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΙ - ΣΠΙΓΓΟΣ
Ὁδὸς Πεσμαζόγλου 9α - Τηλ. 23-324

"NOBA!"

Ἀπὸ τὶς κομψότερες γυναῖκες τῆς Εὐρώπης εἶναι καὶ ἡ Ἑλληνίδα, ἀλλά... Κυρίες μου, χωρὶς ἐλαύδινη ἐπιδερμίδα καὶ περιζιάνικο ἄρωμα, θὰ χάσετε τὴν κομψότητά σας. Ἀγοράστε λοιπὸν ἀμέσως τὸ ἀρωματικὸ σαποῦνι «NOBA» ποὺ περιέχει καὶ Gold Cream. Πώλησις χονδρική: Θηβῶν 42, Πειραιεύς. Τηλ. 492-105, 474 174.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
"Ἕνα σερβίς, Μαχαιροπήρουνα, Ἀγγλικὸ ELKINGTON Αἰώνιον δῶρον.
ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ-ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ
Πλατ. Συν/τος "Ὀθωνος 10
Αἱ ἐκπτώσεις συνεχίζονται.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΟΨΗ τῆς σημερινῆς Θεσσαλονίκης, τραβηγμένη ἀπὸ ἀεροπλάνο. Ἡ φωτογραφία παραχωρήθηκε εὐγενῶς ἀπὸ τὴν Βασιλικὴ Ἀεροπορία.

Τὸ σιγαρέττο πολυτελείας

ΑΑ ΚΕΡΑΝΗ

σᾶς προσφέρει τὴν εὐκαιρία μιᾶς ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχημένης ἀλλαγῆς, γιατὶ εἶναι τὸ σιγαρέττο τοῦ ἐκλεκτοῦ γούστου.

ΑΑ τὸ λένε ναί εἶναι!

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Κάθε πρωΐ στὶς 8

μέ **Caravelle**

διά **ΡΩΜΗ - ΠΑΡΙΣΙ**

Φθάνετε στὴ Ρώμη 9 τὸ πρωΐ. Τελειώνετε τὶς ἐργασίες σας, ἐπιστρέφετε τὸ ἴδιο βράδυ στὴν Ἀθήνα.

Προλαβαίνετε στὴ Ρώμη ὅλες τὶς ἀνταποκρίσεις πρὸς ὅλη τὴν Εὐρώπη.

Προφθάνετε στὸ Παρίσι τὶς ὑπερατλαντικὲς ἀνταποκρίσεις.

Ἐπίσης

4 φορὲς τὴν ἑβδομάδα μὲ Caravelle διὰ ΜΙΛΑΝΟ - ΠΑΡΙΣΙ

Κερδίζετε πολύτιμο χρόνο μὲ τὰ ΝΕΑ δρομολόγια τῆς AIR FRANCE

AIR FRANCE

ΤΑ ΔΥΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ "JETS" ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΠΕΥΘΥΝΘΗΤΕ ΣΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ Ἢ AIR FRANCE, ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4, ΤΗΛ. 33.561 - 5

Νά ἡ πούδρα σας

Πολύ ἁπαλὴ στρώνει θαυμάσια στὸ δέρμα, ἐξαιρετικὰ ὁμοιόμορφη, ἀρωματισμένη μὲ τὸ λεπτότερο ἄρωμα, ἡ νέα πούδρα TOKALON σὲ κουτὶ «CRYSTALE» θὰ σᾶς κάνῃ νὰ φαίνεσθε νεώτερη, ὡμορφότερη, πραγματικὰ γοητευτική!

Tokalon
Fascination

ΕΡΕΥΝΑΙ ἐπὶ Ἰδιωτικῶν ἐμπιστευτικῶν ὑποθέσεων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ (γάμων, διαζυγίων, ἐξαφανίσεων, κληρονομιῶν, κλπ.). Ἐπιτηρήσεις ἐνηλίκων. Ἀναζητήσεις ἀντικειμένων ὑπὸ κατάσχεσιν. Γραφεῖον πληροφοριῶν «ΤΡΑΝΣ-ΜΠΑΛΚΑΝΣ», Ἐλ. Βενιζέλου 15 - Ἀθῆναι, Τηλέφ. 25.194 (3—6 μ.μ. 673.658). Ἔτος Ἱδρύσεως 1933).

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Κατάστασις Ὀχήματος

Κάθε ὁδηγὸς πρὶν ξεκινήσῃ μὲ τὸ ὄχημά του, πρέπει νὰ βεβαιωθῇ ὅτι τοῦτο μπορεῖ νὰ ὁδηγηθῇ ἀσφαλῶς. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐλέγχῃ ὁριωμένα βασικὰ ἐξαρτήματα τοῦ αὐτοκινήτου του, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῆς κινήσεώς του.

Τὰ ἐξαρτήματα αὐτὰ εἶναι:

Τὰ φρένα, τὰ φῶτα γενικῶς, τὰ σήματα κατευθύνσεως, τὰ λάστιχα, οἱ καθρέπτες, οἱ καθαριστῆρες τοῦ παρμπρίζ καὶ τὸ σύστημα ὁδηγήσεως.

Μὴν ξεκινᾶτε, ἂν κάποιο ἀπ' αὐτὰ σᾶς λείπῃ ἢ εἶναι ἐλαττωματικό. Κινδυνεύει ἡ ζωή σας, καθὼς καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἄλλων.

— Ἐκκίνησις ἐκ στάσεως ἢ σταθμεύσεως

Κατ' ὀρχὴν ἡ στάσις καὶ ἡ στάθμευσις τῶν ὀχημάτων ἐπιτρέπεται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ὁδοῦ καὶ πλησίον τοῦ ρείθρου τοῦ πεζοδρομίου, ἐφ' ὅσον βεβαίως δὲν ὑπάρχει ἀπαγόρευσις. Στοὺς δρόμους μονοδικῆς κατευθύνσεως μὲ τρεῖς τουλάχιστον λωρίδες κυκλοφορίας, δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ στάσις ἢ στάθμευσις καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ὁδοῦ.

Ὅταν θέλετε νὰ ξεκινήσετε ἐκ στάσεως ἢ σταθμεύσεως ἢ θέλετε νὰ μπῆτε στὴν παρατηρεῖτε ὅτι δὲν ἔρχεται κανένα ὄχημα ποὺ πρέπει νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι μπορεῖτε νὰ τὸ κάνετε αὐτὸ μὲ ἀσφάλεια, χωρὶς νὰ ἀναγκάσετε τὴν κυκλοφορία τῶν ὀχημάτων τῆς λωρίδος αὐτῆς ἀφοῦ δώσετε καὶ τὸ ἀνάλογο σῆμα.

Κάθε ἀναμαλλιὰ ἢ ἀτύχημα κατὰ τὴν ἔξοδο στὴν ἄλλη λωρίδα, βαρύνει σᾶς, διότι τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ἐπὶ τῆς λωρίδος ὀχήματα ἔχουν προτεραιότητα.

Χαρῆτε

ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ, ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ, ΤΗ ΦΥΣΗ

μὲ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ - ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡ

GARRARD

Χωρὶς ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. Σὲ κομψὴ μικρὴ βαλίτσα

"ΓΚΑΡΡΑΡΝΤ„ ΠΙΚΑΠ - ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΣΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 **Β. & Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΤΗΛΕΦΩΝΑ 26.747 - 32.010

Πάντα
φρέσκια
σάν λουλούδι

ΜΒ/6

Πάντα γεμάτη δροσιά
καὶ αὐτοπεποίθησι
κάθε γυναίκα ποὺ χρησιμοποιεῖ **MUM**

Μόνον τὰ ἀποσμητικὰ MUM — μὲ ρεκὸρ παγκοσμίου καταναλώσεως — προσφέρονται σὲ τρεῖς διαφορετικοὺς τύπους. Σᾶς παρέχουν εὐχέρεια ἐπιλογῆς, ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴν ἀποτελεσματικότητά τους.

MUM ROLLETTE (Ρολέτ) : Μὲ περιστρεφομένη σφαῖρα ἐπαλείψεως. Προλαμβάνει τὴν κακοσμία τοῦ ἱδρῶτος, ρυθμίζει τὴν ἐφίδρωσι ὁλόκληρο τὸ 24ωρο. Τὸ MUM ROLLETTE ἔχει ἀνταλλακτικό. Εἶναι πολὺ οἰκονομικό.

MUM STICK (Στὶκ) : Στερεοποιημένο ἀποσμητικό. Θαυμάσια συσκευασμένο γιὰ τσάντα. Μπορεῖτε νὰ διαλέξετε τὸ ἄρωμα ποὺ σᾶς ἀρέσει.

MUM CREAM (κρέμα) : Ἀποσμητικὴ κρέμα σὲ 2 μεγέθη. Ἀφαιρεῖ τὴν κακοσμία τοῦ ἱδρῶτος. Εἶναι τελείως ἀκίνδυνη γιὰ τὰ φορέματα.

MUM

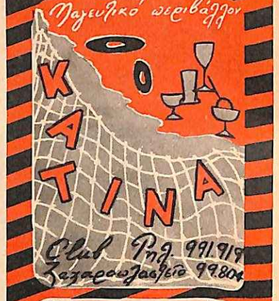
ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Χαίρονται τὴ συντροφιά σας!

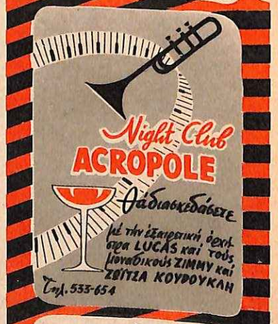
BRISTOL MYERS COMPANY · NEW YORK
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

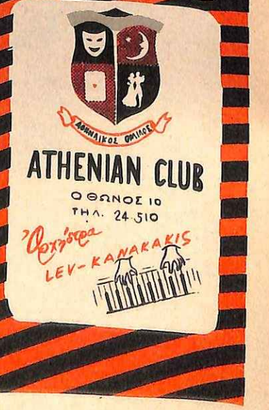
Εὐχάριστες ὧρες

Παγκόσμιο περιβάλλον

Τὰ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7ης ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Βιττόριο Ντέ Σίκα, Ἀλμπέρτο Σόρντι.

Ο ΚΥΡΙΟΣ... ΗΘΙΚΟΛΟΓΟΣ
(IL MORALISTA)

Πολλὲς φορὲς ὁ διεθνὴς κινηματογράφος μᾶς ἔδωσε εὐθυμες καὶ χαρούμενες ταινίες, μὰ ἀσφαλῶς ποτὲ δὲν ξαναεἴδατε ἕνα τόσο κεφᾶτο, ἕνα τόσο ἀπολαυστικὸ φιλμ σὰν τὸν «ΚΥΡΙΟ... ΗΘΙΚΟΛΟΓΟ!». Οἱ δυὸ μεγαλύτεροι κωμικοὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κινηματογράφου, ὁ ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΣΟΡΝΤΙ καὶ ὁ ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΝΤΕ ΣΙΚΑ, ποὺ κάθε δημιουργία τους εἶναι κ' ἕνα ἀριστούργημα, εἶναι σ' αὐτὸ τὸ ὑπέροχο φιλμ κυριολεκτικὰ ἀνυπέρβλητοι. Θεάτρελλοι στὸ κέφι τους, ἀνεξάντλητοι στὸ δαιμονισμένο μπρίο τους μᾶς χαρίζουν τὴν πιὸ ρεαλιστικὴ καὶ πιὸ πικάντικη κωμωδία τῶν τελευταίων ἐτῶν. Θὰ γελάσετε μὲ τὴν ψυχή σας μὲ τοὺς... σκανδαλιστικοὺς ἄθλους τοῦ «Κυρίου... Ἠθικολόγου». Θὰ χαρῆτε ἕνα σπαρταριστό, ἀργιαστικὸ ξεφάντωμα ἐν ὀνόματι τῆς... δεινοποθούσης ἠθικῆς! Μαζὺ μὲ τοὺς δυὸ μεγάλους κωμικοὺς πρωταγωνιστοῦν ἡ νέα «ἐκρηκτική» ἀποκάλυψη τοῦ ἰταλικοῦ κινηματογράφου ΜΑΡΙΑ ΠΕΡΣΙΚΥ καὶ ὁ πάντοτε ἀμίμητος ΦΡΑΝΚΟ ΦΑΜΠΡΙΤΖΙ. Τὴν σπαρταριστὴ αὐτὴ ρεαλιστικὴ κωμωδία, ποὺ ἀσφαλῶς θ' ἀποτελέση τὸ θέμα τῆς ἡμέρας, θὰ προβάλλουν ἀπὸ τὴν Δευτέρα οἱ κινηματογράφοι «ΠΑΛΛΑΣ» καὶ «ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ».

Ο ΑΡΧΩΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ
(ICE PALACE)

Μέσα στὶς πιὸ μεγάλες ταινίες, σ' αὐτὲς ποὺ σημείωσαν σταθμὸ στὰ χρονικὰ τοῦ κινηματογράφου, θὰ πρέπει νὰ καταλάβη δικαιωματικὰ μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες θέσεις «Ο ΑΡΧΩΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ», αὐτὴ ἡ κολοσσιαία ἐγχρωμη ὑπερπαραγωγὴ τῆς ΓΟΥΩΡΝΕΡ ΜΠΡΟΣ, ποὺ βασίζεται στὸ πολύπλοκο δραματικὸ ἀριστούργημα τῆς ΕΝΤΝΑ ΦΕΡΜΠΕΡ «Ὁ Τσάρος τῆς Ἀλάσκας». Κάθε ἔργο τῆς Φέρμπερ εἶναι καὶ μία μνημειώδης ἐπικὴ δημιουργία, ἀλλὰ κανένα ἄλλο δὲν εἶχε τόση ὁμορφιά, τόσο δραματικὸ μεγαλεῖο, τόσο θέαιο δυνομισμό. Τὰ πιὸ μεγάλα συναισθήματα, τὰ πιὸ μεγάλα ἀνθρώπινα πάθη, ὁ ἔρωτας, τὸ μῖσος, ὁ φθόνος, ἡ φιλοδοξία δίδονται μὲ τὴν πιὸ ἐκρηκτικὴ ζωντάνια.

Πραγματικοὶ κυρίαρχοι τῆς ὀθόνης, στοὺς δραματικοὺς ρόλους τους ὁ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΜΠΑΡΤΟΝ καὶ ὁ ΡΟΜΠΕΡΤ ΡΑΪΑΝ, μαζὺ μὲ τὶς δυὸ νέες μεγάλες θεντέτες τοῦ Χόλλυγουντ, τὴν ΜΑΡΘΑ ΧΑΓΕΡ καὶ τὴν ΚΑΡΟΛΥΝ ΤΖΩΝΣ, ζωντανεύουν, μέσα σὲ εἰκόνες πού, κυριολεκτικά, οἰχμαλωτίζουν τὸν θεατή, ὅλες τὶς συγκλονιστικὲς περιπέτειες τοῦ ἀθάνατου ἀριστουργήματος τῆς Φέρμπερ, τὸ ὁποῖο, ἀφοῦ ἐπέτυχε ὡς βιβλίο ἕνα μοναδικὸ θρίαμβο, τώρα γνωρίζει ὡς ταινία τὴν παγκόσμια ἀποθέωση. Ἡ μεγαλειώδης αὐτὴ ταινία προβάλλεται ἀπὸ τὴν Δευτέρα στοὺς κινηματογράφους «ΟΡΦΕΥΣ» καὶ «ΑΘΗΝΑ».

Μάρθα Χάγερ. Ρίτσαρντ Μπάρτον

(Ἀνακοίνωσις)

Μὲ **1** δραχμὴ **2** γεύματα
μὲ προϊόντα ΓΙΩΤΗ

ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ-ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ-ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ

"ΓΙΩΤΗ"

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ **Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε.** ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Εἶμαι Ἐνθουσιασμένη...

Μὲ τὸ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ μου

SCHARPF

ΔΙΑΦΗΜ

ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
SCHARPF

Δὲν συγκρίνονται δὲν μοιάζουν μὲ κανένα ἄλλο

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Δ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Ο.Ε.

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 32.183

ΗΧΩ

Για χίλιες δυό δουλειές!..

..Του σήμερου νοικοκυριού

ΚΑΝΕΙ: Κάθε εἴδους ζύμη γιά Κέϊκ, Τσουρέκια, Μπισκότα, Πουρέ, Μαγιονέζα, κτυπᾶ αὐγά.

ΚΟΒΕΙ: Χορταρικά, Σαλάτες, Τσίπς καί κιμᾶ.

ΤΡΙΒΕΙ: Τυρί καί Ξηρούς Καρπούς.

ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ: Χυμούς Φρούτων.

ΣΤΙΒΕΙ: Λεμόνια, Πορτοκάλια κλπ. Παρασκευάζει Παγωτό.

ΜΕ MIXER γιά πολλές χρήσεις, αὐτόματη ἀσφάλεια ὑπερφορτώσεως.

ΕΥΚΟΛΗ ΧΡΗΣΙΣ - ΧΩΡΙΣ ΚΟΠΟ - ΣΕ ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Β. & Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 ΤΗΛ. 26.747-32.010 - ΑΘΗΝΑΙ

Μὲ τὴν κρέμα προσώπου "BLENDAX" τὸ δέρμα σας θὰ γίνῃ ἁπαλό, ζωντανό, φρέσκο καί σεῖς ἀτσαλάτρευτη... Οἱ Γερμανίδες μὲ τὸ λευκό τριανταφυλλένιο δέρμα χρησιμοποιοῦν κρέμα προσώπου "Μπλένταξ". Ἡ Γερμανική κρέμα "BLENDAX" περιέχει ΒΙΤΑΜΙΝΗ D, χρησιμοποιεῖται νύκτα καί ἡμέρα, προστατεύει ἀπὸ τὴν κακοκαιρία. Περιποιηθῆτε τὸ πρόσωπο καί τὰ χέρια σας μὲ "Μπλένταξ" καί θὰ δῆτε ἀμέσως αἰσθητή διαφορά.

ΠΑΓΙΩΜΕΝΗ ΣΕ 56 ΧΩΡΕΣ

Vitamin D (3000 Intern. Units)
Blendax Crème

ΜΟΝΟ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΙΝΟ ΚΟΥΤΙ

ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
PRODROMIDES MUSIC Co
616—8TH AVE.
NEW YORK 18

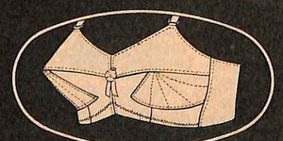
MICHEL MANOS
PALLADION SHOPPING CENTER
593—9TH AVE.
NEW YORK 36

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ
ACROPOLIS FOOD MARKET
5425 GEORGIA AVE.
WASHINGTON II, D. C.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ
ΖΕΝΟ
BOOKSELLERS & PUBLISHERS
6 DENMARK STR.
LONDON, W.C. 2

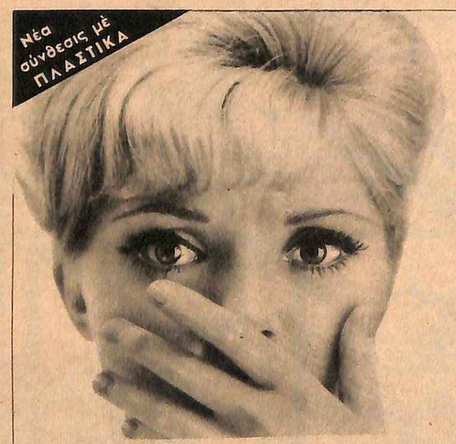
ΚΑΝΑΔΑΣ
TH. KAPAKOS
188 DUNDAS STR.
EAST TORONTO — CANADA

maidenform
Εἰσαγωγή ἐξ U.S.A.

ΟΝΕΙΡΩΔΗ ΜΟΝΤΕΛΑ στό
ΔΕΛΤΑ
ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

Νέα σύνθεσις μὲ ΠΛΑΣΤΙΚΑ

Ξέχασα ν' ἀγοράσω
LAMBO

Ἡ **Παρκετίνη** LAMBO κυκλοφορεῖ ἀπό σήμερα καί **λευκή** (ἄχρωμη), σέ λευκά δοχεῖα καί στήν ἴδια πάντοτε γνωστή ποιότητα.

"ΕΘΝΙΚΗ"

Κυρία:
ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΑ ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ!
Κάνετε τὴν καθαριότητα τοῦ σπιτιοῦ σας μὲ
BAB-O
ΤΟ ΠΡΩΤΟ
Αὐτόματο
ΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΟ
Ρίχνετε λίγο καί σὲ 7 δευτερόλεπτα χωρὶς τρίψιμο καθαρίζει ἐνῶ τὸ κοιτάζετε
Θαυματουργό, κάνει τὸ κάθε τίν' ἀστράφτη σὰν καινούργιο.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΤΥΠΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΛΟΓΕΙ

Τὸ ἄλμα στὸν οὐρανὸ

Στὶς ἀρχὲς Ἀπριλίου, ἕνας γεροδεμένος ἄντρας μετρίου ἀναστήματος, μὲ γαλανὰ μάτια, σαρκώδη χείλη καὶ ἁπλὸ πρόσωπο —τυπικὴ φυσιογνωμία Ρώσου— ἀποχαιρετοῦσε τὴ γυναῖκα του, τὴν Βαλεντῖνα, τὴν κόρη του τὴν Λένα, ἕνα κοριτσάκι τριῶν χρόνων, καὶ φίλησε τρυφερὰ ἕνα μωρὸ ἑνὸς μηνός, τὴν Γκάλα. Τοὺς ἔσφιξε ὅλους μὲ φανερὴ συγκίνηση, ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ σπίτι του — δυὸ ἁπλὰ δωμάτια στὴν περιοχὴ τῆς Μόσχας— καὶ ξεκίνησε. Ἂν καὶ ἤξερε ὅτι φεύγει γιὰ τὸ μεγαλύτερο ταξίδι τῆς ἱστορίας, δὲν πῆρε ἀποσκευές.

Ἡ Βαλεντῖνα ἔμεινε στὸ σπίτι καὶ ἄφησε ἀνοιχτὸ τὸ ραδιόφωνο καὶ τὸν δέκτη τηλεοράσεως, γιὰ ν' ἀκούσῃ τὴ μεγάλη εἴδηση. Ἤξερε ποῦ πήγαινε ὁ Γιούρι, δὲν μποροῦσε νὰ κατανικήσῃ τὴν ἀγωνία της. Γνωρίσθηκαν στὸ Ὀρεμπεργκ, ὅταν ὁ Γιούρι ἦταν νεαρὸς σπουδαστὴς τῆς ἀστρονοντικῆς σχολῆς καὶ ἡ Βαλεντῖνα φοιτοῦσε στὴν ἰατρικὴ σχολή, γιὰ νὰ γίνῃ νοσοκόμος. Μόλις τελείωσαν καὶ οἱ δυὸ τὶς σπουδές τους καὶ ὁ Γιούρι ἔγινε ἀξιωματικὸς τῆς ἀεροπορίας, παντρεύτηκαν καὶ ἐγκαταστάθηκαν στὴ Μόσχα. Στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου Μάρτη γεννήθηκε τὸ δεύτερο παιδί τους καὶ στὶς 9 ὁ Γιούρι ἔκλεισε τὰ 27 χρόνια του. Γιὰ τὰ γενέθλιά του πῆρε δῶρο ἕνα βιβλίο μὲ ἔργα τοῦ Μολιέρου. Τὰ χειμωνιάτικα βράδυα, τὸ ζευγάρι διάβαζε καὶ ἔκανε ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον. Ὁ Γιούρι ἀγαποῦσε τὰ μαθηματικά, τὴ μουσικὴ καὶ τὴ λογοτεχνία.

Τὸ δωμάτιο εἶναι πολὺ ἁπλὰ ἐπιπλωμένο. Μιὰ βιβλιοθήκη, ἕνας καναπὲς καὶ μιὰ συσκευὴ τηλεοράσεως. Ἐπάνω στὴ συσκευή, ἕνας μικροσκοπικὸς σπούτνικ καὶ ἕνα ἄσπρο, μικροσκοπικὸ σκυλάκι. Εἶναι ἡ «Μπέλκα» ἢ ἡ «Στρέλκα», οἱ πρόδρομοι τοῦ ταξιδιοῦ.

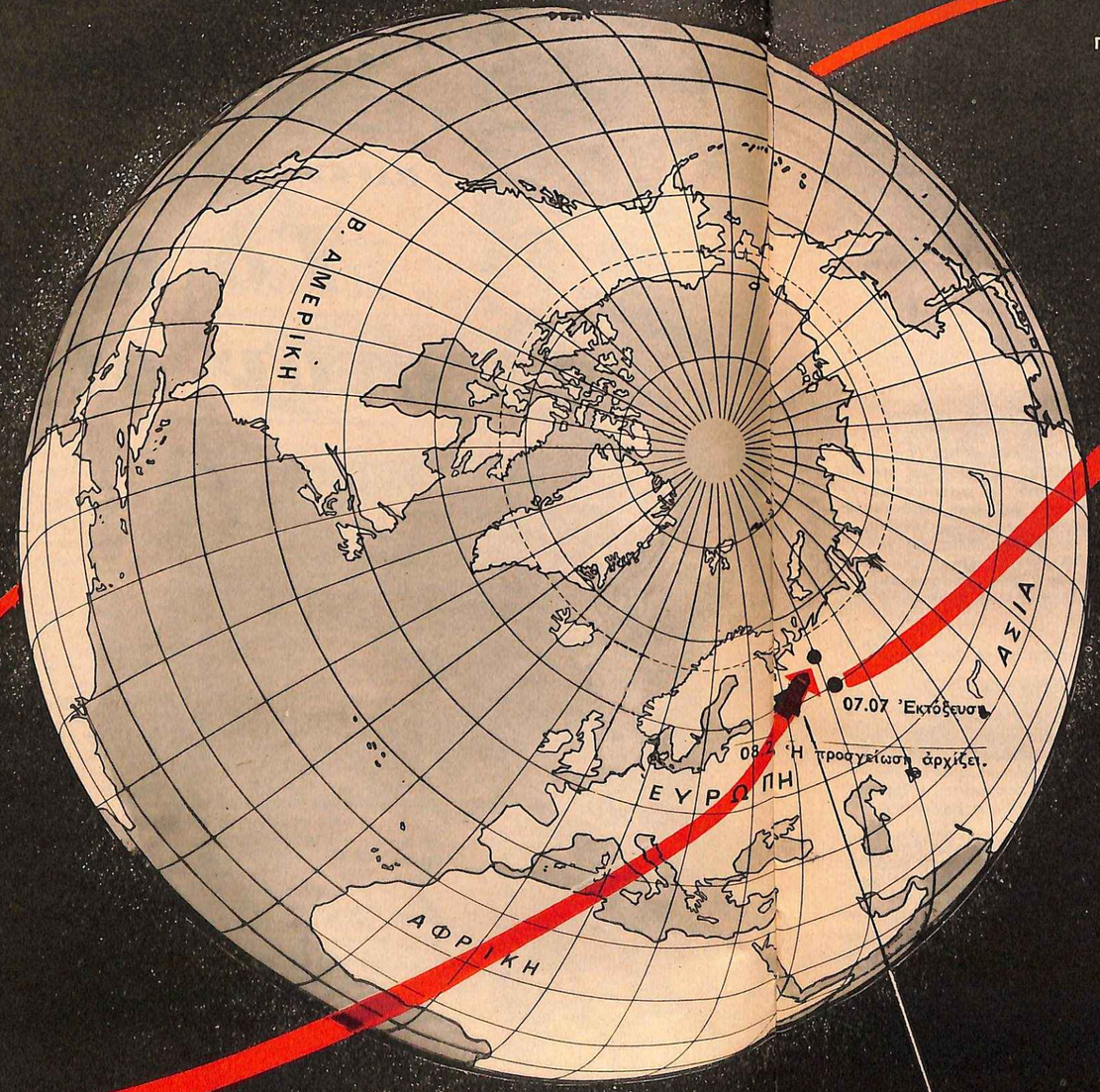
Στὶς 12 Ἀπριλίου τὸ μικρὸ διαμέρισμα γέμισε κόσμο. Τοὺς ξένους ὑποδέχεται ἡ Βαλεντῖνα δακρυσμένη. Δὲν ξεκολλᾶ ἀπὸ τὴν τηλεόραση. Σὲ μιὰ στιγμὴ φαίνεται τὸ πρόσωπο τοῦ Γιούρι κ' ἡ μικρὴ Λένα φώναξε «Ὁ μπαμπᾶς μου!» Καὶ ἀμέσως τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἔγινε, σὲ μιὰ μέρα, σύμβολο καὶ κάλυψε ὅλο τὸν κόσμο. Εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ βγῆκε ἔξω ἀπὸ τὸν γήϊνο χῶρο, ποὺ ἔζησε στὶς συνθῆκες τοῦ Διαστήματος, ποὺ πραγματοποίησε ἕνα ὄνειρο, τὸ ὁποῖο, πρὶν λίγα χρόνια, τὸ θεωροῦσαν χειμερικὴ φαντασία.

Ὁ Γιούρι γεννήθηκε σ' ἕνα κολχὸζ στὸ Γκάτσκ, κοντὰ στὸ Σμολένσκ. Ὁ πατέρας του, ὁ Ἀλέξης, ἦταν ξυλουργὸς σ' ἕνα συνεταιρικὸ ἀγρόκτημα. Τὴν ἐ-

Συνέχεια σελ. 14

Ἡ σύντομη ἱστορία ἑνὸς ἐπιτεύγματος ποὺ ἀνοίγει τὴ νέα ἐποχὴ στὴν Ἱστορία

Μέσα σὲ 89 λεπτὰ πραγματοποιήθηκε τὸ πιὸ παράτολμο ὄνειρο τῶν ἀνθρώπων

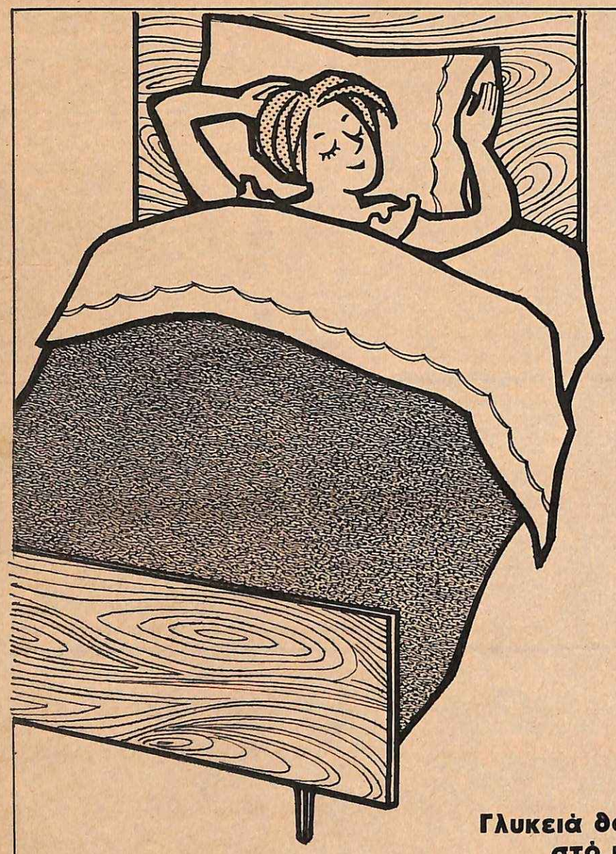

Ἡ Γῆ ὅπως τὴν εἶδε

«...Ἡ φωτεινὴ πλευρὰ τῆς Γῆς εἶναι πολὺ εὐδιάκριτη... Φαίνονται καθαρὰ οἱ ἤπειροι, οἱ μεγάλοι ποταμοί, οἱ μεγάλες λίμνες, οἱ διάφορες περιοχές... Πετώντας πάνω ἀπὸ τὸ σοβιετικὸ ἔδαφος, ἔβλεπα τὰ μεγάλα τετράγωνα τῶν χωραφιῶν τῶν κολχόζ, ξεχώριζα τὰ λειβάδια καὶ τοὺς ἀγρούς... Εἶδα γιὰ πρώτη φορὰ τὸ σφαιρικὸ σχῆμα τῆς Γῆς, κοιτάζοντας τὸν ὁρίζοντα... Ἡ θέα εἶναι μοναδικὴ σὲ ὁμορφιά... Μπορεῖ κανεὶς νὰ δῇ τὴν διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀπὸ τὴν φωτεινὴ στὴν σκοτεινὴ πλευρὰ τῆς Γῆς... Μπορεῖ ἐπίσης νὰ διακρίνῃ τὸ παράξενα χρωματιστὸ πέρασμα τῆς Γῆς στὸν κατασκότεινο οὐρανό.... Ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ Γῆς μοιάζει μὲ λεπτὴ ζώνη, σὰν ταινία, ποὺ περιβάλλει τὴν γήϊνη σφαῖρα... Αὐτὴ ἡ ζώνη ἔχει χρῶμα μπλὲ ἀνοικτό... Ὅλο αὐτὸ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ μπλὲ στὸ μαῦρο γίνεται πολὺ ἁρμονικά, πολὺ ὡραία... Εἶναι δύσκολο νὰ τὸ ἐκφράσῃ κανεὶς μὲ λόγια... Ὅταν ἔφευγα ἀπὸ τὴν σκιὰ τῆς Γῆς ὁ ὁρίζοντας ἦταν τελείως διαφορετικός... Εἶχε ἕνα λαμπερὸ πορτοκαλὶ χρῶμα τὸ ὁποῖο, ἀφοῦ περνοῦσε ἀπὸ διάφορες ἀποχρώσεις, κατέληγε στὸ μπλὲ καὶ κατόπιν πάλι στὸ μαῦρο... Δὲν εἶδα τὴν Σελήνη. Ὁ Ἥλιος στὸ Διάστημα λάμπει πολλὲς δεκάδες φορὲς περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι στὴ Γῆ... Φαίνονται ἐπίσης πολὺ καλὰ τὰ ἄστρα... Εἶναι φωτεινὰ καὶ λάμπουν ζωηρά... Ὅλος ὁ οὐράνιος θόλος παρουσιάζει πολὺ μεγαλύτερες ἀντιθέσεις ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ βλέπουμε ἀπὸ τὴ Γῆ...».

ὁ Γκαγκάριν

Γλυκειά θαλπωρὴ στὸ κρεβάτι μὲ σεντόνια ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΙΡΛΑΝΔΑ Τὸ καλό, στερεὸ σεντόνι. Πάντοτε χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Λεπτὸ καὶ φίνο σεντόνι, μεγάλης ἀντοχῆς.

Μὲ ὅ,τι βάζει ὁ νοῦς σὲ βαμβακερὰ ὑφάσματα, ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοικοκυρεύει!

II/44

ΤΟ ΑΛΜΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

Συνέχεια ἀπὸ σελ. 11

ποχὴ τῆς γερμανικῆς εἰσβολῆς, τὸ παιδὶ ἦταν 7 χρόνων. Σταμάτησε τὸ σχολεῖο του. Ἡ οἰκογένεια ἐγκαταστάθηκε στὸ Γιάβσκ κι ὁ Γιούρι φοίτησε σὲ μιὰ τεχνικὴ θιομηχανικὴ σχολή. Τὸ 1955 τελείωσε ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ ἔγινε ἐργάτης - χύτης. Δούλεψε σὲ ἐργοστάσιο στὸ Σαρατόβ, κοντὰ στὸν Βόλγα, ἑκατοντάδες χιλιόμετρα μακρυὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του. Ἐκεῖ ἄρχισε ἡ κλίση του γιὰ τὴν ἀεροπορία καὶ γράφτηκε στὴν ἀερολέσχη τῆς πόλεως. Ἡ ἀεροπορία τὸν μάγεψε τόσο, ὥστε ἐγκατέλειψε τὸ ἐπάγγελμά του καὶ μπῆκε στὴν ἀεροπορικὴ ἀκαδημία τοῦ Ὀρεμπεργκ. Τὸ 1957 ἀπεφοίτησε καὶ ἔγινε ἀξιωματικός. Ἡ μεγάλη ὅμως ἐπιδίωξή του ἦταν ἡ ἀστροναυτικὴ καὶ ὁ Γιούρι μεθάει μὲ τὴν φαντασία ὅτι μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ταξιδέψῃ καὶ πέρα ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς Γῆς. Ἡ Βαλεντῖνα παρακολουθεῖ καὶ ἐνισχύει τὰ ὄνειρά του. Δίκαια, λοιπόν, ἔνοιωθε ὑπερήφανη, ὅσο ἔβλεπε τὴ μορφὴ τοῦ ἄντρα της στὸν δέκτη τῆς τηλεοράσεως. Ἔχει συμβάλει καὶ ἡ ἴδια σ' αὐτὸ τὸ ὄνειρο.

Κι ὅταν ὅλοι ἔστελναν συγχαρητήρια στὸν ἄντρα της, αὐτὴ τοῦ ἔστειλε ἕνα τηλεγράφημα γεμᾶτο τρυφερότητα:

«Ἀγαπημένε φίλε. Ἐγώ, ἡ Γκαλιότσκα καὶ ἡ Ἀλένούσκα σὲ συγχαίρουμε εὐτυχισμένες, ἐσένα τὸν ἄντρα μας τοῦ Διαστήματος καὶ σὲ περιμένουμε στὸ σπίτι ὅσο γίνεται πιὸ γρήγορα».

Οἱ προθέσεις του γιὰ τὸ μέλλον

«Θέλω νὰ ἀφιερώσω τὴ ζωή, τὴν ἐργασία, τὶς ἰδέες καὶ τὰ αἰσθήματά μου στὴ νέα ἐπιστήμη κατακτήσεως τοῦ Διαστήματος. Ἐπιθυμῶ νὰ πάω στὴν Ἀφροδίτη, νὰ ἀνακαλύψω τί κρύβεται κάτω ἀπὸ τὰ νεφελώματα, νὰ ἰδῶ τὸν Ἄρη καὶ νὰ ἐξακριβώσω ἂν ἔχη διώρυγες. Ἡ Σελήνη εἶναι κοντινὴ γείτων μας. Νομίζω ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ περιμένωμε πολὺ γιὰ νὰ πετάξωμε πρὸς τὴ Σελήνη καὶ ἐπάνω στὴ Σελήνη».

Πῶς χαρακτηρίζεται τὸ ἐπίτευγμα

Ἀπὸ τὸν ὠκεανὸ τῶν δηλώσεων γιὰ τὸ ἐκπληκτικὸ κατόρθωμα τοῦ Γκαγκάριν:

Σαρλώ:

«Τὸ κατόρθωμα αὐτὸ πρέπει νὰ καταλήξη στὴν ἀνανέωση τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ στὴν πρόοδο τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Πρέπει νὰ θέση τέρμα στὴ σκοτεινὴ ἐποχὴ τῶν πολέμων καὶ τῆς βίας».

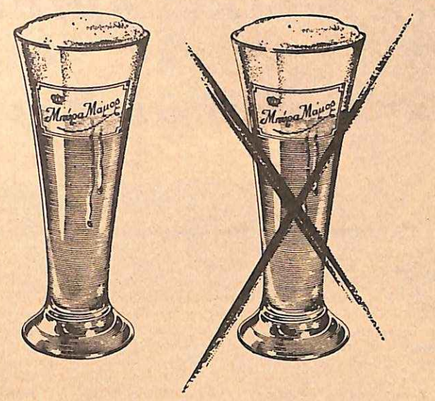
Μπρούκς, πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διαστήματος τῆς ἀμερικανικῆς Βουλῆς:

«Τὸ ἔθνος ποὺ ἐλέγχει τὸ Διάστημα, ἠμπορεῖ κάλλιστα νὰ ἐλέγχη καὶ τὴν Γῆν».

Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἐδήλωσε: «Ἐκουράσθην ἐρχόμενος δεύτερος εἰς τὸν μετὰ τῆς Ρωσίας ἀνταγωνισμὸν γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ Διαστήματος», καὶ προσέθεσε: «Οἱ Ἡν. Πολιτεῖες προχωροῦν μὲ τὸ δικό τους πρόγραμμα γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ Διαστήματος». Χαρακτήρισε τὸ ρωσικὸ ἐπίτευγμα ὡς ἐξαιρετικὸ τεχνικὸ κατόρθωμα καὶ προσέθεσε ὅτι τὸ ἀμερικανικὸ σχέδιο «Ἑρμῆς» ἐπιδιώκει τοὺς αὐτοὺς σκοπούς, ἤτοι τὴν ἐξερεύνηση τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ρεπουμπλικάνος βουλευτὴς Τζαίημς Φούλτον, διακεκριμένο μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διαστήματος, ἐδήλωσε: «Ἀπέκαμα νὰ ἀκούω ὅτι ἐρχόμαστε δεύτεροι, μετὰ τὴν Ρωσίαν». Ἐπίσης εἶπε: «Εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἐπιβῶ θαλαμίσκου γιὰ νὰ πετάξω στὸ κενό, βάσει τοῦ σχεδίου Ἑρμῆς». ■■■

Τὸ δεύτερο ποτήρι ποὺ δὲν πίνεις, μὴ τὸ πληρώνεις ἄδικα

•Συχνὰ θέλεις νὰ ἀπολαύσῃς ἕνα ποτῆρι μπύρα. Τὸ στερεῖσαι ὅμως γιατὶ δὲν θέλεις νὰ πληρώσῃς 2 ποτήρια ποὺ περιέχει τὸ μεγάλο μπουκάλι γιὰ νὰ πιῇς μόνο ἕνα ποτῆρι. Ἡ καινούργια μπύρα ΜΑΜΟΣ σοῦ προσφέρεται τώρα καὶ σὲ μικρὸ μπουκάλι τοῦ ἑνὸς ποτηριοῦ, γιὰ τὴν ἀπόλαυσι καὶ τὸ συμφέρον σου.

ΜΑΜΟΣ

ΥΠΕΡΟΧΗ ΜΠΥΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

"ΚΑΜΠΑΝΑ,,
2963

ΔΩΡΕΑΝ!

Η "ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ,, ἡ περίφημη τονωτικὴ τροφὴ προσφέρει σὲ ὅσους προσκομίσουν 10 ἐτικέττες ἀπὸ μικρὰ κουτιὰ ἢ 5 ἀπὸ μεγάλα, στὴν ἀντιπροσωπεία, ἕναν περίφημο ἀναμικτῆρα πολυτελείας.

Ἡ "ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ,, τρέφει καὶ δυναμώνει.

Γεν. Ἀντιπροσωπεία Ἑλλάδος
ΑΛΕΞ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
Ὁδὸς Ἁγ. Κων/νου 3
4ος ὄροφος - Τηλ. 534-285

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Φῶτα - Τρόπος χρήσεώς των

Κάθε αὐτοκίνητον εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ τὰ κάτωθι φῶτα:

1) Φῶτα πορείας - Προβολεῖς (μεγάλα)
2) Φῶτα πορείας ἀντιθαμβωτικὰ (μεσαῖα)
3) Φῶτα ἀσφαλείας ἢ σταθμεύσεως (μικρὰ)
4) Φῶτα ἐνδεικτικὰ (τροχοπεδήσεως, κατευθύνσεως κλπ.)

"Οταν ὁδηγῆτε σὲ κατοικημένη περιοχὴ νὰ ἔχετε πάντοτε ἀναμμένα τὰ ἀντιθαμβωτικὰ (μεσαῖα), ἐφ' ὅσον ὁ δρόμος δὲν φωτίζεται ἐπαρκῶς. Κατὰ τὶς συναντήσεις σας μὲ ἄλλα αὐτοκίνητα πρέπει νὰ ἀφήνετε ἀναμμένα διαρκῶς τὰ φῶτα αὐτὰ καὶ νὰ μὴν τὰ ἀναβοσβήνετε. Τὸ ἀναβόσβυμα εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο.

"Οταν ὁ δρόμος φωτίζεται ἐπαρκῶς νὰ χρησιμοποιῆτε τὰ φῶτα ἀσφαλείας ἢ σταθμεύσεως (μικρά).

Τὰ φῶτα πορείας - προβολεῖς (μεγάλα) νὰ τὰ χρησιμοποιῆτε ἐκτὸς τῶν κατοικημένων περιοχῶν, ὅταν δὲ συναντᾶσθε μὲ ἀντίθετως ἐρχόμενο ὄχημα, νὰ τὰ ἀλλάζετε ἀνάβοντας τὰ ἀντιθαμβωτικὰ (μεσαῖα), τὰ ὁποῖα νὰ ἀφήνετε διαρκῶς ἀναμμένα μέχρις ὅτου περάσῃ τὸ ἀντίθετως ἐρχόμενο ὄχημα.

Ἐπιμείνατε εἰς τὸν τρόπον αὐτὸν χρησιμοποιήσεως τῶν φώτων, διότι ὅπως εἶναι γνωστὸν καὶ σᾶς, ἔχει διαμορφωθῆ μία ἐπικίνδυνος κατάστασις μὲ τὸ ἀναβόσβυμα. Μὲ τὸ ἀναβόσβυμα τυφλώνετε τὸν ἀπέναντί σας ὁδηγὸν καὶ τὸν ἑαυτό σας.

— Τρόπος χρήσεως τῆς ὁδοῦ

α) Σὲ δρόμους μὲ δύο λωρίδες κυκλοφορίας, ἀνὰ μία δι' ἑκαστον ἀντιθέτως κινούμενον ρεῦμα, χρησιμοποιεῖτε μόνον τὴ δεξιὰ λωρίδα. Ἡ ἀριστερὰ εἶναι γιὰ τὰ ἀντιθέτως ἐρχόμενα ὀχήματα. Χρῆσις τοῦ ἀριστεροῦ μέρους ἐπιτρέπεται μόνον ὅταν πρόκειται νὰ προσπεράσετε προπορευόμενον ὄχημα, ἀλλὰ ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, ποὺ ἰσχύουν γιὰ τὰ προσπεράσματα.

β) Ὅσοι εἶνές λόγῳ τοῦ μεγάλου πλάτους των χωρίζονται διὰ λευκῶν γραμμῶν εἰς περισσοτέρας λωρίδας κυκλοφορίας. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἀνὰ δύο λωρίδες τοὐλάχιστον δι' ἑκαστον ρεῦμα, χορήσσεται εἰς τὸ κέντρον τῆς ὁδοῦ διπλὴ συνεχὴς διαχωριστικὴ γραμμή, ποὺ σημαίνει ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ παραβίασίς της.

Στοὺς δρόμους αὐτοὺς ὁδηγεῖτε τὸ ὄχημά σας ἐπὶ μιᾶς καὶ μόνον λωρίδος (δηλαδὴ ἀπὸ τμῆμα τὸ μεταξὺ τῶν γραμμῶν) καὶ διὰ τῆς ἐνδεδειγμένης διὰ τὴν παρεία σας. Εἶναι βασικὸς κανὼν τὸ νὰ ὁδηγῆτε τὸ ὄχημα σας ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνον λωρίδος.

Φροντίζετε νὰ ἐπιλέγετε τὴν ἐνδεδειγμένην διὰ τὴν πορείαν σας λωρίδα ἐξ ἱκανῆς ἀπὸ τῶν διασταυρώσεων ἀποστάσεως καὶ νὰ τὴν καταλαμβάνετε βαθμιαίως καὶ ἀσφαλῶς.

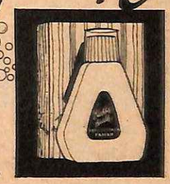
"Οταν θέλετε νὰ ἀλλάξετε λωρίδα κυκλοφορίας, εἴτε πρὸς τὰ δεξιὰ εἴτε πρὸς τὰ ἀριστερά, νὰ πραγματοποιῆτε τοῦτο, ἀφοῦ βεβαιωθῆτε ὅτι μπορεῖτε νὰ τὸ πράξετε ἀσφαλῶς, χωρὶς οὐδὲ κἂν νὰ ἀνακόψετε τὴν κίνησιν εἰς τὴν νέαν λωρίδα, καθ' ὅσον τὰ κόρισκόμενα ἤδη ἐπ' αὐτῆς ὀχήματα ἔχουν τὴν ἀπόλυτον προτεραιότητα.

Τὸ λουτρὸ τοῦ 20οῦ αἰώνα!

Ἔγινε γιὰ νὰ σᾶς ξαναδώση μέσα σ' ἐλάχιστο χρόνο, τὴν αἴσθησι τῆς ξεκούρασης καὶ τῆς προσεκτικῆς περιποιήσεως, ποὺ θὰ σᾶς ἐξασφάλιζαν, εὐγενικά, ἐπιδέξια χέρια, ξεχασμένα σὲ ἀνατολίτικο παραμύθι... Γιὰ τὴν περιποίησι τοῦ δέρματός σας, τὴν τόνωσι τῶν νεύρων, τὴν εὐεξία σας, ἀρκεῖ τὸ ντοὺς μὲ

Bubble bath

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ ΦΑΜΑΡ

γιὰ τὸ λουτρό, τὸ ντούς, τὸ λούσιμο.

12/44

Γεν. Ἀντιπρόσωποι **Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.**

Μ' ΕΝΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟ STOFFELS

S7/I

Σᾶς ἐγγυᾶται δροσερὰ ὑφάσματα «MERCERISE», «INFROISSABLES», ἐπεξεργασμένα τέλεια στὰ μεγάλα Ἑλβετικὰ ἐργοστάσια «STOFFELS».

Ζητῆστε ἐπιμόνως στὰ ὑποκάμισα τὴν ἐτικέττα LIGHTEX καὶ ARIELLO, μὲ τὸ σῆμα "ΨΑΡΑΚΙ,,

Μὲ ὑποκάμισα STOFFELS, πάντοτε αἰσθάνεσθε ἄνετα.

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

"Ενα στήριγμα τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν τῆς 'Ερυθρᾶς Κίνας

"Αρθρο τοῦ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τὸν περασμένο μῆνα συνήφθη, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, μία νέα διεθνὴς σύμβασις διὰ τὰ ναρκωτικά, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ περιορισθῇ ἡ παραγωγὴ των καὶ ἡ ἐμπορία των διὰ μὴ θεραπευτικοὺς σκοπούς. Εἶναι ἀμφίβολον ὅμως ἂν ἡ ἐφαρμογή της θ' ἀποδώσῃ τοὺς ἀναμενομένους καρπούς. Διότι ἀπὸ μακροῦ τὰ ναρκωτικὰ ἔχουν γίνει δι' ὡρισμένα κράτη —ἡ Κομμουνιστικὴ Κίνα, ἡ 'Ανατολικὴ Γερμανία, ἡ Βόρειος Κορέα, τὸ Βόρειον Βιετνάμ καὶ ἡ 'Εξωτερικὴ Μογγολία— δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν σύναψιν τῆς νέας διεθνοῦς συμβάσεως καὶ δὲν ἐδεσμεύθησαν, συνεπῶς, μὲ καμμίαν ὑποχρέωσιν.

Τὸ σπουδαιότερον ἀπὸ τὰ ναρκωτικὰ εἶναι τὸ ὄπιον, τὸ ὁποῖον ἐξάγεται ἀπὸ τὸ φυτὸν «μήκων ὁ ὑποφόρος» — ἕνα εἶδος παπαρούνας. 'Αλκαλοειδὲς τοῦ ὄπίου εἶναι ἡ μορφίνη καὶ αὐτῆς παράγωγον ἡ ἡρωΐνη. 'Εκτὸς τῶν τριῶν αὐτῶν ναρκωτικῶν χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς τοξικομανεῖς καὶ ἡ κοκαΐνη, ποὺ ἐξάγεται ἀπὸ τὸ φυτὸν «κόκα», καὶ τὸ χασίς, προϊὸν τῆς «ἰνδικῆς καννάβεως». 'Η ἐπιτρεπομένη ὑπὸ τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν ἐτησία παραγωγὴ ὄπίου εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον δι' ἰατρικοὺς σκοποὺς ἀνέρχεται εἰς 850 τόννους. 'Η πραγματοποιουμένη ὅμως εἶναι πολλαπλασία. Οὕτω ἡ «'Επιτροπὴ Ναρκωτικῶν», ἡ συσταθεῖσα ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Η.Ε., ὑπολογίζει ὅτι κατ' ἔτος παράγονται παρανόμως ἄλλοι 1.500 τόννοι ὄπίου καὶ ὅτι ἐξ αὐτῶν οἱ 1.200 προέρχονται ἀπὸ τὴν Κομμουνιστικὴν Κίναν, ὅπου λειτουργοῦν ἄνω τῶν 50 ἐργαστασίων διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν του. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ὄπίου αὐτοῦ ἐξάγεται.

Εἶναι δίκαιον νὰ ὑπενθυμίσῃ κανεὶς ὅτι ἡ χρῆσις καὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ ὄπίου εἰς τὴν Κίναν, ἡ ὁποία δηλητηριάζει τώρα τὸν κόσμον μὲ αὐτό, εἰσήχθη ἀπὸ ἔξω, πρὸ 300 ἐτῶν, ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς 'Εταιρίας τῶν 'Ανατολικῶν 'Ινδιῶν. 'Ο αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας, διαπιστώσας τὰς καταστρεπτικὰς συνεπείας, τὰς ὁποίας εἶχεν ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ του ἡ χρῆσις τοῦ ναρκωτικοῦ αὐτοῦ, ἀπηγόρευσε τὴν εἰσαγωγήν του. 'Η 'Εταιρία, ὅμως, τῶν 'Ινδιῶν συνέχισε τὸ ἐμπόριόν της μέχρι τοῦ 1839, ὁπότε αἱ κινεζικαὶ ἀρχαὶ κατέσχον καὶ κατέστρεψαν μεγάλας ποσότητας τοῦ «ἐμπορεύματος». Συνέπεια τῆς ἐνεργείας αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ «πόλεμος τοῦ ὄπίου» — ἓν ἀπὸ τὰ ἀτιμωτικώτερα ἐπεισόδια τῆς ἱστορίας τῆς λευκῆς φυλῆς. Τὸ 1842 οἱ Κινέζοι ὑπεχρεώθησαν νὰ ὑπογράψουν τὴν συνθήκην τοῦ Ναγκίν, διὰ τῆς ὁποίας κατέβαλαν ἀποζημίωσιν εἰς τοὺς δηλητηριαστάς των, ἤνοιξαν πέντε λιμένας εἰς τὸ ἐμπόριόν των καὶ παρέδωσαν τὸ Χόνγκ - Κόνγκ.

'Επίσης, πρέπει ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι δὲν ὀφείλεται εἰς τοὺς Κινέζους κομμουνιστὰς ἡ σύλληψις τῆς ἰδέας ὅπως χρησιμοποιήσουν τὰ ναρκωτικὰ διὰ πολιτικοὺς σκοπούς. Οἱ πρῶτοι διδάξαντες, ἐν προκειμένῳ, εἶναι οἱ 'Ιάπωνες, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Μαντζουρίας (1932) ἵδρυσαν ἐκεῖ πολλὰ ἐργαστάσια διὰ τὴν παρασκευὴν ἡρωΐνης ἀπὸ τὸ ὄπιον, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ δηλητηριάσουν συστηματικῶς τὸν κινεζικὸν λαόν, νὰ ὑποσκάψουν τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἔθνους καὶ νὰ στρατολογήσουν πράκτορας, τῶν ὁποίων ἡ διάθεσις ὅπως προδώσουν τὴν χώραν των ἠὔξανεν ἐν ᾧ μέτρῳ ἐπεδεικνοῦτο ἡ τοξικομανία των.

Οἱ Κινέζοι κομμουνισταὶ ἐσκέφθησαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὸ ὄπιον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου διὰ πρώτην φοράν. Καὶ διὰ λόγους καθαρῶς οἰκονομικούς. Εἶχον ἀνάγκην χρημάτων διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς χρονίας ἐπαναστάσεώς των κατὰ τοῦ Τσάγκ - Κάϊ - Σέκ. Καὶ μέρος ἐξ αὐτῶν τὸ προσεπορίζοντο ἀπὸ τὴν συστηματικὴν καλλιέργειαν τοῦ «μήκωνος» εἰς τὸ Γενὰν ἰδίως καὶ τὸ βόρειον Σενσί, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει τὸ ὁρμητήριόν των. "Οταν συνεπλήρωσαν τὴν κατάκτησιν τῆς Κίνας (1950) ἐπεξέτειναν τὴν καλλιέργειαν καὶ νοτιώτερον, εἰς ἄλλας δέκα ἐπαρχίας τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἀρχικῶς ἐνθαρρύνοντες τοῦ ἰδιώτας (μὲ μείωσιν τῶν φόρων καὶ τραπεζικὰ δάνεια) καὶ κατόπιν θέσαντες ὑπὸ κρατικὸν ἔλεγχον τὴν καλλιέργειαν τοῦ «μήκωνος» καὶ τὴν παραγωγὴν τοῦ ὄπίου.

Λέγεται σήμερον εἰς τὴν Κομμουνιστικὴν Κίναν ὅτι τὰ δημόσια οἰκονομικά της στηρίζονται εἰς τρεῖς στύλους — ἕνα λευκόν, ἕνα κίτρινον καὶ ἕνα μαῦρον. 'Ο λευκός, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ρύζι, τὸ σιτάρι καὶ τὸ βαμβάκι, παρέχει τὰ μέσα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τῶν δουλοπαροίκων τῆς βιομηχανίας. 'Ο κίτρινος, προερχόμενος ἀπὸ τὸν χρυσόν, ποὺ ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸν πληθυσμὸν ἢ ἀπὸ τὰ ὀρυχεῖα, χρησιμεύει διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν μηχανημάτων. Καὶ ὁ μαῦρος, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπὸ τὸ ὄπιον, καλύπτει τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῆς κομμουνιστικῆς δραστηριότητος ἀνὰ τὴν 'Ασίαν.

Τὸ ὄπιον σήμερα συγκεντρώνεται εἰς δύο κύρια κέντρα τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας: εἰς τὸ Τιεντσὶν διὰ τὴν βόρειον Κίναν καὶ εἰς τὴν Καντῶνα διὰ τὴν νότιον. 'Απὸ τὸ Τιεντσὶν ἀκολουθεῖ μίαν ἀπὸ τὰς ἑξῆς τρεῖς ὁδούς: τὴν ὁδὸν τῆς ἠῳρᾶς, ἡ ὁποία ἄγει πρὸς τὴν Εὐρώπην, διὰ μέσου τοῦ Μογκόδεν, τῆς Μόσχας καὶ τῆς 'Ανατολικῆς Γερμανίας· τὴν θαλασσίαν ὁδὸν πρὸς τὴν Γδύνιαν τῆς Πολωνίας· καὶ τὴν διὰ τῆς Βορείου Κορέας ὁδὸν πρὸς τὴν 'Ιαπωνίαν. 'Απὸ τὴν Καντῶνα, τὸ δεύτερον κέντρον, τὸ ὁποῖον ταξιδεύει διὰ τοῦ Χόνγκ - Κόνγκ καὶ τοῦ Μακάο πρὸς τὴν Αὐστραλίαν, τὴν νότιον 'Ασίαν καὶ τὴν 'Αμερικήν. "Ενα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα βήματα αὐτοῦ τοῦ ἀπαισίου λαθρεμπορίου εἶναι ἡ Βιρμανία, ὅπου ἐντὸς ἓξ ἐτῶν αἱ ἀρχαὶ συνέλαβον πλέον τῶν 300 ἀποστολῶν ἐκ Κίνας. "Αλλαι χῶραι μαστιζόμεναι ἀπὸ τὴν πληγὴν αὐτὴν εἶναι ἡ Μαλαισία, ὅπου αἱ ἔνοπλοι κομμουνιστικαὶ συμμορίαι συντηροῦνται ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς πωλήσεως τοῦ ὄπίου, ἡ Ταϋλάνδη, ὅπου ἐντὸς δέκα μηνῶν ἐπωλήθησαν 50 τόννοι κινεζικοῦ ὄπίου, καὶ τὸ Βιετνάμ.

Εἰδικὰ σκάφη μὲ κρυφὰ ἀμπάρια, διπλὰ πατώματα καὶ κοῖλα κατασκευάσματα, ναυπηγούμενα εἰς τὰ κρατικὰ κινεζικὰ ναυπηγεῖα, μεταφέρουν τὸ «ἐμπόρευμα» εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Διὰ τὸ λαθρεμπόριον πρὸς τὴν 'Ιαπωνίαν χρησιμοποιοῦνται συνήθως ἁλιευτικὰ φορτωμένα μὲ ψάρια, τὰ ὁποῖα εἶναι παραγεμισμένα μὲ ὄπιον. Εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον ν' ἀνακαλυφθοῦν τὰ ὑποπτα ἁλιεύματα μεταξὺ τῶν τόννων ρεγγῶν, ποὺ ξεφορτώνονται καθημερινῶς κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν τῶν ἀναριθμήτων νήσων τοῦ 'Ανατέλλοντος 'Ηλίου. Διὰ τὴν μεταφορὰν χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης καὶ ἀεροπλάνα, τὰ ὁποῖα ἐνεργοῦν ρίψεις μεταλλίνων κυτίνων γεμάτων μὲ ὄπιον. Τέτοια κυτία εὑρέθησαν ἐπανειλημμένως πλησίον τοῦ Ταϊπέϊ, πρωτευούσης τῆς Φορμόζας.

Τὸ λαθρεμπόριον τοῦ ὄπίου διεξάγεται ὄχι μόνον ὑπὸ μικρῶν ὁμάδων καὶ συμμοριῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ μεγάλων μυστικῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι διαθέτουν μονίμους ἀντιπροσώπους εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Αἱ ἡμιεπίσημοι ὑπηρεσίαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν Κίναν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ὄπίου, παρέχουν πιστώσεις εἰς τοὺς λαθρεμπόρους, ποὺ δροῦν εἰς χώρας ὅπου ἡ ἐπαγρύπνησις εἶναι αὐστηρά, καὶ κάμνουν καὶ ἐκπτώσεις εἰς τὴν τιμήν του, ἀναλόγως μὲ τοὺς ὑφισταμένους κινδύνους — 20 - 30% διὰ τὰς περιοχὰς ὅπου ἡ δουλειὰ εἶναι «σκληρὴ» καὶ 25 - 30% διὰ τὰς περιοχὰς ὅπου εἶναι «πολὺ σκληρή». Διὰ τὸ Χόνγκ - Κόνγκ, τὸ Μακάο, τὴν 'Ιαπωνίαν, τὴν χερσόνησον τῆς 'Ινδοκίνας καὶ τὰς Φιλιππίνας, ὅπου τὸ λαθρεμπόριον θεωρεῖται «εὔκολον», τοιαῦται διευκολύνσεις δὲν παρέχονται. 'Αντιθέτως, διὰ τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας προσφέρονται εὐνοϊκοὶ ὅροι, μολονότι ἡ περιοχὴ δὲν θεωρεῖται «πολὺ σκληρά». Καὶ τοῦτο διὰ πολιτικοὺς λόγους.

Τὸ λαθρεμπόριον τοῦ ὄπίου, ποὺ διεξάγει ἡ Κομμουνιστικὴ Κίνα, δὲν ἀποδίδει μόνον εἰς χρῆμα. Διευκολύνει καὶ τὴν στρατολογίαν πρακτόρων διὰ τὸ ὑποχθόνιον κομμουνιστικὸν δίκτυον — καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν διενέργειαν κατασκοπείας καὶ τὴν ἀνάληψιν ἐπικινδύνων ἀποστολῶν. Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἕνας κομμουνιστὴς πράκτωρ, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται ὡς κοινὸς λαθρέμπορος ναρκωτικῶν, κατακτᾷ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀνθρώπων τῆς «δουλειᾶς», ξεχωρίζει ἐκείνους, τῶν ὁποίων ὁ χαρακτήρ, ἡ ἱκανότης, ἡ ἐχεμύθεια καὶ ἡ αὐτοκυριαρχία ἤμπορεῖ νὰ εἶναι χρήσιμος διὰ τὸ κόμμα καὶ εἰς τὴν κατάλληλον στιγμὴν τοὺς προτείνει νὰ συνεχίσουν τὴν ἐργασίαν των, ἀλλὰ ὡς «ἰδεολόγοι». 'Εὰν δειν θοῦν ἀπρόθυμοι, τοὺς κάνει νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι διατρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ καταδοθοῦν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ταυτοχρόνως δὲ τοὺς παρέχει διαφόρους καλοπληρωμένας εὐκαιρίας κατασκοπείας, «καθαρίσματος» προδοτῶν ἢ ἀναλήψεως ἄλλων ἀποστολῶν. Τὸ ἄλμα δὲν εἶναι σπουδαῖον διὰ τὰ ὑποκείμενα τοῦ εἴδους αὐτοῦ, διότι οἱ κίνδυνοι καὶ τὰ κέρδη ἀπὸ τὸ λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν καὶ ἀπὸ τὴν κατασκοπείαν δὲν διαφέρουν.

Τὸ λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν χρησιμεύει ἐπίσης εἰς τοὺς κομμουνιστὰς ὡς μέσον συγκεντρώσεως πληροφοριῶν. Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν τὸ δίκτυον χρησιμοποιεῖ ὡραίας γυναῖκας, ἀποστολὴ τῶν ὁποίων εἶναι νὰ γοητεύσουν στρατιωτικοὺς καὶ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, νὰ τοὺς παρασύρουν εἰς ὁποιοδήποτε καὶ νὰ τοὺς συνηθίζουν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ναρκωτικῶν. Δεδομένου ὅτι τὸ ὄπιον καὶ τὰ παράγωγά του εἶναι πανάκριβα, οἱ ἄνδρες ποὺ ὑπεδουλώθησαν εἰς τὸ πάθος αὐτὸ —καὶ ἡ ὑποδούλωσις ἐπέρχεται ταχύτατα— ἔχουν ὁλονὲν μεγαλυτέραν ἀνάγκην χρημάτων. 'Απὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ὁ τοξικομανὴς εἶναι ἕτοιμος νὰ πωλήσῃ καὶ τὴν ψυχήν του διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ ἀκατανίκητον πάθος του καὶ γίνεται ἔρμαιον εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνων, ποὺ κινοῦν τὰς γυναῖκας αὐτάς. 'Ο κομμουνισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ ὅτι δὲν ἐξεπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσίν του περὶ ἀπελευθερώσεως τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὰ δεσμά της. 'Εὰν τὴν ἠγνόησεν εἰς τὸ πολιτικὸν ἐπίπεδον, τὴν πραγματοποιεῖ εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ ὀνείρου διὰ τῶν ναρκωτικῶν.

Παν. Παπαδηγούρα

Ἡ ἰδεολογία τῆς «Κοινῆς Ἀγορᾶς»

Γύρω ἀπὸ τὸ μεγάλο γεγονὸς τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν «Κοινὴ Ἀγορὰ» ἔχουν ἤδη γραφῆ στὸν ἑλληνικὸ τύπο πολλά, χωρὶς οὔτε νὰ ἐξαντλῆται τὸ πολύπλευρο θέμα οὔτε ὁ μὴ εἰδικὸς ἀναγνώστης νὰ εἶναι τέλεια κατατοπισμένος. Οἱ «Εἰκόνες», προτοῦ δώσουν μιὰν ὁλοκληρωμένη εἰκόνα τῶν ζητημάτων ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἔνταξη τῆς χώρας μας στὴν μεγάλην αὐτὴν οἰκονομικὴ Κοινότητα, παρουσιάζουν ἕνα ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἄρθρο τοῦ τ. ὑπουργοῦ κ. ΠΑΝ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ. Στὸ ἄρθρο αὐτὸ ἀναλύονται μὲ σαφήνεια ὅση κ' ἐμβρίθεια οἱ προϋποθέσεις ποὺ εἶναι ἀναγκαῖες γιὰ νὰ ὠφεληθῆ πραγματικὰ ὁ τόπος ἀπὸ τὴ στενὴ συνεργασία μὲ τὶς εὐρωπαϊκὲς χῶρες, ποὺ βρίσκονται ἤδη σὲ πολὺ ὑψηλότερη βαθμίδα οἰκονομικῆς, ἀλλὰ καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ σύνδεσίς μας μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν ἀνατοποθετεῖ τὸ ὅλον πρόβλημα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐντὸς νέων —ἀπείρως εὐνοϊκωτέρων— πλαισίων. Διανοίγει σημαντικωτάτας, ἀπεριορίστους σχεδὸν εὐκαιρίας ἀπασχολήσεως τοῦ ἀνέργου καὶ ὑποαπασχολουμένου ἐργατικοῦ μας δυναμικοῦ. Ἐπιτρέπει, ἐπομένως, εἰς τὸν ἀνικανοποίητον πληθυσμὸν τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν πόλεων νὰ ἀποβλέψη εἰς τὴν προοδευτικὴν ἐξίσωσιν τῶν συνθηκῶν ἐργασίας καὶ διαβιώσεώς του πρὸς τὰς ἀντιστοίχους συνθήκας τῶν προηγμένων λαῶν τῆς Δύσεως. Δημιουργεῖ τὴν δυνατότητα τῆς συγκροτήσεως ἐκσυγχρονισμένων καὶ συναγωνιστικῶν, δηλαδὴ ἐξειδικευμένων καὶ μεγάλων, παραγωγικῶν μονάδων, τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία θὰ ἦτο, μέσα εἰς τὸν περιωρισμένον χῶρον τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς, ἀνέφικτος. Διευρύνει, γενικώτερα, τοὺς οἰκονομικούς μας στόχους καὶ ἐπιτρέπει τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναπτύξεως. Μεγεθύνει τὴν κλίμακα τῆς ἑλληνικῆς παραγωγικῆς προσπαθείας καὶ ἀνάγει εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ μέτρα σειρὰν ὅλην παραδεδομένων οἰκονομικῶν μεγεθῶν. Τέλος στηρίζει τὴν πίστιν τῆς χώρας καὶ θεμελιοῖ ἕνα αἴσθημα ηὐξημένης πολιτικῆς ἀσφαλείας καὶ οἰκονομικῆς σταθερότητος.

Ἐν τούτοις δὲν ἀποτελεῖ, αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, ἡ σύνδεσις μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν, σταθμὸν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου. Σταθμὸν εἰς τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν ἱστορίαν θ' ἀποτελέση μόνον ἡ ἀπόφασις ὅλων μας —τῶν κυβερνώντων καὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων, τῆς ἡγεσίας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐργαζομένων μαζῶν— νὰ προσαρμοσθῶμεν πρὸς τὰς δημιουργουμένας ἐντελῶς νέας συνθήκας καὶ νὰ χρησιμοποιήσωμεν πρακτικῶς τὰς εὐκαιρίας καὶ τὰς δυνατότητας τὰς διανοιγομένας διὰ τῆς συνδέσεως. Δὲν ἀποτελεῖ, πράγματι, βότανον θεραπευτικὸν τῆς ἀπὸ αἰώνων συμφύτου πρὸς τὴν Ἑλλάδα πενίας ἡ σύνδεσις. Οὐδὲ θὰ ἔχη, πραγματοποιουμένη, τὸν χαρακτῆρα τοῦ παυσιπόνου, τὸν ὁποῖον εἶχεν αὐτομάτως ἡ μεγάλη ἀμερικανικὴ βοήθεια τῶν πρώτων μεταπολεμικῶν ἐτῶν. Μεθόδους ἐπιλύσεως τῶν παγίων καὶ ὀργανικῶν προβλημάτων τῆς οἰκονομίας μας προσφέρει ἡ σύνδεσις καὶ ὄχι λύσεις. Ἔναντι, μάλιστα, τῆς προσφορᾶς τῶν μεθόδων τάσσει, ἡ σύνδεσις, εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν θεμελιωδῶν προβλημάτων μας, προθεσμίας. Καὶ τὰ καθιστᾶ, συνεπῶς, ὀξύτερα. Ὅπως κάθε διαδικασία ριζικῆς ἐξυγιάνσεως, ἡ βαθμιαία ἔνταξίς μας εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν θεμελιοῖ ἐλπίδας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἐκτοξεύει καὶ ἀπειλάς. Ἡ ἐξέλιξις τῶν προσεχῶν ἐτῶν θ' ἀποδείξη ἐὰν εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀνθέξωμεν εἰς τὸ ψυχρὸν κλῖμα τοῦ οἰκονομικοῦ ρεαλισμοῦ τῶν προηγμένων χωρῶν τῆς Δύσεως ἢ ἐὰν θὰ ἐξακολουθήσωμεν αὐτοπαρηγορούμενοι μὲ τὴν πτωχοπροδρομικὴν ἰδεολογίαν καὶ τὰς ψευδανθρωπιστικὰς ἐλεημοσύνας τοῦ «κράτους προνοίας».

Εἶναι διὰ τοῦτο ὁρθὴ ἡ τοποθέτησις τοῦ πρωθυπουργικοῦ ἀνακοινωθέντος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ τελικὴ ἐπιτυχία τῆς ἐγκαινιαζομένης πολιτικῆς θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὴν ἰδίαν μας ἱκανότητα ν' ἀξιοποιήσωμεν τὰς δημιουργουμένας, χάρις εἰς τὴν σύνδεσιν, εὐκαιρίας. Περισσοτέραν, ὄντως, σημασίαν καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐπιτευχθέντας, κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις, ὅρους ἔναντι τῶν μελλόντων συνεταίρων μας τῆς Ἀγορᾶς ἔχουν οἱ ὅροι τοὺς ὁποίους, ἡμεῖς οἱ ἴδιοι οἱ Ἕλληνες, θὰ θέσωμεν εἰς τὸν ἑαυτόν μας. Διότι, ὅπως εἴμεθα σήμερον συγκεκραμένοι —ὀργανωτικῶς, ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ ἰδεολογικῶς— εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς συνδέσεως, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῆ ὅτι ὑπῆρξαν εὐτυχεῖς αἱ διεξαχθεῖσαι διαπραγματεύσεις.

Τὰς διαπραγματεύσεις αὐτὰς καθὼς καὶ τοὺς εἰδικοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως —τοὺς ὅρους ἔναντι τῶν τρίτων— θὰ κρίνουν, ὅπως εἶναι φυσικόν, εὐθὺς ὡς παρασχεθοῦν ὑπευθύνως τὰ πλήρη στοιχεῖα, τόσον ἡ Βουλή, ὅσον καὶ ἡ κοινὴ γνώμη. Θὰ ἦτο ὅμως χρήσιμον ν' ἀρχίσουν συζητούμεναι, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, αἱ προϋποθέσεις τῆς ἰδεολογικῆς καὶ τῆς ὀργανωτικῆς μας ἀνασυντάξεως. Οἱ ὅροι, δηλαδή, τοὺς ὁποίους πρέπει, ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, νὰ θέσωμεν εἰς τὸν ἑαυτόν μας διὰ ν' ἀξιοποιηθῆ ἡ σύνδεσις. Συμβολὴν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ὅρων τῆς ἰδεολογικῆς μας ἀνανεώσεως ἀποτελεῖ καὶ ἡ σημερινὴ ἐπισκόπησις. Περὶ τῆς ὀργανωτικῆς μας ἀνασυντάξεως θ' ἀσχοληθῶμεν εἰδικώτερα εἰς προσεχῆ ἄρθρα.

Ἕνα πέλαγος ἀσαφείας

Αἱ χῶραι τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἔχουν 160 καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔχει 9 ἑκατομμύρια κατοίκους. Οὐδὲ φαίνεται πιθανὸν ν' ἀνατραπῆ ἡ σχέσις τῶν ἀριθμῶν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς προσφάτου ἀπογραφῆς. Θὰ ἦτο, συνεπῶς, μᾶλλον παρακεκινδυνευμένον νὰ ὑποθέση κανεὶς ὅτι θὰ υἱοθετήσουν οἱ συνεταῖροι μας, ἐξ ἀφορμῆς τῆς συνδέσεως, τὴν ἰδικήν μας ἰδεολογίαν καὶ τὴν ἰδικήν μας ὀργάνωσιν. Θὰ ἐκκινήσω, λοιπόν, ἀπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ υἱοθετήσωμεν ἡμεῖς τὰς ἰδικάς των.

Ἔχουν, ὅμως, ἄραγε, αἱ χῶραι τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἰδεολογίαν κοινήν; Μέσα εἰς τοὺς κόλπους ἑκάστης τῶν ἓξ δημοκρατιῶν τῆς Κοινότητος λειτουργοῦν κόμματα ἀντιτιθέμενα, ὑποτίθεται, ἰδεολογικῶς. Πῶς εἶναι, κατὰ συνέπειαν, δυνατὸν —ἔστω καὶ ἂν σήμερον, κατὰ σύμπτωσιν, τὰ περισσότερα τῶν σοσιαλιστικῶν κομμάτων εὑρίσκωνται ἐν μειοψηφίᾳ— ν' ἀποκλεισθῆ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς μελλοντικῆς των ἐπικρατήσεως; Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα εἶναι ἁπλῆ. Δὲν πρόκειται ἡ ἐπικράτησις οἱουδήποτε σοσιαλιστικοῦ κόμματος, εἰς οἱανδήποτε δημοκρατικὴν χώραν τῆς Δύσεως, νὰ ἐπηρεάση οὔτε τὴν σημερινὴν ἰδεολογικὴν της γραμμήν, οὔτε τὴν ἐν ἰσχύι οἰκονομικὴν

Οἱ τρεῖς οἰκονομικὲς ἑνώσεις τῆς Εὐρώπης. Μὲ μαῦρο ἡ «Κοινὴ Ἀγορά», μὲ γκρὶ οἱ «Ἑφτὰ» καὶ μὲ κόκκινο (φυσικά..) ἡ «Κομεκὸν» — ἡ ἀντιπερισπαστικὴ οἰκονομικὴ ἕνωση τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν.

παρακολουθήσουν, κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών των, τὰς ἐξελίξεις τῶν προηγμένων συναδέλφων των τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὰς τεχνικάς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδεολογικὰς ἐξελίξεις. Καὶ δὲν προσηρμόσθησαν πολλοὶ — οὔτε καθ' ὅ ποσοστὸν ἠδύναντο νὰ προσαρμοσθοῦν ἐξ ἀντικειμένου — πρὸς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ οἰκονομικοῦ ὀργασμοῦ καὶ τῶν συνεχῶν ἀναζητήσεων, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦν, καθημερινῶς ἀνανεούμενοι καὶ ἐκσυγχρονιζόμενοι, οἰκονομικῶς ἀγωνιζόμενοι καί, διὰ τοῦτο, κοινωνικῶς στερεούμενοι, ἐκτιμώμενοι καὶ μὴ φθονούμενοι, οἱ Εὐρωπαῖοι συνάδελφοί των. Ἀντὶ τοῦ δυναμικοῦ ἰδεώδους τῆς συγχρόνου ἐλευθέρας, ἀλλὰ συνεχῶς ἐπεκτεινομένης καὶ ἐντεινομένης οἰκονομίας, καθηλώθημεν εἰς τὸ παρωχημένον ἰδεῶδες τοῦ στατικοῦ καὶ κοινωνικῶς ἀδιαφόρου φιλελευθερισμοῦ τοῦ 19ου αἰῶνος, τὸν ὁποῖον ἐνίκησαν, πρὸ πολλοῦ, εἰς ὅλας τὰς προηγμένας χώρας τοῦ κόσμου, ἀπὸ κοινοῦ μαχόμενοι, οἱ νεοφιλελεύθεροι καὶ οἱ νεοσοσιαλισταί.

Ἡ παγκόσμιος ἐξέλιξις

Ὁ φιλελευθερισμὸς τοῦ 19ου αἰῶνος ἐστηρίζετο —ἀπροκαλύπτως ἢ συγκεκαλυμμένως— εἰς τὸ δόγμα κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ οἰκονομικὴ ἐλευθερία ἀποτελεῖ οἱονεὶ δικαίωμα τοῦ ἐπιχειρηματίου. Ὁ σύγχρονος φιλελευθερισμός, ἀντιθέτως, στηρίζεται εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ἐμπειρίας τῶν προηγμένων χωρῶν ἐπιβεβαιούμενον ἀξίωμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἐλευθέρα ἀγορὰ συνιστᾶ τὴν κοινωνικῶς συμφερωτέραν λύσιν τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος. Τὸ ἀξίωμα σημαίνει: Πρῶτον ὅτι — ὑπὸ καθεστῶς ἐλευθέρας ἀγορᾶς καὶ εἰς ἐπαρκῶς ὑψηλὴν τεχνικὴν καὶ ὀργανωτικὴν στάθμην — ἡ παραγωγικότης τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας εἶναι ἡ μεγίστη δυνατή. Δεύτερον ὅτι — ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας — αἱ κοινωνικαὶ ἀμοιβαί, δηλαδὴ τὰ ἀτομικὰ εἰσοδήματα τῶν ἐργαζομένων, αὐξάνουν ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος.

Ἡ θεμελίωσις αὐτὴ τοῦ συγχρόνου φιλελευθερισμοῦ εἶναι προϊὸν τῆς σημειωθείσης, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μεσοπολέμου, ἐπαναστάσεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν θεωρίαν, τὰ πορίσματα τῆς ὁποίας υἱοθετήθησαν προοδευτικῶς ἐν τῇ πράξει ὑπὸ τῶν περισσότερον προηγμένων χωρῶν. Τόσον ὁ παρωχημένος καὶ δογματικὸς φιλελευθερισμὸς ὅσον καὶ ὁ σοσιαλισμὸς τῆς παραδόσεως, θεμελιωμένοι εἰς τὴν κλασικὴν θεωρίαν τῆς ἀντικειμενικῆς ἀξίας τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν, παρεγνώρισαν τὴν ἐπίδρασιν τῆς ζητήσεως — καὶ ἑπομένως τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν μεγάλων μαζῶν — ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ κυκλώματος. Ἀντιθέτως, ἡ σύγχρονος οἰκονομικὴ θεωρία ἔδωσεν εἰς τὸ δαναύσιως διατυπούμενον ἀξίωμα «ἐπὶ τῇ καταναλώσει τὸ κέρδος», νέον, ἀντικειμενικῶς προσδιωρισμένον, περιεχόμενον. Ἁπλούστερα ἀπὸ οἱανδήποτε θεωρητικὴν ἀνάλυσιν, συνοψίζει τὴν θεμελίωσιν τοῦ συγχρόνου φιλελευθερισμοῦ γνωστὸν ἀνέκδοτον: Ἀμερικανὸς ἐπιχειρηματίας συσκευῶν τηλεοράσεως ἐπεδείκνυεν, εἰς τὸν συνδικαλιστικὸν ἐκπρόσωπον τῶν ἐργατῶν, τὰ νέα του μηχανήματα αὐτομάτου παραγωγῆς. Καὶ ἐκαυχᾶτο ἀπειλῶν ὅτι τὰ νέα αὐτόματα δὲν πρόκειται νὰ τὸν ἐκβιάζουν πλέον μὲ ἀπεργίας. Καὶ ὁ συνδικαλιστής, ἀτάραχος, ἠρκέσθη εἰς τὸ ἐρώτημα: «Πόσας συσκευὰς τηλεοράσεως ὑπολογίζετε νὰ σᾶς ἀγοράσουν τὸ σεμπότ;»

Αὐτὸς εἶναι, ἄλλωστε, ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀντικατεστάθη μεταπολεμικῶς καὶ ἡ ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῆς «ἐκμεταλλεύσεως» διὰ τῆς συγχρόνου πολιτικῆς τῆς ἀναπτύξεως — καὶ ἑπομένως τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐπιπέδου τῆς καταναλώσεως — τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν.

Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι παραλλήλους ἐξελίξεις ὑπέστη, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ μαρξιστικὸν δόγμα καί, κατὰ συνέπειαν, ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῶν κομμουνιστικῶν κρατῶν καὶ μάλιστα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἀρκεῖ νὰ ὑπενθυμίση κανεὶς σχετικῶς τὴν σημειωθεῖσαν, διὰ τοῦ ἓν ἐφαρμογῇ ἑπταετοῦς προγράμματος, στροφὴν πρὸς τὴν ἐλαφρὰν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν, πρὸς τὴν ηὐξημένην δηλαδὴ παραγωγὴν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, ἡ ὁποία —ἀντιθέτως πρὸς τὴν παλαιὰν λενινιστικὴν καὶ σταλινικὴν ἄποψιν— ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐνισχύσῃ μᾶλλον παρὰ θὰ ἀναστείλῃ τὰ ἐπιτεύγματα εἰς τὸν τομέα τῆς βαρείας βιομηχανίας.

Πὸ συνθήκας ἑπαρκῶς ὑψηλῆς ἀπασχολήσεως, ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς παραγωγικότητος εἶναι εὐθέως συνηρτημένη πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐξειδικεύσεως καὶ τὸ μέγεθος τῶν παραγωγικῶν μονάδων. Ἄρα καὶ πρὸς τὴν εὐρύτητα τῆς ἀγορᾶς. Οὐδὲ ὀφείλεται εἰς ἁπλῆν σύμπτωσιν τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν ἀνάγκην τῆς δημιουργίας εὐρυτέρων, ὑπερεθνικῶν, οἰκονομικῶν χώρων, ἠσθάνθησαν πρῶτα τὰ προηγμένα καὶ τεχνικῶς ἐκσυγχρονισμένα κράτη.

Ἀξίζει καὶ ἐδῶ νὰ σημειωθῇ ἡ πρὸς τὴν ἰδίαν κατεύθυνσιν πορεία τῶν κομμουνιστικῶν κρατῶν, τουλάχιστον ἀπὸ τῆς τελευταίας διετίας, ἀφ' ἧς ἐπιχειρεῖται, συστηματικῶς, ὁ μεταξὺ αὐτῶν καταμερισμὸς τῶν ἔργων καί, δι' αὐτοῦ, ἡ περὶ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ὡς πυρῆνα προοδευτικὴ δημιουργία ἰδιοτύπου ἀνατολικῆς ἑκοινῆς ἀγορᾶς». Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἐξ ὅλων τῶν κομμουνιστικῶν κρατῶν, μόνη ἡ Κίνα ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ κατὰ τῆς ὑπαγωγῆς της εἰς τὴν ὑπὸ διαμόρφωσιν ἑνιαίαν 'Ανατολικὴν Ἀγορὰν καὶ νὰ χαράξῃ — διὰ καταδήλους πολιτικοὺς λόγους καὶ εἰς βάρος μάλιστα τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ κινεζικοῦ λαοῦ — πολιτικὴν ἐθνικῆς αὐταρκείας.

'Ο μῦθος δηλοῖ ὅτι κατ' οὐσίαν δὲν ἐκλήθημεν νὰ ἐπιλέξωμεν μεταξὺ τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς 'Αγορᾶς καὶ τῆς οἰκονομικῆς μας αὐτονομίας. Εἴχαμεν — τῶν ἐξελίξεων σκοπουμένων ἀπὸ ἀπόψεως μακροπροθέσμου — νὰ ἐπιλέξωμεν μεταξὺ Εὐρωπαϊκῆς καὶ 'Ανατολικῆς κοινῆς ἀγορᾶς. Καὶ τοῦτο διότι, δυστυχῶς, ἡ 'Ελλὰς δὲν εἶναι Κίνα. 'Η παρατήρησις δὲν σημαίνει ὅτι ἐπεβάλλετο ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ ἄμεσος, ἀνεξέταστος καὶ ἄνευ ὅρων σύνδεσίς μας. Διότι εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον, τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ οἰκονομικόν, αὐτῶν τούτων τῶν ἀνεπτυγμένων κρατῶν τῆς Δύσεως νὰ μὴ θέσουν τὰς ὑπαναπτύκτους εὐρωπαϊκὰς χώρας πρὸ ἀδιεξόδου καί, ἐπομένως, νὰ διευκολύνουν τὴν μετ' αὐτῶν σύνδεσιν. 'Ηδυνάμεθα, λοιπόν, νὰ ἀναμείνωμεν καὶ νὰ ἐπιμείνωμεν μέχρις ὅτου κατανοήσουν τὰ προβλήματά μας — ἀλλὰ καὶ τὰ ἴδιά των μακροπρόθεσμα συμφέροντα — οἱ μέλλοντες συνεταῖροι μας. 'Εξ ἄλλου, ὅμως, δὲν ἐπετρέπετο νὰ παρατείνωμεν τὴν ἐκκρεμότητα καὶ τὴν ἐκ ταύτης προκύπτουσαν ἀσάφειαν τοῦ οἰκονομικοῦ μας καθεστῶτος, ἐπιδιώκοντες, διὰ τῆς συνεχοῦς παρατάσεως τῶν διαπραγματεύσεων, δευτερευούσης σημασίας βελτιώσεις τῶν ὅρων τῆς συνδέσεως. Διότι, πέραν ἑνὸς ὁρίου, τὸ ἐκ δευτερευουσῶν βελτιώσεων ὄφελος θ' ἀπεδεικνύετο μικρότερον τῆς ἐκ τῆς παρατάσεως τῆς ἐκκρεμότητος ζημίας. Βάσει αὐτῶν τῶν κριτηρίων θὰ πρέπει, ἐν καιρῷ, νὰ κριθοῦν τὸ περιεχόμενον τῆς συμβάσεως καὶ αἱ διεξαχθεῖσαι διαπραγματεύσεις.

Δύο θεμελιώδεις ὅροι

Ετονίσθη ἤδη ὅτι τὰ κοινωνικὰ πλεονεκτήματα τῆς εὐρείας καὶ ἐλευθέρας ἀγορᾶς ἐμφανίζονται ἀφ' ἧς ἡ τεχνικὴ στάθμη καὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς ἀπασχολήσεως ἐξαρθοῦν εἰς ὡρισμένον ὕψος. Εἶναι, διὰ τοῦτο, ἡ Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ 'Αγορά, ἐκ κατασκευῆς, ἑταιρία οἰκονομιῶν προηγμένων. 'Υπὸ τὰς συνθήκας ταύτας δὲν δύναται ἡ σύνδεσίς μας νὰ ἔχῃ ἔννοιαν παρὰ μόνον ὑπὸ δύο θεμελιώδεις προϋποθέσεις. Τὰς ἑξῆς:

α) Οἱ μέλλοντες συνεταῖροι μας θ' ἀκολουθήσουν ἔναντι τῶν οἰκονομικῶς καθυστερημένων χωρῶν τῆς Κοινότητος — καὶ εἰδικῶς τῆς 'Ελλάδος — μίαν ρεαλιστικὴν καὶ ἐκσυγχρονισμένην πολιτικὴν ἀναπτύξεως. Θ' ἀποβλέψουν, δηλαδή, ὄχι εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς παρούσης πενίας μας, ἀλλ' εἰς διξιοποίησιν τοῦ μέλλοντος πλούτου τὸν ὁποῖον, συνεργαζόμενοι, θὰ δημιουργήσωμεν.

β) 'Ημεῖς οἱ ἴδιοι οἱ "Ελληνες, ἐπωφελούμενοι τῶν προσφερομένων νέων δυνατοτήτων, θ' ἀναδιαρθρώσωμεν προσδευτικῶς καὶ θὰ ἐκσυγχρονίσωμεν, ἐντός τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν, τὴν οἰκονομίαν μας, ὥστε, εἰς τὸ τέλος τῆς μεταβατικῆς περιόδου, νὰ μὴ ἀπέχῃ δυσανολόγως ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομικὴ στάθμη τῆς κοινῆς εὐρωπαϊκῆς.

'Η πρώτη προϋπόθεσις, πληρουμένη, δὲν θ' ἀπεξέικνυε τὴν ἠθικὴν γενναιοφροσύνην, ἀλλὰ τὴν πολιτικὴν σωφροσύνην τῶν μελλόντων συνεταίρων μας. 'Η δευτέρα προϋπόθεσις, πληρουμένη, δὲν θ' ἀπεδείκνυε τὴν ἱκανότητά μας νὰ ἐπιτελέσωμεν θαύματα, ἀλλὰ ἁπλῶς τὴν ἱκανότητά μας νὰ ἐπιβιώσωμεν. Πρέπει, ἄλλωστε, νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι δὲν εἶναι, ἐκ τῶν προτέρων, γεωμετρικῶς ἀποδεδειγμένη ἡ συνδρομὴ ἑκατέρας τῶν προϋποθέσεων. Γεωμετρικῶς ἀποδεδειγμένον εἶναι, ἀντιστρόφως, ὅτι ἂν, παρ' ἐλπίδα, δὲν πληρωθοῦν αἱ προϋποθέσεις αὗται, ἡ 'Ελλὰς εἴτε θὰ χάσῃ τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν της αὐθυπαρξίαν, εἴτε θὰ περιπέσῃ εἰς τὴν στάθμην καχεκτικῆς καὶ φυτοζωούσης χώρας τοῦ γνωρίμου ἡμιαποικιακοῦ τύπου.

Εἰς τὸ βάθος ἡ σύνδεσις στηρίζεται ἐπὶ τῆς πίστεως ὅτι ὑπάρχει Εὐρώπη καὶ ὅτι, ἡμεῖς οἱ "Ελληνες, εἴμεθα ἰδεολογικῶς — καὶ δυνάμερα νὰ γίνωμεν καὶ πρακτικῶς — Εὐρωπαῖοι.

'Ο ρόλος τῶν Τραπεζῶν

Η προσχώρησις εἰς τὴν θεμελιώδη δογματικὴν αὐτὴν τοποθέτησιν ἔχει καὶ μερικὰς πεζὰς συνεπείας, αἱ ὁποῖαι σκόπιμον εἶναι νὰ τονισθοῦν. 'Η σύνδεσίς μας μὲ τὴν Κοινὴν 'Αγορὰν θὰ ἦτο ἐστερημένη νοήμοιτος ἂν δὲν εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν στενήν μας συνεργασίαν μὲ τὰς ἐπιχειρηματικὰς μονάδας — καὶ τοὺς φυσικοὺς των φορεῖς, δηλαδὴ τοὺς τραπεζίτας, τοὺς βιομηχάνους, τοὺς ἐμπόρους — τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος. Εἶναι κατάδηλον ὅτι ἡ συνεργασία αὕτη θὰ εἶναι εἰς πρώτην φάσιν δυσχερής. Διότι ἐνδέχεται ξέναι ἐν 'Ελλάδι ἐπενδύσεις νὰ προσκρούσουν ὄχι μόνον εἰς ἡμεδαπὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐπικρατοῦσαν γενικωτέραν ψυχολογίαν. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Βασιλείου, ἐκυμάνθη πάντοτε ἡ ψυχολογία μας μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων: Τῆς ξενοδουλείας καὶ τῆς ξενοφοβίας. 'Ενῶ ἀμφότεραι ἀντίκεινται εἰς τὴν μοιραίαν ἑλληνικὴν παράδοσιν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐπείγει, ἀπαλλασσόμενοι τῶν συμπλεγμάτων, νὰ ἐπιστρέψωμεν. Οὐσιώδης προϋπόθεσις, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ σύνδεσις, εἶναι νὰ αἰσθανθῇ ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἔναντι τῶν ξένων συνεταίρων μας, τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν αὐτοπεποίθησιν τῆς ἰσοτιμίας.

Θ' ἀπολέσουν, ἄλλωστε, σὺν τῷ χρόνῳ, διὰ τῆς προσδευτικῆς ἐνοποιήσεως τῶν ἐπὶ μέρους ἐθνικῶν οἰκονομιῶν, τὸν εἰδικὸν ἐθνικὸν των χαρακτῆρα καὶ τὰ κεφάλαια. 'Η δραστηριότης μάλιστα τῶν ἀποδήμων 'Ελλήνων εἰς ἐντελῶς ξένους οἰκονομικοὺς χώρους ἐπιτρέπει τὴν αἰσιόδοξον πρόβλεψιν ὅτι, μακροπροθέσμως, θὰ καταλάβωμεν οἱ "Ελληνες, εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Κοινῆς 'Αγορᾶς, θέσιν ἀνάλογον πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν θὰ καταλάβουν οἱ ξένοι εἰς τὴν ἰδικήν μας. 'Αρκεῖ νὰ προχωρήσωμεν, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς συνεργασίας μας μὲ τοὺς ξένους κεφαλαιούχους, προσεκτικά. Θὰ πρέπει, ἰδίως κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, νὰ εὐνοηθῇ ἡ συνεργασία των μὲ ἡμεδαπὰς ἐπιχειρηματικὰς μονάδας. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δύναται νὰ καταστῇ ὁ μεσολαβητικὸς καὶ ὀργανωτικὸς ρόλος τῶν ἑλληνικῶν Τραπεζῶν — καταλλήλως ἀναδιοργανουμένων κατὰ τὰ πρότυπα τῶν ξένων Τραπεζῶν ἐπενδύσεων — σημαντικώτατος.

'Ανάγκη αὐστηρότητος

Η σύνδεσίς μας μὲ τὴν Κοινὴν 'Αγορὰν πρέπει νὰ σημάνῃ τὴν θέσπισιν ἐνὸς καθεστῶτος οἰκονομικῆς αὐστηρότητος. Αὐστηρότητος ἀπέναντι τῶν ἐργοδοτῶν πρωτίστως. 'Αλλ' αὐστηρότητος γενικώτερον καὶ ἀπέναντι τοῦ συνόλου τῶν ἐργαζομένων.

Δὲν ἀποτελεῖ, βεβαίως, ἡ Κοινὴ 'Αγορὰ προστατευτικὸν θερμοκήπιον τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τόπον ἀναπαύσεως τοῦ ἰδιώτου ἐπιχειρηματίου. Στίδον ἀγῶνος ἀποτελεῖ. Εἶναι, κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ σύγχρονον φιλελεύθερον κράτος, τὸ ἐπιχειρηματικὸν εἰσόδημα ἀμοιβὴ τῆς ἱκανότητος, τῆς πρωτοβουλίας, τῆς ἐρευνητικότητος τοῦ ἐπιχειρηματίου. Τὴν κοινωνικῶς προέχουσαν θέσιν του δὲν καταξιώνει ἠθικῶς τὸ οἱονδήποτε δικαίωμα, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς εὐθύνης ἀγρυπνία. 'Αμείλικτοι καὶ ἀνένδοτοι θὰ πρέπει, κατὰ συνέπειαν, νὰ λειτουργήσουν οἱ νόμοι — καὶ πρὸ πάντων ὁ οἰκονομικὸς νόμος τῆς συναγωνιστικότητος — εἰς βάρος τῶν ἀνεντίμων ἢ ἀνικάνων ἐπιχειρηματιῶν. Οἱ ῥάθυμοι εἰσοδηματίαι καὶ οἱ στρογγυλοκαθισμένοι πλούσιοι ἀνήκουν εἰς τὸν 19ον αἰῶνα. 'Η Κοινὴ 'Αγορὰ δὲν τοὺς ἀνέχεται.

Δὲν ἀνέχεται, ὅμως, οὔτε τὸν ἀνεπιτήδειον ἐργάτην, οὔτε τὸν ἀμελῆ καὶ μοιρολάτρην ἀγρότην ἡ Κοινὴ 'Αγορά. Διότι, ἂν δὲν εἶναι θερμοκήπιον, δὲν εἶναι ταυτοχρόνως οὔτε φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα, οὔτε Πρυτανεῖον. "Ενα ἀπέραντον ἐργαστήριον εἶναι. Θὰ πρέπει, λοιπόν, ν' ἀναληφθῇ μία καθολική, ἐκ μέρους τῆς ἡγεσίας τῆς χώρας, προσπάθεια διαφωτίσεως ἐπὶ τοῦ διέποντος τὴν Κοινὴν 'Αγορὰν ἠθικοῦ καθεστῶτος. Θὰ πρέπει, πρὸ πάντων, ἡ συνδικαλιστικὴ ἡγεσία τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν νὰ κατατοπίσῃ τὰς μεγάλας ἐργαζομένας μάζας ἐπὶ τῶν νέων δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα, βαθμιαίως, θὰ δημιουργήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν ἡ σύνδεσις, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀντιστοίχων νέων ὑποχρεώσεων μὲ τὰς ὁποίας, προσδευτικῶς ἐπίσης, θὰ τὰς ἐπιβαρύνῃ. Χρειαζόμεθα — διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ κοινωνικοὶ καὶ οἱ οἰκονομικοὶ σκοποὶ τῆς συνδέσεως — ἀγρότας καὶ ἐργάτας ὑπερηφάνους διὰ τὴν τεχνικὴν των ἐπίδοσιν καὶ διαπεπεισμένους, εἰς τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν μόχθον των, νὰ στηρίξουν τὴν προκοπήν των. Χρειαζόμεθα ἐργάτας καὶ ἀγρότας ἐνσυνειδήτους, ἀποφασισμένους νὰ διεκδικήσουν τὰ δικαιώματά των μὲ δυναμισμόν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτελέσουν τὰς ὑποχρεώσεις των μὲ ἀνδρικὴν ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ των αὐστηρότητα καὶ συνέπειαν.

"Εναντι, ἄλλωστε, αὐτοῦ τοῦ τιμήματος — τῆς συστηματικῆς καὶ ἐνσυνειδήτου ἐργασίας — δὲν πρόκειται, ἁπλῶς, νὰ αὐξήσουν προσδευτικῶς τὰ ἀτομικὰ εἰσοδήματα τῶν ἐργαζομένων. Οὐδὲ νὰ λυθῇ μόνον, σὺν τῇ προόδῳ τῆς οἰκονομίας, τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας καὶ ὑποαπασχολήσεως. Πρόκειται, προπάντων, νὰ διευκολυνθοῦν αἱ διαδικασίαι τῆς κοινωνικῆς ἀναβαθμίσεως νέων ἀνθρώπων, ἀδιαφόρως ἀπὸ ποίας κοινωνικὰ στρώματα προέρχονται, καὶ νὰ διασφαλισθῇ ἡ συνεχὴς ἀνανέωσις τῆς οἰκονομικῆς καὶ γενικώτερα τῆς κοινωνικῆς ἡγεσίας.

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα: Παιδεία

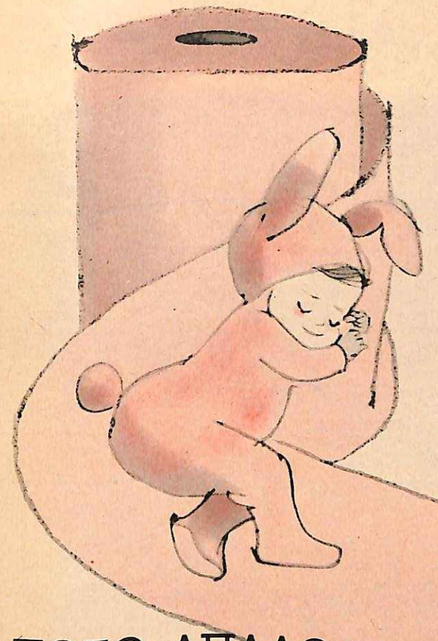
Πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι τὸ ὅλον ἐγχείρημα τῆς προσαρμογῆς τῆς οἰκονομίας μας πρὸς τὰς συνθήκας τῆς Κοινῆς 'Αγορᾶς θὰ παρουσιάσῃ καὶ καθαρῶς πολιτικοῦ χαρακτῆρος δυσχερείας. Διότι ἀπαιτεῖ ἡ ἐπίτευξις διαρθρωτικῶν μεταβολῶν μείζονος κλίμακος τὴν πλήρη ἀναπροσαρμογὴν καὶ τῶν ἐν χρήσει πολιτικῶν μεθόδων. Εἶναι, πράγματι, ἀδύνατος ἡ ἐφαρμογὴ οἱουδήποτε προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ὑπὸ καθεστῶς δημαγωγίας καὶ συναγωνισμοῦ φαύλων ὑποσχέσεων, ἀποθλεπουσῶν εἰς τὴν ἐξαπάτησιν καὶ τὴν ἀποβλάκωσιν τοῦ λαοῦ. 'Ο πολιτικός μας ἐκσυγχρονισμὸς συνιστᾶ ἄρσιν τῆς ἐπιβιώσεως τῆς δημοκρατίας.

'Αλλ' ἡ κυριωτάτη τῶν ἀναγκαιουσῶν εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ὁλοκλήρωσιν τῆς διαδικασίας τῆς συνδέσεως προϋποθέσεων εἶναι ἡ πλήρης, ριζικὴ καὶ ἐκ βάθρων ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμισις. Τοῦτο σημαίνει πρωτίστως ὅτι θὰ καταστῇ συνείδησις τῶν ἰθυνόντων τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας ἡ ἀξιωματικὴ ἀρχὴ καθ' ἣν ἡ παιδεία ἀποτελεῖ, εἰς τὴν ἐποχήν μας, τὴν σημαντικωτέραν οἰκονομικὴν ὑποδομήν. Χωρὶς νὰ δεθῇ εἰς τὰ προβλήματα τῆς παιδείας ἀπόλυτος, ἐναντι οἱουδήποτε ἄλλου προβλήματος, προτεραιότης, χωρὶς δηλαδὴ νὰ διασφαλισθῇ γενναία ἐτησία αὔξησις τῶν σχετικῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶναι αὐτόχρημα ἀστεῖον νὰ συζητῇ κανεὶς περὶ μακροπροθέσμων προγραμμάτων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

'Αρκοῦμαι, σεβόμενος τὸ θέμα — τὸ μεγαλύτερον καὶ τὸ ἑλληνικώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ θέματα —, εἰς τὴν μοναδικὴν αὐτὴν παρατήρησιν, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ἐξετάσω τὸ πρόβλημα τῆς παιδείας, ὡς πρόβλημα οἰκονομικῆς ὑποδομῆς, εἰς προσεχὲς ἄρθρον.

Π. Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Waldorf

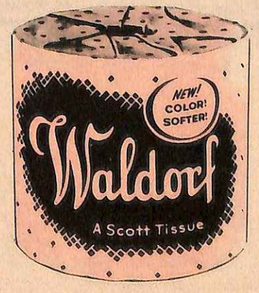

ΤΟΣΟ ΑΠΑΛΟ
ΤΟΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ WALDORF
(Τὸ γνωστὸ ἐν 'Ελλάδι "Βάλντορφ")

"Ενα νέο εἶδος ἁπαλότητος στὰ χαρτιὰ τουαλέτας.

Χάρις εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπεξεργασίαν του, κατὰ τὴν ἀποκλειστικὴν μέθοδον «Air-Puffed» τῆς ἑταιρίας Scott, τὸ χαρτὶ τουαλέτας Waldorf εἶναι καταπληκτικὰ ἁπαλό, λεπτὸ καὶ συνδυάζει τεραστίαν ἀπορροφητικότητα καὶ ἀντοχήν.
Σὲ τέσσαρες ἁπαλοὺς χρωματισμούς: κίτρινο, ρόζ, λευκὸ καὶ θαλασσί.
Μεγάλη οἰκονομία.
650 κομμάτια σὲ κάθε ρόλον.

"WALDORF" ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Πεῖρα
πολλῶν ἐτῶν
συγκέντρωσε
στὰ Φαρμακεῖα
Μαρινοπούλου
ὅσα ἡ ἐπιστήμη καὶ
ἡ αἰσθητικὴ ἔδεσαν στὴν
ὑπηρεσία τῆς ὁμορφιᾶς σας...

Γιὰ κάθε τύπο γυναικείας ὁμορφιᾶς, μιὰ δροσερὴ κολώνια,
Λιατρὶς γιὰ τὰ ξανθὰ μαλλιά,
Λεϊλὰ γιὰ τὴν σκούρα ἐπιδερμίδα,
Μανόλια γιὰ τὸ σταρένιο δέρμα.

'Η ἐκλογὴ τῶν γυαλιῶν ἀπαιτεῖ γνώση καὶ γοῦστο. Κάθε παραγγελία τους στὰ Φαρμακεῖα Μαρινοπούλου σᾶς ἐξασφαλίζει τέλεια κρύσταλλα, μοντέρνους σκελετούς.

Κορσέδες, στὸν πιὸ τέλειο συνδυασμὸ ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας καὶ γούστου, καθὼς καὶ οἱ περίφημοι Σουηδικοὶ κορσέδες Grace (R)

(R) = Σῆμα κατατεθὲν

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΕΝΕΔΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΗΛΕΦΑΚΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΚΑΛΩΣΙΕΣ

ΜΙΑ ΣΠΑΝΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ — "ΠΡΟΣΦΟΡΑ" ΣΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΟΥ Α'ΪΧΜΑΝ

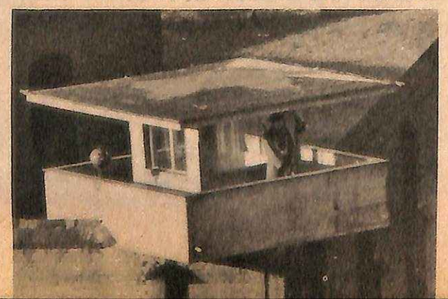
ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΝΑΖΙ

Ἀποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο ΜΠΑΛΝΤΟΥΡ ΦΟΝ ΣΙΡΑΧ, Ο ΔΙΑΒΟΗΤΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΧΙΤΛΕΡΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ, ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ 54 ΕΤΩΝ — ΘΑ ΠΛΗΣΙΑΣΗ ΤΑ 60 ΟΤΑΝ ΑΠΟΛΥΘΗ

ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΑΝΤΑΟΥ

Ἡ δίκη τοῦ "Αντολφ "Αϊχμαν στὴν 'Ιερουσαλήμ ἔφερε πάλι στὸ ἐπίκεντρο τοῦ διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος τὸ θέμα τῶν ἐγκληματιῶν πολέμου. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ἐνέπνευσε σὲ δύο Γερμανοὺς φωτορεπόρτερς, τοὺς Σάλλαϊν καὶ Μπίερ, μιὰ μικρὴ ἐκστρατεία στὸ Σπαντάου τοῦ Βερολίνου, ὅπου σ' ἕνα πελώριο συγκρότημα φυλακῶν βρίσκονται ἐγκάθειρκτοι οἱ τελευταῖοι μεγάλοι ἐπίλεκτοι τοῦ χιτλερικοῦ καθεστῶτος. Φυσικά, φωτογραφίες μέσα στὴ φυλακὴ ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς, ἀλλὰ σὲ ἀπόσταση 300 μέτρων ἀπὸ τὶς φυλακὲς ἄρχισε τελευταῖα νὰ κτίζεται ἕνα μεγάλο οἰκοδόμημα. Οἱ δύο φωτορεπόρτερς, μεταμφιεσμένοι σὲ κτίστες, κατώρθωσαν νὰ ἐγκαταστήσουν κρυφὰ τὴν ἰσχυρὴ τηλεσκοπικὴ μηχανή τους στὶς σκαλωσιὲς καὶ νὰ στήσουν

ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΟΥ ΠΕΡΠΑΤΑΕΙ ΠΙΑ Ο ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΕΣΣ. ΔΕΞΙΑ Ο ΑΛΜΠΕΡΤ ΣΠΕΕΡ (ΜΕ ΤΟ ΠΗΛΗΚΙΟ) ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΞ

(Camera Press)

τὴν ἐνέδρα τους. Ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδες ἐναλλάσσονταν σὲ μιὰ ἀδιάκοπη βάρδια ἐλπίζοντας νὰ φωτογραφήσουν τοὺς τελευταίους τρεῖς χιτλερικοὺς ἡγέτες, ποὺ εἶναι ἀκόμη φυλακισμένοι ἐκεῖ, τὸν Ροὺντολφ "Εσς, τέως ὑπαρχηγὸ τοῦ Φύρερ, τὸν "Αλμπερτ Σπέερ, ὑπουργὸ τῶν 'Εξοπλισμῶν, καὶ τὸν Μπάλντουρ φὸν Σίραχ, ἀρχηγὸ τῆς χιτλερικῆς νεολαίας. 'Ο "Εσς ἔχει καταδικασθῆ σὲ ἰσόβια δεσμά, ἐνῶ οἱ ἄλλοι δύο σὲ εἴκοσι χρόνια ὁ καθένας.

'Αρχικὰ οἱ κατάδικοι ἦταν ἑπτά. Τρεῖς ἀπελύθησαν πρὶν ἐκτίσουν τὴν ποινή τους, γιὰ λόγους ὑγείας, καὶ εἶναι ἤδη νεκροί. "Αλλος ἕνας ἀπελύθη μόλις ἐξέτισε τὴν δεκαετῆ καταδίκη του. Τώρα, ἡ φύλαξη τῶν τριῶν ὑπολοίπων, ποὺ κάθε τους κίνηση παρακολουθεῖται ἀπὸ δεσμοφύλακες τῶν Συμμάχων, στοιχίζει στὴν κυβέρνηση τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου 2.500.000 δραχμὲς τὸ χρόνο. 'Υπάρχουν 11 μάγειροι, 14 βοηθοί τους, 10 δεσμοφύλακες, 3 κλητῆρες, 2 πλύστρες καὶ ἕνας θερμαστής. 'Εκτὸς τοῦ ποσοῦ τούτου, ἡ κυβέρνηση τοῦ Δ. Βερολίνου καταβάλλει καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν συμμάχων στρατιωτικῶν ποὺ τὴν διοικοῦν. Τὸ συγκρότημα τῶν φυλακῶν τοῦ Σπαντάου μπορεῖ νὰ περιλάβη περισσότερους ἀπὸ 1.000 καταδίκους — ἀλλὰ οἱ κενοὶ χῶροι του τονίζουν περισσότερο τὴν ἀπομόνωση τῶν τριῶν ἀνθρώπων ποὺ πληρώνουν τώρα γιὰ τὰ ἐγκλήματα ἑνὸς καθεστῶτος. ■■■

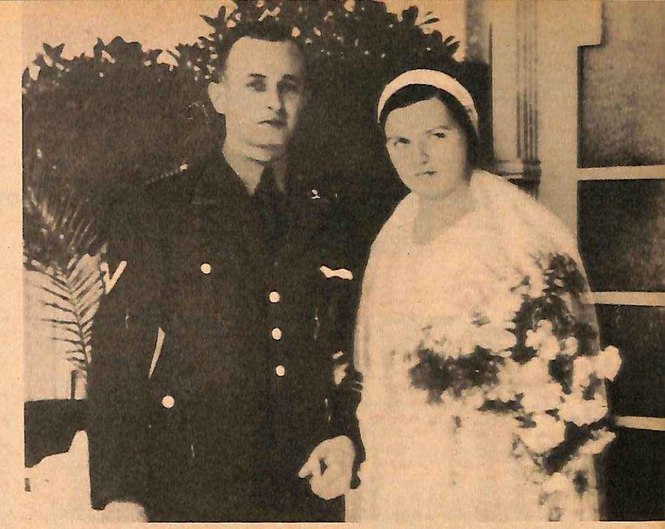
Σιμὸν Βίζενταλ:

('Ο ἄνθρωπος ποὺ ἐπὶ 15 χρόνια κυνήγησε τὸν μεγαλύτερο ἐγκληματία τῶν αἰώνων).

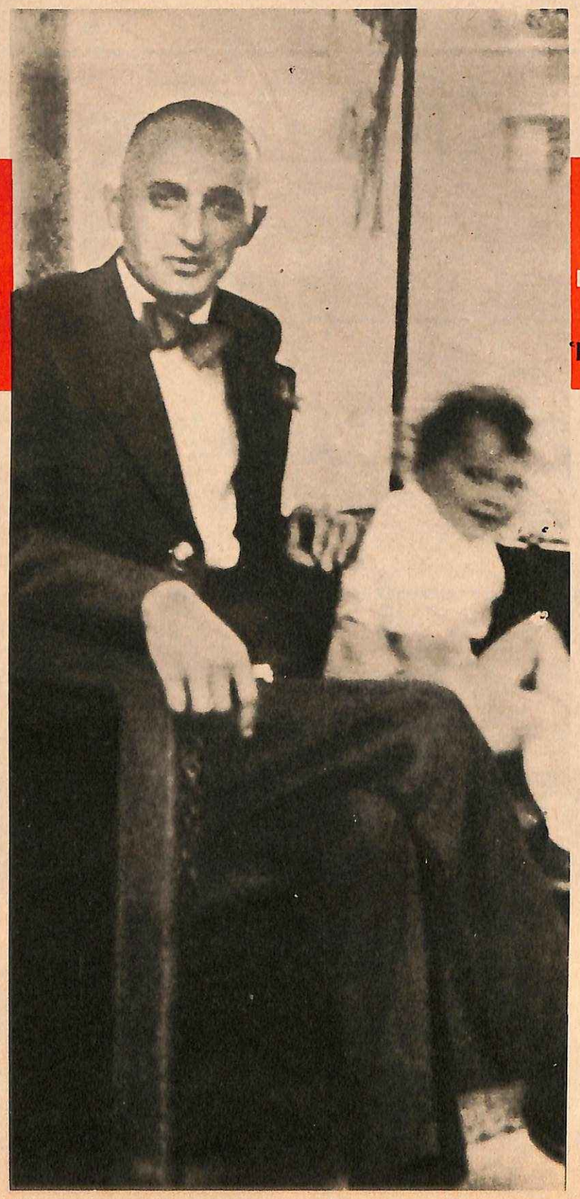
ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΙΟΙ ΥΠΗΡΞΑΝ ΠΑΙΔΙΑ. 'Ο "Αϊχμαν μαθητής, μὲ ναυτικὴ μπλούζα, στὸ Λίντς τῆς Αὐστρίας ● Λίγα χρόνια ἀργότερα, ὀνειροπόλος ἔφηβος, σὲ μιὰ σχολικὴ ἐκδρομὴ στὰ δάση γύρω ἀπὸ τὸ Λίντς. Οἱ καθηγηταί του τὸν θεωροῦσαν τότε μαθητὴ μάλλον ἀδιάφορο, καὶ ὁ γιὸς ἑνὸς 'Εβραίου φαρμακοποιοῦ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους φίλους του ● Στὰ 1935 παντρεύτηκε στὸ Βερολῖνο τὴν Βερόνικα Λήμπλ. 'Αντὶ ἐνδυμασίας γάμου, φοράει πιὰ τὴ στολὴ τῶν "Ες - "Ες. Πρὶν συναντήσῃ τὴν Βερόνικα, εἶχε ἀρραβωνιαστῆ μὲ μιὰ νέα ποὺ χαρακτήριζε τοὺς ναζὶ ἠλιθίους. Καὶ ὁ "Αϊχμαν ἀπαντοῦσε: «'Ηλίθιοι, ἴσως. Μὰ ἔχουν μιὰ τάξη».

ΑΝΘΡΩΠΟΚΥΝΗΓΙ

'Η δραματικὴ ἱστορία τοῦ ἀγῶνος ἑνὸς παρ' ὀλίγον νεκροῦ ἐναντίον ἑνὸς πλαστοῦ νεκροῦ, στ' ὄνομα μυριάδων νεκρῶν

Στὶς ἀρχὲς τοῦ πολέμου, μὲ τὸν πρωτότοκο γιό του, τὸν Κλάους. 'Εθεωρεῖτο τότε σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς ποὺ δὲν εἶχον ποτὲ κομμιὰ ἀντίρρηση νὰ ἐκτελέσουν ἀδίστακτα ὁποιαδήποτε διαταγή

4

Ε πιτέλους, ποιός ἄλλος θὰ εἶχε τὴν ὄρεξη νὰ ἔχη «πάρε - δῶσε» μὲ τὸν μεγαλύτερο ἐγκληματία τῶν σ'ώνων; "Αν καὶ μποροῦσαν νὰ τὸν βοηθήσουν ἄνθρωποι τοῦ ἴδιου μὲ αὐτὸν εἴδους, ἡ φιλία δὲν θὰ ἦταν βέβαια πολὺ μεγάλη. Καὶ τὰ γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι εἶχα δίκιο.

Δὲν μποροῦσα νὰ ἐπιτρῶ συνεχῶς τὴν κυρία "Αϊχμαν, ἀλλὰ πότε - πότε λάβαινα πληροφορίες γιὰ ὅ,τι συνέβαινε στὸν στενώτερό της κύκλο.

Τὰ παιδιὰ μιλοῦσαν γιὰ κάποιο μυστηριώδη θεῖο ποὺ ἔκανε συχνὲς ἐπισκέψεις στὴ μητέρα τους. Παιδὶς μποροῦσε νὰ εἶναι αὐτός; Μποροῦσε βέβαια νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι ἦταν κάποιο ἄλλο μέλος τῆς οἰκογενείας. Δὲν μποροῦσα νὰ καταπολεμήσω τὴν ἄποψη αὐτή, γιατὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ "Αϊχμαν τοῦ μοιάζουν πάρα πολύ – πρᾶγμα ποὺ ἔκανε πολλοὺς νὰ παίρνουν τὸν ἕνα γιὰ τὸν ἄλλο.

Εἶχα τὴν πεποίθηση ὅτι κάποια μέρα ἡ κυρία "Αϊχμαν θὰ ἔκανε κάποια ἀνοησία καὶ περίμενα τὸ λάθος της αὐτό. 'Υπέθετα ὅτι θὰ ἦταν κάποιο ἀσήμαντο λάθος, γιατὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ προσέχουν τὶς κινήσεις του κάνουν μόνον ἀσήμαντα λάθη.

Μιὰ μέρα πῆρα ἕνα τηλεφώνημα ἀπὸ ἕνα γοητευτικὸ 'Αμερικανὸ φίλο μου, τὸν κ. Στήβενς ὁ ὁποῖος ὑπηρετοῦσε ὡς πολιτικὸς ὑπάλληλος τῆς 'Αμερικανικῆς 'Υπηρεσίας 'Αντικατασκοπείας, στὴν περιοχὴ τοῦ 'Αλτάουζεε.

Μοῦ ζήτησε νὰ συναντηθοῦμε.

Δὲν μοῦ εἶπε τίποτε ἄλλο, ἀλλὰ κατάλαβα ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ κάτι πολὺ σπουδαῖο. "Οταν μπῆκα στὸ γραφεῖο του, ἤμουν λαχανιασμένος ἀπὸ τὴ διασύνη μου καὶ τὴν ταραχή μου.

—Μπορεῖς νὰ ἀποδείξῃς ὅτι ὁ "Αμαν ζῆ; μὲ ρώτησε χωρὶς περιστροφές.

'Η ἐρώτησή του μὲ ξάφνιασε.

—Φυσικά. 'Υπάρχουν καταθέσεις μαρτύρων, ποὺ τὸν εἶδαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου. 'Υπάρχουν μαρτυρίες, καταθέσεις κλπ.

—Καλά. Τώρα ἔχω νέα νὰ σοῦ πῶ. 'Η κυρία "Αϊχμαν ὑπέβαλε μιὰ αἴτηση στὸ δικαστήριο τοῦ Μπάντ "Ισχλ, μὲ τὴν ὁποία ζητεῖ νὰ κηρυχθῆ ἐπισήμως νεκρὸς ὁ σύζυγός της, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔχει χωρίσει. Στὴν αἴτησή της λέγει ὅτι τὸ πιστοποιητικὸ αὐτὸ τῆς χρειάζεται πρὸς χάριν τῶν παιδιῶν της.

'Ο "Αϊχμαν νεκρός!

Ε κείνη τὴν ἐποχή, ἡ ἔκδοση πιστοποιητικῶν θανάτου ἀπὸ τὰ δικαστήρια ἦταν σχετικὰ εὔκολη. 'Εκατομμύρια ἀνθρώποι εἶχαν πεθάνει κατὰ τὸν πόλεμο. 'Ο θάνατός τους ἐπιβεβαιωνόταν ἀπὸ μάρτυρες, ἀλλὰ τὰ πτώματά τους δὲν εἶχαν βρεθῆ.

Τώρα, δυὸ χρόνια μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἐπίσημα πιστοποιητικὰ θανάτων ἐξεδίδοντο σωρηδόν.

—Κύριε Στήβενς, ἡ πληροφορία αὐτὴ εἶναι ἐξαιρετικὰ σπουδαία. Δὲν ξέρω ἂν καταλαβαίνετε ἀκριβῶς τὴ σημασία της. 'Αλλὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ διάβημα αὐτὸ ἔχει συζητηθῆ μὲ τὸν ἴδιο τὸν "Αϊχμαν ἢ κάποιον πράκτορά του. Σκοπὸς τοῦ "Αϊχμαν δὲν εἶναι νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴ γυναίκα του ἢ τὰ παιδιά του, ἀλλὰ μόνο γιὰ νὰ βρεθῆ τρόπος νὰ διαγραφῆ τὸ ὄνομά του ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῶν καταζητουμένων προσώπων. Ποιός θὰ συνέχιζε νὰ ψάχνη νὰ ἀνακαλύψῃ κάποιον ποὺ ἔχει ἀνακηρυχθῆ ἐπισήμως νεκρός; 'Η αἴτηση ἔχει σχεδιασθῆ προσεκτικά. Εἶναι φανερὸ ὅτι διάλεξαν τὸ τοπικὸ δικαστήριο τοῦ Μπάντ "Ισχλ, γιατὶ εἶναι ἀπὸ τὰ δευτερεύοντα. "Αν δὲν τὴν παίρνατε χαμπάρι, ἡ δήλωση θὰ περνοῦσε ἀπαρατήρητη.

'Ο κ. Στήβενς δίστασε γιὰ λίγο καὶ κατόπιν εἶπε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ πᾶμε στὸ δικαστήριο, ἀλλὰ πρόσθεσε ὅτι θὰ μιλοῦσε μὲ τὸν δικαστή.

Τοῦ εἶπα λεπτομέρειες ἀπὸ τὶς καταθέσεις ποὺ εἶχα συγκεντρώσει καὶ ποὺ ἀνέφεραν ὅτι ὁ "Αϊχμαν βρισκόταν στὸ 'Αλτάουζεε, στὶς 1 καὶ 2 Μαΐου, κατὰ τὰ τέλη τοῦ πολέμου. "Αν τὰ χαρτιά, ποὺ εἶχαν ὑποβληθῆ στὸ δικαστήριο, ἀνέφεραν ὅτι ὁ "Αϊχμαν εἶχε πεθάνει πρὶν ἀπὸ τότε, θὰ ἔπρεπε νὰ ζητήσουμε ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τῆς αἰτήσεως.

Περίμενα ἔξω ἀπὸ τὸ δικαστήριο, ἐνῶ ὁ Στήβενς συζητοῦσε μὲ τὸν δικαστή. "Οταν ἐπέστρεψε, μοῦ ἔδωσε ἕνα χαρτί. Διάβασα: «Κάρλ Λούκας, Πράγα 18, ὁδὸς Μόλιτσερ.22».

—Τὸ πῆρα πολὺ εὔκολα, εἶπε ὁ Στήβενς. 'Ο Λούκας τοὺς ἔστειλε ταχυδρομικῶς μιὰ ἔνορκη βεβαίωση, ποὺ λέει ὅτι ὁ "Αϊχμαν τουφεκίστηκε στὴν Πράγα στὶς 30 'Απριλίου τοῦ 1945 καὶ ὅτι αὐτός, ὁ Λούκας, ἦταν παρὼν στὴν ἐκτέλεση. Τὸ γράμμα εἶναι γνήσιο καὶ φέρει τὴ σφραγῖδα τῆς σοβιετικῆς λογοκρισίας τῆς Βιέννης. Εἶπα στὸν δικαστὴ ὅτι ὑπάρχουν στοιχεῖα, ποὺ βρίσκονται στὴν ἀμερικανικὴ ὑπηρεσία, καὶ τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ "Αϊχμαν ζοῦσε μετὰ τὴν 30ην 'Απριλίου. Τοῦ ἐξήγησα ποιός ἦταν ὁ "Αϊχμαν. Νομίζω ὅτι ὁ δικαστὴς ἐξεπλάγη καὶ μπορεῖς νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι ὁ "Αϊχμαν δὲν θὰ κηρυχθῆ νεκρός.

Μιὰ νίκη

Υστερα ἀπὸ τόσο πολλὲς ἀποτυχίες στὴν καταδίωξη τοῦ "Αϊχμαν, εἶχα πετύχει μιὰ σημαντικὴ νίκη. 'Εμενε μόνο νὰ τὴν ἐξασφαλίσω.

'Η ὀργάνωση τῶν «'Εβραϊκῶν 'Ιστορικῶν Τεκμηρίων», ποὺ εἶχα ἱδρύσει γιὰ τὴ συγκέντρωση ὑλικοῦ σχετικὰ μὲ τοὺς ἐγκληματίες πολέμου, διατηροῦσε καλὲς σχέσεις μὲ τὴν Κεντρικὴ 'Οργάνωση τῶν Συμβουλίων τῆς 'Εβραϊκῆς Κοινότητος τῆς Τσεχοσλοβακίας, τὴν «Ράντα».

"Εστειλα ἀπὸ τὸ Λίντς μὲ ἀπεσταλμένο ἕνα γράμμα στοὺς φίλους μας τῆς «Ράντα», ζητώντας πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὸν Κάρλ Λούκας.

'Η ἀπάντηση ποὺ ἔφθασε ὕστερα ἀπὸ τρεῖς περίπου ἑβδομάδες, τὰ ἐξηγοῦσε ὅλα.

'Ο Κάρλ Λούκας ἦταν ὁ ἄνδρας τῆς Μαρίας Λήμπελ, πρώην ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ τσεχικοῦ στρατοῦ καὶ τώρα ὑπάλληλος τοῦ τσεχικοῦ ὑπουργείου Γεωργίας.

'Αλλὰ τὸ σημαντικώτερο ἀπὸ ὅλα ἦταν ὅτι ἦταν κουνιάδος τοῦ "Αϊχμαν.

Ζοῦσε πραγματικά...

Ε στειλα τὸ γράμμα στὸν Στήβενς, στὸ Μπὰντ "Ισχλ. 'Ο δικαστὴς ἀπέρριψε τὴν αἴτηση τῆς κυρίας "Αϊχμαν. 'Η προσπάθεια τοῦ "Αϊχμαν νὰ κηρυχθῆ ἐπισήμως νεκρὸς εἶχε ἀποτύχει.

"Οταν σήμερα, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια, θυμοῦμαι τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ τοῦ Μπὰντ "Ισχλ καὶ ὅλα τὰ μικρὰ γεγονότα ποὺ ἀποτελοῦν τὴ μικρὴ συμβολή μου στὴ σύλληψη τοῦ "Αϊχμαν πιστεύω ὅτι αὐτὸ ἦταν τὸ σπουδαιότερο ἀπὸ ὅλα.

Τὸ ἔγγραφο ποὺ ζητοῦσε ἡ κυρία "Αϊχμαν θὰ παρέλυε χωρὶς ἀμφιβολία ὅλη τὴν προσπάθεια γιὰ τὴ σύλληψη τοῦ "Αϊχμαν.

'Αλλά, ἀκόμη καὶ τὸ 1954, ὁ διευθυντὴς τῶν 'Υπηρεσιῶν 'Ασφαλείας τῆς αὐστριακῆς ἑπαρχίας τῆς Στυρίας θεωροῦσε τὸν θάνατο τοῦ "Αϊχμαν σὰν γεγονὸς ποὺ τὸ στήριζε σὲ πληροφορίες ποὺ εἶχε ἀπὸ μιὰ ἀδελφὴ τοῦ "Αϊχμαν, κάποια κυρία Κάλς.

Κύριε Στήβενς, ὅπου καὶ νὰ βρίσκεσθε τώρα, ἐλπίζω νὰ ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι ἐκεῖνο ποὺ κάνατε στὸ Μπὰντ "Ισχλ ἦταν ὁ πραγματικὸς πρόλογος τῆς συλλήψεως τοῦ "Αϊχμαν στὸ Μπουένος 'Αϋρες, τὸν περασμένο χρόνο.

Τὴν ἄνοιξη τοῦ 1945 κυκλοφοροῦσαν στὴ Νυρεμβέργη φῆμες ποὺ ἔλεγαν ὅτι ὁ "Αϊχμαν κρυβόταν στὴ Βόρειο Γερμανία. Οἱ φῆμες αὐτὲς προέρχονταν ἀπὸ ἕνα ναζί, τὸν Πόχλ, ποὺ ἦταν ἄλλοτε ἀρχηγὸς τῶν ὁμάδων "Αϊνσατζ, καὶ τὸν Χόϊς, τὸν πρώην διοικητὴ τοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως τοῦ "Αουσβιτς.

Συνελήφθησαν καὶ οἱ δύο στὴ βρετανικὴ ζώνη τῆς Γερμανίας, ὅπου κρύβονταν.

'Ανεκρίθησαν καὶ οἱ δύο σχετικὰ μὲ τὸν "Αϊχμαν, ἀλλὰ πέρασαν πολλὰ χρόνια ὥσπου νὰ ἀνακαλύψουμε ὅτι ὁ "Αϊχμαν ζοῦσε πραγματικὰ στὴ Βόρειο Γερμανία, σὲ ἕνα κρυψῶνα ποὺ δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τοὺς κρυψῶνες τοῦ Πόχλ καὶ τοῦ Χόϊς.

Επίσης, τὸ 1947, μὲ κάλεσαν στὸ γραφεῖο τῆς 'Αμερικανικῆς 'Αντικατασκοπείας στὸ Λίντς καὶ μοῦ ζήτησαν νὰ καταρτίσω ἕνα κατάλογο ὅλων τῶν συγγενῶν τοῦ "Αϊχμαν καὶ τῆς γυναίκας του.

Μόνον ἀργότερα ἔμαθα ὅτι ὁ κατάλογος αὐτὸς χρησίμευσε γιὰ νὰ ἀνακριθοῦν ὅλοι αὐτοί. Οἱ "Αγγλοι ἀνέκριναν τοὺς συγγενεῖς τοῦ "Αϊχμαν, ποὺ ἔμεναν στὴν ἀγγλικὴ ζώνη.

'Ο θεῖος του, ποὺ ζοῦσε στὸ Σόλιγκεν, ἰσυρίστηκε ὅτι δὲν ἤξερε τίποτε. 'Αλλά, ὕστερα ἀπὸ χρόνια, ὅταν ὁ "Αϊχμαν εἶχε φύγει πιὰ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, ἔγινε γνωστὸ ὅτι πραγματικὰ ἔμενε στὸ σπίτι τοῦ θείου του, ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ "Αγγλοι ἀνέκριναν τὸν τελευταῖο.

"Οπως ἔχω ἤδη πεῖ, ὁ "Αϊχμαν ἦταν ἐφτάψυχος, σὰν γάτα.

'Από πληροφορίες, ποὺ ἔλαβαν ἀπὸ διάφορες πηγὲς οἱ αὐστριακὲς ὑπηρεσίες ἀσφαλείας, εἶχε ἀποκαλυφθῆ κατὰ τὸ 1947 ὅτι ὁ "Αϊχμαν ἔπαιζε μεγάλο ρόλο στὴ χρηματοδότηση μυστικῶν ναζιστικῶν ὁμάδων, ποὺ βοηθοῦσαν στὴν ἀπόκρυψη καὶ ἀκόμη στὴ φυγάδευση ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καταζητουμένων ναζί.

"Οπως ἔχω ἤδη διηγηθῆ, ὁ "Αϊχμαν εἶχε φθάσει στὴν περιοχὴ τοῦ "Αουσζεε τῶν "Αλπεων τοῦ Σάλτσμπουργκ μὲ μιὰ συνοδεία ἀπὸ μοτοσυκλέττες μὲ «σάϊντ - κάρ», φορτωμένες μὲ κάσσες γεμάτες χρυσάφι, ξένα νομίσματα καὶ κοσμήματα μεγάλης ἀξίας.

'Ο "Αϊχμαν ἔκρυψε τὸ θησαυρὸ αὐτὸ σὲ ἕνα μέρος ποὺ οἱ ναζὶ ἡγέτες τὸ εἶχαν ὀνομάσει 'Οχυρὸ τῶν "Αλπεων.

Κατεῖχε μεγάλη θέση

Α ὐτό, λοιπόν, ἐξηγοῦσε τὴ μεγάλη θέση τοῦ "Αϊχμαν στὶς μυστικὲς νεοναζιστικὲς ὀργανώσεις. Εἶχε στὴ διάθεσή του μεγάλα χρηματικὰ ποσά.

Οἱ ἄνδρες τῶν 'Υπηρεσιῶν 'Αντικατασκοπείας στὸ 'Αλτάουζεε μοῦ εἶπαν ὅτι παρακολουθοῦσαν τὸ τηλέφωνο τῆς κυρίας "Αϊχμαν καὶ ὅτι πότε - πότε τηλεφωνοῦσαν ἄνδρες ποὺ ζητοῦσαν τὴν Βέρα Λήμπλ. Πότε - πότε ἀνέφεραν ὀνόματα θέσεων ποὺ βρίσκονταν στὴ Στυρία.

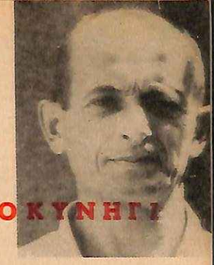
Τὸ προσωπικὸ τῆς 'Υπηρεσίας 'Αντικατασκοπείας πίστευε ὅτι ὁ "Αϊχμαν κρυβόταν κάπου στὴ Στυρία. 'Αλλά, καθὼς ἡ Στυρία βρισκόταν στὴν ἀγγλικὴ ζώνη κατοχῆς, δὲν εἶχα πολλὲς δυνατότητες ἐρεύνης. Οἱ "Αγγλοι ἐνδιαφέρονταν τότε νὰ σταματήσουν τὴ λαθραία μετανάστευση 'Εβραίων στὴν Παλαιστίνη καὶ δὲν συνεργάζονταν μὲ ἐνδιαφέρον στὸ ἔργο τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἐγκληματιῶν πολέμου.

Μιὰ νεοναζιστικὴ ὀργάνωση πού, ὅπως πίστευα, χρηματοδοτοῦσε ὁ "Αϊχμαν, ἦταν γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα «'Αράχνη». Μιὰ ἄλλη, ποὺ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ φαινόταν νὰ εἶναι ἡ σπουδαιότερη, ἦταν γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα «'Εξάκτινο "Αστρο». Τὸ ὄνομα αὐτὸ ὑπενθυμίζε τὶς ἕξη πόλεις τῆς χώρας, ὅπου εἶνε ἁπλωθῆ ἡ δράση τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, ποὺ ἦταν, φυσικά, ἀντισημιτική. Τὸ ἐνδιαφέρον ἦταν ὅτι, ὅταν οἱ ἀνακριταὶ ρωτοῦσαν τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, ποὺ συνελάμβαναν πότε - πότε, σχετικὰ μὲ τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους τοῦ «'Εξάκτινου "Αστρου», οἱ καταθέσεις ὡδηγοῦσαν πάντα πρὸς τὴν περιοχὴ τοῦ "Αουσζεε. Οἱ συλλαμβανόμενοι ἰσυρίζονταν ὅτι ἡ ὁμάδα τοῦ "Αϊχμαν τοὺς ἔδινε χρήματε ὑ-

ΣΙΜΟΝ ΒΙΖΕΝΤΑΛ:

«ΕΓΩ ΚΑΤΕΔΙΩΚΑ ΤΟΝ ΑΪΧΜΑΝ Κ' ΟΙ ΦΑΝΕΡΟΙ "Η ΚΡΥΦΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΕΔΙΩΚΑΝ ΕΜΕΝΑ. ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΕΝΑ ΜΑΧΑΙΡΙ ΥΨΩΘΗΚΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΟΥ ΑΣΤΡΑΦΤΕΡΟ...»

ΑΝΘΡΩΠΟΚΥΝΗΓΙ

πὸ τὸν ὅρο ὅτι στὸ πρόγραμμά τους θὰ περιλάμβαναν καὶ τὸν ἀντισεμιτισμό. Εἶναι, λοιπόν, εὐνόητος ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο παρακολουθοῦσα πάντα τὴν περιοχὴ τοῦ 'Αλτάουζεε καὶ τὴν κυρία "Αϊχμαν. Πίστευα ὅτι ἐκεῖ θὰ βρισκόταν ἡ λύση τοῦ προβλήματος.

Ἡ ἐνέδρα σχεδιάζεται

Μιὰ μέρα ἔμαθα ἀπὸ τὸ "Αουσζεε ὅτι ἡ κυρία "Αϊχμαν εἶχε συνάψει στενὲς σχέσεις μὲ ἕνα ἀστυφύλακα τῆς περιοχῆς. Προσπαθοῦσα νὰ δρῶ τί μποροῦσε, ἄραγε, νὰ βρίσκεται πίσω ἀπὸ αὐτὸ τὸν σύνδεσμο. Πίστευα ὅτι ἡ κυρία "Αϊχμαν θὰ ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ τὸν ἄνδρα της καὶ σκεπτόμουν ὅτι εἶχε δημιουργήσει τὸν σύνδεσμο αὐτὸ γιὰ νὰ βρῆ ἕνα τρόπο νὰ μαθαίνη τί ἔκαναν οἱ ὑπηρεσίες ἀσφαλείας γιὰ νὰ ἀνακαλύψουν τὸν "Αϊχμαν.

"Εδωσα μεγάλη σημασία στὴν πληροφορία αὐτή, ἂν καὶ μιὰ ἄλλη πληροφορία ἀνέφερε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἀκίνδυνο εἰδύλλιο. Δὲν τὸ πίστευα αὐτὸ καὶ δὲν μποροῦσα νὰ τὸ συμβιβάσω μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀστυφύλακας εἶχε μετατεθῆ ὀπὸ τὴν περιοχή.

Καὶ τώρα φθάνω σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἐντυπωσιακὲς ἐπιτυχίες κατὰ τὸ κυνηγητὸ τοῦ "Αϊχμαν.

Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1949, ἕνας ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Διευθύνσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας τῆς "Ανω Αὐστρίας ἦρθε στὸ γραφεῖο μου.

"Ηθελε νὰ μιλήσουμε περὶ "Αϊχμαν.

Τοῦ εἶπα τὶς τελευταῖες ἐνέργειές μου στὴν περιοχὴ τοῦ "Αουσζεε.

—Σᾶς θυμίζει τίποτε τὸ ὄνομα Μποῦργκερ; ρώτησε.

—Φυσικά!

"Ηξερα καλὰ τὸν χαουπτστουρμφύρερ "Αντον Μποῦργκερ, βοηθὸ τοῦ "Αϊχμαν, ποὺ τὸν ἀνέκρινα τὸν Μάρτιο στὸ στρατόπεδο τοῦ Γκλάζενμπαχ, καὶ πραγματικὸ ἐγκληματία πολέμου.

—Σύμφωνα μὲ τὶς πληροφορίες μου, μετέχει τώρα στὴν ὁμάδα τοῦ "Αϊχμαν, εἶπε ὁ ἐπισκέπτης μου. Τὰ ἴχνη ποὺ συναντοῦμε ὀδηγοῦν στὴ Στυρία. "Εχουμε ἐξακριβώσει ὅτι ἐκεῖ ὑπάρχει κάποια σύνδεση μεταξὺ τοῦ "Αϊχμαν καὶ τοῦ μυστικοῦ ναζιστικοῦ κινήματος. Φαίνεται ὅτι ὁ Μποῦργκερ εἶναι φίλος τῆς ὁμάδος αὐτῆς καὶ κάνει τὸν ἀγγελιαφόρο τοῦ "Αϊχμαν. 'Εξ ἄλλου, ὁ "Αϊχμαν δὲν κινεῖται. "Ανθρωποί του ἔχουν θάψει θησαυροὺς στὶς "Αλπεις καὶ ἀπὸ ἐκεῖ προέρχεται ἡ χρηματοδότηση πολλῶν νεοναζιστικῶν ἐνεργειῶν στὴν Αὐστρία καὶ στὴ Γερμανία. Μέσῳ τῶν 'Αμερικανῶν, ἤρθαμε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν δασαρικὴ ἀστυνομία καί, χάρις στὴ συνεργασία αὐτή, ἔχουμε ἤδη πληροφορίες, οἱ ὁποῖες ἔχουν ζωτικὴ σημασία καὶ γιὰ τὶς δυὸ χῶρες. Αν καταφέρναμε νὰ πιάσουμε τὸν "Αϊχμαν, θὰ ἐξαφανίζαμε τὸ γλύκισμα ποὺ μασουλίζουν τώρα οἱ μυστικὲς ὁμάδες.

'Η ἐπιφυλακτικὴ στάση τοῦ ἐπισκέπτη μου ἔδειχνε ὅτι δὲν μοῦ τὰ εἶχε πεῖ ὅλα.

'Απεφάσισα νὰ πουληθῶ ὅσο μποροῦσα ἀκριβώτερα. Δηλαδή, νὰ κρύψω ὡρισμένες ἀπὸ τὶς πληροφορίες μου, ἀλλὰ τόσο φανερά, ὅσο νὰ τὸ προσέξη. "Ετσι θὰ μποροῦσα νὰ παζαρέψω καλύτερα.

—Θὰ ἀποκαλύψω εὐχαρίστως τὰ χαρτιά μου, εἶπα. 'Αλλὰ ἐλπίζω ὅτι θὰ κάνετε κ' ἐσεῖς τὸ ἴδιο. Ξέρετε ὅτι εἶμαι ἀναμφισβήτητα ἀξιόπιστος. Διαφορετικὰ δὲν θὰ ἐρχόσαστε ἐδῶ. Σχημάτισα τὴν ἐντύπωση ὅτι ἔχετε ἀνακαλύψει τὰ ἴχνη τοῦ "Αϊχμαν καὶ σχεδιάζετε νὰ τὸν πιάσετε. Θέλω νὰ πάρω κ' ἐγὼ μέρος σ' αὐτό. Παρακαλῶ νὰ τὸ σκεφθῆτε.

Τοῦ εἶπα ὅτι θὰ ἔψαχνα τοὺς φακέλους μου γιὰ νὰ μαζέψω καὶ τὴν πιὸ παραμικρὴ πληροφορία ποὺ νόμιζα ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ τοῦ χρησιμεύση καὶ ὅτι θὰ μποροῦσαμε νὰ συναντηθοῦμε τὸ ἴδιο ἀπόγευμα.

'Αλλὰ τὸν εἶδα τὴν ἑπόμενη μέρα. "Ηταν φανερὸ ὅτι εἶχε συμβουλευθῆ τοὺς ἀνωτέρους του, γιατὶ μὲ πῆρε σὲ μιὰ γωνιά, μοῦ ζήτησε νὰ πῶ στοὺς ἄλλους νὰ φύγουν καὶ μοῦ εἶπε τὰ συγκλονιστικὰ νέα:

—Μεταξὺ τῆς 28ης Δεκεμβρίου καὶ τῆς 2ας 'Ιανουαρίου σκοπεύουμε νὰ κάνουμε ἀστυνομικὴ ἔρευνα στὴν περιοχή. Μάθαμε ἀπὸ ἀξιόπιστες πηγὲς ὅτι ὁ "Αϊχμαν θὰ φθάση στὸ 'Αλτάουζεε τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς, γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὴ γυναίκα του. Πιθανὸν νὰ θέλη νὰ ἰδῆ τὰ παιδιά του. Οἱ πράκτορές μας μᾶς βεβαιώνουν ὅτι ἡ πληροφορία εἶναι ἀπολύτως ἀκριβής. 'Η κυρία "Αϊχμαν ἔχει ἤδη εἰδοποιηθῆ ἀπὸ κάποιον ποὺ ταξίδευε μὲ μιὰ «Μερσεντές».

'Ο ἐπισκέπτης μου μὲ κάλεσε τότε νὰ πάω μὲ τὴν ὁμάδα του στὴν ἔρευνα ποὺ θὰ γινόταν στὸ 'Αλτάουζεε. "Ηταν τώρα 21 Δεκεμβρίου καὶ δύσκολα ὑπέφερα τὴν ἐκκρεμότητα τῶν ἡμερῶν ποὺ ἀκολούθησαν.

"Ηταν μιὰ ἑβδομάδα ποὺ δὲν θὰ τὴν ξεχάσω ποτέ.

'Επρόκειτο νὰ συναντήσω τὴν ὁμάδα στὶς 27 Δεκεμβρίου. 'Η ἐνέδρα γιὰ τὸν "Αϊχμαν εἶχε σχεδιασθῆ νὰ γίνη τὸ πρωὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου, τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς, ποὺ ἦταν καὶ 41η ἐπέτειος τῶν γενεθλίων μου.

"Ισως σὲ λίγες μέρες!...

Δὲν μποροῦσα νὰ φαντασθῶ καλύτερο δῶρο γιὰ τὰ γενέθλιά μου.

Κάθε τόσο ἔρχονταν στὴν ὀργάνωσή μας ἐπισκέπτες, γιὰ νὰ ἐξετάσουν τὰ πολλὰ ἔγγραφά μας, νὰ μελετήσουν τὶς μεθόδους μας καὶ νὰ κοιτάξουν τοὺς φακέλους μας τῶν καταζητουμένων ἐγκληματιῶν πολέμου.

"Ενας ἀπὸ τοὺς ἐπισκέπτες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦταν καὶ ἕνας νεαρὸς 'Ισραηλινός. Εἶχε γεννηθῆ στὴ Γερμανία καὶ εἶχε μεταναστεύσει μαζὶ μὲ τοὺς γονεῖς του στὴν Παλαιστίνη, λίγο μετὰ τὴν ἄνοδο τοῦ Χίτλερ στὴν ἐξουσία.

"Ηταν τώρα στὴν Εὐρώπη γιὰ σπουδές.

'Ακτινοβολοῦσε ζωντάνεια καὶ νεανικὸ ἐνθουσιασμό.

—'Εν τῷ μεταξύ, ρώτησε, εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ "Αϊχμαν γεννήθηκε στὴν Παλαιστίνη καὶ ὅτι μιλοῦσε τέλεια τὰ ἑβραϊκά; Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ζῆ ἀκόμη καὶ ὅτι κρύβεται κάπου στὴν Αὐστρία;

Τοῦ μίλησα περὶ "Αϊχμαν καὶ στὸ τέλος εἶπα:

—'Ο παντοδύναμος Θεός, ποὺ μᾶς βοήθησε νὰ ἱδρύσουμε τὸ Κράτος τοῦ 'Ισραήλ, θὰ μᾶς παραδώση ἐπίσης τὸν "Αϊχμαν. "Ισως πολὺ γρήγορα.

Εἶχα κάνει μιὰ τρομερὴ γκάφα.

'Ο νεαρὸς μοῦ ζήτησε νὰ τοῦ μιλήσω πιὸ καθαρά. Οἱ φίλοι μου στὴν ὀργάνωση ἤξεραν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ φύγω ἀπὸ τὸ Λίντς ἐπὶ ἕνα διάστημα, γιὰ κάποια δουλειὰ ποὺ συνεδόταν μὲ τὸ κυνήγι τοῦ "Αϊχμαν.

Κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς εἶπε:

—"Ισως σὲ λίγες μέρες;..

Θὰ ἔλθης ἀπόψε;

Ο νεαρὸς 'Ισραηλινὸς μὲ ἱκέτευε νὰ τοῦ πῶ τὸ μυστικό μου. "Θελε νὰ τὸν πάρω μαζύ μου σὲ ὁποιαδήποτε μυστικὴ ἀποστολὴ θὰ ἔπαιρνα μέρος. 'Η ἀντίστασή μου λύγισε. 'Επιπλέον, δὲν ἔβλεπα κανένα λόγο νὰ μὴ τοῦ πῶ τί θὰ ἔκανα, ἀν καὶ δὲν νόμιζα ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ βοηθήση.

Δὲν ἤξερα ὅτι ἦταν πιθανὸν καὶ νὰ βλάψη.

—Θὰ τὸ σκεφθῶ, τοῦ εἶπα. 'Αλλὰ δὲν εἶναι δική μου μόνο δουλειά. Θὰ σοῦ πῶ.

Στὶς 27 Δεκεμβρίου συνήντησα ἕναν ἄνδρα τῆς αὐστριακῆς ἀσφαλείας. Συμφωνήσαμε ὅτι θὰ πήγαινα στὸ Μπάντ "Αουσζεε μὲ δικό μου μέσο, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ δική τους ὁμάδα. Τὸν βεβαίωσα ὅτι θὰ ἤμουν ἐκεῖ τὸ πρωῒ τῆς 28ης Δεκεμβρίου. "Υστερα τὸν ρώτησα ἂν πείραζε νὰ πάρω μαζύ μου ἕνα νεαρὸ φίλο ἀπὸ τὸ 'Ισραήλ, ποὺ τὸν φιλοξενοῦσα ἐκεῖνες τὶς μέρες.

—Δὲν μπορῶ νὰ ἀπαγορεύσω σὲ κανένα νὰ πάη στὸ Μπάντ "Αουσζεε. "Αν ἐπιμένετε, ἂς ἔλθη. 'Αλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐνοχληθοῦμε στὴ δουλειά μας.

Σωφὲρ τοῦ τζίπ μας ἦταν ἕνας 'Εβραῖος, περίφημος γιὰ τὴν τόλμη του, ὁ Δαυῒδ Μπόκεν. Γιὰ τὸ ταξίδι ἐκεῖνο χρειαζόταν ὁλόκληρο τὸ θάρρος του. 'Η περιοχὴ τοῦ "Αουσζεε ἦταν θαμμένη στὸ χιόνι. Πολὺ λίγοι σωφὲρ τολμοῦσαν νὰ τὴν περάσουν. 'Ο δρόμος ἦταν ἀπότομος καὶ σὲ πολλὲς μεριὲς ἦταν σκεπασμένος μὲ πάγο. 'Ο νεαρὸς 'Ισραηλινὸς ἔτρεμε ἀπὸ τὸ κρύο.

"Οταν φθάσαμε στὸ Μπὰντ "Αουσζεε, τοῦ εἶπα νὰ μὴν ἐμφανίζεται, νὰ μὴ μιλήση μὲ κανένα καὶ νὰ μὴ βγῆ πρὶν σκοτεινιάση.

"Εξη μυστικοὶ ἀστυνομικοὶ τῆς Διευθύνσεως τῆς 'Ασφαλείας ἐπιασαν δωμάτια σὲ ἕξη μικρὰ ξενοδοχεῖα.

Στὶς 31 Δεκεμβρίου συνήντησα στὸ μπρέκφαστ τὸν ἀρχηγὸ τῆς ὁμάδος. Μοῦ εἶπε ὅτι ὅλα θὰ γίνονταν σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο. Οἱ ἄνδρες θὰ βρίσκονταν στὶς θέσεις τους ἀπὸ τὶς 9 τὸ βράδυ.

Εἶχαν τὴ γνώμη ὅτι ὁ "Αϊχμαν θὰ ἔρχόταν ἀπὸ τὴν κατεύθυνση τοῦ Γκρούντλζεε.

Καὶ πρόσθεσε:

—Ἔρουμε, ἀσφαλῶς, ἀπὸ ἄνθρωπό μας, ποὺ μόλις ἔφθασε ἀπὸ τὴ Στυρία, ὅτι ἡ κυρία "Αϊχμαν περιμένει τὸν ἄντρα της ἀπόψε.

Γύρισα πίσω στὸ ξενοδοχεῖο καὶ εἶπα στὸν 'Ισραηλινὸ φίλο μου νὰ μὴ βγῆ ἀπὸ τὸ δωμάτιό του πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα. Τοῦ ἔδωσα ἕνα μυθιστόρημα γιὰ νὰ περάση τὴν ὥρα του.

—Σοῦ ὑπόσχομαι νὰ τὸν δῆς μόλις συλληφθῆ. 'Αλλά, σὲ παρακαλῶ, μὴν κάνης καμμιὰ ἀνοησία.

'Ο νέος συμφώνησε πρόθυμα.

Στὶς 9 ἀκριβῶς, οἱ ὑπόλοιποι ἀπὸ μᾶς εἴχαμε διαιρεθῆ σὲ δυὸ ὁμάδες ἀπὸ τέσσερα πρόσωπα. 'Η ἀτμόσφαιρα στὸ Μπὰντ "Αουσζεε ἦταν ἑορταστική καὶ εἶχε συνεπάρει λιγάκι καὶ μᾶς τοὺς ἴδιους. Σκεπτόμουνα τὸ δῶρο γιὰ τὰ γενέθλιά μου.

"Ενας ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τήρησε στὸν τηλεφωνικὸ θάλαμο καὶ τηλεφώνησε ζητώντας τὴν κυρία Βερόνικα Λήμπλ.

Σὲ λίγες στιγμές, ἡ ἴδια ρώτησε ἀπὸ τὸ τηλέφωνο:

—'Αλλό;

'Ο ἀστυνομικὸς δὲν εἶπε λέξη.

—Πές μου, εἶσαι σίγουρος ὅτι θὰ ἔρθης ἀπόψε; ρώτησε συγκινημένη.

'Ο ἀστυνομικὸς ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία ὅτι ἡ κυρία "Αϊχμαν περίμενε τὸν ἄνδρα της.

Οἱ ἄνδρες βρίσκονταν τώρα στὶς θέσεις τους, ἀπὸ τὸ κέντρο τοῦ Μπὰντ "Αουσζεε ὡς τὰ μέσα τοῦ δρόμου πρὸς τὸ Γκρούντλζεε. Τρεῖς ἄνδρες θὰ περιπολοῦσαν σὲ ὡρισμένα σημεῖα τοῦ δρόμου.

"Αλλοι τρεῖς εἶχαν τοποθετηθῆ σὲ διάφορα ξενοδοχεῖα, κοντὰ σὲ τηλέφωνα.

Μᾶς ξέφυγε...

Ηταν 10 ἡ ὥρα ὅταν ξεκινήσαμε μαζὶ μὲ τὸν ἀρχηγὸ τῆς ὁμάδος γιὰ μιὰ πρώτη ἐπιθεώρηση.

"Εκανε κρύο καὶ ἀποφασίσαμε νὰ πιοῦμε ἕνα ποτὸ στὸ ξενοδοχεῖο μου, πρὶν συνεχίσουμε τὴν ἐπιθεώρηση.

Καθὼς ἔμπαινα, δὲν μπόρεσα νὰ πιστέψω στὰ μάτια μου.

'Ο νεαρὸς 'Ισραηλινὸς φίλος μου ἦταν καθισμένος στὸ κέντρο μιᾶς ὁμάδος κατοίκων τοῦ "Αουσζεε καὶ τοὺς διηγόταν συναρπαστικὲς ἱστορίες σχετικὰ μὲ τὸν ἀραβοϊσραηλινὸ πόλεμο!

Προσπάθησα νὰ τοῦ κάνω νόημα νὰ σταματήση καὶ νὰ φύγη, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν φαινόταν νὰ καταλαβαίνη τίποτε.

'Ο ἀστυνομικὸς ποὺ βρισκόταν δίπλα του ἦταν σὲ δύσκολη θέση.

—'Ελπίζω αὐτὸ νὰ μὴν ἐμποδίση τὴ δουλειά μας, εἶπε ρίχνοντας μιὰ ματιὰ γεμάτη σημασία στὴν ὁμάδα ποὺ ἄκουγε τὸν 'Ισραηλινὸ φίλο μου.

—Τί νὰ τὴν ἐμποδίση τώρα πιά; Εἶναι περασμένες 10, εἶπα.

'Αλλὰ δὲν εἶχα δίκιο, καὶ τὸ ἤξερα.

"Οταν πήγαμε στὸ ἑπόμενο ξενοδοχεῖο, ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ τὸν ὑποβετημένος ἐκεῖ πλησίασε τὸν ἀρχηγό του καὶ τοῦ ψιθύρισε κάτι στὸ αὐτί. "Ολοι ἤξεραν ὅτι κάποιος ἀπὸ τὸ 'Ισραὴλ βρισκόταν στὸ Μπὰντ "Αουσζεε.

Στὸ ἑπόμενο ξενοδοχεῖο, ὁ ἀστυνομικὸς ἀνέφερε ὅτι στὸ Μπὰντ "Αουσζεε βρίσκονταν πολλοὶ 'Ισραηλινοί. 'Η εἴδηση εἶχε διαδοθῆ σὲ ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ μὲ μεγάλη ταχύτητα.

Εἶδα τὸ δῶρο τῶν γενεθλίων μου νὰ χάνεται. "Ηταν τώρα πιὰ 11 καὶ δὲν εἶχε ἀκόμη γνωσθῆ τίποτε σχετικὰ μὲ τὴ σύλληψη τοῦ "Αϊχμαν.

"Αν ἤθελε νὰ ἔλθη ἀπὸ τὸ Γκρούντλζεε γιὰ τὴν Πρωτοχρονιά, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε ἤδη φύγει ἀπὸ τὸν κρυψῶνα του.

'Ο ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομικῆς ὁμάδος περίμενε τὴν ἀναφορὰ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶχε σταλῆ στὴν Στυρία γιὰ νὰ ἐπιτηρῆ τὸ δρόμο. Πέρασαν 20 λεπτά, ποὺ μοῦ φάνηκαν σωστὸς αἰώνας.

Τέλος, ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Στυρία ἔφθασε καὶ ψιθύρισε κάτι στὸ αὐτὶ τοῦ ἀρχηγοῦ του, ὁ ὁποῖος γύρισε καὶ μοῦ εἶπε:

—Φοβοῦμαι ὅτι πρέπει νὰ ματαιώσουμε τὴν ἔρευνα.

"Ημουν τόσο νευριασμένος, ὥστε δὲν κατάφερα νὰ ἐννοήσω τὴ σημασία αὐτῶν ποὺ μοῦ εἶπε, ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ ἐπανέλαβε.

—Φαίνεται πὼς κάποιος ἔχει εἰδοποιήσει τὸν "Αϊχμαν!

Πάγωσα καὶ δὲν μπόρεσα νὰ πῶ οὔτε μιὰ λέξη.

—Κύριε Βίζενταλ, μὴ τὰ παίρνετε κατάκαρδα. Εἴμαστε θέβαιοι πὼς κάποια ἄλλη φορὰ θὰ τὸν πιάσουμε.. Δυστυχῶς, δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε ἔρευνα στὸ Γκρούντλζεε. 'Εν πρώτοις γιατὶ δὲν ἔχουμε ἐξουσιοδότηση καὶ δεύτερο γιατὶ δὲν ἔχουμε ἀρκετοὺς ἄνδρες γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Ξέρουμε σὲ ποιό συγκρότημα κτιρίων βρίσκεται τὸ καταφύγιό του. Φαίνεται ὅτι κάναμε μεγάλο λάθος ποὺ πήραμε μαζύ μας τὸν 'Ισραηλινὸ φίλο σας, ἀλλὰ ἴσως νὰ μὴν ἔφταιξε αὐτός. Θὰ ἀφήσω ἐδῶ δυὸ ἀπὸ τοὺς ἄνδρες μου καὶ οἱ ὑπόλοιποι —καὶ μαζύ τους κ' ἐμεῖς— θὰ ἐπιστρέψουμε στὸ Λίντς αὔριο τὸ πρωῒ.

"Εμεινα ἄφωνος. Τόσες ἐλπίδες, τόσες προσπάθειες, καὶ νὰ καταλήξουμε σ' αὐτὸ τὸ φιάσκο. Σὲ μιὰ ὥρα συναντηθήκαμε γιὰ νὰ συσκεφθοῦμε. Στὴ σύσκεψη αὐτὴ πῆρε μέρος καὶ ὁ ἀστυνομικὸς ἀπὸ τὸ Γκρούντλζεε, ὁ ὁποῖος εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς:

—Κατὰ τὶς 11½ εἶδα δυὸ ἀνθρώπους νὰ ἀνεβαίνουν τὸν δρόμο ἀπὸ τὸ Γκρούντλζεε, σὲ ἀπόσταση 150 μέτρων ἀπὸ μένα. Ξαφνικά, κάποιος ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος τους ἀπὸ τὴν κατεύθυνση τοῦ "Αουσζεε. 'Ο ἄνθρωπος αὐτὸς σταμάτησε τοὺς δυὸ ἄνδρες καὶ κατόπιν καὶ οἱ τρεῖς γύρισαν καὶ ἐξαφανίστηκαν πρὸς τὴν κατεύθυνση τοῦ Γκρούντλζεε. 'Ο δρόμος ἦταν σχεδὸν ἔρημος καί, παρὰ τὸ σκοτάδι, μπόρεσα νὰ τοὺς διακρίνω...

"Ηταν θέλημα Θεοῦ...

Κατὰ τὸ μπρέκφαστ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομικῆς ὁμάδος εἶπε:

—Εἴμαστε φοβερὰ ἄτυχοι. "Οταν τὸν συνήντησε ὁ ἀγγελιαφόρος καὶ τὸν εἰδοποίησε, ὁ "Αϊχμαν δὲν ἀπεῖχε ἀπὸ μᾶς περισσότερο ἀπὸ 300 ἢ 400 μέτρα.

Δὲν μοῦ ἔμενε τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ φύγω ἀπὸ τὸ "Αουσζεε. "Ημουνα σὲ πολὺ κακὴ κατάσταση καὶ δὲν μποροῦσα νὰ σκεφθῶ. Δὲν ἔκανα καμμιὰ παρατήρηση στὸν 'Ισραηλινὸ γνωστό μας. "Ηταν νεαρὸς καὶ ἄπειρος, καὶ ἂν κάποιος ἔπρεπε νὰ κατηγορηθῆ, αὐτὸς θὰ ἔπρεπε νὰ εἶμαι ἐγώ.

Καθὼς γυρίζαμε, τὸ τζὶπ ντεραπάρισε καὶ μᾶς ἔρριξε σὲ ἕνα σωρὸ ἀπὸ χιόνι.

Δὲν μὲ ἐνδιέφερε τίποτε, καὶ τὸ μόνο γιὰ τὸ ὁποῖο λυπήθηκα ἦταν τὸ ὅτι ὁ Μπέκεν ἦταν πάρα πολὺ καλὸς σωφὲρ καὶ ἔτσι τὸ τζὶπ γλύτωσε ἀπὸ ἀναποδογύρισμα.

'Επὶ μιὰ ἑβδομάδα δὲν βγῆκα ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ δὲν εἶπα λέξη σὲ κανένα. Πέρασε κάμποσος καιρὸς ὥσπου νὰ συνέλθω καὶ νὰ ἐπαναλάβω τὴν ἐργασία μου, καὶ παρηγορίμουνα μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ἦταν θέλημα Θεοῦ νὰ μοῦ ξεφύγη ὁ "Αϊχμαν τὸ βράδυ ἐκεῖνο τῆς παραμονῆς τῆς Πρωτοχρονιᾶς τοῦ 1949.

Μεγάλοι κίνδυνοι

Διηγήθηκα ὡς τώρα τὶς ἄπειρες δυσκολίες καὶ ἀπογοητεύσεις ποὺ πέρασα κυνηγώντας τὸν "Αϊχμαν, τὸν πιὸ «καταζητούμενο» ἐγκληματία σὲ ὁλόκληρη τὴν ἱστορία τοῦ κόσμου.

Τὸν καταζητοῦσαν ὄχι μόνο κράτη, ἀλλὰ καὶ χιλιάδες ἄνθρωποι σὰν καὶ μένα, ἀποφασισμένοι νὰ τὸν κάνουν νὰ λογοδοτήση ὡς ἀρχιτέκτων τῆς ἐξοντώσεως 6.000.000 'Εβραίων στοὺς θαλάμους ἀερίων τῶν χιτλερικῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως.

Καὶ δὲν πρέπει νὰ φαντάζεται κανεὶς ὅτι ὁ "Αϊχμαν καὶ οἱ σύντροφοί του τῶν "Ες - "Ες δὲν ἀγωνίζονταν ἐναντίον μου. Μὲ πολεμοῦσαν, ἀλλά, ὅσο ὑπηρετοῦσα σὰν πολιτικὸς ὑπάλληλος προσκολλημένος στὴν 'Αμερικανικὴ 'Υπηρεσία 'Αντικατασκοπείας, δὲν φοβόμουν γιὰ τὴν προσωπική μου ἀσφάλεια.

'Αλλὰ τὰ πράγματα ἄλλαξαν ἀπότομα, ὅταν χαλαρώθηκαν τὰ ἀμερικανικὰ μέτρα ἐναντίον τῶν ναζὶ καὶ ὅταν ἡ συναδέλφωση ποὺ ἀκολούθησε κατέληξε σὲ ἀμοιβαία φιλία 'Αμερικανῶν καὶ Γερμανῶν.

«Φροϋλάϊνς», γυναῖκες «διερμηνεῖς» καὶ «ὑπάλληλοι» πλημμύρισαν τὰ γραφεῖα τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν. 'Η δουλειά μου, συνεπῶς, δὲν ἦταν καθόλου ἀνώνυμη καὶ ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν πάρει μέρος σὲ ἀντιεβραϊκὲς θηριωδίες κατὰ τὸν πόλεμο θεώρησαν ὅτι μποροῦσαν νὰ πάρουν τώρα μέτρα γιὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὴν καταδίωξη ποὺ τοὺς ἔκανα, ἐπιδάλλοντάς μου «σιωπὴ» μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο.

Οἱ προσωπικές μου δυσκολίες ἄρχισαν τὴ στιγμὴ ποὺ πῆρα μέρος στὴν προετοιμασία τῆς μεγάλης δίκης τῶν πρώην δεσμοφυλάκων καὶ διοικητῶν στρατοπέδου συγκεντρώσεως τοῦ Μαουτχάουζεν, ἀπὸ ὅπου ἀπελευθερώθηκα μὲ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου.

Τὰ «'Εβραϊκὰ 'Ιστορικὰ Τεκμήρια», ἡ ὀργάνωση ποὺ ἵδρυσα, εἶχε συγκεντρώσει μεγάλες ποσότητες ἀδεξείων, ποὺ χρησιμοποιήθηκαν σ' ἐκεῖνη τὴ δίκη.

"Εκανα τὴν ἀνοησία νὰ παραδλέψω ὅλες τὶς προειδοποιήσεις φίλων μου σχετικὰ μὲ τοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεχα καὶ δὲν ἔπαιρνα κανένα προφυλακτικὸ μέτρο, ὥστε νὰ μὴ κινδυνεύω ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς τῶν κατηγορουμένων.

Εἶχα τόσο πολὺ θυθισθῆ στὴ δουλειά μου, ὥστε δὲν παρετήρησα τὴν ἀποστασία ποὺ γινόταν στὸ πολιτικὸ κλίμα. 'Ακολουθοῦσα τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς μου καὶ πίστευα τὰ συνθήματα τῶν Συμμάχων περὶ ἐνὸς καλυτέρου κόσμου, ἀπαλλαγμένου ἀπὸ τὸ ναζιστικὸ καρκίνωμα.

Τὸ 1947, ὅταν ἄρχισαν νὰ σχηματίζωνται οἱ πρῶτες μυστικὲς ναζιστικὲς ὁμάδες, εἰδοποιήθηκα ὅτι ἔπρεπε νὰ προσέχω.

'Αλλὰ θεωροῦσα ἀπίστευτο ὅτι, δυὸ μόλις χρόνια μετὰ τὴν κατάρρευση τῆς Γερμανίας, οἱ ναζὶ θὰ ἔρριχναν καὶ πάλι τὴν τρομοκρατικὴ σκιά τους ἐπάνω στοὺς ἀνθρώπους. Μοῦ φαινόταν καθαρὴ ἀνοησία.

Λάβαινα συνεχῶς διάφορα ἀπειλητικὰ γράμματα καὶ τηλεφωνήματα, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἔδινα σημασία.

Τὰ πράγματα, ὅμως, σοβάρεψαν κατὰ τὸ 1947, ὅταν τὰ ἀπειλητικὰ γράμματα δὲν ἔρχονταν πιὰ μὲ τὸ ταχυδρομεῖο, ἀλλὰ τὰ ἔρριχναν ἀπ' εὐθείας στὸ γραμματοκιβώτιό μου ἢ κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα μου. Οἱ μυστικὲς ναζιστικὲς ὀργανώσεις ἔκαναν πιὰ τὴν ἐμφάνισή τους.

Καὶ τώρα μὲ παρακολουθοῦσαν. Οἱ διῶκτες μου φαίνεται ὅτι ἤξεραν ἀκριβῶς τὶς ὧρες τῆς ἐργασίας μου καὶ τὶς προσωπικές μου συνήθειες.

"Ενα πρωῒ καθόμουν στὸ γραφεῖο μου τῆς ὀργανώσεως. "Ανοιξε ἡ πόρτα, κάποιος μπῆκε, κλείδωσε ἀπὸ μέσα τὴν πόρτα καὶ ὥρμησε ἐναντίον μου.

—Θέλεις νὰ μὲ στείλης στὴν ἀγχόνη; Θὰ πεθάνης πρῶτος!

"Ενα μαχαίρι ἄστραψε στὸ δεξὶ του χέρι.

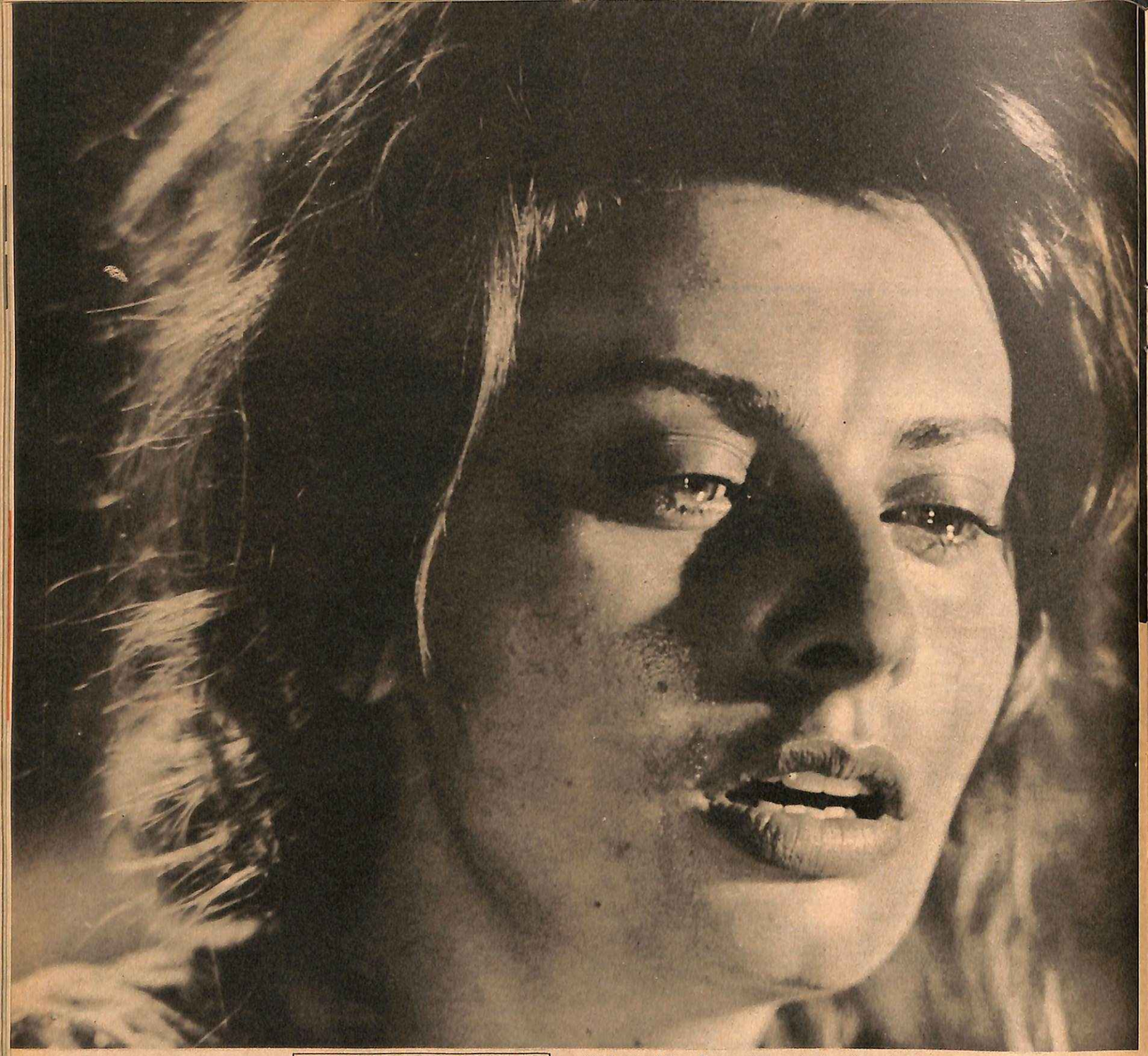
Μόνο τὸ τραπέζι μου μᾶς χώριζε. Δὲν εἶχα ἐκείνη τὴ στιγμὴ τίποτε ἄλλο γιὰ νὰ ἀμυνθῶ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ καλαμάρι. Τὸ ἅρπαξα, τοῦ τὸ πέταξα στὰ μοῦτρα καὶ φάνταξα ζητώντας δοήθεια.

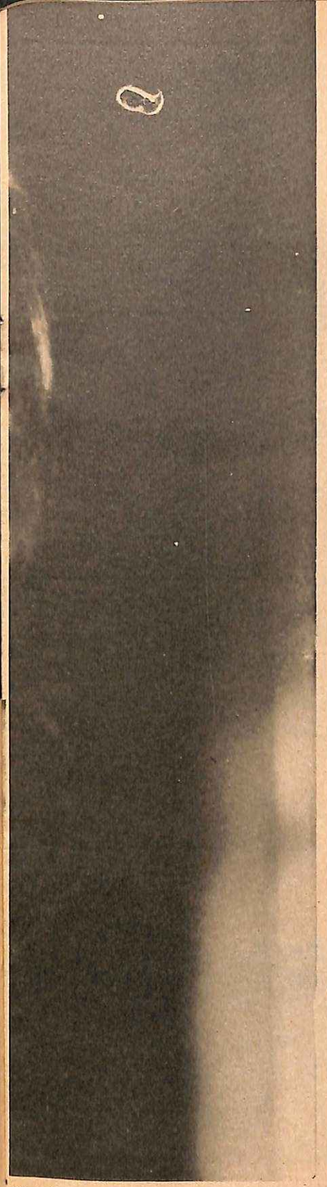
Πρὸς στιγμὴν ξαφνιάστηκε. "Αρπαξα μιὰ καρέκλα, τὴν ἔρριξα στὸ παράθυρο καὶ τὰ τζάμια ποὺ ἔσπασαν σωριάστηκαν μὲ τεράστιο θόρυβο.

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ βρίσκονταν στὸ γραφεῖο ἔτρεξαν ἀλαφιασμένοι νὰ δοῦν τί συμβαίνει. Κάποιος χτυποῦσε τὴν πόρτα. 'Ο ἄγνωστος γύρισε τὸ κλειδὶ καὶ πετάχτηκε ἔξω, σπρώχνοντας τοὺς τρομοκρατημένους ἀνθρώπους ποὺ μαζεύτηκαν ὁλόγυρα.

"Ετρεξα πίσω του φωνάζοντας. "Ενας Αὐστριακὸς ἀστυνομικὸς ἔτρεξε καὶ τὸν ἔπιασε στὸ δρόμο. 'Εξακριβώθηκε ὅτι ἦταν ὁ "Αντολφ Σάγκερ, ἄνδρας τῶν "Ες - "Ες. Ὡς τότε ποτὲ δὲν εἶχα ἀκούσει γι' αὐτόν.

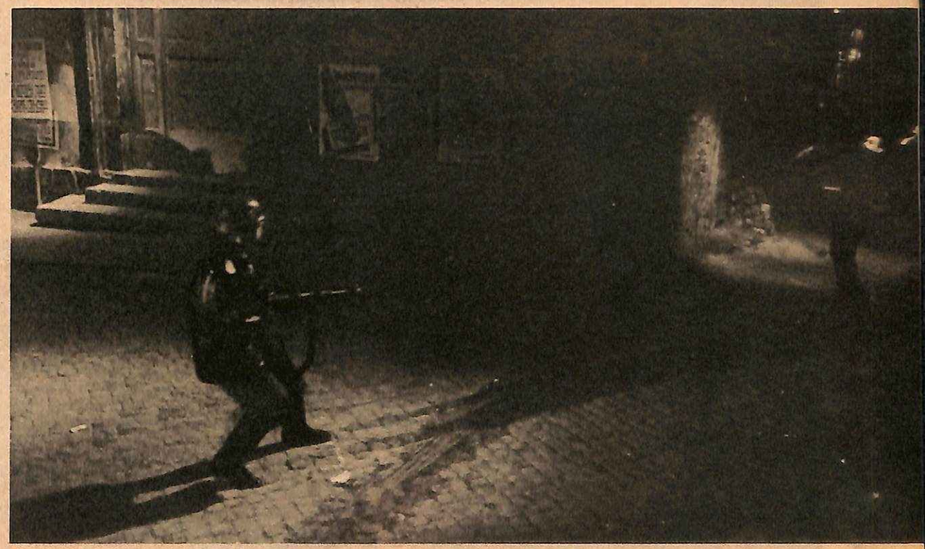
Τιμωρήθηκε μὲ ἐξάμηνη φυλάκιση γιὰ τὴν ἀπόπειρα φόνου ἐναντίον μου καὶ φυλακίστηκε στὸ Ντταχάου, ποὺ οἱ 'Αμερ

Η ΕΛΑΦΡΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ Τροχὸς ἡ ἀνάπουση; Μιὰ ὡραία ἄγνωστη προσθέτει κι αὐτὴ τὴν ὁμορφιά της στὸ θεαματικώτατο ἔργο τοῦ Ἀλ. Μπλαζέττι «Σ' ἀγαπῶ, μ' ἀγαπᾶς».

Η ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ «Ἦταν νύχτα στὴ Ρώμη» – εἶναι ἡ τελευταία προσπάθεια τοῦ Ροσσελίνι νὰ βρῆ τὸ ἀληθινὸ νόημα τῆς Ρώμης, ἀνοχύρωτης πόλης, καὶ τῶν κατοίκων της.

ΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΕΥΞΕΙΣ ΤΗΣ 7ης ΤΕΧΝΗΣ

Μιὰ χρυσῆ χρονιὰ γιὰ τοὺς Ἰταλούς

Μὲ τὸν ἐρχομὸ τῆς ἀνοίξεως καὶ τὸ μαγιάτικο Φεστιβὰλ τῶν Καννῶν, κλείνει γιὰ τὴν Ἰταλικὴ παραγωγὴ ἡ πιὸ θριαμβευτικὴ χρονιά της. Ἀπὸ τὴν προπερσινὴ διπλὴ ἐπιτυχία, τὸν Σεπτέμβριο στὴ Βενετία, ὅταν μοιράστηκε ὁ Χρυσοῦς Λέων τοῦ Ἁγίου Μάρκου σὲ δυὸ Ἰταλικὲς ταινίες, στὸν «Στρατηγὸ ντέλλα Ρόβερε» τοῦ Ροσσελίνι καὶ στὸν «Μεγάλο πόλεμο» τοῦ Μονιτσέλλι, ἡ μιὰ ἐπιτυχία διαδέχεται τὴν ἄλλη. Τὸ βαρὺ προβολικὸ ἀπετέλεσε ἀναμφισβήτητα ἡ «Γλυκειὰ ζωὴ» τοῦ Φελλίνι, τεράστιο «ἀφροδίσιο» μιᾶς κοινωνίας ποὺ ἔχει χάσει τὴν πίστη στὶς ἀξίες της. Ἡ «Γλυκειὰ ζωὴ» βραβεύθηκε στὸ Φεστιβὰλ τῶν Καννῶν μὲ τὸ Μέγα Βραβεῖο, ἐνῶ, περάλλησα, ἕια δευτερεῦον βραβεῖο στὸν σκηνοθέτη, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ πάῃ θέση μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων τῆς ἱστορίας τοῦ κινηματογράφου, προκαλοῦσε τὴν προσοχὴ κοινοῦ καὶ κριτικῶν. Ὁ σκηνοθέτης αὐτὸς ἦταν ὁ Μικελάντζελο Ἀντονιόνι, ἡ ταινία ἦταν ἡ πολυθρύλητη «Περιπέτεια».

Περνάει τὸ χαλοκαίρι τοῦ 1960 καὶ τὸν Σεπτέμβριο στὴ Βενετία κάνει μιὰ τελευταία ἐμφάνιση ἡ πολαιὰ φρουρά: Ὁ Ροσσελίνι μὲ τὸ «Ἦταν νύχτα στὴ Ρώμη» καὶ ὁ Βισκόντι μὲ τὸ «Ρόκκο καὶ τ' ἀδέλφια του». Κανένας ἀπὸ τοὺς δυὸ δὲν θὰ πάρῃ τὸ βραβεῖο, γιατὶ ὁ Βισκόντι δὲν εἶναι συμπαθὴς στὴ Βενετία καὶ ὁ Ροσσελίνι τὸ ἦρε τὴν προηγούμενη φορά. Δὲν νοεῖται νὰ εὐλογοῦν πάντα τὰ γένεια τους, γιατὶ μπορεῖ νὰ δυμώσουν οἱ Γάλλοι καὶ νὰ πάψουν νὰ βραβεύουν ἰταλικὲς ταινίες στὶς Κάννες!

Ἐνῶ ὅμως αὐτὲς οἱ σκέψεις ὁδηγοῦσαν τὴν τεχνοκριτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Βενετίας στὴ βράβευση τοῦ γαλλικοῦ φίλμ «Πέρασμα τοῦ Ρήνου», μακρυὰ ἀπὸ τὶς συνηθισμένες ἀγωνίες τῶν φεστιβάλ, σιωπηλὰ καὶ λαθραῖα, ὁ Ἀντονιόνι ἑτοίμαζε τὸ ἀριστούργημά του, τὴ «Νύχτα».

Ἡ «Νύχτα» εἶναι μιὰ μεγάλη ταινία. Μὲ λιγώτερες μεγαλοφυεῖς τρέλλες καὶ γοητευτικὲς ἀκαταστασίες ἀπὸ τὴν «Περιπέτεια», ἡ «Νύχτα» ἔχει τὴ σφραγῖδα τοῦ ἀριστουργήματος, χωρὶς κανένα διαταγμό. Καθαρή, λαμπερή, τέλεια, ἡ «Νύχτα» λογαριάζεται πιὰ σὴ-

→

ΔΡΑΜΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ Ἡ Ἄννα - Μαρία Φερρέρο καὶ ὁ Ζεὰρ Μπλαὶν ξαναζωντανεύουν στὸν «Κομπούρη» τὴν ταραγμένη ζωὴ ἑνὸς πραγματικοῦ τύπου Ρομπὲν τῶν Δασῶν, ποὺ ἔδρασε ἐναντίον τῶν Γερμανῶν στὴ διόρκεια τοῦ Β΄ Παγκοσμίου πολέμου.

Ἡ Σοφία Λῶρεν ξαναγυρίζει στὴν Ἰταλία καὶ στὸ σκηνοθέτη ποὺ τὴ δόξασε, τὸν μιᾶς πονεμένης μάνας, ποὺ ζητᾶ νὰ σώσῃ τὴν κόρη της ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοῦ π

Ντὲ Σίκα, μὲ τὴν «Τσιοτσάρα» – ἱστορία ολέμου. Τὸ κακὸ θὰ τὶς βρῆ μὲ τὴν εἰρήνη.

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ

'Ο 'Αλαὶν Ντελὸν – μὲ τὴν Κατίνα Παξινοῦ καὶ τὸν Σπῦρο Φὼκᾶ– πρωταγωνιστεῖ στὸ φίλμ τοῦ Λουκίνο Βισκόντι «'Ο Ράκκο καὶ τ' ἀδέλφια του»

←

Η ΩΡΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

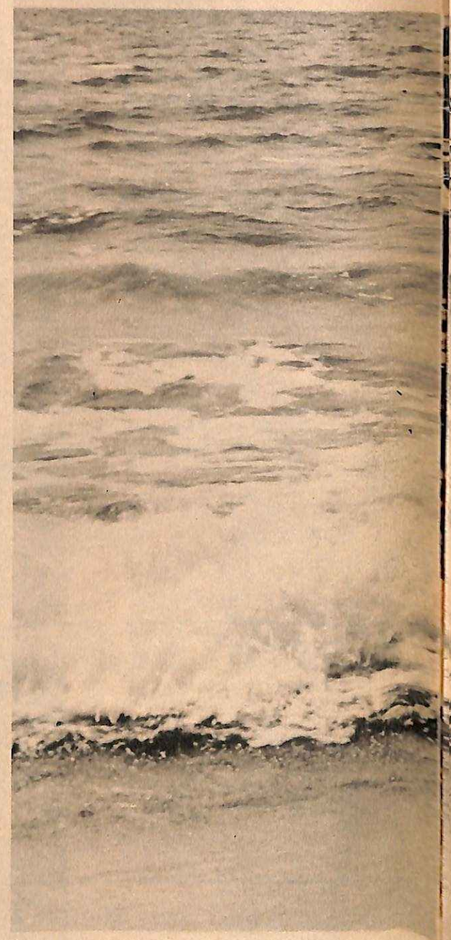
"Αλλο ἕνα θαυμάσιο στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ταινία τοῦ Μπλαζέττι. 'Η ἐξαδέλφη τοῦ Μπελαφόντε στὴ θάλασσα τοῦ «Σ' ἀγαπῶ, μ' ἀγαπᾶς»

→

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μιὰ ὑποβλητικώτατη σκηνὴ βροχῆς, ἀπὸ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Μικελάντζελο 'Αντονιόνι «'Η νύχτα». Μαρσὲλ Προὺστ τῆς κινηματογραφικῆς γλώσσας ἀπεικάλεσε ἀμόθυμα τὸν μεγαλοφυῆ σκηνοθέτη ἡ παγκόσμια κριτική. Στὴν ταινία αὐτὴ πρωταγωνιστοῦν ἡ Ζὰν Μορὼ καὶ ὁ Μαστσέλλο Μαστρογιάννι.

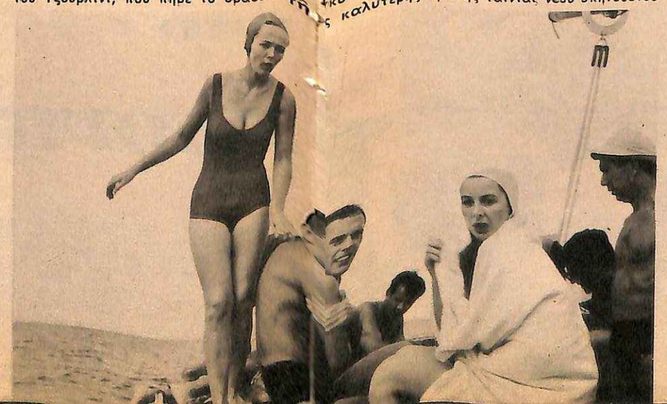

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

'Ο Ζ-
Ντρέ- ξν- Λουΐ Τρεντινιὰν καὶ ἡ 'Ελεονώρα Ρόσσι
κο σὲ μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὸ «Βίαιο καλοκαίρι»
τοῦ Τζουρλίνι, ποὺ πῆρε τὸ βραβεῖο τῆ- ς καλύτερης πρώτης ταινίας νέου σκηνοθέτου

μερα πλάϊ σὲ ταινίες σὰν τὶς «Σύντομη συνάντηση», «'Απογοητευμένα παιχνίδια», «'Ημέρες ὀργῆς». Πόσο φτηνή, ἀκατάστατη, ἀτελὴς φαίνεται ἡ «Ντόλτσε βίτα» κοντὰ στὴν ἀπογοητευμένη κλασικότητα τοῦ 'Αντονιόνι. "Οπως ἄλλοτε, μὲ τὸ «Ρώμη ἀνοχύρωτος πόλις» καὶ τὸν νεορρεαλισμό, ὁ Ροσσελίνι ξαναγέννησε μεταπολεμικὰ τὸν ἰταλικὸ κινηματογράφο, ἡ θαυμάσια τεχνικὴ τοῦ 'Αντονιόνι ρίχνει περιφρονητικὰ στὴ σκοτεινή της θέση τὴν ἀπάτη ποὺ ὠνομάστηκε «Καινούργιο Κῦμα», τὰ ἀνόητα παιδαρέλια μὲ τὰ φτηνά, πράστυχα φιλμάκια τους καὶ τῆς ἐπιδεξίες μιᾶς ἀνηθικότητος χωρὶς νόημα.

Τὸ νυστέρι τοῦ 'Αντονιόνι κόβει ἀλύπητα βαθειά, μὰ κάνει καθαρὴ δουλειά. Μὲ ἁπλούστατα μέσα, μὲ ἐλάχιστους ἥρωες, καταδικάζει τὴ ζωή μας πιὸ ἀποφασιστικὰ ἀπὸ τὸν Φελλίνι, πιὸ τραγικὰ ἀπὸ τὸν Ζὰν - Λὺκ Γκοντάρ.

Θέμα του οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις καὶ ἡ μοναξιὰ τοῦ ἀτόμου. Οἱ ἥρωες τοῦ 'Αντονιόνι δὲν ἔχουν ἰδεώδη, δὲν ἔχουν οἰκονομικὰ προβλήματα, δὲν ἔχουν παιδιά, δὲν ἔχουν μιὰ σταδιοδρομία νὰ ὑπερασπισθοῦν. Μὲ ἄλλα λόγια δὲν ἔχουν τίποτε ποὺ νὰ τοὺς ξεγελᾶ, νὰ τοὺς ἀποσχολῆ. Δὲν ἔχουν τίποτε τὸ πρακτικὸ νὰ κάνουν καί, ἀναγκαστικά, σκύβουν καὶ κοιτάζουν τὸν ἑαυτό τους. Καὶ φρίττουν μὲ τὸ θέαμα! Στὴν «Περιπέτεια» θέμα εἶναι ὁ ἐλεύθερος ἔρως δυὸ νέων ἀνθρώπων καὶ τὸ πόσο εἶναι ἀδύνατος μέσα στὴ ζωὴ τῆς ἐποχῆς μας. Στὴ «Νύχτα» εἶναι οἱ συζυγικὲς σχέσεις στὸ ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου. Καὶ στὶς δυὸ ταινίες ὁ φακὸς ἀποτυπώνει τὶς κινήσεις τῆς ψυχῆς, τὴν κάθε σκέψη τῶν ἡρώων, καὶ ἡ ἱστορία προχωρεῖ ἀργά, τὰ ἐξωτερικὰ γεγονότα εἶναι ἐλάχιστα, τὰ ἐσωτερικὰ μόνον ἔχουν σημασία. σ'Ο Μαρσὲλ Προὺστ τοῦ φακοῦ» ἀποκαλεῖ ἡ κριτικὴ τὸν Μικελάντζελο. σ'Ο σκηνοθέτης ποὺ μεταχειρίζεται τὸν φακὸ ὅπως ὁ λογοτέχνης τὴν πέννα», λένε ἄλλοι. Τὸ γεγονὸς εἶναι πὼς σήμερα, ἐξ αἰτίας τοῦ 'Αντονιόνι, ὁ Φελλίνι πρέπει νὰ προσέξη διπλά, ὁ Βισκόντι πρέπει νὰ ἀνανεωθῆ, ὅλοι οἱ παλιοὶ σκηνοθέτες πρέπει νὰ καταλάβουν πὼς ἔχουν νὰ πολαίψουν μὲ μιὰ καινούργια δύναμη, τεράστια καὶ λεπτολόγα, ποὺ σίγουρα θὰ ἔχη μεγάλη ἐπίδραση στὸν παγκόσμιο κινηματογράφο. "Ηδη, μετὰ τὴν «πρώτη» τῆς «Νύχτας», τὸ Παρίσι ἔχει χωριστῆ σὲ δυὸ παρατάξεις.

Μόνιμη πρωταγωνίστρια στὴ ζωὴ καὶ στὰ ἔργα τοῦ 'Αντονιόνι εἶναι μιὰ ψηλή, κατάξανθη κοπέλλα, μὲ ἀχανῆ πράσινα μάτια καὶ ὑπερήφανα ρουθούνια: ἡ Μόνικα Βίττι.

'Ο φακός του, στὴν «Περιπέτεια», τὴ χαϊδεύει μὲ τόση λατρεία, τόσο θαυμασμό, ὥστε στὸ τέλος καταφέρνει τὸν θεατὴ νὰ τὴν δῆ μὲ τὰ μάτια τὰ δικά του καὶ νὰ τὴν θρῆ, ἀναπόφευκτα, ὡραία.

Στὴ «Νύχτα» πρωταγωνίστρια εἶναι ἡ Ζὰν Μορώ. 'Η Μόνικα κάνει μόνο μιὰ σύντομη ἐμφάνιση, μὲ μαῦρα μαλλιὰ αὐτὴ τὴ φορά. Κι ὅμως, στὰ λίγα λεπτὰ ποὺ διαρκεῖ ὁ ρόλος της, καταφθάνει νὰ ἀντιπροσωπεύση γιὰ τὸν ἥρωα —τὸν πάντα παθητικὸ Μαστρογιάννι—, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς θεατάς, ὅλη τὴ γοητεία μιᾶς περιπέτειας, ποὺ εἶναι καὶ ἡ τελευταία ἐλπίδα νὰ ξαναβροῦν τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς νεότητός τους.

Παράλληλα μὲ τὸν 'Αντονιόνι, ὡσὸς

→

ΜΙΑ ΧΡΥΣΗ ΧΡΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΤΑΛΟΥΣ

ΕΝΑ ΝΕΟ ΕΙΔΟΣ ΣΕΞ

Ἡ Κλάουντια Καρντινάλε, ἡ νέα στὰρ τῆς «Βίντες», πρωταγωνιστεῖ σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς ἰταλικὲς ταινίες καί, τελευταῖα, στὸν «Παλιόδρομο» τοῦ Μπολονίνι καὶ στὸ «Κορίτσι μὲ τὴ θαλίτσα» τοῦ Τζουρλίνι, ποὺ ἀντιπροσωπεύει ἐφέτος τὴν Ἰταλία στὶς Κάννες.

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

Ὁ Γκομπριέλλε Φερτζέττι καὶ ἡ Λέα Μασσάρι στὴν «Περιπέτεια» τοῦ Ἀντονιόνι, μιὰ ταινία ποὺ συζητήθηκε ὅσο καμμιὰ ἄλλη ἐφέτος καὶ ξεκίνησε ἕνα νέο δρόμο κινηματογραφικῆς ἐκφράσεως

τια ἄνθρωπο μὲ γκρίζα μαλλιὰ καὶ σιγουρα χαραγμένο δρόμο, ὑπάρχει στὴν Ἰταλία μιὰ πλούσια κ' ἐνδιαφέρουσα νέα γενεά. Ὁ Φραντσέσκο Ματζέλλι, ὁ Βαλέριο Τζουρλίνι, ὁ Φράνκο Ρόσσι, ὁ Λιτζάνι ἔβαιναν στὴν περίοδο 1960 - 1961 σημαντικὰ ἔργα. Μιὰ εἶναι ἡ γενικὴ τάση: Νὰ ἐξετασθῆ μὲ ὁλέμμα ρεαλιστικὸ ἡ πολεμικὴ περίοδος. Οἱ σκηνοθέτες αὐτοί, ποὺ ὑπῆρξαν παιδιὰ τότε, προσπαθοῦν, στηριζόμενοι στὰ μάτια τῆς φαντασίας καὶ στὶς διηγήσεις τῶν πωτέρων τους, νὰ ξαναπλάσουν τὴν περίοδο τῆς κατοχῆς. Ὁ Ροσσελίνι, ὁμέσως μετὰ τὸν πόλεμο, ἔβαινε τὸ χρονικό της. Οἱ καινούργιοι τὴν ὁλέπουν ἱστορικὰ καὶ ὄχι δημοσιογραφικά, ὅπως ἐκεῖνος, γιατὶ ἔχουν τὴν προοπτικὴ τοῦ χρόνου. Καὶ μεγάλη ἐνθάρρυνση σὲ ὅλη αὐτὴ τὴν κίνηση ἔβαινε ὁ παραγωγὸς Νὶτσο Ντὲ Λαουρέντις μὲ μιὰ σειρὰ ταινιῶν ποὺ γνώρισαν μεγάλη ἐπιτυχία.

Πρώτη ἦταν ὁ περίφημος πλέον «Μεγάλος πόλεμος» πού, χωρὶς νὰ ἀναφέρεται σὲ κεντρικὰ γεγονότα, ἐν τούτοις, ἔβαινε τὸν τόνο —ρεαλιστικὸ καὶ τραγικὸ μέσα ἀπὸ τὴν ἐπισφαλειοκὴ κωμωδία— γιὰ τὴ σειρὰ ποὺ ἀκολούθησε: «Ὅλοι στὸ σπίτι», «Γιοβάνκα», «Ὁ κομπούρης». Ἀπὸ αὐτὲς τὶς ταινίες, τὴν καινοὐργια τάση δείχνει κολύτερα τὸ «Ὅλοι στὸ σπίτι», γιοτὶ εἶχε τὴν τύχη νὰ ἑρμηνεύεται ἀπὸ τὸν ἰδεώδη ἠθοποιὸ ποὺ ἀντιπροσωπεύει ὅλη τὴν «μπούφα» τραγωδία τῶν μεγάλων γεγονότων, τὸν μοιαδικὸ Ἀλμπέρτο Σόριτι. Στὸ ρόλο τοῦ λογαριοῦ ποὺ παίρνει διαταγὴ νὰ ἐποτρέψῃ στὸ σπίτι γιατὶ ὑπεγράφη ἡ ἀνακωχὴ καί, τελικά, φεύγει μὲ τοὺς παρτιζάνους στὰ ὄρη, ὁ Σόριτι πραγματοποίησε τὴν κολύτερη δημιουργία τῆς πλούσιας χαρριέρας του. Στὸν «Κομπούρη» βρίσκομε ἕνα σημαντικὸ νεορὸ Γάλλο ἠθοποιό, τὸν Ζεράρ Μπλαίν, στὸ ρόλο ἑνὸς θρυλικοῦ κομπούρη, ἕνα εἶδος Ρομπὲν τῶν Δασῶν τῆς κατοχῆς, δολοφόνου καὶ ἥρωα συγχρόνως, ποὺ σκοτώθηκε ὁμετανόητος καὶ ἔμεινε στὴ μνήμη τοῦ κόσμου σὰν γνήσιο προϊὸν μιᾶς ἐποχῆς, στὴν ὁποία ἕνας δολοφόνος μποροῦσε νὰ εἶναι πατριώτης καὶ τὸ ἀντίθετο.

Τὴν ἐποχὴ τοῦ πολέμου ἐρευνᾶ καὶ ὁ Βελέριο Τζουρλίνι στὴν ταινία «Βίαιο καλοκαίρι», μὲ πρωταγωνιστὰς τὴν Ἐλεονώρα Ρόσσι - Ντράγκο καὶ τὸν Ζαν Λουΐ Τρεντινιάν. Μιὰ ὁμάδα πλούσιων νέων περνᾶ ἕνα εὐχάριστο καλοκαίρι κοντὰ στὴ θάλασσα, μοκρυὰ ἀπὸ τὰ γεγονότα ποὺ ταράζουν τὴν Ἰταλία. Ἡ ἀνοκωχὴ καὶ ἡ δύσκολη θέση στὴν ὁποία θρίσκεται ὁ ἥρωας —γιὸς σημαντικοῦ φασίστα ἡγέτη— θὰ φέρουν ὅλους τοὺς νέους, σὲ ἕνα ξύπνημα, πολὺ πιὸ κοντὰ στὴν πραγματικότητα ἀπὸ τὴν ψεύτικη, προσωρινὴ ζωὴ στὴν ὁποία ξεχυθοῦσαν τὰ καθήκοντά τους.

Νέος σκηνοθέτης

Τὸ «Βίαιο καλοκαίρι» ὑπῆρξε ἡ πρώτη ταινία τοῦ Τζουρλίνι, ὁ ὁποῖος ὅμως ἀπὸ τότε ἔβειξε πὼς εἶχε στόφφα μεγάλου σκηνοθέτη. Ἡ δεύτερή του δημιουργία, «Ἡ κεφέλλα μὲ τὴ θολίτσα», ἀντιπροσωπεύει ἐφέτος τὴν Ἰταλία στὸ Φεστιβὰλ τῶν Καννῶν, ἁρα σημαίνει ὅτι ὁ σκηνοθέτης της πῆρε πλέον τὸν μεγάλο δρόμο. Στὴν «Κοπέλλα μὲ τὴ θολίτσα» πρωταγωνιστεῖ ἡ Κλαούντια Καρντινάλε, ἡ κολύτερη ἀπὸ τὴν καινούργια γενεά, ἡ γνωστὴ μας ἀπὸ τὶς ταινίες «Ὁ κλέφας τοῦ κλέψαντος» καὶ «Μπέλλ' Ἀντόνιο». Ἡ Κλάουντια παίζει αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ ρόλο μιᾶς κόρης - μητέρας, ποὺ ζητᾶ τὸν ἐραστή της. Ἀντὶ γι' αὐτὸν συναιτᾶ τὸν μικρότερο ἀδελφό του (ὁ ὁποῖος ἑρμηνεύεται θαυμάσια ἀπὸ τὸν νεαρὸ Γάλλο Ζὰκ Περρὲν) καὶ μεταξὺ τῆς πρώωρα ὡριμασμένης κοπέλλας καὶ τοῦ νέου αὐτοῦ, ποὺ εἶναι ἀκόμη παιδί, γεννιέται ἕνα τρυφερό, συγχιντικώτατο αἴσθημα.

Στὴν τρομερὴ ἐποχὴ τοῦ πολέμου ἀναφέρεται ἡ ταινία ἑνὸς ἄλλου καινούργιου νέου σκηνοθέτη, ἡ περίφημη «Μακρυὰ νύχτα τοῦ 1943», ποὺ θραβεύτηκε πέρυσι στὴ Βενετία. Μὲ πρωταγωνιστὰς τὴ δύστυχη Μπελίτα Λή καὶ τὸν ἐξαιρετικὸ ἠθοποιὸ τοῦ θεάτρου καὶ τοῦ κινηματογράφου Ἐνρῖκο - Μαρία Σαλέρνο, διηγεῖται τὴν Ἱστορία μιᾶς πόλης, τῆς Φερράρας, τὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ φασίστες εἶχαν ὅλη τὴν ἐξουσία στὰ χέρια τους. Ὁλόκληρη ἡ ἐξαίρετη αὐτὴ ταινία εἶναι θαυμάσια φωτογραφημένη μὲ ἕνα γκρίζο χρῶμα ὁμίχλης, ποὺ συμβολίζει τὴ νύχτα τῆς ἀνθρωπότητος ἐκείνη τὴν ἐποχή. Ὁ ἐπίλογος, δέκα χρόνια ἀργότερα, εἶναι μιὰ ἡλιόλουστη, εἰρηνεμένη Φερράρα καὶ τὸ παρελθὸν φαίνεται σὰν ψεύτικο. Ἔτσι ὁλέπουμε σ' ἐκεῖνο τὸ λαμπερὸ φῶς τῆς δῆθεν εἰρήνης μας νὰ ξαχνιοῦνται τὰ μίση καὶ νὰ σφύγῃ ὁ γιὸς τὸ χέρι τοῦ φασίστα ποὺ εἶχε διατάξει τὸ φόνο τοῦ πατέρα του, λέγοντας λίγο ὑστερώτερα στὴ γυναῖκα του: «Τὸν κατηγόρησαν γιὰ πολλὰ πράγματα τὸν καημένο, μά, τελικά, εἶναι κολὸς ἄνθρωπος». Μ' αὐτὴ τὴν πικρή, εἰρωνικὴ νότα τελειώνει ἡ «Μακρυὰ νύχτα τοῦ 1943» καὶ εἶναι ἐνδιαφέρον τὸ γεγονὸς ὅτι στὶς περισσότερες χῶρες, ὅπου πουλήθηκε τὸ φίλμ, ἀρνήθηκαν νὰ προβάλουν τὸν ἐπίλογο, γιατί, μὲ τὸ ρεαλιστικό του δίδαγμα, τάραζε τὶς ἡρεμες ρομαντικὲς ψυχὲς τῶν θεατῶν!

Στὴν ἴδια πάντα ἐποχὴ —ἀστείρευτη πηγὴ ἐμπνεύσεων— καὶ πάντα σὲ κωμικοτραγικὴ ἀτμόσφαιρα ἀναφέρεται καὶ τὸ «Τάνκ τῆς 8ης Σεπτεμβρίου». Στὴν ἴδια ἐποχὴ ἀναφέρονταν καὶ οἱ περίφημοι «Σκορπισμένοι» («Sbandati») τοῦ Μαζέλλι, ὁ ὁποῖος, ὅμως, στὴν ἐφετεινή του ταινία «Οἱ δελφῖνοι», ἐγκαταλείπει τὸ πρόθλημα τοῦ πολέμου, γιὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ ἴχνη τοῦ παλαιότερου φελλίνι, τοῦ φελλίνι τῶν θαυμάσιων «Βιτελλόνι», ποὺ δὲν ἀγοράστηκαν ποτὲ γιὰ προβολὴ στὴν Ἑλλάδα. Ὁ Μαζέλλι, λοιπόν, στοὺς «Δελφῖνους» του ἐξετάζει τὸ πρόθλημα τῶν γιῶν τῶν μεγάλων θιομηχάνων. Οἱ «Δελφῖνοι» εἶναι τὰ παιδιά, ἀνόητα πλουσιόπαιδα γεμᾶτα ἀνῶα, τῶν ἀνθρώπων ποὺ δημιούργησαν περιουσίες ἀπὸ τὸ τίποτε. Ἡ διαφθορὰ τῆς ἐπαρχίας ἀποτελεῖ τὸ κύριο θέμα τῆς ταινίας, στὴν ὁποία πρωταγωνιστοῦν ἡ Κλάουντια Καρντινάλε καὶ ὁ νεαρώτατος Τόμας Μίλλιαν.

Στὴν περίοδο τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀνακωχῆς ἐπιστρέφομε μὲ τὸ ἔργο τοῦ Βιττόριο Ντὲ Σίκα «Λὰ Τσιοτσάρα», ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο μυθιστόρημα τοῦ Ἀλμπέρτο Μοράθια. Εἶναι ἐνδεικτικὸ τῆς μεγάλης προσπάθειας ποὺ γίνεται ἀπὸ τὸν ἰταλικὸ κινηματογράφο νὰ δοθῆ μιὰ σωστὴ εἰκόνα τῆς χώρας ἐκείνη τὴν ἐποχή, τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ὁ Βιττόριο Ντὲ Σίκα, μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια ἀποχῆς ἀπὸ τὴ σκηνοθεσία, διάλεξε αὐτὴ τὴν περίοδο γιὰ νὰ τοποθετήσῃ τὴν ταινία του.

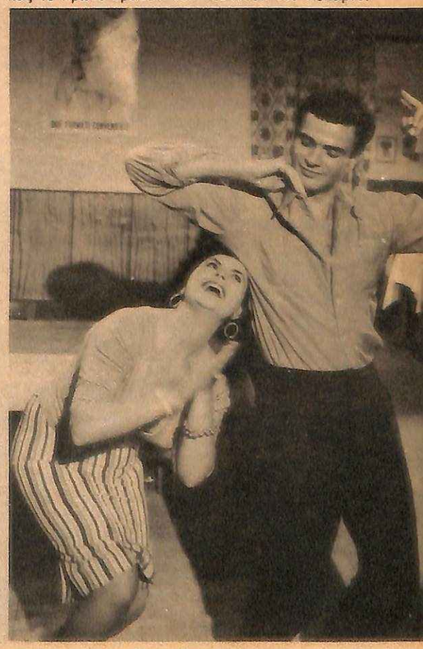
Ἕνας θρίαμβος τῆς Λῶρεν

Ἡ «Τσιοτσάρα», προσωπικὸς θρίαμβος τῆς Σοφίας Λῶρεν καί, γενικώτερα, πρώτης τάξεως ταινία, ἔχει σὰν θέμα της τὴν μητρικὴ ἀγάπη καί, συγχρόνως, τὸν πόλεμο. Ἡ Σοφία, χήρα μπακάλισσα στὴ Ρώμη, πηγαίνει στὸ χωριό της γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμοὺς τὸ 12χρονο κοριτσάκι της. Καὶ ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμοὺς μὲν τὸ γλυτώνει, ἀπὸ τὰ κακὰ τῆς εἰρήνης ὅμως δὲν καταφέρνει νὰ τὸ προφυλάξῃ. Στὸν δρόμο τῶν δύο γυναικῶν, πρὸς τὴ Ρώμη, τὶς προσπερνοῦν τὰ τζὶπ τῶν ἐλευθερωτῶν. Καὶ μαζὶ μὲ τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἔρχονται καὶ οἱ Μαροκινοὶ ποὺ ἄφησαν τόσο πικρὲς ἀναμνήσεις στοὺς Ἰταλούς. Πράγματι, μὲ μιὰ ἀπὸ τὶς τόσο συνηθισμένες τους «μαροκινάδες», οἱ μαῦροι διαβολοι, ὅπως τοὺς ἔλεγαν, διάζουν μητέρα καὶ κοριτσάκι, ποὺ εἶχαν ζητήσει καταφύγιο σὲ μιὰ βομβαρδισμένη ἐκκλησία. Ὁ Ντὲ Σίκα πάντα ρομαντι-

⇒

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΚΟΣΜΟΥ

Ἡ Ἀντζελα Λοὺς καὶ ὁ Σπῦρος Φωκᾶς σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς ὡραιότατης ταινίας τοῦ Φράνκο Ρόσσι «Θάνατος ἑνὸς φίλου». Γι' αὐτὴν ἔλαβε ὁ Φωκᾶς τὸ πρῶτο θραβεῖο τοῦ Φεστιβὰλ τοῦ Λοκάρνο.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ὁ Βιττόριο Ντὲ Σίκα καθοδηγεῖ (ἀριστερὰ) μιὰ ὁμάδα ἠθοποιῶν στὴν πρώτη σκηνὴ τῆς καινούργιας ταινίας του «Δευτέρα Παρουσία». Ἡ ἴδια σκηνὴ ὅπως θὰ τὴ δοῦν οἱ θεαταὶ (ἄνω). Στὴν ταινία αὐτή, ποὺ ὁ Ντὲ Σίκα προετοιμάζει ἐπὶ τέσσερα χρόνια καὶ ποὺ τὴ γυρίζει τώρα στὴ Νεάπολη, θὰ πάρουν μέρος ἀναρίθμητες φίρμες, οἱ περισσότερες σὲ ὀλιγόστιγμες ἐμφανίσεις. Μεταξὺ τῶν ἄλλων συγκατολέγεται καὶ ἡ Μελίνα.

ΜΙΑ ΧΡΥΣΗ ΧΡΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΤΑΛΟΥΣ

κός, ὅμως, δὲν ἀντέχει καί, στὴν ἀμείλικτη ρεαλιστικὴ ἱστορία τοῦ Μοράδια, προσθέτει ἕνα συμπαθητικὸ τέλος. Ἡ ἀνάμνηση ἑνὸς ἐξυπνου καὶ ἡρωϊκοῦ νέου ποὺ σκοτώθηκε ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς (Μπελμόντο) θὰ σώση ἀπὸ τὴν διαφθορὰ τὸ δύστυχο κοριτσάκι τῆς Σοφίας Λῶρεν.

Ἡ ταινία αὐτὴ γνωρίζει μεγάλη ἐπιτυχία ὅπου κι ἂν παιχτῆ. Εἶναι ἡ πρώτη τῆς Σοφίας στὴν πατρίδα της μετὰ ἀπὸ τὸ ἀποτυχημένο ἀμερικανικὸ διάλειμμα κατὰ τὸ ὁποῖο οἱ ταινίες της ἔχαναν ἑκατομμύρια χωρὶς νὰ καταλαβαίνη κανεὶς τὴν αἰτία τοῦ κακοῦ. Τώρα, στὴν «Τσιοτσάρα», ἡ Σοφία ξαναβρίσκει τὴν πατρίδα της καὶ τὸν σκηνοθέτη ποὺ πρῶτος (στὸ «Χρυσάφι τῆς Νάπολης») τὴν ἐπέβαλε, καὶ θριαμβεύει. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ντὲ Σίκα πῆρε θάρρος ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τῆς «Τσιοτσάρα» καὶ ἔπεισε τὸν Ντὲ Λαουρέντις νὰ χρηματοδοτήση ἕνα παλιό του δυεῖρο, τὴν «Δευτέρα Παρουσία», τὴν ὁποία γυρίζει αὐτὲς τὶς μέρες στὴν Νεάπολη μὲ τὴν συμμετοχὴ δεκάδων διασήμων ἠθοποιῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Σόρντι, ὁ Γκάσμαν, ἡ Μαρτὶν Καρόλ, ὁ Φερναντέλ, ἡ Μελίνα Μερκούρη καὶ πάμπολλοι ἀκόμη, ὁ καθένας σ' ἕνα μικρό, ὁλλὰ χαρακτηριστικὸ ρόλο.

Καὶ τώρα ἂς ἔρθουμε σὲ ταινίες πιὸ ἐλαφρές. Μιὰ ἔκτακτη παρωδία ἀστυνομικοῦ φίλμ ἐρμήνευσε μιὰ παρέα γνωστοτήτων — δρωματικῶν συνηθως — ἠθοποιῶν, ποὺ διασκέδασαν πολὺ φαίνεται καθὼς τὴν γύριζαν. Πρόκειται γιὰ τὸ «Κρίμεν» μὲ τρία ζεύγη πρωταγωνιστῶν: Συλβάνα Μάγκανο - Γκάσμαν, Φράνκα Βαλέρι - Μανφρέντι, Ντόριαν Γκρεῖ - Ἀλμπέρτο Σόρντι. Τὰ τρία αὐτὰ ζεύγη ἀνακατεύονται σὲ μιὰ δολοφονία στὸ Μόντε Κάρλο καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες ἰδίως, σὲ ρόλους κωμικούς, πραγματοποιοῦν τρεῖς σημαντικὲς δημιουργίες.

Ἐπιτυχίες τοῦ Σόρντι

Δυὸ ἀκόμη προσωπικὲς ἐπιτυχίες τοῦ Σόρντι εἶναι οἱ ταινίες «Ὁ ἠθικολόγος» καὶ «Ὁ... τροχαῖος». Στὴν πρώτη σατιρίζονται οἱ σύλλογοι ἠθικῆς καὶ στὴν δεύτερη παρουσιάζεται σὲ στὺλ παρωδίας ἕνα λυπρὸ ἐπεισόδιο ποὺ τάραξε πέρυσι τὴν ἰταλικὴ κοινὴ γνώμη. Ἕνας ἀστυφύλαξ τῆς τροχαίας σταμάτησε καὶ ἐπέμεινε νὰ ἐπιδάλη πρόστιμο στὸν διευθυντὴ τῆς ἀστυνομίας χωρὶς νὰ ἐπηρεαστῆ ἀπὸ τὶς ἀπειλὲς του. Τελικὰ ὁ διευθυντής, ἀντὶ νὰ χειροτεχνήση λεβέντικα τὸ ζήτημα καὶ νὰ πληρώση τὸ πρόστιμο δίνοντας πρῶτος τὸ καλὸ παράδειγμα — πρᾶγμα ποὺ θὰ τὸν ἔκανε δημοφιλέστατο καὶ θὰ τὸν παρουσίαζε καὶ ὡς ἐξυπνότατο ἄνθρωπο —, ἔδιωξε ἀπὸ τὴ θέση του τὸν ἀστυφύλακα καὶ τὸν κατεδίωξε μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο. Ἡ ἐρμηνεία τοῦ Σόρντι στὸν «Τροχαῖο» ἐξησφάλισε τὸν θρίαμβο τῆς ταινίας ποὺ καταρρίπτει ρεκὸρ εἰσπράξεων.

Μὲ πολὺ ἐλαφρότερο εἶδος καταγίνεται ὁ παλιὸς καὶ φημισμένος σκηνοθέτης Ἀλεσσάντρο Μπλαζέττι. Ἀνεκάλυψε, ἀπὸ τὴν ταινία του «Ἡ Εὐρώπη τὴ νύχτα», τὸ μυστικὸ μιᾶς παντοδύναμης συνταγῆς. Ἀπὸ τὸ μυστικὸ αὐτὸ ἐπωφελήθηκαν οἱ παραγωγοί τοῦ «Ὁ κόσμος τὴ νύχτα» καὶ «Ἡ Ἀμερικὴ τὴ νύχτα» καὶ τώρα, πάλι ὁ Μπλαζέττι, παρουσιάζει τὸ «Σ' ἀγαπῶ, μ' ἀγαπᾶς», μιὰ ἀνθολογία τοῦ ἔρωτα σὲ ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη καὶ μήκη. Καὶ φυσικὰ δὲν περιορίζεται στὸ νὰ μᾶς δείχνη ζευγάρια, ἀλλὰ προσθέτει νούμερα ἀπὸ κομπαρέ, μπαλλέτα καὶ στρὴπ - τήζ. Εἶναι δὲ ἰδιαίτερα ὑποφαίνος ποὺ πῆρε τὴν ἄδεια — πρῶτος Εὐρωπαῖος σκηνοθέτης αὐτὸς — νὰ κινηματογραφήση στὴ Μόσχα τὰ ρωσικὰ μπαλλέτα.

Καὶ τώρα, ἔξω ἀπὸ μόδες καὶ τάσεις καινούργιες ἢ παλιές, φθάνομε σ' ἕνα συμπαθέστατο ἀνεξάρτητο, τὸν Φράνκο Ρόσσι (ἄσχετον μὲ τὸν Φραντσέσκο Ρόζι, τὸν τολμηρὸ σκηνοθέτη τῶν «Δέκα Νεαπολιτάνων» καὶ τῆς «Προκλησης»). Ὁ Ρόσσι εἶναι ὁ σκηνοθέτης τὸν ὁποῖον καταδιώκει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον ἡ ἰταλικὴ λογοκρισία. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔβαλε τὴν εὐκαιρία στὸν δικό μας Σπῦρο Φωκᾶ νὰ γίνη στὰρ διεθνοῦς κύρους μὲ τὸ περίφημο «Θάνατος ἑνὸς φίλου» καὶ εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου δὲν ἐννοοῦν ἀκόμη νὰ ἐγκρίνουν γιὰ προβολὴ τὸ θαυμάσιο «Γυμνὴ Ὀδύσσεια», ποὺ γύρισε στὰ νησιὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ μὲ τὸν Ἐνρίκο - Μαρία Σαλέρνο. Κάτι μεταξὺ «ντοκυμανταὶρ» καὶ ταινίας μὲ ὑπόθεση, ἡ «Γυμνὴ Ὀδύσσεια» διηγεῖται τὴν ἱστορία ἑνὸς σκηνοθέτη ποὺ γυρίζει ἕνα φίλμ στὰ «εὐτυχισμένα νησιά», ἀποφασίζει νὰ μείνη γιὰ πάντα ἐκεῖ, ὁλλὰ δὲν τὸ κατορθώνει.

Μεταξὺ «ντοκυμανταὶρ» καὶ ταινίας μὲ ὑπόθεση κυμαίνονται καὶ οἱ θαυμάσιες ἔγχρωμες ταινίες ποὺ γυρίζει ὁ Φόλκο Κουίλιτσι. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ τελειώνει μιὰ καινούργια παραγωγή, γυρισμένη ἐξ ὁλοκλήρου στὴν Ἀφρική, μὲ θέμα τὴ ζωὴ τῶν φυλῶν Τουάρεγκ καὶ πρωταγωνιστὴ τὸν Σπῦρο Φωκᾶ.

Ὑπάρχουν ἀκόμη μερικοὶ σκηνοθέτες ποὺ ἐμπνέονται τὰ ἔργα τους ἀπὸ τὶς ...ἐφημερίδες. Ἔτσι ὁ Ντιαμάνο Ντιαμάνι γύρισε πρῶτα τὸ «Κοκκινάδι», ἐξαίρετο ἀστυνομικὸ μὲ ἥρωες ἕνα ζιγκολὸ καὶ ἕνα ἐνοχλητικὸ κοριτσάκι, καὶ τώρα τὸν «Σικάριο» ἀπὸ τὸ γνωστὸ ἐγκλημα Φεναρόλι, ποὺ ἀκόμη δικάζεται στὴ Ρώμη.

Τὸ «Καπὸ»:

Καὶ τελειώνουμε τὴν σύντομη αὐτὴ ἀνασκόπηση τῶν καινούργιων τάσεων τοῦ ἰταλικοῦ κινηματογράφου μὲ μιὰ τελευταία ταινία γιὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ πολέμου. Εἶναι τὸ «Καπὸ» τοῦ Τζίλλο Ποντεκόρβο, μὲ πρωταγωνίστρια τὴ Σούζαν Στράσμπεργκ καὶ θέμα τὰ γερμανικὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Εἰς πεῖσμα τοῦ «Ράκκο» καὶ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Ἀντονιόνι, ὁ ἄγνωστος μέχρι χθὲς σκηνοθέτης Ποντεκόρβο ἀντιπροσωπεύει ἐφέτος τὴν Ἰταλία στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸ ἀμερικανικὸ "Οσκαρ τῆς καλύτερης ξένης ταινίας. Μετὰ ἀπὸ τὰ "Οσκαρ ποὺ πῆραν ἡ «Στράντα» καὶ ἡ «Καμπίρια» τοῦ Φελλίνι, μένει νὰ δοῦμε ἂν τὸ «Καπὸ» κατορθώνη νὰ ἐπιβληθῆ. Θὰ εἶναι μιὰ σημαντικὴ νίκη γιὰ τὴν νέα ἰταλικὴ γενιὰ τῶν σκηνοθετῶν ποὺ ἤδη, ὅπως ἐξηγήσαμε παραπάνω, ἀντιπροσωπεύουν ἐφέτος τὴ χώρα τους στὶς Κάννες χάρις στὸν Τζουρλίνι καὶ στὸ «Κορίτσι μὲ τὴν θαλίτσα» του.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ - MARADEI

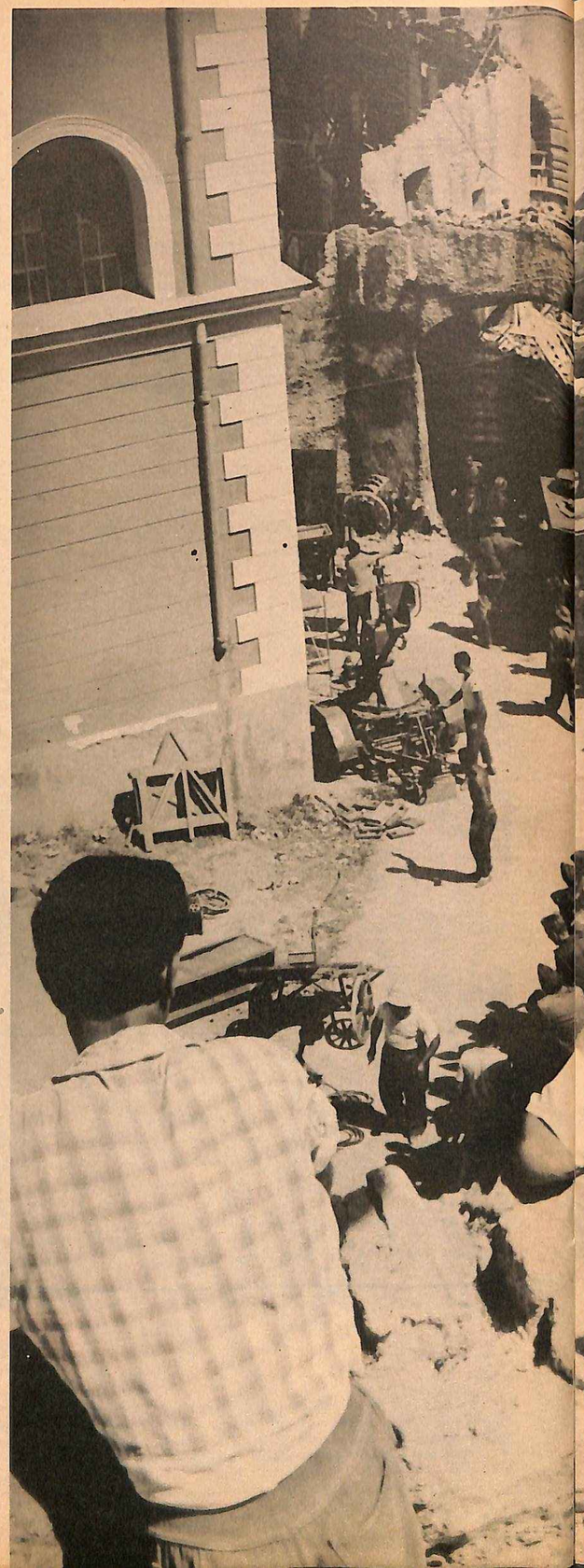

Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ Μυλὲν Ντεμανζὼ καὶ Πήτερ Μπάλτουϊν στὸ «Ἕνας ἔρωτας στὴ Ρώμη» τοῦ Γκόρα

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ Καὶ πάλι στὸν πόλεμο ἀναφέρεται ἡ ταινία «Ὅλοι στὸ σπίτι». Ἕνας ἐξαίρετος Σόρντι συμμετέχει στὴν ἔκθεση τῶν κωμικοτραγικῶν περιπετειῶν τῆς περιόδου μετὰ τὴ συνθηκολόγηση. →

Η ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ Τρία κωμικὰ ζεύγη ἀπὸ ἕξη μεγάλους ἠθοποιοὺς τοῦ θεάτρου καὶ τῆς ὀθόνης στὸ «Κρίμεν»

ΔΙΑΝΟΗΣΗ ΚΙ ΟΘΟΝΗ Ἡ πρωταγωνίστρια τῶν διανοουμένων: Μόνικα Βίττι. Σύντροφος καὶ μοῦσα τοῦ Ἀντονιόνι, κατέχει τώρα τὴν πρώτη θέση χάρις στὴν «Περιπέτεια» καὶ στὴν ἀριστουργηματικὴ «Νύχτα»

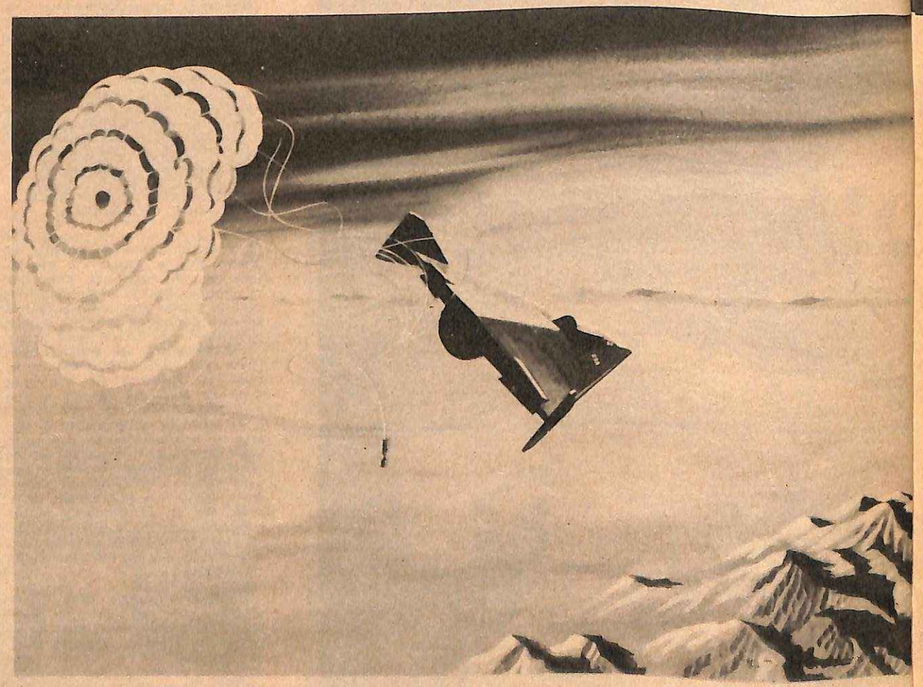
ΦΙΛΙΠ ΜΠΟΝΟ

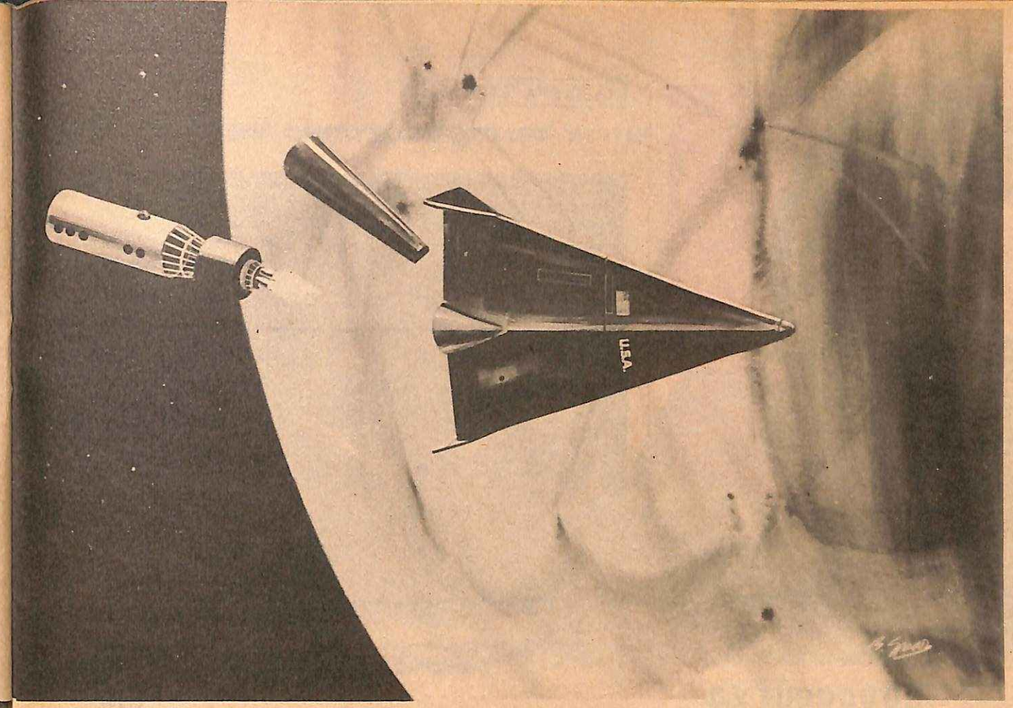
«Ταξίδεψα στὸν Ἄρη» — εἶναι μιὰ σειρὰ ἀποσπασμάτων ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τοῦ φίλιπ Μπόνο, ἑνὸς μηχανικοῦ ποὺ κατέστρωσε τὰ σχέδια γιὰ ἕνα ταξίδι στὸν γειτονικό μας πλανήτη. Στὶς γραμμὲς τοῦ ἐκπληκτικοῦ αὐτοῦ ἡμερολογίου ὑπάρχουν οἱ ἐντυπώσεις ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ ἔφτασε στὸν Ἄρη, ἔμεινε ἐκεῖ περισσότερο ἀπὸ ἕνα χρόνο καὶ ἐπέστρεψε στὴ Γῆ. Ἡ ὑποθετικὴ αὐτὴ ἐμπειρία βασίζεται σὲ καθαρὰ ἐπιστημονικὲς παρατηρήσεις καὶ συμπεράσματα

Τὸ ἐκπληκτικὸ ἡμερολόγιο ἑνὸς διασήμου ἐπιστήμονος ποὺ ζωντανεύει τὴν αὐριανὴ πραγματοποίηση τοῦ ἀνθρώπου

ΤΑΞΙΔΕΨΑ ΣΤΟΝ ΑΡΗ!

→ Ἡ «προσγείωση» στὸν Ἄρη θὰ ἀκολουθήσῃ μιὰ πολύπλοκη διαδικασία. Στὴν ἀρχή, μικρότεροι πύραυλοι θὰ ἐπιβραδύνουν τὴν κίνηση τοῦ «ἀνεμοπτέρου», ἀπὸ τὸ ὁποῖο, τέλος, θὰ ἐλευθερωθῇ ἕνα τεράστιο ἀνασχετικὸ ἀλεξίπτωτο, γιὰ νὰ ἐπιβραδυνθῇ ἡ κίνησή ἀκόμη περισσότερο.

← ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ στὸν Ἄρη. Τὸ ἀνεμόπτερο πλησιάζει τώρα νὰ μπῇ στὴν ἀτμόσφαιρα. Τὸ διαμέρισμα τοῦ πληρώματος (ἀριστερὰ) «παρκάρεται» σὲ μιὰ τροχιὰ καὶ θὰ συμπεριληφθῇ κατὰ τὴν ἀναχώρηση τοῦ ἀνεμοπτέρου ἀπὸ τὸν Ἄρη. Τὸ πλήρωμα βρίσκεται ἤδη στὸ ἀνεμόπτερο, στὸ ὁποῖο πέρασε ἔρποντας ἀπὸ μιὰ εἰδικὴ δίοδο.

2

ΠΡΟΣΓΕΙΩΝΟΜΕΘΑΙ ΕΝΑ ΤΡΕΛΛΟ ΟΝΕΙΡΟ ΠΑΙΡΝΕΙ ΣΑΡΚΑ ΚΑΙ ΟΣΤΑ

10 Ἰουλίου 1971.— "Οταν κάποιος σ' ἕνα διαστημόπλοιο φωνάζει: «μετεωρόλιθος!», ὅλοι ἀναπηδοῦν. Αὐτὸ περοίμενα νὰ συμβῇ, κι αὐτὸ συνέβη. "Ενας μετεωρόλιθος εἶχε κάνει μιὰ τρύπα ἑνὸς περίπου ἑκατοστοῦ στὸ τοίχωμα τοῦ ἀριστεροῦ θαλάμου, ὅπου ὁ Σμὶθ καὶ ὁ Μάτζικ ἐργάζονταν στὰ φύκια. Τρέξαμε στὸ θάλαμο. Ὁ ἀέρας ἔβγαινε σφυρίζοντας ἀπὸ τὴ μικροσκοπικὴ τρυπίτσα.

Ὑπάρχει μιὰ λεπτὴ ἐπένδυση ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη ἀνάμεσα στὸν χαλύβδινο ἐσωτερικὸ κύλινδρο καὶ στὸ ἐξωτερικὸ περίβλημα, ἀπὸ μαγνήσιο. Ἡ πλαστικὴ ὕλη ὑποτίθεται πὼς ποέπει νὰ σφραγίζῃ ἀμέσως κάθε ρῆγμα τοῦ περιβλήματος, νὰ παρέχῃ προστασία ἀπὸ τὴν ραδιενέργεια καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τὸ ψῦχος τοῦ Διαστήματος καὶ τὴ θερμότητα τῆς ἐπανόδου στὴ γήϊνη ἀτμόσφαιρα νὰ μπαίνουν στὸ ἐσωτερικό. Στὴν περίπτωση αὐτή, ἡ πλαστικὴ ἐπένδυση δὲν εἶχε κλείσει ἐντελῶς τὴν τρύπα κι ὁ φοβερὸς ἦχος τοῦ ἀέρος ποὺ διέρρεε σταμάτησε μόνον ὅταν ὁ Μάτζικ τὴν «κόλλησε» μὲ ἀτσάλι. Τὸ κομμάτι τοῦ χάλυβος συγκοατήθηκε ἐκεῖ χάοις στὸ ἐξωτερικὸ κενό.

11 Ἰουλίου 1971.— Ἡ πλαστικὴ ἐσωτεοικὴ ἐπένδυση ἐφευρέθηκε ἀπὸ τὸν σὲρ Τζὼν Τσέϋν - Στόκς. Ὁ σὲρ Τζὼν εἶχε ἐργασθῇ σὲ ἅρματα μάχης στὸν πρῶτο Παγκόσμιο πόλεμο, ἔπειτα στὰ ὑποβρύχια καί, τέλος, στὰ ὀχήματα τοῦ Διαστήματος καὶ στὸν «Ἐρυθρὸ Πλανήτη IV».

10 Αὐγούστου 1971.— Ὁ Ράσκιν λέει πὼς αἰσθάνεται σὰν ἰνδικὸ χοιρίδιο. Τοῦ ἀπαντῶ πὼς σὰν τὰ ἰνδικὰ χοιρίδια στὶς δοκιμὲς τοῦ Διαστήματος ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ ἔμειναν ἐπὶ ἑβδομάδες «κλεισμένοι σὲ ἀποπνικτικοὺς θαλάμους, πρὸ δεκαετίας. Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ «πίθηκοι» τοῦ Διαστήματος – κάτι δηλαδὴ κοινωνικὰ ἀνώτερο...

Ἡ εἰκόνα τῆς καινούργιας πατρίδας

11 Αὐγούστου 1971.— Ὁ Ράσκιν ἔλαβε μήνυμα πὼς ἀπέκτησε τέταρτη κόρη, καὶ φαίνεται πιὸ μελαγχολικὸς ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.

1η Σεπτεμβρίου 1971.— Ὁ Ἄοης εἶναι τώρα μιὰ στρογγυλή, κοκκινωπὴ σφαῖρα, ἐνῶ ἡ Γῆ ἔχει γίνει μιὰ φωτεινὴ σπίθα. Ποῦ εἶναι οἱ περίφημες Διώρυγες τοῦ Σκιαπαρέλλι, ποὺ ἔκαναν τὸν Πέρσυ Λόουελ νὰ διατυπώσῃ τόσες ὑποθέσεις; Φαίνεται πὼς δὲν ὑπάρχουν ἢ τουλάχιστον δὲν εἶναι ὁρατὲς μὲ γυμνὸ ὀφθαλμό.

2 Σεπτεμβρίου 1971.— Ὁ Μὰκ Γιὰν λέει πὼς ὁ Ἄρης εἶναι πολὺ ἐπίπεδος, σὲ σύγκοιση μὲ τὴ Γῆ, χωρὶς λόφους καὶ βουνά, ὅπως ἐκείνη. Ὁ Νόουλτον περιμένει πὼς θἄχωμε δυσκολίες μὲ τοὺς ἀνέμους. Θὰ κάνωμε δυὸ φορὲς τὸ γῦρο τοῦ πλανήτη, πρὶν μποῦμε στὴν ἀτμόσφαιρα. Θὰ χρειασθοῦν γι' αὐτὸ περίπου ἕξη ὧρες. Ἡ εἴσοδος στὴν ἀτμόσφαιρα καὶ ἡ προσγείωση θὰ ἀπαιτήσουν μόνο μιὰ ὥρα.

28 Νοεμβρίου 1971.— Μὲ τὰ τηλεσκόπια βλέπομε μιὰ θαυμαστὴ εἰκόνα τῆς καινούργιας πατρίδος τοῦ ἀνθρώπου ἢ τουλάχιστον τῆς προσωρινῆς καινούργιας πατρίδος ὀκτὼ ἀνθρώπων. Ἡ Γῆ φαίνεται γαλάζια, πράσινη κἀι ἄσπρη ὅταν ἀπομακρύνεσαι ἀπὸ αὐτή. Ὁ Ἄρης εἶναι κόκκινος, πορτοκαλόχρους, πράσινος καὶ ἄσπρος.

29 Νοεμβρίου 1971.— Τὸ ἔτος τοῦ Ἄρεως εἶναι διπλάσιο ἀπὸ τῆς Γῆς. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Αὔγουστος τοῦ φετεινοῦ ἔτους ἀντιστοιχοῦσε μὲ τὰ μέσα τοῦ χειμῶνος στὸν Βόρειο Πόλο τοῦ Ἄρεως. Ἡ ἐπόμενη μεσοχειμωνιὰ θὰ συμπέσῃ μὲ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1973. Τὸν ποσεχῆ Αὔγουστο θὰ εἶναι στὸν Ἄρη μεσοκαλόκαιρο. Στὸν Νότιο Πόλο συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο.

Πατᾶμε στὸν Ἄρη!

1η Δεκεμβρίου 1971.— Ἡ «κουκούλα» τοῦ χιονιοῦ στὸν Βόρειο Πόλο εἶναι μεγάλη κι ἀπὸ κάτω ὑπάρχει μιὰ στενὴ πράσινη ζώνη, ποὺ φτάνει, πρὸς νότον, σὲ κάτι σὰν ἔρημο. Στὸν Νότιο Πόλο ὑπάρχει μιὰ μικοὴ χιονισμένη περιοχὴ καὶ μιὰ μεγάλη πράσινη ζώνη, ποὺ φθάνει σχεδὸν ὡς τὸν Ἰσημερινό.

7 Δεκεμβρίου 1971.— Ὁ «μετοητὴς ἀκτινοβολίας» μας δείχνει πὼς δημιουργεῖται μιὰ μαγνητικὴ θύελλα στὸν "Ηλιο. Τὸ διαστημόπλοιό μας κατευθύνεται διαρκῶς πρὸς τὸν "Ηλιο, τώρα ποὺ δὲν χοησιμοποιεῖ πιὰ καύσιμα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν μποοοῦμε νὰ κάνωμε τίποτε γιὰ νὰ ἀποφύγωμε τὴ θύελλα. Τὸ μποοστινὸ τμῆμα τοῦ θαλάμου ὅπου ζοῦμε ἔχει διπλὴ θωράκιση ἀπὸ τὸ ἄλλο πλοῖο, ἀκοιβῶς γιὰ τέτιες ποειπτώσεις. Μόλις ὁ Σμὶθ ἀνέφεοε σήμεοα πὼς ἡ θύελλα ἐξακολουθεῖ, ὁ Οὐάϊτ διέταξε νὰ μποῦμε ὅλοι στὸν εἰδικὸ θάλαμο.

9 Δεκεμβρίου 1971.— Μείναμε ἐπὶ ἕξη ὧρες στὸν εἰδικὸ θάλαμο, ἐντελῶς ἤρεμοι. "Αν δὲν μᾶς τὸ ἔδειχναν τὰ ὄργανα, δὲν θὰ ξέραμε καθόλου πὼς ἔξω ἐμαίνετο ἡ πιὸ ἄγρια, ἡ πιὸ καταστοεπτικὴ δύναμη τῆς φύσεως. Ἡ Γῆ προστατεύεται ἀπὸ αὐτὲς τὶς θύελλες χάρις στὴν ἀτμόσφαιρά της. Μόλις ἡ θύελλα κόπασε, ὁ Οὐάϊτ κι ὁ Ράσκιν ἔτρεξαν στὰ φύκια καὶ τὰ βρῆκαν σὲ καλὴ κατάσταση. Κάθε δεξαμενὴ περιέχει ἕνα «μπονόμετρο», ποὺ ἔχει ὀνομασθῇ ἔτσι ἀπὸ τὸ ὄνομά μου, καὶ ποὺ ἀλλάζει χρῶμα ὅταν τὰ φύκια βλάπτωνται ἀπὸ τὴ ραδιενέργεια.

13 Δεκεμβρίου 1971.— "Εστειλα εἰδικὸ μήνυμα στὴν Κάμιλ. Εἶναι σήμερα ἡ 21η ἐπέτειός μας.

25 Δεκεμβρίου 1971.— Σήμερα πήραμε καὶ στείλαμε μηνύματα πρὸς ὅλους. Ὁ Ἄρης ἀποτελεῖ τὸ πιὸ ὡραῖο θέαμα ποὺ θὰ περίμενα νὰ ἰδῶ τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῶν παιδιῶν μου...

26 Δεκεμβρίου 1971.— Τὸ ψηλότερο «βουνὸ» ποὺ ἐπισημάναμε πρέπει νὰ φτάνῃ τὰ 500 μέτρα.

13 Ἰανουαρίου 1972.— Ἀρνίσαμε ἑτοιμασίες γιὰ τὸν κυκλικό μας ἐλιγμό, ποὺ θὰ μᾶς φέρῃ στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἄρη καὶ θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἀποβιβασθοῦμε.

14 Ἰανουαρίου 1972.— Ἀπὸ τὴν ἀεροσήραγγα περάσαμε στὸ τμῆμα τοῦ διαστημοπλοίου ποὺ θὰ ἀποσπασθῇ καὶ θὰ ἐκτελέσῃ, σὰν ἀνεμοπλάνο, τὴν «προσγείωση». Τὸ ὑπόλοιπο τμῆμα, ποὺ περιέχει τοὺς πυραύλους, ἀποσπάσθηκε σὲ λίγο αὐτομάτως. Αὐτὸ τὸ τμῆμα, καθὼς καὶ ο

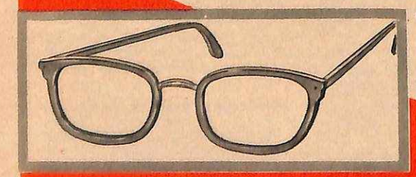

Κουρασμένα μάτια «δείχνουν» κουρασμένη ψυχή!

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΜΕΣΟΝ ΕΚΦΡΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΣΑΣ - ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ

● Ἂν τὰ μάτια σας κουράζωνται καὶ σᾶς προκαλοῦν πονοκεφάλους ἢ δυσφορία, ἐπισκεφθῆτε τὸν Ὀφθαλμίατρό σας καὶ ἀμέσως μετὰ τὸ Ὀπτικὸν Τμῆμα τοῦ Φαρμακείου ΜΠΑΚΑΚΟΥ.

● Τὸ Ὀπτικὸν Τμῆμα τοῦ Φαρμακείου ΜΠΑΚΑΚΟΥ εἶναι ἡ μοναδικὴ αὐθεντία στὴν Ἑλλάδα διὰ τὰς Ὀπτικὰς ἐφαρμογάς.

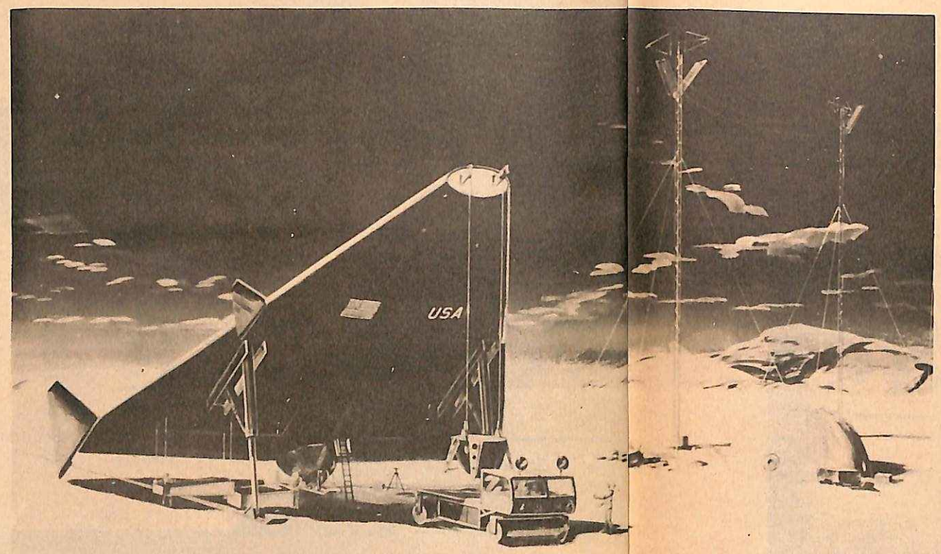

● ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ ΤΡΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ
● ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΩΠΟ
● ΕΦΑΠΤΟΜΕΝΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ
● ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

«ΤΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ ΑΜΕΣΩΣ ΣΤΟΥ ΜΠΑΚΑΚΟΥ»

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛΕΦ. 532.631, 2, 3, 4, 5

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΞΥΓΟΝΟ, ΝΕΡΟ, ΛΕΙΧΗΝΕΣ, ΒΡΥΑ - ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΜΕ ΝΟΗΣΗ

ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ τῆς «καλύβας», ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ἑβδομάδες. Τὸ περιβάλλον εἶναι ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ «γήϊνο». Ἕνα ταχέως ἀναπτυσσόμενο φιλόδενδρο μὲ πελώρια φύλλα βοηθάει στὴν ἀτμοσφαιρικὴ ἀνανέωση.

ΑΜΕΣΩΣ μετὰ τὴν προσγείωση, τὸ πλήρωμα φουσκώνει τὴν θολωτὴ «καλύβα», ὅπου θὰ καταλύση, καὶ στήνει τὶς κεραῖες τηλεπικοινωνίας. Μιὰ γεννήτρια, στὸν κῶνο τοῦ ἀνεμοπτέρου, παρέχει ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια.

θάλαμοι τοῦ πληρώματος, θὰ περιστρέφωνται γύρω ἀπὸ τὸν Ἄρη ὥς τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ τὰ ξανασυναντήσωμε. Τότε, τὸ τμῆμα τῶν πυραύλων θὰ μᾶς ἐκτοξεύση ἀπὸ τὸν Ἄρη γιὰ τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς στὴ Γῆ.

15 Ἰανουαρίου 1972.— Πῆρα τὶς εὐχὲς γενεθλίων τῆς Κάμιλ καὶ τῶν παιδιῶν δυὸ μέρες ἀργότερα. Ὁ Μάτζικ λέει πὼς ἡ ἐπιφάνεια τοῦ Ἰσημερινοῦ εἶναι σκληρή, ἴσως πετρώδης. Φαίνεται, πάντως, λεία. Θὰ μάθωμε σὲ λίγο ἂν τὸ κοκκινωπὸ χρῶμα τοῦ Ἄρεως ὀφείλεται σὲ μόρια σκουριᾶς ποὺ ὑπάρχουν στὴν ἐπιφάνειά του, ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ παλιὰ θεωρία.

16 Ἰανουαρίου 1972.— Ὁ Οὐάϊτ, ὁ Μὰκ Γιάν, ὁ Μάτζικ, ὁ Νόουλτον κ' ἐγὼ διαλέξαμε τὸ σημεῖο ἀποβιβάσεώς μας. Εἶναι μιὰ πεδιάδα μήκους χιλίων μιλίων, ποὺ δὲν φαίνεται νὰ ἔχη ἐμπόδια. Εἶναι φανερὸ πὼς δὲν ὑπάρχουν «διώουγες» ἢ ρωγμὲς τοῦ ἐδάφους.

17 Ἰανουαρίου 1972.— Προσγειωθήκαμε ὁμαλά, ὅπως ἕνα ἑλικόπτερο προσγειώνεται στὴ Γῆ, χρησιμοποιώντας τρεῖς ἐπιβραδυντικοὺς πυραύλους γιὰ νὰ μειώσωμε τὴν ταχύτητά μας. Βρισκόμαστε 250 μίλια βορείως τοῦ Ἰσημερινοῦ. Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀνωμαλία τοῦ ἐδάφους. Ὁ Οὐάϊτ κ' ἐγὼ θὰ βγοῦμε αὔριο ἔξω.

Τὸ μεγαλύτερο ἐμπόδιο ἐναντίον τῆς πτήσεως τοῦ ἀνθρώπου στὸ Διάστημα ἦταν πάντα τὸ «τεῖχος τῆς ραδιενεργείας» κ' οἱ ραδιενεργὲς θύελλες ποὺ προκαλοῦν οἱ ἡλιακὲς κηλῖδες. Πρὸ δύο ἐτῶν, ἕνας χημικὸς τοῦ Κάλλετς, στὴν Πασαντένα τῆς Καλιφορνίας, τελειοποίησε τὸ «τετρακόλχιον», ποὺ αὐξάνει τὴν προστασία τοῦ σώματος κατὰ τῆς ραδιενεργείας στὸ χιλιαπλάσιο. Βάλαμε αὐτὴ τὴν οὐσία στὸ σῶμα μας.

(Σημείωση : Αὐτὸ τὸ ἀπόσπασμα ἔχει περικοπῆ ἀπὸ τὴν λογοκρισία).

18 Ἰανουαρίου 1972.— Ὁ Οὐάϊτ κ' ἐγὼ βγήκαμε ἔξω νωρίς. Εἴμαστε οἱ πρῶτοι ἀνθρωποι ποὺ πατοῦν στὸν Ἄρη. Ἤξερα πάντα πὼς ὁ ἄνθρωπος θὰ ἔφτανε μιὰ μέρα στὸν Ἄρη, μὰ δὲν φανταζόμουν πὼς θὰ ἤμουν μεταξὺ τῶν πρώτων.

19 Ἰανουαρίου 1972.— Διαπιστώσαμε πὼς ἡ ἐπιφάνεια τοῦ Ἄρη εἶναι μιὰ πορώδης, παχειὰ σκουριά. Σὲ κάθε βῆμα μας σηκώναμε σύννεφα. Ὁ Μάτζικ λέει πὼς ἡ σκουριά, ποὺ εἶναι ὠξειδωμένο σίδερο, δείχνει ὅτι ὑπῆρχε ἐδῶ ἄλλοτε ἄφθονο ὀξυγόνο. Ἴσως μπορέσωμε νὰ χρησιμοποιήσωμε τὴ μέθοδο τῆς ἠλεκτρολύσεως, γιὰ νὰ δημιουργήσωμε ὀξυγόνο ἀπὸ τὴ σκουριὰ καὶ νὰ ἔχωμε κάποιο ὀπόθεμα.

21 Ἰανουαρίου 1972.— Αὐτὸς ὁ πλανήτης δὲν μποροῦ νὰ εἶναι μιὰ σφαῖρα ἀπὸ σίδερο. Ἡ πυκνότης του θὰ ἦταν μεγαλύτερη ἀπὸ τῆς Γῆς καὶ ἡ βαρύτης του ἰσχυρότερη, ἀντὶ νὰ εἶναι ἀσθενέστερη. Τὰ σιδερένια παπούτσια, ποὺ μᾶς βαραίνουν τρομερὰ μέσα στὸ διαστημόπλοιο, γίνονται, μόλις βγαίνομε ἔξω, ἐλαφρὰ σὰν παπούτσια τοῦ τέννις.

22 Ἰανουαρίου 1972.— Τελειώνομε τὴν προσωρινή μας κατοικία, ποὺ μοιάζει μὲ τὰ σπιτάκια τῶν Ἐσκιμώων, ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ λάστιχο καὶ φουσκώνεται ἀπὸ μέσα μὲ ἀέρα. Πρὶν μποῦμε στὸ ἐσωτερικὸ τῆς κατοικίας, ἔβγαλα τὸ κράνος μου καὶ ἀνέπνευσα βαθειὰ τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἄρεως. Ὑπάρχει λίγο ὀξυγόνο ἐδῶ, ἴσως τὸ 1% τῆς Γῆς. Στὶς περιοχὲς τῆς θλαστήσεως θὰ εἶναι περισσότερο.

26 Ἰανουαρίου 1972.— Μεθαύριο, ὅλοι μας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Μάτζικ καὶ τὸν Μὰκ Γιάν, θὰ προχωρήσωμε πρὸς νότον. Ἂν ὁ Μὰκ Γιὰν δὲν πάρη νέα μας ἐπὶ τέσσερις ἑβδομάδες, θὰ ξεκινήση μὲ τὸν Μάτζικ καὶ θὰ κρατήση τὸ διαστημόπλοιο σὲ τροχιὰ ὡς τὶς 10 Μαΐου τοῦ ἑπομένου ἐτους, πρὶν ξεκινήση καὶ πάλι γιὰ τὴ Γῆ, μὲ τὸ τμῆμα ποὺ ἀφήσαμε σὲ τροχιὰ ὅταν προσγειωθήκαμε.

28 Ἰανουαρίου 1972.— Βρήκαμε τὴν ἐπιφάνεια τραχύτερη ἀπὸ ὅ,τι περιμέναμε...

29 Ἰανουαρίου 1972.— Ἐνῶ ὁ Σμὶθ βρισκόταν στὸ τιμόνι τοῦ αὐτοκινήτου, σκοντάψαμε σ' ἕνα ἐμπόδιο καὶ τιναντήκαμε ὅλοι κάτω. Ἀμέσως βάλαμε τὰ γέλια. Μιὰ τέτια πτώση στὴ Γῆ θὰ ἦταν πολὺ σοβαρή. Ἀλλὰ ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεση ἐδῶ εἶναι τὸ 1)10 τῆς γηΐνης. Ἔχομε προχωρήσει 250 μίλια τώρα καὶ βρισκόμαστε πολὺ κοντὰ στὴ νότια πράσινη ζώνη, ποὺ τὴν ὠνομάσαμε Θάλασσα τοῦ Οὐάϊτ. Τὴν βόρεια πράσινη ζώνη τὴν ὠνόμασαν Λίμνη τοῦ Μπόνο. ἀπὸ τὸ ὄνομά μου.. Καὶ οἱ δυὸ ἀποτελοῦνται ἀπὸ χλόη. Θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχη νερὸ πολὺ κοντὰ στὴν ἐπιφάνεια.

30 Ἰανουαρίου 1972.— Βρήκαμε λειχήνες καὶ βούα σήμερα, καθὼς καὶ μιὰ πολὺ ἁπαλώτερη ἐπιφάνεια. Σὲ ἕνα σημεῖο βγάλαμε εὔκολα τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὴ λάσπη, ἐνῶ στὴ Γῆ θὰ χρειαζόμαστε ἕνα τρακτέρ. Τὰ ἀντικείμενα ἔχουν τὰ 3)8 τοῦ βάρους ποὺ ἔχουν στὴ Γῆ.

31 Ἰανουαρίου 1972.— Βρήκαμε ἕνα «δρόμο» ἀνάμεσα στὶς λειχῆνες καὶ εἰσβύσαμε ἔτσι κάπου 200 μίλια. Ὁ Ράσκιν ἤπιε λίγο νερό, κάνοντας μιὰ μικρὴ τρῦπα στὸ ἔδαφος καὶ περιμένοντας νὰ γεμίση. Εἶπε πὼς εἶχε ἄσχημη γεύση καὶ πῆρε λίγο γιὰ ἀνάλυση.

Ὑπάρχει πολὺ ὀξυγόνο

3 Φεβρουαρίου 1972.— Ὑπάρχει περισσότερο ὀξυγόνο στὸν Ἄρη ἀπὸ ὅσο νομίζαμε, καὶ περισσότερο ἐδῶ ἀπὸ τὸ μέσος ὅρος προσγειωθήκαμε. Μπορῶ νὰ ἀναπνεύσω ἄνετα χωρὶς τὸ κράνος μου γιὰ λίγες στιγμές, ἰδίως ὅταν ἔχω πάρει μιὰ πρώτη ἀνάσα καθαροῦ ὀξυγόνου. Τὸ νερὸ κ' ἡ πρασινάδα κάνουν τὸ τοπίο νὰ μοιάζη μὲ περιοχὴ τῆς Γῆς. Ἀλλὰ ζῶα δὲν συναντήσαμε ὡς τώρα.

8 Φεβρουαρίου 1972.— Ὁ Ράσκιν μάζεψε ἕνα νέο εἶδος λειχήνας – σὰν σκοῦρο θαλάσσιο φυτό. Ἐξετάζοντάς το, βρῆκε μέσα ἕνα «σκαθάρι».

9 Φεβρουαρίου 1972.— Ὁ Ράσκιν εἶπε πὼς τὸ «σκαθάρι» του δὲν εἶναι ἔντομο. Τὰ ἔντομα ἀποτελοῦνται ἀπὸ τρία τμήματα: Θώρακα, κεφάλι καὶ κοιλιά. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔχει μόνο δυὸ τμήματα καὶ τέσσερα πόδια, ἐνῶ τὰ ἔντομα ἔχουν ἕξη.

10 Φεβρουαρίου 1972.— Ὁ Ράσκιν κ' οἱ ἄλλοι βρῆκαν δωδεκάδες ἄλλα «σκαθάρια» σήμερα κ' ἐλπίζουν νὰ διοκρίνουν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά. Ὁ Μὰκ Γιὰν εἶπε πὼς ἡ Γῆ ἑορτάζει τὴν ἀφιξή μας στὸν Ἄρη καὶ πὼς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καθιέρωσαν τὰ ὀνόματα ποὺ δώσαμε στὶς περιοχὲς τοῦ Ἄρεως.

12 Φεβρουαρίου 1972.— Ὀξυγόνο, νερό, «ἔντομα», λειχῆνες καὶ βρύα, ἀλλὰ κανένα ἴχνος ὅτι ἔζησαν ποτὲ σ' αὐτὸ τὸν πλανήτη πλάσματα μὲ νόηση. Ὁ Λόουελ, ὁ ἀστρονόμος ποὺ μίλησε τότε γιὰ τὶς «διώρυγες τοῦ Ἄρεως», εἶπε πὼς τὶς εἶχαν κατασκευάσει ἄνθρωποι, γιὰ νὰ φέρουν νερὸ στὶς κεντρικὲς ἐρήμους. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν διώρυγες καὶ φαίνεται πὼς ἀκόμη κ' οἱ ἐπιστήμονες λένε πολλὲς φορὲς ὅ,τι τοὺς κατέδη...

14 Φεβρουαρίου 1972.— Ὁ Οὐέμπ βρῆκε ἕνα ἄλλο παρόμοιο εἶδος σήμερα: Κάτι σὰν ἀράχνη, ἀλλὰ ὁ Ράσκιν ἐξήγησε πὼς ἡ ἀράχνη ἔχει ὀκτὼ πόδια καὶ δὲν ἔχει κεραῖες καὶ φτερά, ἐνῶ αὐτὲς ἐδῶ ἔχουν δέκα πόδια, κεραῖες καὶ φτερά. Ἔχομε μαζέψει τώρα κάπου 1.000 «σκαθάρια», ποὺ τὰ ὀνομάσαμε «ρασκινίδες», καὶ πολλὲς ἀράχνες, ποὺ τὶς λέμε «οὐεμπίδες».

17 Φεβρουαρίου 1972.— Ξεκινήσαμε γιὰ τὴ βάση μας χθές, ἀλλὰ ὁ δρόμος ποὺ εἴχαμε ἀκολουθήσει ἀνάμεσα στὰ βρύα φαίνεται νὰ ἔχη ἐξαφανισθῆ. Ἔχομε χωθῆ σ' ἕνα νησὶ ἀπὸ σκουριά, ποὺ ἔχει γύρω μιὰ θάλασσα ἀπὸ λειχῆνες καὶ βρύα.

19 Φεβρουαρίου 1972.— Ὅταν, ἐπὶ τέλους, φτάσαμε στὴ σημαία 95 –τὶς εἴχαμε βάλει γιὰ νὰ βροῦμε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς– ἤμαστε σκεπασμένοι μὲ βρωμερὴ λάσπη, δεκάδες «ρασκινίδες» καὶ «οὐεμπίδες» κ' ἕνα καινούργιο εἶδος, ποὺ ὁ Ράσκιν τὸ ὠνόμασε «βολβοΐδες» – ἀπὸ τὸ λατινικὸ ρῆμα «βολβάρε», ποὺ σημαίνει περιστρέφομαι. Τὰ πόδια τοῦ ἐντόμου αὐτοῦ στρέφονται πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις καὶ σχηματίζουν φοῦσκες στὸ δέρμα μας, ὅταν τὸ ἐγγίσουν.

22 Φεβρουαρίου 1972.— Εἴμαστε πάλι στὸ διαστημόπλοιο. Ὁ Μὰκ Γιὰν λέει πὼς ἡ ἐπιφάνεια τῆς σκουριᾶς ἔχει βάθος ἀρκετῶν ἑκατοστῶν καὶ πὼς πρέπει νὰ ὑπάρχουν πηγὲς ἀπὸ κάτω. Ὁ Μάτζικ ἔχει φτιάξει μιὰ συσκευὴ ποὺ καθαρίζει τὸ νερό, μὲ σωλῆνες καὶ φίλτρα. Ἀλλὰ τὸ νερὸ τοῦ Ἄρεως βγαίνει πάλι ἀπὸ τὸ φιλτράρισμα πρασινωπὸ καὶ ἔχει τὴ γεύση τοῦ βαλτόνερου.

11 Μαρτίου 1972.— Ὁ ἀέρας ἄλλαξε καὶ ἔρχεται ἀπὸ τὸν βορρᾶ. Εἶναι θερμότερος καὶ μπορεῖ νὰ σημαίνη ὅτι ἀρχίζει ἄνοιξη στὸ βορρᾶ καὶ φθινόπωρο στὸν νότο.

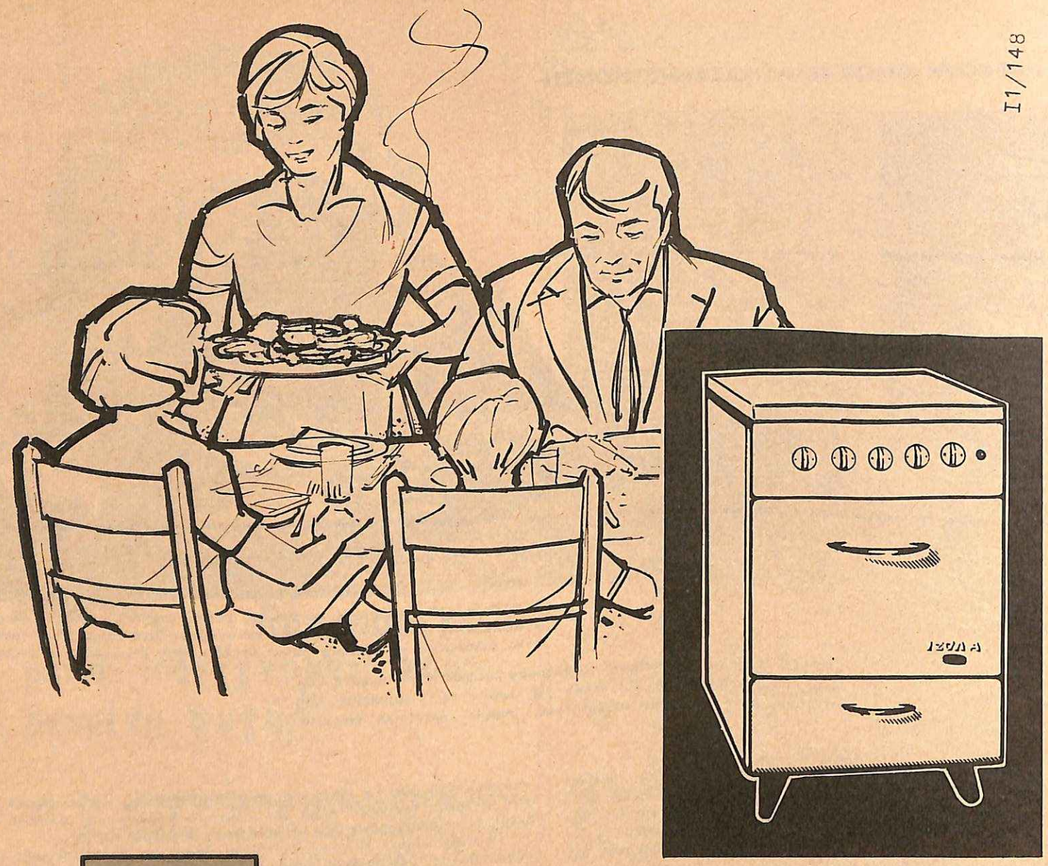
29 Μαρτίου 1972.— Ἡ θύελλα κράτησε 16 μέρες. Μᾶς στενοχώρησε ὅλους πολύ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ράσκιν, ποὺ ἀνατέμνει εὐχαριστημένος τὰ «ἐντομά» του κ' ἑτοιμάζει ζωντανὰ δείγματα γιὰ τὴ Γῆ.

15 Ἀπριλίου 1972.— Ὁ ἄνεμος ἔπεσε κι αὔριο ἢ μεθαύριο ἀρχίζομε ἕνα καινούργιο ταξίδι πρὸς τὰ βορεινά. Ἐλπίζομε νὰ φτάσωμε στὸν Πόλο αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ποὺ τὸ ἔδαφος εἶναι σκληρότερο. Θὰ ἔνωμε φθάσει τὸν Αὔγουστο, ποὺ θὰ εἶναι βαρυχειμωνιὰ στὸ νότο καὶ καλοκαίρι στὸν Βόρειο Πόλο. Ὁ Μὰκ Γιὰν κι ὁ Νόουλτον θὰ μείνουν στὸ διαστημόπλοιο καὶ στὴν κατοικία.

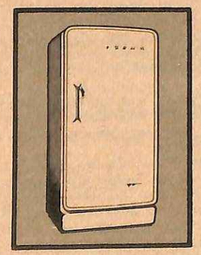
16 Ἀπριλίου 1972.— Βγήκαμε ἀπὸ τὴν κατοικία σ' ἕνα καινούργιο παγερὸ κόσμο, ποὺ ὁ ἄνεμος τὸν σάρωνε ἀπὸ ὅλες τὶς μεριές. Ἡ θερμοκρασία εἶναι χαμηλή.

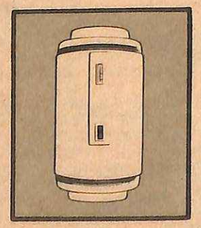
17 Ἀπριλίου 1972.— Μεγάλη πτώση μετεωριτῶν χθὲς τὴ νύκτα. Φαίνεται, πάντως, δέβαιο πὼς ἡ λεπτὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἄρεως ἀποτελεῖ ἐπαρκῆ προστασία ἐναντίον τῆς ἡλιακῆς ἀκτινοβολίας καὶ τῶν μετεωρολίθων. Ξεκινήσαμε γιὰ τὸν Πόλο.

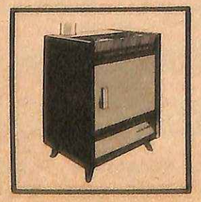
Στὸ ἑπόμενο (τελευταῖο): Ἡ ἐξερεύνηση τοῦ πόλου τοῦ Ἄρεως καὶ ἡ ἐπιστροφὴ στὴ Γῆ.

I1/148

"Ολοι χαίρονται τὸ νόστιμο φαγητό!
'Αλλὰ μόνο ἡ νοικοκυρὰ γνωρίζει
τὸ μυστικό του!

ΚΟΥΖΙΝΑ ΙΖΟΛΑ

Φοῦρνος μεγάλος, μαγείρεμα χωρὶς κόπο, ἄνετο καὶ οἰκονομικό. Φαγητὸ μαγειρεμένο μὲ κέφι!

'Η οἰκογένειά σας θὰ ἀγαπήση τὴν οἰκογένεια οἰκιακῶν συσκευῶν τῆς ΙΖΟΛΑ, γιατὶ σχεδιάστηκε γιὰ νὰ πραγματοποιήση τὸ ὄνειρο μιᾶς καλύτερης ζωῆς!

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ ΘΑ "ΜΟΝΟΜΑΧΗΣΟΥΝ";

ΘΑ ΔΕΧΘΗ Ο ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΤΗΝ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ;

ΟΙ ΔΥΟ ΦΙΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ξιφουλκοῦν ἐναντίον ἀλλήλων – ἀλλὰ μὲ πνεῦμα εὐγενικῆς ἁμιλλας γύρω ἀπὸ τὸ λαϊκὸ τραγούδι καὶ τὸ μπουζούκι.

Η Μαίρη Λίντα καὶ ὁ Μανώλης Χιώτης τραγουδοῦσαν τὴν τελευταία δημιουργία τοῦ Θεοδωράκη, τὸ «Παλληκάρι», μὲ τέτια ἐπιτυχία, ποὺ τὸ πολυθόρυβο νυχτερινὸ κοσμικὸ κέντρο εἶχε βουβαθῆ. "Ολοι οἱ θαμῶνες εἶχαν συγκινηθῆ ἀπὸ τὴν ἁπλὴ λαϊκὴ μελωδία ποὺ ἐκφράζει τὸν καημὸ ἑνὸς παιδιοῦ.

Ξαφνικὰ μπῆκε στὸ κέντρο μιὰ θορυβώδης συντροφιὰ ποὺ ἀπέσπασε τὴν προσοχὴ καὶ τὴν περιέργεια ὅλων. "Ηταν ὁ Μάνος Χατζιδάκις μὲ τὸν Μίκη Θεοδωράκη καὶ τρεῖς - τέσσερις ἄλλους. Κάθησαν σ' ἕνα τραπέζι καὶ τὸ κέντρο γέμισε χειροκροτήματα. 'Ο Μίκης σηκώθηκε νὰ ὑποκλιθῆ κι ὁ Μάνος, καθιστός, χαμογελοῦσε...

Βρῆκα τὴν εὐκαιρία νὰ τοὺς χωρίσω σὲ ξεχωριστὸ τραπέζι καὶ νὰ μιλήσω μαζί τους γι' αὐτὴ τὴν παράξενη φιλία τους.

'Ο Θεοδωράκης ἀπέφυγε τὶς ἐξηγήσεις. "Αλλωστε μοῦ τὸ εἶχε ἤδη πεῖ ἄλλη φορά.

—'Ο Μάνος λαϊκὸς συνθέτης; Μὰ αὐτὸς βλέπει τὸ λαϊκὸ τραγούδι «ἀπ' ἔξω». Δὲν μπορεῖ νὰ δῆ τὴν «ψυχή» του.

Καὶ ἀποφεύγοντας νὰ συνεχίση στὸ θέμα αὐτὸ προτίμησε νὰ μοῦ μιλήση γιὰ τὴν καινούργια «'Επανάσταση» ποὺ ἑτοιμάζει.

—"Εχω μιὰ σονατίνα γιὰ βιολὶ καὶ πιάνο. Ξέρεις, Ε; Θὰ τὴν γυρίσω τώρα σὲ δίσκους σὰν «σονατίνα γιὰ πιάνο καὶ μπουζούκι» μὲ ἐκτελεστὴ τὸν Μανώλη Χιώτη.

—Κι ὁ Μάνος;

—Σὲ παρακαλῶ. Δὲν θέλω πόλεμο. "Ετσι;

Δισκόψαμε τὴν κουβέντα γιὰ νὰ χαιρετήση τὸ κοινὸ ἄλλη μιὰ φορά. Μόλις ἡ Μαίρη Λίντα εἶχε τελειώσει τὴν ἄλλη ἐπιτυχία του, τὸ «Μάνα μου καὶ Παναγιὰ» καὶ οἱ ἐπευφημίες εἶχαν ξεσπάσει σὰν θύελλα.

"Ερριξα μιὰ ματιὰ στὸν Μάνο Χατζιδάκι. Χαμογελοῦσε αἰνιγματικὰ καθισμένος στὴν καρέκλα του. Μόλις ἀπομακρύνθηκε ὁ Θεοδωράκης τὸν πλησιάζω:

—Πῶς βλέπεις ἐσὺ τὸν Θεοδωράκη;

—Μὰ εἶναι ἐρώτηση αὐτή;

—'Ο Θεοδωράκης εἶναι σήμερα ὅ,τι ἤσουν ἐσὺ πρόπερσι. 'Η ἐπανάσταση, ἡ ἀνανέωση...

'Ο Χατζιδάκις χαμογέλασε.

—'Εγὼ ἐγκαταλείπω τὸ λαϊκὸ τραγούδι. 'Αρκετά...

Δὲν μπόρεσε νὰ συνεχίση. Οἱ θαμῶνες τοῦ κέντρου χειροκροτοῦσαν κι ἀπαιτοῦσαν «ἐνὰ συνοδεύση τὴ Μαίρη Λίντα ὁ Χατζιδάκις στὸ πιάνο».

'Ανέβηκε στὴν πίστα χαμογελώντας καὶ χάϊδεψε ἁπαλὰ τὰ πλῆκτρα. "Οταν τελείωσε τὸν ρώτησα πάλι:

—Λοιπόν, Μάνο, λέγαμε πὼς ἐγκαταλείπεις τὸ λαϊκὸ τραγούδι. Πὼς δὲν θὰ ξανασυνθέσης λαϊκὸ τραγούδι. Γιατί;

—Κέφι ἦταν γιὰ μένα. "Εγραψα λαϊκὸ τραγούδι ἀπὸ κέφι. 'Η δουλειά μου εἶναι ἡ κλασική. Μπορῶ νὰ σοῦ πῶ, μάλιστα, πὼς ἀντιπαθοῦσα τὰ μπουζούκια. Εἶχα μιὰ προκατάληψη ἐναντίον τους. "Ετυχε, ὅμως, νὰ πάω σὲ τέτια κέντρα. "Ακουσα, συμπάθησα, μοῦ ἄρεσε. Τώρα γνώρισα τὸν Μανώλη Χιώτη μὲ τὴν Μαίρη Λίντα. 'Ομολογῶ πὼς ἔγινα θαυμαστής τους. Εἶναι... μοναδικοί.

"Εξυσε τὸ πηγούνι καὶ συνέχισε.

—"Εγραψα, λοιπόν, λαϊκὸ τραγούδι γιὰ κέφι. Τώρα... βαρέθηκα. Κουράστηκα.

—Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ σὲ κούρασε, Μάνο;

—Τὰ βραδεῖα. Οἱ ἐπιτυχίες σ' αὐτὸ τὸ εἶδος.

Τὸν διέκοψα καὶ τὸν ρώτησα:

—Μήπως, Μάνο, κουράστηκες, λόγω... Θεοδωράκη;

Περίμενα τουλάχιστον νὰ ξαφνιαστῆ μὲ τὴν ἐρώτηση. 'Ωστόσο ὁ Χατζιδάκις ἐξακολούθησε νὰ χαμογελᾶ.

—Δὲν μοῦ ἀπάντησες, Μάνο.

—Νὰ σοῦ ἀπαντήσω. Δὲν σκοπεύω νὰ κατέβω φέτος στὸ διαγωνισμὸ τοῦ Φεστιβὰλ Τραγουδιοῦ. Κουράστηκα, ὅπως σοῦ εἶπα. Τὸ ἴδιο θὰ κάνη κι ὁ Μίκης — ὅπως λέει. "Ομως...

'Η φωνή του ἦταν σιγανή, μὰ σταθερὴ καθὼς ἐξαπόλυσε τὴν «τορπίλλα».

—..."Ομως, ἂν κατέβη ὁ Θεοδωράκης στὸ Φεστιβάλ, τότε θὰ κατέβω κ' ἐγώ. Καὶ θὰ δοῦμε.

Τὰ λόγια του ἔβειχναν μιὰ παλληκαριά ποὺ ἀφώπλιζε. Τὴν παλληκαριὰ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ξέρει τὴν ἀξία του

Γιὰ σιγουριά, τὸν ξαναρώτησα:

—Νὰ τὸ γράψω, Μάνο, αὐτό; Εἶναι σὰν νὰ πετᾶς τὸ γάντι...

—Φυσικὰ νὰ τὸ γράψης.

'Η Μαίρη Λίντα, ποὺ στὸ μεταξὺ εἶχε καθήσει στὸ τραπέζι μας κι ἄρπαξε τὸ αὐτί της τὰ τελευταῖα λόγια, ἔσπευσε νὰ προσθέση:

—'Ο Μάνος ἔχει ἕτοιμο κάτι ποὺ θὰ κάνη «μπάμ».

Εἶπε τὸ λογάκι της καὶ σηκώθηκε. Μαζί της σηκώθηκε κι ὁ Χατζιδάκις. Εἶχε πεῖ πιὰ αὐτὸ ποὺ εἶχε νὰ πῆ.

Καὶ, φυσικά, ὁ ὑποφαινόμενος δὲν μποροῦσε νὰ ἀπαντήση τίποτε.

'Εξ ἄλλου, νομίζω πὼς αὐτὴ τὴν ἀπάντηση πρέπει νὰ τὴν δώση ἄλλος: 'Ο Θεοδωράκης.

Θὰ τὴν δώση ὅμως; Καὶ θὰ δεχτῆ αὐτὴ τὴ δημόσια πρόκληση τῆς «μουσικῆς πάλης»:

Θὰ δοῦμε.

Δ. Δ.

Ο ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ ΚΑΙ Ο ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΝ. ΧΙΩΤΗ ΚΑΙ ΤΗ ΜΑΙΡΗ ΛΙΝΤΑ

μιὰ νύχτα στὸ αἰγάλεω

Ο ΜΕΝΤΗΣ ΜΠΟΣΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ περιγράφει με τὸν δικό του σοβαρὸ τρόπο τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ τοὺς ἀνθρώπους στὸ ἄντρο τῆς λαϊκῆς μας μουσικῆς

Ενα βράδυ στὶς 11, ποὺ εἶχα μετρήσει τὰ χρήματά μου καὶ τὰ βρῆκα ἀκριβῶς 166, ἤρθε ἡ Ρηνιὼ μὲ τὸ Δημήτρη, ποὺ εἶναι πολὺ φίλοι μου, καὶ μὲ μιὰ ἄλλη παρέα, καὶ μὲ ρώτησαν ἂν θέλω νὰ πᾶμε ν' ἀκούσουμε μπουζούκια στὸν Αἰγάλεω.

—Πᾶμε, εἶπε ἡ γυναίκα μου.

—Πᾶμε, εἶπα κ' ἐγώ, διότι θὰ εἶναι ὡραῖα.

Κ' ἔτσι ἀποφάσισα ἐγὼ νὰ πάμε. Ἀνοίξαμε, βγήκαμε ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ μπήκαμε στὸ αὐτοκίνητό τους. Ὅταν φτάσαμε, ἀνοίξαμε τὴν πόρτα, βγήκαμε καὶ μπήκαμε.

Ὁ Αἰγάλεως εἶναι τοποθεσία ἱστορική. Ἐδῶ ἦρθε κ' ἔκατσε ὁ Πέρσης βασιλιάς, γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ναυμαχία τῆς Σαλαμῖνος. Ποιὸς θὰ τὸ φανταζόταν ὅτι 2.500 χρόνια μετὰ θ' ἀνέβαινα ἐγὼ μὲ τὴν παρέα μου καὶ μὲ τὰ ὠᾶτα ἐστραμμένα πρὸς τὴν Σαλαμῖνα θὰ παρακολουθούσαμε τὸν βασιλέα τῶν νότων Γρηγόρην Μπιθικώτσην!

Τὸ Κέντρον ἀπ' ἔξω ἔχει φωτεινὲς πολύχρωμες ἐπιγραφὲς μὲ νέον, ποὺ γράφουν «ΟΑΣΙΣ». Μόλις μπῆς, ἀριστερά, εἶναι τὸ ἐεστιάριον, ὅπου σοῦ ἀρπάζουν τὸ παλτό κ' ἕνα τάλληρο γιὰ νὰ στὸ φυλάξουν. Μετά, μὲ τὸ σακκάκι, σὲ παραλαμβάνει τὸ γκαρσόνι κ' ἐνῶ ἡ μεγάλη σάλα εἶναι ἄδεια, σοῦ ὑποδεικνύει ποῦ νὰ κάτσῃς. Ὅταν καθήσῃς σοῦ δίνει ἕναν κατάλογο κ' εὐχαριστημένος ἐξαφανίζεται. Ἐὰν τὰ ἄτομα εἶναι 2, δίνουν δύο καταλόγους, κι ὅταν ἡ παρέα εἶναι τουλάχιστον 8, δίνουν ἕναν κατάλογο. Γι' αὐτὸ κ' ἐμεῖς ποὺ εἴμασταν κάπου 16 πήραμε δύο. Τὸν ἕναν, τὸν μελετοῦσε εἰς ἀπόστασιν 4 κεφαλῶν μαζὶ μὲ τὴν Εἰρήνη Παπᾶ, ὁ Μίκης Θεοδωράκις, ποὺ μόλις εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ ἦταν ὁ τιμώμενος τοῦ Κέντρου, καὶ τὸν ἄλλον, ἀπέναντι, ἡ γυναίκα μου.

—Τί ἔχει, Μαρία,. τὸ Κέντρον;

Καὶ ἡ γυναίκα μου, ποὺ γνωρίζει τὰς προτιμήσεις μου, μοῦ ἔδιάβασε τὸ μενού:

—"Ἐχει 40, 45, 60.

—Δὲν μοῦ φαίνονται καλά.

—Ἐπίσης 36, 22, 18, 16.

—Φρεσκότερα μοιάζουν.

—Μπόμπιρες προτιμᾶς τὸ 3; Ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι θὰ τὸ φᾶς...

—Τὸ τρώω. Πῶς βέβ τὸ τρώω. Στὸ φαγητόν, ξεύρεις ὅτι δὲν εἶμαι δύσκολος. Τί εἶναι;

—Κουβέρ.

—Τίποτε ἐνδιαμέσως χρταστικὸν δὲν ἔχει;

—Σὰν τί θέλεις;

—Ξέρω γώ. Μεταξὺ 3 καὶ 16, τόσα φαγητὰ ὑπάρχουν.

—Θέλεις ἕνα 8; Ἀλλὰ πάλι, ἔτσι σκέτο, πῶς θὰ χορτάσῃς;

—Ἂς εἶναι σκέτο. Χωρὶς σάλτσα, χορταίνω. Τί λέει; Μακαρόνια;

—Πορτοκάλι τὸ τσμάχιον...

—Πῆδα τὰ φροῦτα κι ἀνέβα λιγάκι.

—Μὰ ὅσο ἀνεβαίνω, ἀνεβαίνουν κ' ἐκεῖνα.

—Κρατήσου γερὰ ἀπ' τὸν κατάλογο κι ἀνέβαινε σιγὰ - σιγά.

—12.

—Μῆλο θᾶναι. Ἀνέβαινε.

—15.

—Εἴμεθα στὶς μπανάιες.

—22.

—Φαγητόν;

—ΤΥΡΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

—Ἀνέβα προσεκτικά.

—45.

—Οὔτσκυ...

—Κ' ἐγὼ ἕνα οὔτσκυ, εἶπε ὁ Δημήτρης, ποὺ ἐκάθητο δίπλα μου. Δύο νὰ γίνουν.

—Στάσου, Δημήτρη μου. Ἐμένα τὸ οὔτσκυ, ξέρεις, μὲ πειράζει στὴν καρδιά, κ' ἔβεψα τὸ πονεμένο μέρος ὅπου συνήθως ἐμφανίζονται εἰς τοὺς ἄνδρας ἀφόρητοι πόνοι. Φέρτε μου ἐμένα μιὰ μπυρρρ....

—Μπύρα; ρώτησε τὸ γκαρσόνι.

—Αὐτό... μπυριζόλα... ἀλλὰ νὰ εἶναι καλή, ἔ;

—Καὶ μιὰ μπριζόλα ὁ κύριος...

—Εἶναι φρέσκια;

—Φρεσκότατη.

—Δὲν ρωτῶ ἐσᾶς. Τὴν γυναῖκα μου.

—Μὰ ἀφοῦ σᾶς ἐγγυῶμαι ἐγώ;

—Παιδί μου, ἡ δική σου ἐγγύησις δὲν ὠφελεῖ. Ἡ γυναίκα μου γνωρίζει ἀπὸ κρέατα.

—Φρέσκια φαίνεται καὶ λέω νὰ πάρω κ' ἐγώ, εἶπε τότε ἐκεῖνη.

—Ὡραῖα... Τότε νὰ μᾶς τὶς γαρνίρετε καὶ μὲ ἀφθονες πατατοῦλες, διότι οἱ πατατοῦλες μᾶς ἀρέσουν πολύ.

—Σύμφωνοι, μαντάμ, εἶπε τὸ γκαρσόνι μὲ σεβασμὸ πρὸς τὴν γυναῖκα μου, ἀναρωτώμενο, ἐνῶ ἔφευγε, τίνος ζωεμπόρου κόρη ἦτο.

Ἔρριξα ἕνα ἀδιάφορον βλέμμα πρὸς τὴν αἴθουσαν καὶ ἐζήτησα συμπληρωματικὰς πληροφορίας ἀπὸ τὴν σύζυγόν μου.

—Σέ πάση ψῦξι, Μαρία, διατηροῦνται αἱ μπριζόλαι;

—Στοὺς 26 βαθμούς.

—Θαυμάσια! Πρώτης τάξεως ψῦξις.

Κ' ἔτσι ἀνακουφισμένος ἀπὸ τὴν παραγγελία, περιεργάστηκα τὸν διάκοσμον τοῦ Κέντρου μέ ἠρεμίαν.

Ὁ Διάκοσμος

Οἱ τοῖχοι εἶχαν τὴν σφραγῖδα ἑνὸς περασττικοῦ καὶ διαβατάρικου καλλιτέχνου εἰδικευμένου στὴν τοιχογραφίαν ἐπιφανείας καὶ ἀνθρώπου πρωτοφανοῦς τόλμης. Κατὰ τὴν στιγμὴν ποὺ ἀνελάμβανε τὰ διακοσμήση τὸ Κέντρον εὑρίσκετο εἰς τὴν «Ῥὸζ περίοδον» καὶ εἰς τὸ κιβωτίδιον μὲ τὰ ὑλικὰ εἶχεν μόνον ῥόζ καὶ καφὲ σκόνην. Καὶ ὅμως, μὲ τὰ δύο αὐτὰ χρώματα, ὁ ζωγράφος, ἀφοῦ ἔφαγε καὶ ἐποτίσθη ἀπὸ τὸν καταστηματάρχην καλά, ἄφησε ἐλεύθερη τὴν φαντασία του νὰ ὀργιάσῃ καὶ ἔβασε ζωὴν εἰς τὸν ἄψυχον τοῖχον.

Εἰς τὴν ἀριστερὴν πλευρὰν εἰκόνισε ἕνα ζαΰγος εἰς τὴν ἀκροθαλασσιάν. Ἕνας νέος 18 - 53 ἐτῶν εἶχε στὴν ἀγκαλιά του μίαν νέαν 8 - 35 ἐτῶν, χωρὶς πόδια, καὶ τὴν φιλοῦσε. Ἡ νέα ἐκοίταζε πρὸς τὸ θεστιάριον κ' ἕνας κάθουρας ἐκοίταζε τὸν νέον. Ὁ νέος φοροῦσε ῥὸζ κοστούμι μὲ φαρδιὲς κραβὲ ῥίγες, κάτι μεταξὺ ἐνδυμασίας ἀνθρώπου ποὺ πάει νὰ κοιμηθῇ καὶ καταδίκου ποὺ ἐβραπέτευσε καὶ πρώτη σκέψις του μετὰ τὴν ἀπόδρασιν ἦτο νὰ συναντήσῃ τὴν ἀγαπημένη του στὴν ἀκρογιαλιά. Τὸ ἀριστερὸ πόδι τοῦ καταδίκου ἦτο πάσχον καὶ ὀλίγον παραμορφωμένον. Ἡ νέα ὅμως, εἶτε τυφλωμένη ἀπὸ τὸ πάθος, εἶτε διότι ἐξετέλει πιστῶς τὴν ἐντολὴν «ἀγάπα τὸν φίλον σου καὶ μὲ τὰ ἐλαττώματά του», παραδιέπουσα τὸ φυσικὸν τοῦτο ἐλάττωμα, εἶχε παραδοθῇ παντευτυχὴς εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ χωλοῦ ἐραστοῦ, ἀληθὴς φιλόσοφος τῆς ζωῆς, γνωρίζουσα ὅτι τὰ πολυτελῆ ἐνδύματα δὲν δίδουν τὴν εὐτυχίαν καὶ ὅτι πολλάκις κάτω ἀπὸ μίαν ἀσήμαντον καλὸ ἄκομψον περιβολὴν κρύπτονται ἀγνὰ καὶ ειλικρινῆ αἰσθήματα. Τὰς αὐτὰς σκέψεις ἔκανε καὶ ὁ νέος ποὺ τὴν φιλοῦσε. Τὸ ὅτι ἡ κοπέλλα του ἐστερεῖτο ποδῶν τὸν ἄφηνε ἀδιάφορον. Ἴσως διότι ἔκανε καὶ τὴν σκέψιν ὅτι μιὰ γυναίκα χωρὶς πόδια εἶναι θησαυρός, καθ' ὅσον, ὅσο λιγώτερα πόδια ἔχει, τόσον εἶναι καὶ πιὸ οἰκονομική, δεδομένου ὅτι καὶ λιγώτερες κάλτσες καὶ παπούτσια χρειάζεται. Κ' ἔτσι χωλὸς αὐτὸς καὶ κουτσὴ ἐκείνη ἐφιλώντο παθητικὰ καὶ ἡ περίπτωσίς των ἦτο μία κραυγὴ διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ὑγιοῦς κοινωνίας, ποὺ ἔχοντας τὰ ποδάρια της σωστά, ἀποφεύγει νὰ ἐρωτευθῇ. Γι' αὐτὸ κι ὁ κάθουρας εἶχε ζωγραφισθῇ σκεπτικὸς στὴν ῥὸζ ἀκτήν. Ἤτο ὡς νὰ ἐμονολόγει:

—Ζηλεύω τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν τῶν ἀναπήρων. Κ' ἐγὼ ποὺ ἔχω δέκα ποδάρια, μ' ἄφησε ἡ καβουρίνα καὶ πάει τσάρκα μὲ τὸ σπάρο στὴ Ραφίνα.

Καὶ τὸ παράπονό του τὸ ἤκουσε ὁ ῥὸζ γλάρος καὶ τὸ εἶπεν εἰς ἕνα ἄλλον:

—Ὁ ἀδελφός μας ὁ κάβουρας πονεῖ.

—Ναί, πονῇ, εἶπαν τότε καὶ τὰ ῥὸζ κύματα. Γι' αὐτό, ἂς πᾶμε νὰ τὸ ποῦμε καὶ στ' ἄλλα κύματα, νὰ φέρουμε τὸ μήνυμα δίπλα, στὴ Γῆ τῆς Αἰολίδας.

Στὸν διπλανὸ δμως τοῖχο δὲν ἦταν ἡ Γῆ τῆς Αἰολίδας, ἀλλὰ ἡ συνέχεια τῆς ἀκρογιαλιᾶς, ὅπου ἕνας ῥὸζ τσέλιγκας ἔφηνε ἕνα ῥὸζ ἀρνί σὲ μιὰ ῥὸζ φωτιά, ἐνῶ δίπλα χόρευε ἕνας νέος μέ φουστανέλλα καὶ μιὰ νέα μὲ τοπικὴ ἐνδυμασία τῶν Μεγάρων. Κ' ἔτσι τὸ μήνυμα φτερούγισε στὸν ἀπέναντι τοῖχο, ὅπου καθόταν μιὰ αἰσθαντικὴ βοσκοπούλα μὲ τὴ ῥόκα καὶ τὰ προβατάκια της, ποὺ μελαγχόλησε μονομιᾶς. Γι' αὐτὸ ἀπέναντί της ἀκριβῶς ἔκατσε ἕνας ῥὸζ βοσκὸς μὲ τρία ῥὸζ πρόβατα, ποὺ ἔπαιζε μὲ μιὰ ῥὸζ φλογέρα, ῥόζ μελωδίες.

Ὁ βοσκὸς ἦταν ἀτίβασος καὶ ὁπλοφόρος μικρῶν διαστάσεων, μικρογραφία τοῦ Λαζό, ἐφρὲ καὶ τοῦ Τσακιτζῆ, ἐφρὲ τοῦ Ἀϊδινίου. Ἐπειδὴ τὰ κύματα ἐσκέφθησαν ὅτι πιθανὸν νὰ μὴν εὕρισκαν κατανόησιν ἀπὸ τὸν σκληρὸν αὐτὸν βοσκόν, τὸ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν μεσαίαν κόρην τῆς δρύσης, ἡ ὁποία ἀκούσασα τὸ φρικτὸ νέο ἔμεινε κοιτάζουσα τὸν ῥὸζ ἀέρα ὡς ἀπόπληκτος.

Ὁλόκληρος αὐτὴ ἡ σύνθεσις ἐκλεινε γύρω - γύρω μὲ ῥὸζ ἄνθη. Παραπλεύρως αὐτῆς καὶ ἀκριβῶς πάνω ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα ἦταν μιὰ ἄλλη σύνθεσις ποὺ μιλοῦσε βαθειὰ σὲ κάθε ἄνθρωπο ποὺ ἀγάπησε πολὺ καὶ ὑπέφερε γιὰ τὸν ἔρωτα. Ἕνας ῥὸζ νέος μὲ τὰ νῶτα πρὸς τὸν θεατή, ὑποφέρων ἀπὸ σκωλίωση, εἶχε περασμένο τὸ χέρι του στὴ μέση μιᾶς φυματικῆς νέας μὲ ῥὸζ φόρεμα, καί, γέροντας στὸν ὦμο της, ἐρέμβαζαν ἀμφότεροι δρθιοι καὶ ἐπλαθαν χίλια δνειρα μπροστὰ σὲ μερικὰ σπίτια, τύπου 'Ελβετικῶν σαλέ. Δυὸ 'Ελβετικὰ ῥὸζ πρόβατα ἐβοσκαν εἰς τὸ ῥὸζ χορτάρι μὲ βουλιμίαν, τοῦ ὁποίου ἡ μονοτονία διεκόπτετο ἀπὸ λίγες πράσινες πινελιές, ποὺ ἀποτελοῦσαν παραφωνίαν μέσα εἰς αὐτὸ τὸ δργιον τοῦ ῥόζ. Ὁλόκληρος αὐτὴ ἡ ῥὸζ σύνθεσις, ἔκλεινε μὲ ῥὸζ τριαντάφυλλα καὶ σκόρπια ἔλατα ἀτάκτως ἐρριμμένα. Εἰς τὸ ἄνω ἀριστερὸν τμήμα τῆς εἰκόνος, μεγάλα, μαῦρα γράμματα, τρέμοντα ἔγραφαν ΜΠΙΘΙΚΩΤΣΗΣ καὶ κάτω ἀπὸ τὰ γράμματα ὑπῆρχε μιὰ μεγάλη φωτογραφία τοῦ Μπραπέτσου. Δεξιὰ ἔγραφε Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ καὶ φυσικὰ ὑπῆρχε μιὰ μεγάλη φωτογραφία τῆς τραγουδιστρίας τοῦ Κέντρου. Γενικὰ ἔθλεπες ὅτι τίποτα δὲν ἦταν βαλμένο τυχαῖα, ἀλλὰ ὅτι τὰ πάντα εἶχαν μπῆ μὲ κάποια λογική. Δεξιὰ τῆς τραγουδιστρίας, καὶ σ' ὅλο τὸν ὑπόλειπο τοῖχο, ὑπῆρχε μιὰ ἄλλη ῥὸζ σύνθεσις εἰδικῶς καμωμένη γιὰ μπουζούκια. Ἦταν μιὰ χωρικὴ, ποὺ ὡδήγει ἕναν γκρὶ - ῥὸζ γάϊδαρο πρὸς ἕνα ῥόζ μύλον, ὅπου θὰ ἄλεαν τὰ ἄλευρα καὶ θὰ παρήγετο τὸ ψωμί, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς καὶ αὐτὸ ὅταν θὰ ἐψήνετο θὰ ἐγίνετο καὶ αὐτὸ ροδοκόκκινο πρὸς τὸ ῥόζ. Ὁ γάϊδαρος ἦτο εἰδικῆς ράτσας, ἀπ' αὐτὲς ποὺ μποροῦν τὸ μπροστινό τους πόδι νὰ τὸ τσακίζουν στὰ 3. "Ολη αὐτὴ ἡ σύνθεσις ἐπλασιούτο μὲ ῥὸζ ἄνθη καὶ ῥόζ ψαράδες εἰς τὸ βάθος ποὺ ἐπιδιώρθωναν ῥόζ δίκτυα πάνω σὲ ῥόζ βάμον, πάνω σὲ μιὰ ἀκρογιαλιὰ ποὺ ἠλεκτρικὲς σκοῦπες προηγουμένως εἶχαν ἀναρροφήσει τὰ ποὺ καὶ τὰ παραμικρὸ ἴχνος ἀντικειμένου ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τραυματίσῃ τὰ ῥόζ πόδια τῶν τιμίων ἁλιέων. Αὐτὴ εἶναι μὲ λίγα λόγια ἡ διακόσμησις τοῦ Κέντρου. Γενικὰ δηλαδή, μπαίνοντας, ἐκ πρώτης δψεως τὰ θέματα σὲ προδιαθέτουν εὐχάριστα καὶ εἶναι σίγουρο ὅτι θ' ἀκούσῃς μπουζούκια.

Ἡ ὀρχήστρα

Σὲ τὴν ὀρχήστρα βρίσκονταν ἕνα πιάνο, ἕνα ταμπούρλο, 2 μικρόφωνα, ἕνας μετασχηματιστής, μιὰ ἠλεκτρικὴ κιθάρα καὶ τρία μπουζούκια, κεντημένα στὸ «σευτέφι» μὲ πουλιὰ καὶ καρδιές, ἀφημένα νωχελικὰ πάνω σὲ καρέκλες μὲ μαξιλαράκια.

"Ηρθαμε πάνω στὸ διάλειμμα. Ὁ Γρηγόρης Μπιθικώτσης, ξυρισμένος, μὲ μεταξωτὸ πουκάμισο καὶ κοστουμιὰ σκούρα, «τρίγκ μαϊ φόρτ», δεντέτος τῆς βραδυᾶς, μιλοῦσε μὲ τοὺς θαμῶνες, χτύπαγε πλάτες φιλικὰ καὶ συμπεριεφέρετο ὡς ἄρχων.

Μετὰ χαμήλωσαν τὰ φῶτα, πῆρε ἔνας νέος τὴν κιθάρα κ' ἐπειδὴ μεταξύ μας ἦταν κι ὁ Μίκης Θεοδωράκης, ὁ τραγουδιστὴς εἶπε τὸ «Μὴν τὸν κοιτᾶς τὸν οὐρανὸ» τοῦ Χατζιδάκι, γιὰ νὰ τὸν τιμήσῃ. Ἀφέλεια; Ἔλλειψη τάκτ; Καλλιτεχνικὴς ἀγωγῆς; Πῶς νὰ τὸ χαρακτηρίσῃ κανείς; Νὰ ποῦμε πὼς τὸ τραγούδι τὸ ζήτησε πελάτης τοῦ Κέντρου, κομμάτια νὰ γίνῃ. Καοήθεια τοῦ πελάτου. Μεγάλος ὁ Χατζιδάκις, μεγάλος κι ὁ Θεοδωράκης, τὸ κακὸ παραβλέπεται. Ὅταν ὅμως τιμᾶς τὸ Κέντρο καὶ βάζῃς τὴν ὑπογραφή του σὲ τοίχους καὶ διαλαλεῖς σὲ ἡμερήσιο καὶ περιοδικὸ τύπο ὅτι ὁ συνθέτης αὐτὸς εἶναι εὐεργέτης σου, τὸ νὰ παίζῃς, τὴν βραδυὰ ποὺ ὑποτίθεται ὅτι τὸν τιμάς, τραγούδι τοῦ ἀντιπάλου του στὸν μουσικὸ τομέα, μοιάζει σὰν νὰ διοργανώνῃς βραδυὰ γιὰ νὰ τιμήσῃς τὰ δεκαπέντε χρόνια τοῦ ἐγγάμου βίου σου καὶ νὰ ὑμνῄς τὰ κάλλη τῆς ἐρωμένης σου παρουσία τῆς συζύγου σου. Θὰ μοῦ πῆτε, ὥστε ἐπειδὴ τὸ Κέντρο εἶναι τοῦ Μπιθικώτση, πρέπει νὰ ἀπακλειοσθῇ ὁ Χατζιδάκις; Πρὸς Θεοῦ, ὄχι. Ἀλλὰ μπορεῖ τὶς ἡμέρες ποὺ ἔρχεται ὁ Θεοδωράκης —μιὰ φορὰ στοὺς τρεῖς μῆνες ἀπ' τὸ Παρίσι— ν' ἀποκλείωνται διὰ ῥοπάλου τέτιοι μουσικοὶ «ὑπαιγιγμοί». Καὶ μείνωμε ὅλοι κατάπληκτοι, ὅταν σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ σηκώθηκε ὁ συνθέτης, ποὺ τὸ ἀπόγευμα εἶχε τὴν κόρη του ἀγκαλιὰ στὸ ἀεροδρόμιο καὶ τώρα τὸ βράδυ κρατοῦσε ἀγκαλιὰ καὶ χόρευε μὲ τὴν Εἰρήνη Παπᾶ στὸν Αἰγάλεω, ἡ ὀρχήστρα τὴν ὥρα ποὺ ἔπαιζε ταγκὸ τὴν «Πλεγκάρια», τὸ γύρισε μὲ τρόπο καὶ ἔπαιζε ταγκὸ «Τὰ παιδιὰ τοῦ Πειραιᾶ». Ὁ Θεοδωράκης ἔβδαια ξεκαρδίστηκε, ἀλλὰ ἐγὼ ὁμολογῶ πὼς θὰ ἔβρισκόμουν σὲ πολὺ δύσκολη θέση. "Οταν μετὰ ὁ Μπιθικώτσης τελείωσε μερικοὺς «ἐπιτάφιους», τὸν πῆρε παράμερα ἕνας κοινὸς φίλος, Βύρων ὀνόματι, καὶ τοῦ εἶπε:

—Γρηγόρη, νὰ πῆς μετὰ στὸ μικρόφωνο, ὅτι ἀπόψε στὸ Κέντρον μας βρίσκεται κι ὁ συνθέτης τοῦ «Ἐπιτάφιου» καὶ τὰ λοιπά, ξέρεις...

—Ξέρω, ξέρω, ἐντάξει....

—Καὶ ὅτι γιὰ τὴν τιμητικὴ αὐτὴ παρουσία θὰ σᾶς πῶ τὴν «Μυρτιά» καί, ξέρεις, φέρτο ὅμορφα καὶ φῖνα, βάλε καὶ μερικὰ δικά σου. Σύμφωνοι;

—Σύμφωνοι, ξέρω, μείνετε ἡσυχοι...

Καὶ φιλότιμο παιδί ὁ Γρηγόρης, πῆγε στὸ μικρόφωνο, ἔβηξε καὶ εἶπε.

—Ἀγαπητοὶ φίλοι καὶ κυρίες, ἀπόψε στὸ Κέντρον μας εὑρίσκεται καὶ ὁ παραγωγὸς τῆς συνθέσεως τοῦ «Ἐπιτάφιου», ὁ ὁποῖος ἀπόψε μᾶς φιλοξενεῖ εἰς τὸ Κέντρον μας...

Εἶχε δίκαιον ὁ Μπιθικώτσης ποὺ μᾶς ἔλεγε νὰ μὴν ἀνησυχοῦμε. "Ηξερε.

Μετὰ τὸν πῆρε ἡ φόρα καὶ εἶπε κι ἄλλα. «Ἀπόψε εἰς τὸ Κέντρον μας, εὐρίσκομαι εἰς τὴν χαρὰν νὰ σᾶς ἀναγγείλω ἕνα ἐκλεκτὸν σκιτσογράφον, ζωγράφον καὶ δημοσιογράφον (ἄρχισα νὰ κορδώνωμαι) καὶ ἐκλεκτὸν ἡδοποιόν, κύριον Μιχάλην Νικολινάκον». Πέσαν δροχὴ τὰ χειροκροτήματα καὶ σηκώθηκε ὁ Νικολινάκος κ' ἔκανε ὑποκλίσεις καὶ μετὰ ἔπιασε δουλειὰ μὲ τ' αὐτόγραφα, ἀτράμητος ὡς ὁ Λέων τῆς Σπάρτης καὶ βέβαιος γιὰ τὴν γοητεία του ὡς Καζανόβας.

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωήν μου αἰσθάνθηκα τὴν φαρμακερὴ ζήλεια νὰ ξεσχίζη μὲ τὰ μυτερά της νύχια τὴν τρυφερὴ μου καρδιά. Ἀντελήφθη ὅτι ἤμουν πολὺ ἄσχημος καὶ δὲν ἤβελα πλέον νὰ ζῶ. Εἶχα γεμίσει ἐκέμπλεξ» καὶ ἐπιζητοῦσα τὸν θάνατον. "Εγειρα τὸ ἀγουρὸ μου κεφάλι στὴν ἀγκαλιὰ τῆς ἀγαπημένης μου γυναικὸς καὶ τρίφτηκα σὰν γατοῦλα, ζητώντας τρυφερότητα.

—Ἀγαπησέ με, τῆς εἶπα, διότι ἐγεννήθην ἀπὸ τὸν Θεὸν δύσμορφος.

Καὶ ἡ καλή μου σύζυγος μὲ ἀπώθησε ἐλαφρὰ πρὸς τὴν καρέκλα μου καὶ μὲ διαβεβαίωσε πὼς θὰ παραβλέψῃ τὴν ἀσχήμια μου, ἂν τῆς ὑποσχεθῶ πὼς θὰ εἶμαι περισσότερον σοβαρὸς καὶ ὀλιγώτερον σαχλός.

Τῆς τὸ ὑποσχέθηκα.

Τὸ τραπέζι τοῦ δημοφιλοῦς Νικολινάκου βρισκόταν δυὸ μέτρα μακρυὰ ἀπὸ τὸ δικό μας. Στὸ δικό μας ὅπως ἀνέφερα ἦταν ἡ Εἰρήνη Παπᾶ. Ἡ κοπέλλα αὐτὴ ποὺ χόρεψε μὲ τὸν μακαρίτη Ἀλὴ Χὰν πρὶν πεθάνη, κ' ἔκανε πάταγος στὸν Χορὸ τῶν Μικρῶν Λευκῶν Κλινῶν, σήμερα ἦταν στὴ διάθεσή μας καὶ τὴ χόρευε ὅποιος ἤβελε. Καὶ ἡ Εἰρήνη Παπᾶ σηκωνόταν ἀπὸ τῶν μικρῶν λευκῶν καὶ ἐπικλινῶν τραπεζῶν τοῦ Κέντρου καὶ παραμερίζουν τῶν κουτσῶν καρεκλῶν, ὠδηγεῖτο ἐλαφρῶς τρικλινῶν ὑπὸ τοῦ καβαλλιέρου στὴν πίστα, ὅπου ἐστροβιλίζετο τῇ συνοδείᾳ μπάγλαμὰ καὶ Μπιθικώτση.

Στὴν ἀρχή, ὅταν ἤρθαμε, τὸ Κέντρο δέν εἶχε πολὺ κόσμο. Ἀλλὰ μετὰ τὴ μία, ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν μεγάλες παρέες. Μπῆκε ὁ Τάκης Λαμπράπουλος (νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ μὴ λέω ὁνόματα) μὲ τὴν παρέα του καὶ τὸ ἐπιτελεῖο τῆς «Κολούμπιας» ξέροντας πὼς ἐκεῖ θὰ τριγυρνάη ὁ Θεοδωράκης, μπῆκε ὁ Νίκος Γκάτσος, ὁ στιχουργὸς τῆς «Μυρτιᾶς», τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποὺ ὅλο τὸ κέντρο τὴν τραγουδοῦσε ρυθμικά, βεβαιώθηκε πὼς ὅλοι ξέρουν καλὰ τὰ λόγια καὶ τὰ λὲν σωστά, κι ἀφοῦ ἔκατσε λίγο, σηκώθηκε κ' ἔφυγε βαρὺς κι ἀμίλητος ὅπως ἦρθε μ' ἕναν νέο καὶ μιὰ κοπέλλα μὲ πανταλόνια. Σὲ λίγο κατέφθασε κι ὁ Πέτρος ὁ Πελεκάνος, ὁ ἄνθρωπος - ποιλὴ τῆς Μυκόνου. Ζήτησε ψάρια, ἀλλὰ ὅταν τοῦπαν πὼς δὲν ἔχει, βολεύτηκε καὶ μὲ σουβλάκια.

Ἀρχίζουν τὰ μπουζούκια...

Οταν ἔφυγε ὁ Νίκος Γκάτσος ἤρθε ἡ μπριζόλα μου. Ἀρχίζουν τὰ μπουζούκια «Μάνα μου καὶ Παναγιά», δουλίζει ἡ σάλα μὲ ἠλεκτρονικοὺς ἦχους ποὺ τρυπάνε τ' αὐτιά, σηκώνεται ἕνας νὰ τὸ χορέψη σόλο κ' ἐγὼ τραβάω μὲ δύναμη τὸ κρέας.

—Γειά σου, Ἄννα, φωνάζω μασσῶν.

Εἶχε πάρει τὸ μάτι μου τὴν Ἄννα Κυριακοῦ, τὸν «Πειρασμὸ» τοῦ Ἐθνικοῦ, ποὺ καθόταν μὲ τὴν παρέα της σ' ἄλλο τραπέζι.

—Γειά σου, Μέντη, λέει κ' ἡ Ἄννα τὼν 15 νικηφόρων νυκτῶν μὲ Ξενόπουλο. Ποὺ θὰ μποροῦσε θαυμάσια νἀναι καὶ ἡ Ἄννα τῶν 1.000 νυκτῶν, ἂν τὸ σύστημα τοῦ «Ἐθνικοῦ» ἦταν ἀλλιώτικο. Καὶ αἰφνιδίως σηκώνεται ὁ συνοδός της καὶ κατευθύνεται πρὸς τὸ μέρος μου.

—Ἔλα νὰ σοῦ πῶ...

Ἀστραπιαῖα μοῦ ἔρχονται στὸ νοῦ «φόνοι δι' ἀσήμαντον ἀφορμὴν», μαχαιρώματα λόγω παρεξηγήσεως, στριφογυρίζουν ἰλιγγιωδῶς τίτλοι ἀστυνομικῶν εἰδήσεων «Τὸν ἐτραυμάτισε διότι παρηνώχλει τὴν φίλη του» καὶ κάνω τὸν κουφό. Κοιτάζω μὲ τρόπο τὴν Ἄννα, ἀλλὰ κι' αὐτὴ μένει σοβαρὴ καὶ μιλάει μὲ τὴν ξανθιὰ τῆς παρέας της.

Ὁ συνοδὸς εἶναι ἐκεῖ ὄρθιος κ' ἐπιμένει:

—Ἔλα νὰ σοῦ πῶ.

Ἀφήνω τὸ κόκκαλο, σκουπίζω τὰ χέρια μου διαστικὰ στὴν πετσέτα καὶ τραβάω καταπάνω του. Ὅ,τι εἶναι μὰ γίνη ἂς γίνη. Εἶναι καὶ ζήτημα ἐγωισμοῦ. Ἂν εἶναι νὰ πεθάνη κανεὶς εἰς τὸν Αἰγάλεω, θεία ἡ δάφνη. Μιὰ φορὰ κανεὶς πεθαίνει...

—Τί συμβαίνει, κύριε;

—Ἐσὺ ἐῖσαι ὁ Μπόστ;

Τὸν κοιτάζω καλά. Εἶναι ὡς 50 ἐτῶν. Φάτσα ἐγκληματικὴ δὲν ἔχει. Φοράει ροῦχα σκούρα κ' ἔχει μιὰ καμέλια στὸ πέτο του.

—Μάλιστα, ἀπαντῶ στὸν κύριο μὲ τὰς καμέλιας.

Μοῦ σφίγγει τὸ χέρι καὶ μ' ἀρχίζει στὰ κομπλιμέντα γιὰ κάποιο τελευταῖο σκίτσο ποὺ τοῦ ἄρεσε πολύ.

—Μὲ ξέρεις;

—Δὲν ἔχω τὴν τιμήν.

—Ἐγὼ ὅμως σὲ ξέρω.

Ἡ Ἄννα κάνει τὶς συστάσεις. Ἡ ξανθειὰ εἶναι ἡ δεσποινὶς Ἰωακίνθη Καραβίτη, ἡ Στὰρ Ἑλλάς.

—Ἤρθαμε ν' ἀκούσουμε τὰ τραγούδια τοῦ Ἐπιμίκη, λέει καὶ γελάει.

Ἡ καρδιά μου πάει στὴ θέση της. Βρίσκομαι σὲ φιλικὸ περιβάλλον. Τὰ μάτια μου δὲν ξεκολλᾶνε ἀπὸ τὴν καινούργια γνωριμία. Πράκειται περὶ ξανθῆς καλονῆς. Θέλω νὰ τῆς πῶ πολλὰ γιὰ τὴν ὁμορφιά της. Μετὰ λέω νὰ τῆς τὰ γράψω σὲ γράμμα, μετὰ πάλι σκέφτομαι πὼς κάποτε μπορεῖ νὰ γίνω διάσημος καὶ νὰ τὰ δημοσιεύουν οἱ ἐφημερίδες μὲ τίτλους «Γράμματα πρὸς τὴν Ἰωακίνθη» καὶ νὰ λὲν οἱ ἄνθρωποι ποὺ θὰ τὰ διαβάζουν 50 χρόνια μετά:

—Πῶ, πῶ. Ὥστε τόσο γεροπαραλυμένος ἦταν ὁ Μπόστ; Κ' ἐμεῖς τὸν εἴχαμε γιὰ σοβαρὸ ἄνθρωπο.

Κι ἀποφασίζω ξαφνικὰ νὰ μὴν τῆς γράψω τίποτε, γιὰ νὰ μὴ γίνω ρεζίλι. Μετὰ ἡ Ἄννα μοῦ συστήνει τὸν ἀδελφὸ τῆς κοπέλλας καὶ τέλος τὸν «ἔλα νὰ σοῦ πῶ».

—Ὁ κ. Θεοδωρακόπουλος.

—Χαίρω πολύ, λέω ἀμέσως, κι ὅλοι θαυμάζουν ποὺ εἶμαι τόσο ἐτοιμόλογος.

—Κάτσε, Μπόστ, στὸ τραπέζι μας.

Κάθομαι στὴν καρέκλα κι ἀναρωτιέμαι ὅτι κάπου ἔχω ἀκουστὰ τὸ «Θεοδωρακόπουλος»

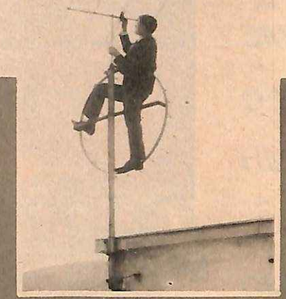
—Μὲ τὸν Θεοδωρακόπουλο, τὸν ἐφοπλιστή, τί σχέση ἔχετε

ΠΡΟΣΟΧΗ... ΠΡΟΣΟΧΗ... ΕΔΩ... ΑΡ-ΜΠΙ-ΣΙ !...

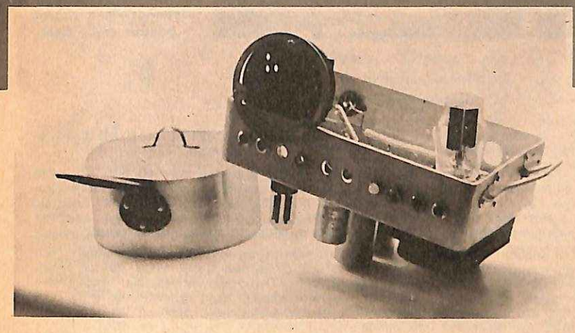

ΕΝΑΣ ΝΕΑΝΙΚΟΣ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕ ΜΕ ΘΑΥΜΑΣΤΗΝ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑ ΕΠΙ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ Κ' Η ΦΗΜΗ ΤΟΥ ΕΦΘΑΣΕ ΩΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΙΑΦΗΜΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΗ!

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης ΕΛΚΗΝ)

Ο ΝΕΑΡΟΣ δημιουργὸς τοῦ R.B.C. ἐνῶ «μοντάρει» τὴν κεραία τοῦ σταθμοῦ του στὴν ταράτσα τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ρηγίλλης πολυκατοικίας.

ΜΙΑ ΑΠΟ τὶς πρωτότυπες κατασκευὲς τοῦ κ. Λεάνδρου Ἀναγνωστοπούλου: Ραδιόφωνο φτιαγμένο ἐπάνω σὲ ἕνα ταψὶ τῆς κουζίνας

Η ΕΙΔΗΣΗ τοῦ «Ρώϋτερ» γιὰ τὸν μυστηριώδη R.B.C., ὅπως δημοσιεύτηκε στὴν «Chicago Tribune», μιὰ ἀπὸ τὶς μεγάλες ἐφημερίδες τῶν ΗΠΑ

MYSTERY RADIO RUN DOWN IN GREECE; SHUT

ATHENS, Feb. 27 [Reuters] —For three months, puzzled Athenians had been listening every Monday morning to a clandestine radio transmitter broadcasting a varied program of music and news.

Operation of private radio stations is prohibited in Greece. The monopoly for all radio transmissions is the privilege of the state controled National Radio Institute of Greece [EYR], while the operation of all receiving sets are under the control of the state owned telecommunications organization.

Security police located the "mystery" station and found that it was operated by Leandros Anagnostopoulos, 19, a student in electronics at Athens university.

The outlaw station's Monday program is heard no more in Athens.

Μιὰ Δευτέρα βράδυ, στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου καλοκαιριοῦ, οἱ Ἀθηναῖοι, ποὺ ἔτυχε νὰ ἔχουν ἀνοικτὰ τὰ ραδιόφωνά τους—ψάχνοντας γιὰ κανένα ξένο σταθμὸ —στὴν κλίμακα τῶν ὑπερβραχέων καὶ σὲ μῆκος κύματος 90 μεγακύκλων, ἄκουγαν, ξαφνικά, τὶς πρῶτες «μπατοῦτες» ἀπὸ τὸ γνωστὸ «Μανχάταν Σπιρίτιουαλ», κ' εὐθὺς ἀμέσως μιὰ νεανικὴ γυναικεία φωνὴ νὰ λέη σὲ... ἄπταιστη ἑλληνική:

—Ἐδῶ Ἄρ - Μπὶ - Σί... Ἐδῶ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Νεολαίας. Θὰ ἀκούσετε ἕνα πρόγραμμα μὲ τὶς τελευταῖες διεθνεῖς μουσικὲς ἐπιτυχίες.

Λίγα δευτερόλεπτα ἀργότερα ἄρχιζε μιὰ πλήρης μουσικὴ ἐκπομπή, μὲ τὶς ἀπαραίτητες κατατοπιστικὲς ἐκφωνήσεις —σὲ ἄψογα, πάντοτε, ἑλληνικά— καὶ μὲ ὅλους τοὺς ραδιοφωνικοὺς κανόνες.

Ἦταν φανερὸ πὼς κάποιος ἄγνωστος ἢ καινούργιος σταθμὸς μετέδιδε γιὰ Ἕλληνας ἀκροατάς. Ἀλλὰ ποιός; Καὶ ἀπὸ ποιό μέρος τοῦ κόσμου;

Ἐκεῖνο, ἔπειτα, ποὺ ἔκανε ἰδιαίτερη ἐντύπωση ἦταν ἡ διαύγεια τῆς λήψεως, ποὺ δὲν τὴν ἐτάραζε κανένα παράσιτο. Ἐπίσης ἡ μουσικὴ ἀπόδοση κάθε κομματιοῦ ἦταν πιστοτάτη. Τόσο τὰ «πρίμα», ὅσο καὶ τὰ «μπάσσα» ἀκούγονταν εὐκρινέστατα, χωρὶς τὴν παραμικρὴ ἀλλοίωση. Ὁ ἄγνωστος σταθμὸς διέθετε, φαίνεται, ἀρκετὲς τεχνικὲς ἐγκαταστάσεις καὶ ἰσχυρὸ πομπό.

Ἡ ἐκπομπὴ συνεχίστηκε, μὲ τὴν ἴδια τεχνικὴ πληρότητα, ὡς τὶς 11 τὴ νύχτα, ὁπόταν ἡ φωνὴ τῆς «σπήκερ» ξανακούστηκε, γιὰ νὰ μεταδώση τὴ λήξη τοῦ προγράμματος.

—Ἐδῶ Ἄρ - Μπὶ - Σί... Ἐδῶ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Νεολαίας. Τὸ σημερινὸ πρόγραμμά μας ἐτελείωσε. Θὰ μᾶς ἀκούσετε πάλι τὴν προσεχῆ Δευτέρα, στὶς 9 τὸ βράδυ, ἀκριβῶς, μέχρι τὶς 11, στὰ ὑπερβραχέα κύματα καὶ ἐπὶ μήκους 90 μεγακύκλων.

Οἱ νότες τοῦ «Μανχάταν Σπιρίτιουαλ» —τὸ «σῆμα» τοῦ σταθμοῦ— ἀντήχησαν πάλι καὶ μετὰ οἱ δέκτες τῶν ἀθηναϊκῶν ραδιοφώνων ἔδωσαν τὸ χαρακτηριστικὸ ἠχητικὸ κενὸ ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ κλείσιμο ἑνὸς ραδιοφωνικοῦ πομποῦ.

Τρεῖς μῆνες κράτησαν οἱ ἐκπομπὲς τοῦ μυστηριώδους ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ R.B.C., μὲ χαρακτηριστικὴ συνέπεια καὶ ἀκρίβεια καὶ μὲ διαρκῶς αὐξανόμενο ἀριθμὸ ἀκροατῶν — ἰδίως μεταξὺ τῆς νεολαίας. Ἐν τῷ μεταξύ, τὰ προγράμματά του εἶχαν πλουτισθῆ καὶ μὲ πρόζα —ἕνα εἶδος εὐθύμων ραδιοφωνικῶν σχολίων πάνω σὲ διάφορα ἐπίκαιρα γεγονότα— καὶ οἱ ὧρες λειτουργίας του παρετάθησαν μέχρι τὰ μεσάνυχτα.

Ὁ σταθμὸς χάθηκε!...

Ὡσπου κάποια Δευτέρα, ἐνῶ οἱ ἀκροαταί του περίμεναν τὴν τακτικὴ ἐκπομπή, ὁ «Σταθμὸς τῆς Νεολαίας» χάθηκε ἀπὸ τὸ «καντρὰν» τῶν ραδιοφώνων ξαφνικά —ὅπως ξαφνικὰ εἶχε πρωτοστημάνει τὴν παρουσία του— καὶ δὲν ξανακούστηκε ποτὲ πιά.

Τί εἶχε συμβῆ;

Ἡ ἀπορία λύθηκε —καὶ μαζύ της καὶ τὸ μυστήριο τοῦ ἀγνώστου σταθμοῦ R.B.C.— μερικοὺς μῆνες ἀργότερα, ἀπὸ μιὰ πληροφορία ποὺ τὴ μετέδωσε καὶ τὸ πρακτορεῖο «Ρώϋτερ» σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσαν, προσφάτως, πολλὲς ἐφημερίδες τῶν δυὸ ἡμισφαιρίων.

Ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα ραδιοφωνικὸ πομπὸ ποὺ εἶχε κατασκευάσει ὁ εἰκοσαετὴς σπουδαστὴς τῆς πρώτης τάξεως τῆς Σχολῆς Μηχανολόγων - Ἠλεκτρολόγων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου τῶν Ἀθηνῶν, κ. Λέανδρος Χαρ. Ἀναγνωστόπουλος, καὶ τὸν ὁποῖον εἶχε ἐγκαταστήσει σ' ἕνα δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ του —στὸ πέμπτο πάτωμα τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ρηγίλλης ἀρ. 23 πολυκατοικίας. Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ πομποῦ αὐτοῦ εἶχε «μοντεριστῆ» ὁ «μυστηριώδης» ραδιοφωνικὸς σταθμὸς ποὺ ἄκουγε ἢ μᾶλλον ἀκουγόταν... μὲ τὸν ξενόγλωσσο τίτλο R.B.C., ποὺ δὲν ἦταν παρὰ τὰ ἀρχικὰ τῶν λέξεων... Rigillis Broadcasting Corporation —κατὰ μετριόφρονα μίμηση τοῦ British Broadcasting Corporation, ἤτοι τοῦ πασίγνωστου B.B.C. τοῦ Λονδίνου.

Ἦταν ἕνα «χόμπυ»

Ἡ ἱστορία τοῦ R.B.C. ἀρχίζει ἀπὸ ἕνα «χόμπυ». Ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος, ἀπὸ τὰ μαθητικὰ ἀκόμη θρανία, εἶχε μιὰ ζωηρὴ κλίση πρὸς τὴν ἠλεκτρονική. Τὶς ὧρες τῆς σχόλης του, ἀντὶ γιὰ ὁποιαδήποτε ἄλλη διασκέδαση, καθόταν στὸ σπίτι του καὶ μελετοῦσε διάφορα ξένα βιβλία καὶ περιοδικὰ —ξέρει ἤδη τέσσερις γλῶσσες: Ἀγγλικά, γερμανικά, γαλλικὰ καὶ τουρκικὰ—, ποὺ ἀναφέρονταν στὴ ραδιοφωνία καὶ στὸν ἠλεκτρισμό, συγχρόνως δὲ «μαστόρευε» τὶς πρῶτες ἠλεκτρονικὲς κατασκευές του.

Ἔτσι, μαθητὴς ἀκόμη τῆς Ε΄ γυμνασίου, τὸν Μάρτιο τοῦ 1958, κατεσκεύασε τὸν πρῶτο ραδιοφωνικὸ πομπό του, ἐπὶ ὑπερβραχέων κυμάτων καὶ μὲ ἐμβέλεια 200 περίπου μέτρων, μὲ τὸν ὁποῖο μετέδιδε ἀπὸ τὸ σπίτι του, ὁπότε εἶχε κέφι καὶ γιὰ γούστο δικό του καὶ τῶν φίλων του, μαγνητοφωνημένη μοντέρνα καὶ κλασικὴ μουσική.

Ἡ πρώτη αὐτὴ ἐντυπωσιακὴ ἐπιτυχία τοῦ ἄνοιξε τὰ φτερά. Καί, δυὸ χρόνια ἀργότερα, στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου καλοκαιριοῦ, φοιτητὴς πιὰ τοῦ Πολυτεχνείου, τελείωνε τὸν σταθμὸ τοῦ R.B.C. — τὸ δεύτερο αὐτὸ ἐπίτευγμα τοῦ «χόμπυ» του καὶ τῶν πρώτων ἐπιστημονικῶν γνώσεών του ἀπὸ τὸ Πολυτεχνεῖο.

Ὁ δεύτερος καὶ ἀσυγκρίτως τελειότερος ραδιοφωνικὸς πομπὸς τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου ἦταν ἰσχύος 40 βὰτ καὶ ἐμβελείας 6.000 περίπου μέτρων, ἡ ὁποία, ὑπὸ εὐμενεῖς ἀτμοσφαιρικὲς συνθῆκες, μποροῦσε νὰ αὐξηθῆ καταπληκτικά. Ἦταν κατασκευασμένος, ὅπως καὶ ὁ πρῶτος, ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὸν ἴδιο καὶ μὲ ἐξαρτήματα ποὺ ἀγόραζε ἀπὸ τὰ διάφορα εἰδικὰ καταστήματα ἢ ἀπὸ τὸ Δημοπρατήριο — λείψανα παλαιῶν ραδιοφωνικῶν καὶ ἄλλων παρομοίων συσκευῶν.

Ἀλλὰ τὸ σημαντικώτερο πλεονέκτημα τοῦ νέου πομποῦ ἦταν ὅτι λειτουργοῦσε μὲ σύστημα «F.M.», ποὺ χρησιμοποιοῦν ὅλοι σχεδὸν οἱ ξένοι ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ τῶν ὑπερβραχέων κυμάτων καὶ ποὺ ἐξασφαλίζει ἀρίστη ἀπόδοση ἐκπομπῆς καὶ πλήρη ἀνυπαρξία παρασίτων. Ἂς σημειωθῆ

ΕΔΩ... ΑΡ - ΜΠΙ - ΣΙ!..

—ΘΑ ΦΤΙΑΞΩΜΕ ΕΝΑ ΝΕΟ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟ, ΑΚΟΜΗ ΠΙΟ ΙΣΧΥΡΟΝ ΚΑΙ... ΝΟΜΙΜΟ

ΕΝ ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ, ένα πλήρες στούντιο. Δὲν ἔλειπε ἀκόμη καὶ ἡ φωτεινὴ ἐπιγραφὴ ἔξω ἀπὸ τὸν «βάλαμο» ἐκπομπῶν καὶ ἠχογραφήσεων, ἡ ὁποία προειδοποιοῦσε γιὰ τὴν ἀπαραίτητη ἡσυχία. ↓

Ὁ κατασκευαστὴς κι ὁ «ἐκφωνητὴς» ἐπὶ τὸ ἔργον, στὸ αὐτοσχέδιο στούντιό τους. Τὸ μικρόφωνο, δεξιά, συν αρμολογήθηκε σ' ενα ...φανάρι ποδηλάτου.

ὅτι τὸ σύστημα «F.M.» συζητεῖται νὰ τὸ ἐφαρμόση καὶ τὸ Ε.Ι.Ρ., τοῦ ὁποίου ἀντίπραξη ἔκανε ἐπὶ τρίμηνο ὁ κ 'Αναγνωστόπουλος.

'Η κατασκευὴ τοῦ πομποῦ ὑπερβραχέων κυμάτων τῶν 40 βὰτ δὲν μποροῦσε —ὅπως εἶναι εὐνόητο— νὰ μείνη ἀνεκμετάλλευτη. Μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ —γιατί ὄχι;— τὴν τόλμη ποὺ κλείνουν τὰ νειάτα, ἕνα δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ χρησίμευε γιὰ ἐργαστήριο, ἔγινε ἕνα πλῆρες... ὑποτυπῶδες στούντιο καὶ ὁ πομπὸς ἕνας πλήρης ραδιοφωνικὸς σταθμός.

Βοηθοί του καὶ συνεργάται του στὴν παραγωγὴ καὶ μετάδοση τῶν προγραμμάτων ἦταν τρεῖς παλιοὶ καὶ ἐγκάρδιοι φίλοι του: 'Ο κ. Τάκης Βλαχόπουλος, σπουδαστὴς τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου, ὁ κ. Κων. Λυγίζος, ποὺ σπουδάζει τώρα σκηνοθέτης στὸ Λονδίνο, καὶ μιὰ σχεδὸν συνομήλικη οἰκογενειακή τους φίλη, ἡ ὁποία προτίμησε τὴν ἀνωνυμία στὸ ρεπορτάζ μας αὐτό.

'Η λειτουργία τοῦ R.B.C. πήγαινε περίφημα, μὲ προοπτικὴ νὰ ἐπεκταθοῦν οἱ ἐκπομπές του καὶ σ' ἄλλες ἡμέρες τῆς ἑβδομάδος, ἐκτὸς τῆς Δευτέρας, μολονότι ἡ προετοιμασία τοῦ κάθε προγράμματος ἀπασχολοῦσε πολὺ τοὺς 4 φίλους ποὺ εἶχαν παράλληλα νὰ κοιτάξουν καὶ τὶς σπουδές τους.

—Φιλοδοξούσαμε, λέει ὁ κ. 'Αναγνωστόπουλος, ἀπαντώντας σὲ σχετικὴ ἐρώτησή μας, νὰ καθιερώσουμε ἕνα ραδιοφωνικὸ σταθμό, ὁ ὁποῖος νὰ ἐξυπηρετῆ ἀποκλειστικὰ τὴ νεολαία, σὲ ὅλους τοὺς ψυχαγωγικοὺς καὶ μορφωτικοὺς τομεῖς.

'Αλλὰ κάποιο μοιραῖο λάθος ἔβαλε τέρμα στὰ τολμηρὰ αὐτὰ ὄνειρα. Κάποτε, ἀπὸ μιὰ μικρὴ μετατροπὴ τοῦ μήκους κύματος τοῦ R.B.C., οἱ ἐκπομπές του «ἔπεσαν» πάνω στὰ ραδιοτηλέφωνα τοῦ Ο.Τ.Ε. καὶ ἕνα ὡραῖο πρωῒ ὁ κ. 'Αναγνωστόπουλος ἐκαλεῖτο στὸ ἀρμόδιο ἀστυνομικὸ τμῆμα, ὅπου, μὲ πολλὴ εὐγένεια, τοῦ ὑπεδείκνυετο νὰ διαλύση τὸν ραδιοσταθμό του!..

Θὰ λειτουργήση... νόμιμα;

Ἐτσι ἔληξε ἡ ζωὴ τοῦ R.B.C., ὁ ὁποῖος, ὅπως διαβεβαιώνουν ἀξιόπιστα πρόσωπα, εἶχε συγκινήσει ζωηρὰ τὴ νεολαία τῆς πρωτευούσης, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἐνηλίκους. Τὸ μυστήριο τῆς λειτουργίας καὶ τῆς καταγωγῆς του τοὺς εἶχε κάνει νὰ ὑποψιασθοῦν στὴν ἀρχὴ πολλὰ καὶ φοβερὰ πράγματα...

'Ωστόσο, ὁ κ. 'Αναγνωστόπουλος καὶ οἱ συνεργάτες του δέν... τὸ βάζουν κάτω!

—Θὰ φτιάξουμε πάλι τὸ σταθμό μας, μοῦ εἶπαν, καὶ μὲ πολὺ ἰσχυρότερο πομπό, ἀλλ' αὐτὴ τὴ φορὰ ὑπὸ πλήρη νομιμότητα. Θὰ πᾶμε στὸ Ε.Ι.Ρ. καὶ θὰ δηλώσουμε ὅτι τὸν θέτουμε στὴ διάθεσή του, ὥστε νὰ λειτουργῆ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία του, σὰν σταθμὸς ὑπερβραχέων κυμάτων μὲ σύστημα «F.M.».

Καὶ δὲν πρέπει, νομίζω, νὰ ἀμφιβάλλουμε γιὰ τὴν καινούργια αὐτὴ κατασκευὴ τοῦ νεαροῦ σπουδαστοῦ τοῦ Πολυτεχνείου. Οἱ ἐπιστημονικὲς ἀνησυχίες του καὶ ἡ φαντασία του φαίνονται ἰσχυρότατες. Χαρακτηριστικές, σχετικῶς, εἶναι μερικὲς ἠλεκτρονικὲς κατασκευές του, ποὺ εἶδαμε καὶ ποὺ ἐκπλήσσουν μὲ τὴν πρωτοτυπία τους. Αὐτὲς τὶς ἡμέρες, π.χ., τελειώνει τὸ «μοντάρισμα» ἑνὸς πλήρους ραδιοφώνου, πάνω σ' ἕνα ταψὶ κουζίνας!.. Στὴ διάταξη, ἐξ ἄλλου, τῶν ἐξαρτημάτων πολλῶν ἠλεκτρονικῶν συνδέσεών του ἐφαρμόζει δικές του ἰδέες καὶ συστήματα, ἔξω ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους κανόνες, ποὺ ἔχουν —καθὼς λέει— καὶ καλύτερη ἀπόδοση.

Στὸ ἴδιο ἀνήσυχο πνεῦμα του ὀφείλεται καὶ μιὰ τεχνικὴ μετατροπὴ τοῦ κοινοῦ μαγνητοφώνου, ἡ ὁποία δίνει «ἠχητικὸ βάθος», καθὼς καὶ ἠχὼ στὶς ἐγγραφὲς φωνῆς καὶ μουσικῆς. Τὴν εἶχε χρησιμοποιήσει γιὰ τὴ δημιουργία «ἠχητικῆς ἀτμοσφαίρας ραδιοφωνικοῦ στούντιο» καὶ στὶς ἐκπομπὲς τοῦ R.B.C.

'Η ἐφαρμογή, μάλιστα, ἐκ μέρους του, τῆς μετατροπῆς αὐτῆς στὰ μαγνητόφωνα ἑνὸς κέντρου τῶν 'Αθηνῶν, ἐφέτος τὸν χειμώνα, ἔγινε ἀφορμὴ νὰ γνωσθῆ τὸ ταλέντο του καὶ μαζὶ μ' αὐτὸ ὅλη ἡ ἱστορία καὶ τὸ «μυστήριο» τοῦ R.B.C., κ' ἔτσι —κάπως καθυστερημένα— νὰ τὰ προβάλη ἡ διεθνὴς δημοσιότης...

ΤΑΣΟΣ ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ ἔργο ποὺ ἔγραψε ὁ Miller γιὰ τὴν Μουρόε πρὶν χωρίσουν:

ΟΙ ΑΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΟΙ

3 (Τελευταῖο)

Σὲ μισοτελειωμένο ἐξοχικὸ σπίτι τοῦ Γκουΐντο, στοὺς ἔρημους λόφους τῆς Νεβάδας, διασκεδάζουν ὁ ἰδιοκτήτης, ὁ Γκάϊῦ καὶ ἡ Ρόσλυν. 'Ωστόσο μιὰ κρυμμένη σύγκρουση διαισθάνεται κανεὶς στὴν ἀτμόσφαιρα. 'Η Ρόσλυν εἶναι ὡραιότατη καὶ μόλις ἔχει πάρει τὸ διαζύγιό της — δὲν κρύβει τὴν ἀπογοήτευσή της ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀνάγκη της νὰ κατανικήση τὴν ἀπέραντη μοναξιά. 'Ο Γκουΐντο εἶναι χῆρος — ἔχει κτίσει τὸ σπίτι, ἀλλὰ δὲν πρόλαβε νὰ τὸ χαρῆ μὲ τὴ γυναῖκα του. Μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία καὶ μὲ τρόπο ἀδέξιο ἐξομολογεῖται τὴν ἀγάπη του στὴ Ρόσλυν. Ἐκείνη τὸν ἀποκρούει...

Μετὰ προχωρεῖ μὲ ἀστάθεια ἔξω καὶ στέκεται ὄρθια κοιτάζοντας τὸ χλωμὸ φεγγάρι, μιὰ ἀπέραντη μελαγχολία ἁπλώνεται στὸ κορμί της, ἕνα πλάσμα χαμένο, μιὰ γυναίκα ποὺ ἡ ζωὴ τῆς ἀπαγόρευσε νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὴ μοναξιά της.

Φωνάζει χαμηλόφωνα κατὰ τὸν οὐρανό: «Βοήθεια!»

Γιὰ ὥρα στέκει ἐκεῖ, παραδομένη στὰ σκοτεινὰ σύννεφα ποὺ ταξιδεύουν κάτω ἀπὸ τ' ἀστέρια, τρέχοντας γιὰ τὸ πουθενά.

Νύκτα

Νύχτα σκεπάζει τὰ θουνά. Σβήνει τὸ δειλινό, ὥρα ποὺ τὸ πορφυρὸ φῶς τῆς δύσεως γυρίζει σὲ μπλάδο. 'Αστέρια τρεμοσβήνουν στὸν οὐρανό.

Τὰ θουνά, σιωπηλὰ καὶ ὀγκώδη, περιμένουν. Στοὺς πρόποδες λάμπει ἡ φωτιὰ τῆς κατασκηνώσεως, τὸ μόνο ποὺ κινεῖται σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Οἱ τέσσερίς τους εἶναι καθισμένοι γύρω ἀπὸ τὴ φωτιά. 'Εκεῖ κοντὰ βρίσκεται τὸ αὐτοκίνητο καὶ λίγο πιὸ πέρα τὸ ἀεροπλάνο — καὶ τὰ δυὸ ἀντιφεγγίζουν στὸ φῶς τῆς σελήνης καὶ τῆς φλόγας, σὰν τέρατα ἀνεπιθύμητα ποὺ ἀναπαύονται πρὶν ἀπὸ τὴν ἐξόρμηση.

Ρόσλυν: «Γιατὶ ἀνατριχιάζει τὸ σκυλί;»

Τρομοκρατημένη

Ο Γκάϊῦ κοιτάζει τὸ σκυλὶ καὶ κατόπιν κοιτάζει τὰ θουνά: «Μυρίστηκε τὰ ἄλογα, φαντάζομαι. Θὰ πρέπει νὰ εἶναι κοντά μας, Γκουΐντο».

'Η Ρόσλυν τεντώθηκε νὰ χαϊδέψη τὸ σκυλί. Ξάφνου ἐκεῖνο τῆς δείχνει τὰ δόντια καὶ παρὰ λίγο νὰ τῆς ἁρπάξη τὸ χέρι. 'Εκείνη ἀνασκιρτάει τρομοκρατημένη.

«'Ε, παλαβέ! "Ελα ἐδῶ!» φωνάζει ὁ Γκάϊ. Τὸ σκυλὶ τὸν πλησιάζει ἔρποντας στὴν κοιλιά του κ' ἐκεῖνος τὸ χτυπάει.

Ρόσλυν: «"Ω, μὴ τὸ χτυπᾶς, δὲν ἤθελε νὰ μὲ δαγκώση. Θὰ πρέπει νὰ τὸ ἔχουν κλωτσήσει τὰ ἄλογα ἢ κάτι τέτιο, ἔ;».

Γκουΐντο: «Δὲν φοβᾶται τὰ ἄλογα».

"Ολοι τὸν κοιτάζουν. "Ἔχει τὸ ἀποφασιστικὸ ὕφος ἑνὸς ποὺ προκαλεῖ. «"Εμὰς φοβᾶται».

Γκάϊῦ: «Τί συζητᾶς τώρα, Γκουΐντο; Δὲν τὸ κατομετοχειρίστηκα ποτέ. 'Ο θυμός του μεγαλώνει.

'Ο Γκουΐντο ὑποστηρίζει τὴ θέση του καὶ φωνάζει: «Λίγο μυαλό, Γκάϊῦ. "Ηταν ἐδῶ πάνω ἀρκετὲς φορὲς γιὰ νὰ ξέρη τί θὰ συμβῆ. 'Υπάρχουν τόσα ζῶα ἐδῶ πάνω ποὺ αὔριο θὰ εἶναι νεκρά».

Κατάπληξη

Στὸ πρόσωπο τῆς Ρόσλυν προδίδεται ἡ κατάπληξη, ἀλλὰ οἱ ἄνδρες νομίζουν πὼς ἐκείνη ξέρει περίπου πράγματα καὶ ὁ Γκουΐντο συνεχίζει: «Πῶς θὲς νὰ ξέρη τὸ σκυλὶ πὼς δὲν εἶναι αὔριο ἡ σειρά του; Δὲν εἶναι θλῖψες τὰ σκυλιὰ σὰν τοὺς ἀνθρώπους».

'Ο Γκάϊῦ ξετύλιγε τὸ σάκκο τῆς Ρόσλυν δίπλα στὴ φωτιά. «"Ελα, ἀγάπη μου, θὰ σοῦ κρατήση ζέστη ἡ φωτιά».

'Ο Γκουΐντο εἶναι ἀπασχολημένος μὲ τὸν δικό του σάκκο.

'Ο Πέρς, ὡστόσο, ἔχει συλλάβει τὴν ἔκφρασή της. Καὶ τώρα ὁ Γκάϊῦ κοιτώντας ἀπὸ τὸν σάκκο της διαπιστώνει πὼς ἐκείνη δὲν ἔχει σαλέψει καὶ πὼς στὸ πρόσωπό της ὑπάρχει μιὰ ἄλλοκοτη ἔκφραση τρόμου.

Τέλος γυρίζει πρὸς τὸ μέρος του: «Τὰ σκοτώνετε;».

Γκάϊῦ: «"Οχι, ὄχι, τὰ πουλᾶμε».

Ρόσλυν: Χαμηλόφωνα, μὲ δυσπιστία. «Τὰ σκοτώνει;».

Γκάϊῦ: Μὲ πλήρη ἀδιαφορία, σὰν νὰ ἀναφέρη ἕνα γεγονός. «Εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ὀνομάζουν μοσχαναθρεμμένα ἄλογα -- τὰ κάνουν τροφὴ γιὰ τοὺς σκύλους. Ξέρεις, τὴν τροφὴ ποὺ ἀγοράζουμε στὰ μαγαζιὰ γιὰ τὰ σκυλιὰ καὶ τὶς γάτες».

'Εκείνη ἔχει ἀρχίσει νὰ τρέμη. 'Ο Γκάϊῦ τὴν πλησιάζει καὶ πάει νὰ τῆς πιάση τὸ χέρι τρυφερά. «Νόμιζα πὼς τὸ ἤξερες. "Ολοι...».

'Εκείνη τραβάει τὸ χέρι της ἀπὸ τὸ δικό του ἀπαλά, τὸν κοιτάζει χωρὶς νὰ καταλαβαίνη καταπρόσωπο, κατόπιν γυρνάει καὶ προχωρεῖ πιὸ κάτω μέσα στὴ νύχτα.

«"Ολοι τὸ ξέρουν».

'Εκεῖνος διστάζει γιὰ μιὰ στιγμή, μετὰ σηκώνει τὸν σάκκο της καὶ πηγαίνει ἀπὸ πίσω της.

'Αγωνία

Ἐκείνος ἔρχεται κοντά της, δίπλα στὸ αὐτοκίνητο, ὁπλώνει τὸ σάκκο στὴν καρρότσα καὶ τὸν στρώνει. 'Εκείνη κοιτάζει μὲ ὀρθάνοιχτα μάτια τρέμοντας ἐλαφρά. Τὴν γυρίζει πρὸς τὸ μέρος του.

'Αργὰ σηκώνει τὰ μάτια της πάνω του. Στὸ πρόσωπό της θἐλεπε κανεὶς τὴν κατάπληξη καὶ τὴν ἀγωνία ποὺ αἰσθάνεται.

«'Αγάπη μου, ἐγὼ μονάχα τὰ πιάνω καὶ τὰ πουλάω. Πάντα ἔτσι ἔκανα.

»Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μὲ κοιτᾶς ἔτσι ἀγάπη μου. Τώρα μὲ κοιτᾶς σὰν νὰ εἶμαι ξένος».

'Η ἐπικείμενη ἀπειλὴ τῆς ἀποξενώσεώς τους τοῦ ραγίζει τὴν καρδιὰ καὶ τὴ σφίγγει στὴν ἀγκαλιά του μὲ μιὰ πνιγμένη κραυγή: «'Αγάπη μου!».

Ρόσλυν: «Νό... νόμιζα».

«Τί;»

«Πὼς ἦταν γιὰ ἱππασία ἡ...».

«Βέβαια, ἔτσι ἦταν ἄλλοτε — ἰδίως χριστουγεννιάτικα δῶρα γιὰ τὰ παιδιά. Γιατὶ εἶναι θλεπτὶς μικρόσωμα ἄλογα, ἄρεσαν πολὺ στὰ παιδιὰ σὰν χριστουγεννιάτικο δῶρο. 'Αλλὰ τὰ παιδιὰ τώρα ἔχουν σκοτοῦρες, λέει χομογλαστά. "Αλλοτε τὰ ἔτρεφα κιόλας. Τ' ἄγρια ἀλογάκια δυνομώνουν πολὺ ἅμα τὰ θρέψης».

'Εκείνη ἀρχίζει νὰ τὸν ἀκούη, νὰ ἀντιλαμβάνεται τὸ διλήμμα ποὺ τὸν βασανίζει.

«'Εγὼ κάνω ὅτι ἔκανα πάντα. 'Εκεῖνοι.. οἱ ἄλλοι ἀλλαξαν. Αὐτὴ ἦταν δουλειὰ γιὰ ἕναν ἄνδρα καὶ τὴν ἔξερα. Καὶ θὰ ἤθελα νὰ δῆς τί μπορῶ νὰ κάνω — χομογελάει — ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νὰ κάθωμαι καὶ νὰ τριγυρίζω στὸ σπίτι καὶ νὰ συγυρίζω».

«Τώρα, ὅμως, τὰ σκοτώνουν;».

'Εκεῖνος δὲν μιλάει. Ψάχνει νὰ θρῆ μιὰν ἀπάντηση. «Ξέρεις πὼς δὲν εἶναι σωστό, ἔ; Λὲς ἔτσι, ἀλλὰ τὸ ξέρεις».

'Ενοχὴ

Αγγιξε τὴν ἐποχὴ τοῦ Γκαϊῦ καὶ τώρα δὲν μπορεῖ νὰ τὴν σηκώση μονάχος. «'Αγάπη μου, ἂν δὲν τὸ κάνω ἐγώ, κάποιος ἄλλος θὰ τὸ κάνη. 'Εδῶ πάνω κυνηγᾶνε συνεχῶς».

«Δὲν μὲ μέλλει τί κάνουν οἱ ἄλλοι!».

«"Εφαγες, ὅμως, ἀπόψε τὸ μπιφτέκι. Καὶ σύ...». 'Η Ρόσλυν βουλώνει τ' αὐτιά της μὲ τὰ χέρια. «Δὲν μὲ μέλλει!».

«'Αγόρασες φαγητὸ καὶ γιὰ τὸ σκύλο μου, ἔ; Τί φαντάζεσαι πὼς εἶχαν μέσα ἐκεῖνες οἱ κονσέρβες;».

«Δὲν θέλω νὰ τ' ἀκούω!».

«'Αγάπη μου, τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ ζήση ἂν κάτι ἄλλο δὲν πεθάνη».

«Σταματᾶ!».

Σκοτσαλώνει στὸ αὐτοκίνητο, μπαίνει στὸ σάκκο, γυρίζει στὸ πλάϊ καὶ σκεπάζει τὰ μάτια της μὲ τὰ χέρια.

'Εκεῖνος διστάζει, ἔπειτα σκαρφαλώνει στὴν κουκέττα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ κάθεται δίπλα της. Ξέρει πὼς σχεδὸν τὴν ἔχει πιὰ χάσει. Μόνο ἡ ἀγωνία της τοῦ λέει πὼς ὁ χωρισμός τους δὲν θὰ τῆς εἶναι εὔκολος.

Μισθούλης

Τέλος, μιλώντας στὸ σκεπασμένο της πρόσωπο: «Ρόσλυν, ἐμεῖς ποτὲ δὲν κοροϊδέψαμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Σοῦ τὸ λέω, δὲν θέλω νὰ σὲ χάσω. Πρέπει ὅμως νὰ μὲ βοηθήσης λιγάκι. Γιατὶ δὲν μπορῶ νὰ τὰ δῶ αὐτὰ ἔτσι ἄχαρμα, ὅπως τὰ θλέπεις ἐσύ. 'Εγὼ ξέρω μόνο πὼς ὑποῦθήποτε ἄλλοῦ τὰ πάντα εἶναι μισθούλης. 'Εδῶ πάνω εἶμαι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου. Καὶ γι' αὐτὸ σοῦ ἄρεσα».

«Μοῦ ἄρεσες γιατὶ ἦσουν καλός».

«Δὲν ἄλλαξα».

«Ναί. "Αλλαξες. Αὐτὸ σέ ἄλλαξε».

«'Αγάπη μου, ἕνας κολὸς μπορεῖ νὰ σκοτώνη».

«"Οχι, δὲν μπορεῖ!».

«Καλά, ἂν εἶναι κακό, τότε πρέπει νὰ δεχθῆς καὶ τὸ λίγο κακό, μαζὶ μὲ τὸ καλό, ἀλλιῶς ὅλη τὴν ὑπόλοιπη ζωή σου θὰ φεύγης σὰν κυνηγημένη. Κυνηγᾶω τ' ἄλογα γιὰ νὰ μείνω ἐλεύθερος».

[Βρίσκονται τώρα στὴν ἔρημο μὲ τὸ αὐτοκίνητο. Οἱ ἄνδρες πιάσανε τ' ἄλογα ποὺ ὁ Γκουΐντο μὲ τὸ ἀεροπλάνο του τοὺς ἔσπρωξε πρὸς τὸ μέρος τους. 'Αλλὰ εἶναι μονάχα ἕξη.

'Ο Πέρς λέει: «Δὲν εἶναι πολλὰ γιὰ ἕξη, ἔ; Οὔτε τὰ λεπτὰ τῆς μπύρας γιὰ ἕξη».

Συζητοῦν πόσα χρήματα θὰ πιάσουν ἀπὸ τὰ ἄλογα. Γύρω στὰ 110 ἢ 120 δολλάρια ὑπολογίζουν. Τότε ὁ Γκαϊῦ γυρίζει πρὸς τὸ μέρος τους. Μιὰ ἀμηχανία, σχεδὸν μιὰ δειλία τὸν ἔχει καταλάβει. 'Ακόμα καὶ ἡ στάση του φαίνεται ἀδέξια, δὲν εἶναι πιὰ ὁ ἑαυτός του].

Θάνατος

«Πόσο λέτε ὅτι θὰ τῆς δώσωμε τὸ κοπάδι;». 'Ο Γκουΐντο γελάει. Δὲν τὸ πιστεύει. 'Αλλὰ ὁ Πέρς πιάνει τὸ μπράτσο τοῦ Γκαϊῦ, μόλις θλέπει τὴν Ρόσλυν νὰ τοὺς πλησιάζη ἀπὸ πίσω.

'Ο Γκαϊῦ τὴν κοιτάζει καὶ στὸ λαρύγγι του πνίγονται τὰ λόγια μόλις ἀντικρύζει τὰ μάτια της καὶ μέσα σ' αὐτὰ μιὰ ἀπίστευτη ἀπόσταση.

Ρόσλυν: «Πάσα θέλετε μ' αὐτά; Θὰ σᾶς πληρώσω. Θὰ σᾶς δώσω 200 δολλάρια. Φτάνουν;».

«Πᾶμε στὸ αὐτοκίνητο». 'Ο Γκαϊῦ τὴν προσπερνάει.

'Ο Πέρς σέρνεται σχεδὸν πίσω του. «Γκαϊῦ! "Ελεγες πὼς θὰ τῆς τὰ δώσης».

'Ο Γκαϊῦ κοντοστέκεται καὶ σκέφτεται. Στὰ μάτια του φαίνεται ὅτι εἶναι πληγωμένος. «Τὸ σκέφτηκα. 'Αλλὰ ἐγὼ πουλάω μόνο στοὺς ἐμπόρους. 'Εκεῖνο ποὺ τοὺς ἐνδιαφέρει νὰ ἀγοράσουν μόνο εἶναι τὸ ἄλογο».

Χωρὶς νὰ κινηθῆ πρὸς τὸ μέρος του, στὴ φωνή της εἶναι ἀκόμα ἡ ὀργή, ἡ Ρόσλυν δηλώνει ἁπλᾶ: «Δὲν ἤθελα νὰ σὲ προσβάλω, Γκαϊῦ».

«"Οχι νὰ μὲ προσβάλης, ἀλλὰ ἀναρωτιέμαι μὲ ποιὸν νόμιζες ὅτι μιλοῦσες ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ συναντηθήκαμε».

'Εκείνος πλησιάζει τὸ αὐτοκίνητο καὶ πηδάει ἐπάνω. Σιωπηλοὶ οἱ ἄλλοι παίρνουν τὶς θέσεις τους, ὁ Γκουΐντο στὸ τιμόνι κ' ἐκεῖνη δίπλα του. 'Ο Πέρς μὲ τὸν Γκαϊῦ ἀπὸ πίσω. 'Εκείνη ἀρχίζει νὰ τραντάζεται.

'Η ἀναστάτωσή της ἀναγκάζει τὸν Γκουΐντο νὰ μιλήση. «Κ' ἐγὼ χρειάσθηκα κάμποσο, ὅσο νὰ συνηθίσω. 'Αλήθεια σοῦ λέω, καὶ σὲ αὐτὴ τὴ δουλειὰ τὸ μόνο μέρος ποὺ μοῦ ἀρέσει εἶναι ὅταν πετάω. 'Αλήθεια... δὲν μὲ ξέρεις, πρῶτα φοβόμουνα ἕνα σωρὸ πράγματα ποὺ ἤμουν ἀναγκασμένος νὰ κάνω. Γιατὶ δὲν μπορεῖς νὰ ἐγκαταλείψης τὴ ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ κομμιὰ φορὰ εἶναι σκληρή...».

Ξάφνου ἀντιλαμβάνεται πὼς μπροστά του ἀνοίγει ἕνας ὁρίζοντας, τὸ πρόσωπό του προδίδει τὴν ἔξαψη, μιὰ καινούργια συγκίνηση.

«"Ακου, θέλεις νὰ τὸ σταματήσω αὐτό;».

«Ἐσεῖς μπορεῖτε νὰ ζήσετε μονάχα ὅπου βλέπετε κάτι νὰ πεθαίνη!..»

Τὰ μάτια της ἀνεῖγουν διάπλατα ἀπὸ τὴν ἔκπληξη.

«Ξεμπέρδεψες πιὰ μὲ τὸν Γκαίϋ, Ἔτσι;». Ἐκείνη φαίνεται μπερδεμένη καὶ αὐτὸς τὴν πιέζει. «Ἄκου, Ρόσλυν, αὐτὸς δὲν σὲ καταλαβαίνει τί εἶσαι, ποτὲ δὲν θὰ σὲ καταλάβη. Ἔλα μαζύ μου, δῶσε μου καιρό, μιὰ ἑβδομάδα, δυὸ ἑβδομάδες, θὰ σὲ μάθω πράγματα ποὺ ποτὲ δὲν τὰ ἤξερες. Ἄφησέ με νὰ σοῦ δείξω ποιός εἶμαι. Δὲν μὲ ξέρεις. Τί λές; Ἐξήγησέ μου το καὶ θὰ τὸ στοματήσω αὐτό. Θὰ εἶναι δύσκολο, ἀλλὰ ἐσὺ θὰ μοῦ τὸ ἐξηγήσης καὶ θὰ τὸ κάνω».

Περιφρόνηση καὶ ἀγανάκτηση τὴν καταλαμβάνουν, ἀλλὰ ἐκεῖνος δὲν ἀντιλαμβάνεται τίποτα, φαίνεται νὰ νομίζη ὅτι ἡ νευρικότης της προέρχεται ἀπὸ τὴν πρόταση του. Καὶ ὅταν ἡ φωνή της τὸν χτυπᾶ, σχεδὸν ἀνοπηδᾶει κατάπληκτος.

Εὐαίσθητος

«Νὰ σοῦ ἐξηγήσω! Ἐσένα! Εὐαίσθητε! Εἶσαι τόσο γεμᾶτος ἀπὸ αἰσθήματα! Λυπήθηκες τόσο γιὰ τὴ γυναῖκα σου καὶ ἔκλαψες γιὰ τὶς βόμβες ποὺ ἔρριχνες καὶ γιὰ κεῖνους ποὺ σκότωνες. Σοῦ χρειάζεται ἐξήγηση γιὰ νὰ γίνης ἄνθρωπος; Ἐσύ ποτέ σου δὲν λυπήθηκες γιὰ τίποτα στὴ ζωή σου! Ἐσὺ ἤξερες μονάχα λυπημένα λόγια! Θὰ μποροῦσες νὰ τινάξης ὁλόκληρο τὸν κόσμο καὶ τὸ μόνο ποὺ θὰ αἰσθανόσουν θὰ ἦταν οἶκτος γιὰ τὸν ἑαυτό σου!».

Ξεφωνίζει, τὸ σῶμα της συσπᾶται, σκύβει πάνω του σὰν γιὰ νὰ τοῦ ἐξακοντίση τὸ μῖσος της. «Ψεῦτες! Ὅλοι σας!» Σφίγγει τὶς γροθιές της, τοὺς οὐρλιάζει κατοπρόσωπο. «Ψεῦτες!».

Ἄψυχος ὁ Γκαίϋ κάνει μιὰ γκριμάτσα.

«Ἄνδρας! Μεγάλος ἄνδρας! Ἐσεῖς μπορεῖτε νὰ ζήσετε μονάχα ὅπου βλέπετε κάτι νὰ πεθαίνη! Σκοτώνετε τὰ πάντα, νά, αὐτὸ μονάχα θέλετε! Γιατί δὲν σκοτώνετε καὶ τὸν ἑαυτό σας νὰ εἶστε εὐτυχισμένοι;».

Κοιτάζονται καὶ κοιτάζουν πίσω τους, σὰν νὰ βλέπουν καὶ ἄλλους ἄνδρες φανταστικούς. «Ξέρετε τὰ πάντα, ἐκτὸς πῶς δ,τι αἰσθάνεται θέλει νὰ ζῆ. Εἶστε τρεῖς ἀξιολάτρευτοι, τρυφεροὶ νεκροί».

Ὁ Γκαίϋ στέκεται καὶ κοιτάζει τὸν ἔναστρο θόλο χωρὶς νὰ βλέπη τίποτα.

Ἀπὸ τὴ στάση του καὶ μόνο διαχύνεται μιὰ πένθιμη διάθεση, τὰ χέρια του εἶναι στὰ ἰσχία του, σὰν νὰ πρέπει νὰ στηρίξη τὴ μέση του. Φαίνεται ἐξαντλημένος.

Ἀνασκούρκουδα, ὁ Πὲρς μένει ἀσάλευτος, καπνίζοντας. Βρίσκεται κομμιὰ δεκαριὰ μέτρα ἀπὸ τὸν Γκαίϋ κι ὥστόσο νοιώθει τὴ διάθεσή του.

Ἡ Ρόσλυν θέλπει τὸν Πὲρς ποὺ σηκώνεται. Τὴν πλησιάζει καὶ στὸ σεληνόφως τὸ πρόσωπό του φαίνεται πιὸ κοκκαλιάρικο καὶ σκληρό. Ἡ φωνή του πλησιάζει τὸν ψίθυρο, ὥστόσο εἶναι ἀρκετὰ δυνατὴ ὥστε νὰ μὴ δημιουργὴ ἀτμόσφαιρα συνωμοσίας.

«Θὰ τὰ ἐλευθερώσω. Ἂν τὸ θέλης».

«Ὄχι, μὴν προσπαθῆς».

«Ἔβαλε τὸν ἑαυτό του τόσο ψηλά, ὥστε δὲν μπορεῖ νὰ προσγειωθῆ». Ρίχνει μιὰ ματιὰ στὸν Γκαίϋ ποὺ στέκεται ἔχοντάς του γυρισμένη τὴ ράχη.

Ἀδιέξοδο

Ἐκείνη ἀντιλαμβάνεται τὴν γεμάτη ἀδημονία ἀγάπη ποὺ ἔχει ὁ Πὲρς γιὰ τὸν Γκαίϋ καὶ θλέπει τὸ ἀδιέξοδό του.

«Δὲν ἔχει πιὰ σημασία». Κοιτάζει τὰ πεδουκλωμένα ἄλογα. «Ἦταν ἕνα ἀστεῖο — πόσο εὔκολα δέχονται νὰ πεθάνουν!».

Γυρίζει πρὸς τὸ μέρος του, κατόπιν ἁπλώνει τὸ χέρι της καὶ τοῦ πιάνει τὸ μπράτσο. Αὐτὸς τὴν κοιτάζει. «Ἁπλῶς παραιτήθηκα — δὲν περιμένω τίποτα». Ἐκείνος ἔρχεται πιὸ κοντά της καὶ ἀνασαίνει θαθειά. «Θὰ ἤθελα νὰ σὲ εἶχα συναντήσει πρὶν ἀπὸ πολὺν καιρό. Θὰ γλύτωνες ἀπὸ πολλὰ σπασμένα κόκκαλα».

Ἀκοῦνε τὴ φωνὴ τοῦ Γκουΐντο καὶ γυρνᾶνε γρήγορα. Βλέπουν τὸν Γκαίϋ νὰ πηγαίνη στὴ μηχανή.

Γκουΐντο: «Μαζεῦτε τα, παιδιά. Πρὶν τὸ καλονοιώσετε θὰ εἶστε μαζὶ μὲ τὰ κοριτσιά».

Ὁ Γκαίϋ ἐνοχλεῖται, θέλει νὰ φύγουν ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ γρήγορα.

Καθὼς δίδωνει τὸ μπουζὶ στὴ μηχανή, ὁ Γκουΐντο θρίσκει νὰ χάνη τὴν αὐτοπεποίθησή του. «Μ' ἕνα καλὸ ἀεροπλάνο θὰ μπορούσαμε νὰ πεταξούμε στὸ Ρένο ἀπὸ ὁπουδήποτε ν' ἀράξουμε στὸ ξενοδοχεῖο, νὰ γλεντήσουμε καὶ νὰ τοῦ δίνουμε πάλι! Ἀδερφέ μου, δὲν ἔχουμε κανέναν ἀνάγκη σ' αὐτὸν τὸν κόσμο!»

Τὸ πρόσωπο τοῦ Γκαίϋ φλογίζεται σὰν νὰ καταβάλλη προσπάθεια νὰ σηκώση ἕνα βάρος. Τέλος ξεσπαει μὲ μιὰ φωνὴ πληγωμένη: «Γιατὶ δὲν τὸ βουλώνεις, Γκουΐντο;» Ὁ Γκουΐντο ἀνερθώνεται ξαφνισμένος μπρὸς στὸ κῦμα ἀηδίας ποὺ δέχτηκε.

Ἀλλὰ ὁ Γκουΐντο χσιμογελάει μπρὸς στὸ ἀπειλητικὸ θλέμμα τοῦ Γκαίϋ. «Θὰ σὲ συναντήσω τὸ πρωὶ στοῦ Ἔμπορα. Στὶς ἕξη, σύμφωνοι;»

Ὁ Γκαίϋ δὲν ἀποκρίνεται, συμφωνεῖ, καὶ ὁ Γκουΐντο σκαρφαλώνει στὸ ἀεροπλάνο.

Προσταγὴ

Ὁ Πὲρς μπαίνει στὸ αὐτοκίνητο δίπλα στὴ Ρόσλυν. Βάζει μπροστά. Τὸ αὐτοκίνητο ξεκινάει καθὼς τὸ ἀεροπλάνο κυλάει πρὸς τὴ σελήνη. Τὸ αὐτοκίνητο φρενάρει δίπλα στὸ πεδουκλωμένο ἄλογο.

Ὁ Πὲρς πηδᾶει καὶ τρέχει πρὸς τὸ μέρος του κρατώντας ἕνα σουγιά. Ἐλευθερώνει τὸ ἄλογο, πηδᾶει στὸ αὐτοκίνητο καὶ βάζει μπροστά.

Μιὰ ἀναρρίχηση προσταγὴ ἀκούγεται σὰν κεραυνὸς ἀπὸ τὸν Γκαίϋ, τὸ πρόσωπό του εἶναι στὰ μάγουλά του καὶ ἀπὸ τὸ λαρύγγι του θγαίνουν θυμωμένες κραυγές, ἀλλὰ περισσότερο ἀπὸ τὸ θυμό του φαίνεται ἡ ἀπογοήτευσή του, λὲς καὶ ἀπὸ τὸ χέρι του ποὺ τὴν ἄδραχτε ἔγινε μικρότερο.

Τὸ αὐτοκίνητο στσματάει δίπλα σ' ἕνα δεύτερο ἄλογο, καὶ σὲ τρίτο, καὶ σὲ τέταρτο. Ὁ Πὲρς πηδάει, κόβει τὰ σχοινιά, γυρνάει στὸ αὐτοκίνητο καὶ ξαναφεύγει.

Ἡ τρυφερότητά του ἔχει χαθῆ καὶ φαίνεται νὰ τὸν ἐμπνέη μιὰ ἄγρια χαρά.

Ἀνύποπτη

Ὁ Γκουΐντο ἔχει κυλήσει μέχρι τὴν ὄχθη τῆς λίμνης. Γιὰ μιὰ στιγμὴ θουλιάζει στὸ ξεσκιαμένο κάθισμα, κοιτώντας ἔξω τὸ τίποτα, λοχταρώντας νὰ μπῆ ὁ θρυχηθμὸς τῆς μηχανῆς μέσα στὸ μυαλό του καὶ νὰ τὸ ἀνατρέψη.

Δὲν ἔχει νὰ πάη πουθενά, δὲν ἔχει λόγο νὰ κινηθῆ. Ἡ ἀπειλὴ τῆς ὁλοκληρωτικῆς κενότητας τὸν θυμώνει.

Τὸ ἄλογο εἶναι ἐλεύθερο τώρα καὶ σχεδὸν ἀνύποπτη τῆς φωνῆς της ἡ Ρόσλυν ξεφωνίζει: «Φύγε! Φύγε! Φύγε!»

Ὁ Γκαίϋ πηγαίνει κοντά σ' ἕνα δεμένο ἀκέμα ἄλογο, κρατώντας τὸ στόμα του ὀρθάνοιχτο γιὰ ν' ἀνασαίνη χωρὶς ν' ἀκούγεται. Τὸ ἀλογάκι σηκώνεται στὰ πόδια του καὶ σκύβει τὸ κεφάλι. Μακρυὰ στέκεται στὰ πόδια του καὶ σκύβει τὸ κεφάλι. Μακρυὰ στέκεται, ἕνα ἄλλο ἄλογο πηγαίνει κοντὰ στὴ δαρτερά, ἕνα ἄλλο ἄλογο πηγαίνει κοντὰ στὴ δαμένη φοράδα καὶ στέκει. Ὁ Γκαίϋ θλέπει τὸ λαιμό του καὶ σκύβη πάνω τη;. Ὁ Γκαίϋ προχωρεῖ σιγά, τρέχει καὶ ἁρπάζει τὸ σκοινὶ ποὺ εἶναι δεμένο ἀπὸ τὸ λαιμό του μὲ τὰ γαντοφορεμένα χέρια του.

Τὸ ἄλογο δείχνει τὰ δόντια του καὶ ἐκεῖνος παραγάνει τὸ χέρι του πιὸ στερεὰ στὸ σκοινί. Κρέμεται καὶ τὸ τραθάει κάτω μὲ ὅλη του τὴ δύναμη. Τὸ ἄλογο στέκεται. Ὁ Γκαίϋ κρέμεται ἀπὸ τὸ σκοινὶ μὲ ὅλο του τὸ θάρος. Τὸ ἄλογο χσμηλώνει τὸ σθέρκο καὶ τὰ πόδια του ἀρχίζουν νὰ λυγίζουν. Ὁ Γκαίϋ μὲ μιὰ φωνή, προσπαθεῖ ξανά.

Ἀντίδραση

Ὁ Γκαίϋ ἀκούει τὸ θόρυθο μηχανῆς. Ξαναπηδᾶει, τραθώντας ξανὰ τὸ κεφάλι τοῦ ἄλόγου. Τὰ φῶτα τοῦ προθολέα πέφτουν πάνω του καὶ τοῦ τυφλώνουν τὰ μάτια. Ἀκούει τὰ φρένα ποὺ τρίζουν καὶ ἀνοίγουν οἱ πόρτες.

Στὰ πρόσωπα τῆς Ρόσλυν καὶ τοῦ Πὲρς ὑπάρχει δέος. Τὸ ἄλογο εἶναι ἀκίνητο καὶ ἀσφυχτιᾶ.

Κι ὥστόσο, ἀνάμεσα σ' αὐτὸ καὶ στὸν Γκαίϋ, ποὺ κρέμεται ἀπὸ τὸ λαιμό του, ὑπάρχει μιὰ παράξενη σχέση, μιὰ ὑπεψία κατανοήσεως. Εἶναι σὰν τὸ νικημένο ζῶο νὰ ἀνήκη τώρα στὸν Γκαίϋ.

Ὁ Πὲρς πιάνει τὴν ἄκρη τοῦ σκοινιοῦ καὶ τὸ δένει στὸν προφυλακτῆρα τοῦ αὐτοκινήτου. «Ὁ, κέϋ, ἄστο νὰ φύγη!»

Ὁ Γκαίϋ πηδᾶει πέρα ἀπὸ τὸ ἄλογο ποὺ τινάζεται, θαδίζει ἀργὰ καὶ σταματάει.

Ὁ Γκαίϋ πηγαίνει στὸ αὐτοκίνητο καὶ τεντώνεται πάνω στὸ καπό, μὲ τὰ χέρια διάπλατα ἀνοιγμένα.

Ἀκούγεται ἡ μηχανὴ τοῦ ἀεροπλάνου, καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ στσματάει κάπου κοντά. Ἡ μηχανὴ στσματάει. Ὁ Γκουΐντο πηδᾶει κάτω καὶ τρέχει πρὸς τὸν Γκαίϋ. Βλέποντάς τον μὲ κομμένη ἀνάσα καὶ τὸ δεμένο ἄλογο, γελᾶει κατὰ τὸν Πὲρς καὶ σκύβει στὸν Γκαίϋ γιὰ νὰ τὸν χτυπήση φιλικά.

«Τόπιασες! Μπράβο! Θὰ τὰ ξανσπάσωμε ὅλα αὔριο! Ξεκουράσου τώρα...»

Ὁ Γκαίϋ ἀπεζητᾶει ἀκέμα ἀέρα, ὁ κορμός του εἶναι λυγισμένος πάνω στὸ καπὸ τοῦ αὐτοκινήτου, τὰ μάτια του εἶναι γυρισμένα πρὸς τὸ ἄλογο.

Ὁ Γκουΐντο τοῦ πιάνει τὸν ὦμο. «Μὴν ἀντσυχεῖς, δὲν ἐξωφλήσαμε. Μόλις τώρα ἀρχίζουμε! Δὲν ἔχουμε κανένα ἀνάγκη στὸν κόσμο, Γκαίϋ — καὶ φαντάζομαι ὅτι τώρα τὸ ξέρεις καὶ σύ».

Ψίθυρος

Πρὸς τὴν Ρόσλυν: «Στὸ διάθολο ὅλοι!» Σταματάει, θλέποντας ἕνα σουγιὰ ἀνοιγμένο στὸ χέρι του Γκαίϋ. Ὅταν ξανακοιτάζη τὸ πρόσωπο τοῦ Γκαίϋ θλέπει στὰ μάτια του δάκρυα καὶ τὰ χάνει.

Ὁ Γκαίϋ πηγαίνει κατσπάνω του σὰν νὰ μὴν τὸν θλέπη καὶ ὁ Γκουΐντο πσρσιμερίζοντας ρωτάει: «Τί κάνεις;» Ἀλλὰ ὁ Γκαίϋ ἔχει σκύψει στὸ σκοινὶ στὸν προφυλακτῆρα καὶ τὸ κόβει, ἐλευθερώνοντας τὸ ἄλογο.

Τὰ συσπασμένα χείλη τοῦ Γκαίϋ ψιθυρίζουν, ἐνῶ τὰ μάτια του κοιτᾶνε τὸν Γκουΐντο χωρὶς νὰ τὸν θλέπουν. «Τελειώσανε ὅλα».

«Τότε γιατὶ τὸ ἔπιασες;»

«Ἔτσι... Δὲν μ' ἀρέσει ν' ἀποφασίζουν ἄλλοι γιὰ μένα. Γι' αὐτό».

Κοιτάει πέρα ἀπὸ τὸν Γκουΐντο στοὺς σκοτεινοὺς λόφους καὶ ὁ θυμὸς σκληραίνει τὸ πρόσωπό του καὶ τὸν ἀνορθώνει. «Ὁ διάθολος νὰ τοὺς πάρη ὅλους! Ἄλλαξαν, ὅλοι ἄλλαξαν γι' αὐτὸ μας. Ὅλα τὰ πότισαν μὲ αἷμα καὶ λεφτὰ ὅπως καὶ τὸ κάθε τι. Τὸ ξέρεις. Κ' ἐγὼ τὸ ξέρω. Εἶναι σὰν νὰ κυνηγᾶμε ἕνα ὄνειρο τώρα».

Ἐξάντληση

Ὁ Γκαίϋ μπαίνει στὸ αὐτοκίνητο, στὸ τιμόνι, ἐξαντλημένος καὶ σιωπηλός. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἶναι ἄγνωστο τί θὰ κάνη, καὶ ἡ Ρόσλυν δὲν σαλεύει. Ὁ Γκαίϋ γυρίζει πρὸς τὸ μέρος της, μὲ τὴ μοναξιὰ του ζωγραφισμένη στὸ θλέμμα. «Θὰ σὲ πάω πίσω... ἂν θέλης».

Δισταχτικὴ καὶ φοθισμένη ἀκόμη, κάθεται δίπλα του, ἀλλὰ ὄχι πολὺ κοντά του. Στὰ ἀνοιχτὰ μάτια της φαίνονται ὁ πόνος καὶ τὸ ἀδιέξοδο.

Ἡ Ρόσλυν εἶναι ἀκόμα μακρυά του στὸ κάθισμα. Γυρίζει πρὸς τὸ μέρος του, χωρὶς νὰ ξέρη τί νοιώθει. Γιὰ μιὰ στιγμὴ φαίνονται σὰν ξένοι.

«Αὔριο θὰ φύγω». Ἐκείνη τὸν ρωτάει, ἀλλὰ ἐκεῖνος μένει σιωπηλός. «Ὅ, κέϋ;» Ἐκεῖνος ὀδηγεῖ. «Δὲν θὰ τὸ πιστέψης, ἀλλὰ δὲν ἤθελα νὰ σὲ πληγώσω... σὲ ἐκτιμῶ. Εἶσαι πολληκάρι». Ἐκεῖνος σιμήνει. «Δὲν σοῦ ἀρέσω πιά, Ἔ;» Ἐκείνη γυρνάει τώρα μπρός. Ἡ φωνή της τρέμει. Τὰ πάντα φαίνονται νὰ φεύγουν τώρα ἀπὸ γύρω της.

«Ξέρεις, ἔμως, κάτι; Γιὰ ἕνα λεπτό, ὅταν ἐκεῖνα τὰ ἄλογα ἔτρεμαν πέρα, ἦταν σὰν νὰ τοὺς ξανάδινα τὴ ζωή. Καὶ ξαφνικὰ ἔνοιωσα — εἶναι τρέλλα — ξαφνικὰ σκέφτηκα. Θὰ πρέπει νὰ μὲ ἀγαπᾶ γιατὶ ἀλλιῶς πῶς θὰ τολμοῦσα νὰ τὸ κάνω αὐτό; Γιατὶ ἐγὼ πάντοτε φεύγω ὅταν δὲν μπορῶ ν' ἀνθέξω, Γκαίϋ — γιὰ ἕνα λεπτὸ μὲ ἔκανες νὰ μὴ νοιώθω τὸ φόθο. Καὶ ἦταν σὰν νὰ ἐρχόταν ἡ ζωὴ μέσα μου. Γιὰ πρώτη φορά». Ἄξαφνα, ξεφωνίζει ἀπελπισμένη. «Ὦ, Γκαίϋ, τί εἶσαι αὐτό; Ξέρεις; Τί εἶσαι αὐτό;»

Ἐκείνος γιὰ πρώτη φορὰ γυρνάει πρὸς τὸ μέρος της. Στὰ μάτια του τρέχουν δάκρυα. Τὴν τραθάει κοντά του. Ἐκείνη κλαίει ἀπὸ χαρά.

Γκαίϋ: «Ὁ Θεὸς ξέρει. Ὅ,τιδήποτε συνάντησα ἐρχόταν ἢ ἔφευγε. Ὅπως ἐσύ. Ἴσως τὸ μόνο πρᾶγμα εἶναι νὰ ξέρης. Γιατὶ σὲ ξέρω τώρα, Ρόσλυν, σὲ ξέρω. Ἴσως αὐτὸ μονάχα νὰ εἶναι ἡ γαλήνη. Ποτέ μου δὲν σκοτίστηκα νὰ ἀγωνιστῶ γιὰ μιὰ γυναῖκα ὡς τώρα. Ἦταν σὰν νὰ πάλευα μὲ τὸν ἀέρα. Ἀλλὰ τούτη τὴ φορὰ σκέφτηκα πῶς θὰ ξανάπλωνα τὰ χέρια μου νὰ πολέψω μὲ τὸν ἀέρα καὶ ἀγκάλιασα ὅλο τὸν κόσμο».

Ἔκσταση

Ἐκείνη πέφτει πάνω του καὶ τὸν φιλάει μὲ πάθος. Ἐκεῖνος θάζει μπροστὰ τὸ αὐτοκίνητο καὶ φεύγουν. Ξάφνου μὲ μιὰ ἔκσταση: «Ἂν... ἂν δὲν φοθόμαστε, Γκαίϋ. Καὶ θὰ μπορούσαμε νὰ ἔχουμε ἕνα παιδί. Καὶ θὰ τὸ κάνομε πολληκάρι. Ἕναν ἄνθρωπο ποὺ θὰ ἦταν πολληκάρι ἀπὸ τὴν ἀρχή».

Τὴν σφίγγει πάνω του καὶ ὀδηγεῖ. Ὁ ἔρωτάς τους εἶναι σφοδρός, τοὺς ὑψώνει πάνω ἀπὸ τὴ γῆ. Ρόσλυν: «Πῶς μπορεῖς καὶ ὀδηγῆς μέσ' στὴ νύχτα;»

Ὁ Γκαίϋ γνέφει καὶ τῆς δείχνει τὸν οὐρανὸ μπροστά τους. «Μπροστά μας εἶναι ἐκεῖνο τὸ ἄστρο».

Ἐκείνη σηκώνει τὰ μάτια στὸ ἄστρο, ποὺ φωτίζει πίσω ἀπὸ τὸ σκονισμένο τζάμι. Τὸ ἀεροπλάνο τοῦ Γκουΐντο ἀκούγεται πάνω τους χωρὶς νὰ φαίνεται. Τώρα ὑπάρχει μόνο ὁ ἔναστρος οὐρανὸς καὶ ἀπόλυτη σιγαλιά.

ΤΕΛΟΣ

Πρώϊμα κεράσια...

Συσκευασμένα κολὰ μέσα σὲ καφάσια ἔφθασαν στὴν Νέα Ὑόρκη τὰ πρώϊμα «κεράσια» τοῦ Παρισιοῦ. Πρόκειται, βεβαίως, γιὰ τὴν συλλογὴ κομμώσεων τοῦ Γάλλου «μαὶτρ» Ἀνρὺ Πρεδὸστ, ποὺ λανσάρησε τὴν ἀνοιξιάτικη καὶ καλοκαιρινὴ συλλογὴ του μὲ τὸν τίτλο «Γιὰ τὸν καιρὸ τῶν κερασιῶν».

➡

Κέφι καὶ τόλμη

Τρια σκίτσα ποὺ τὰ ἔφερε ἀπὸ τὸ Παρίσι ἕνας Ἀθηναῖος κομμωτής. Τὰ μαλλιὰ εἶναι κτενισμένα μὲ πολὺ κέφι καὶ μὲ τόλμη, ὅπως ἀκριβῶς τὸ θέλει ἡ γραμμὴ «AUDACE»

Ἐδῶ μ' Ἐμεῖ

Χαστούκια καὶ δόξα

Ἀκριβὰ πλήρωσε τὴν εἴσοδό της στὸν κόσμο τῆς ὀθόνης ἡ νεαρὰ Μιλανέζα Χριστίνα Γκαγιόνι. Στὴν ἀρχὴ τὰ πράγματα φάνηνταν εὔκολα. Ὁ Ζὺλ Ντασσὲν τὴν εἶχε «ἀνακαλύψει» καὶ τὴν προώριζε γιὰ πρωταγωνίστρια στὸ «Νόμο», ἀλλὰ τὸν ρόλο τελικὰ τὸν πῆρε ἡ Τζίνα Λολλομπρίγκιντα. Μὲ σύσταση τοῦ Ντασσὲν παρέλαβε τὴν Χριστίνα ὁ Ζὰν Ντελανουὰ καὶ τῆς ἀνέθεσε μιὰ... στιγμιαία ἐμφάνιση στὴν ταινία «Γκεννέτ», ὅπου ἡ νεαρὰ «στάρλετ» δέχεται κατοπρόσωπο ἑντεκα χαστούκια ἀπὸ τὴν Ζιζὶ Ζανμαίρ. Ἔπειτα, βεβαια, ἡ κατάσταση ἄλλαξε. Ἦρθαν λιγώτερο ὀδυνηροὶ ρόλοι καὶ σήμερα ἡ Χριστίνα Γκαγιόνι τείνει νὰ καθιερωθῆ σὰν «στάρ» ρομαντικοῦ τύπου.

Οἱ κουρτίνες τῆς ἐβδομάδας μας

Πλένονται στὸ λεπτό!
ΧΩΡΙΣ ΑΠΛΩΜΑ
Στεγνώνουν στὸ λεπτό!
ΧΩΡΙΣ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

„Η Δανέλλα" Ο.Ε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΔΑΝΤΕΛΛΩΝ & ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ
ΡΟΜΒΗΣ 11 - ΤΗΛ. 34.608

Ἡ ὡραία Τζούντυ καὶ ὁ ναύτης

ΣΤΗ θαλαμηγὸ «Ἀνρὺ Μοργκὰν», ὅπου ὁ Ζὰν Γκαρζίλια ἐργαζόταν ὡς ναύτης καὶ ἡ Τζούντυ Ράσσελ ταξίδευε ὡς προσκεκλημένη, γνωρίστηκαν πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια. Τώρα πρόκειται νὰ τελέσουν τοὺς γάμους των ἂν καὶ τοὺς χωρίζουν ἡ μεγάλη περιουσία καὶ ἡ κοινωνικὴ θέση τῆς Τζούντυ, ποὺ εἶναι κόρη τοῦ πλωτάρχου Ἄρτσιμπαλντ Ράσσελ καὶ ἀνήκει στοὺς κύκλους τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας. Οἱ γονεῖς τῆς νύφης δὲν θὰ παρευρεθοῦν στὸ γάμο καὶ οἱ δυὸ νέοι θὰ ζήσουν μὲ τὶς 4.000 ποὺ κερδίζει μηνιαίως ὁ Ζὰν στὸ πατρικό του σπίτι, σ' ἕνα γαλλικὸ χωριό. "Ενα δωμόνια τῆς θαλαμηγοῦ ὅπου γνωρίστηκαν ἔφτιαξε ἰδιοχείρως ὁ μηνστὴρ καὶ χάρισε γιὰ γαμήλιο δῶρο στὴν πλούσια κληρονόμο.

Ἄτυχοι ἱππότες...

ΕΠΑΝΩ σὲ λευκὸ μάρμαρο χαραγμένες ὅλες οἱ ἐπιγραφὲς εἰς τὴν Ρόδο, ἀκολουθοῦν αὐτὴ τὴν παράξενη σχολή. Τί καταλαβαίνει ἄραγε ὁ ξένος μὲ αὐτὸ τὸ σκέτο «IPPOTON», ποὺ φοράει ἡ περίφημη ἱστορικὴ «RUE DE CHEVALIERS»; Τὸ ἁπλούστερον θὰ ἦταν ἢ νὰ εἶναι ὅλες οἱ ἐπιγραφὲς ἁπλῶς ἑλληνικὲς ἢ νὰ ἔχουν ἀπὸ κάτω μιὰ σωστὴ μετάφραση σὲ κάποια ξένη γλῶσσα ἢ τουλάχιστον πρὶν ἀπὸ τὸ «IPPOTON» νὰ ὑπάρχη καὶ τὸ «ODOS». Ἔτσι ὅπως εἶναι ἔχουν μόναν μιὰ χρησιμότητα: Νὰ διασκεδάζουν τοὺς ἐπισκέπτας.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ἡ **Καλὰ προγνωστικά**... γιὰ τὸ καλοκαίρι. Κόσμος πολὺς ἔρχεται, κίνησις μεγάλη προμηνύεται σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, τὸ Φεστιβὰλ προετοιμάζεται πλούσιο, ἡ Μαρία Κάλλας μᾶς φέρνει τὴν «Μήδεια» εἰς τὴν Ἐπίδαυρο, καὶ φαίνεται ὅτι καὶ ἡ Ἐντὶθ Πιάφ κλείνει συμβόλαιο γιὰ νὰ τραγουδήση τρία βράδυα στὰ «Ἀστέρια»... Στὴν **κορυφὴ** τῆς πυραμίδος τοῦ ἐπαγγέλματός της βρίσκεται τώρα ἡ ἀξεπέραστη μικρόσωμη Γαλλίδα τραγουδίστρια. Πέρυσι τὴν εἶχαν ὁριστικὰ καταδικάσει. Ἐφέτος γεμίζει πάλι τὰ θέατρα καὶ πωλεῖ ἑκατομμύρια τοὺς δίσκους. "Ενα ἀπὸ τὰ ὡραιότερά της τραγούδια ἔχει τὸν ἀμετάφραστο στὰ ἑλληνικὰ τίτλο «Je ne regrette rien». "Ενα τραγούδι συνταρακτικὸ σὲ μουσικὴ καὶ λόγια... **Ἐνδιαφέρουσα λεπτομέρεια**: "Οταν ἐγύριζε τὸν τελευταῖο της δίσκο, ποὺ ἔχει καὶ αὐτὸ τὸ τραγούδι, σὲ μιὰ στιγμή, ἡ μόλις ἀναρρώσασα Πιὰθ ξέχασε τὰ λόγια καὶ συνέχισε μουρμουρίζοντας. Ἡ ἴδια ἐπέμενε νὰ κρατηθῆ ἡ ἐγγραφὴ καὶ τώρα ὅλοι οἱ Γάλλοι ζητοῦν ἀκριβῶς αὐτὸν τὸν δίσκο, ποὺ ἀποτελεῖ ἀντικείμενον συλλογῆς...

Ἡ **Ὁ Βλαντιμὶρ Ναμπόκοβ**... δημιουργὸς τῆς περίφημης «Λολίτας», βρίσκεται στὸ Μόντε Κάρλο, ὅπου ἔχουν συγκεντρωθῆ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου οἱ καλύτεροι παῖκτες τοῦ μπρίτζ, γιὰ τὸ ἐτήσιο ἀνοιξιάτικο πρωτάθλημα (λαμβάνει μέρος καὶ ἡ ἑλληνικὴ ὁμάς, ἐξαιρετικὰ δυνατή, μὲ πρώην πρωθυπουργὸ ἐπὶ κεφαλῆς). Ὁ Βλαντιμὶρ ὅμως δὲν πάει γιὰ μπρίτζ, ἀλλὰ γιὰ πεταλοῦδες, τὶς ὁποῖες κυνηγᾶ μετὰ μανίας γιὰ τὴ συλλογή του...

Ἡ **Εὐφυέστάτη**... θεωρεῖται ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Σπύρου τοῦ Σκούρα νὰ γυρίση τὴν «Κλεοπάτρα» μὲ τὴν Ἐλίζαμπεθ Ταίηλορ, ἔστω κι ἂν αὐτὸ τὸν κάμη νὰ περιμένη μῆνες, ἐνῶ ἐξατμίζονται ἑκατομμύρια δολλάρια χωρὶς νὰ γυρίζεται οὔτε ἕνα μέτρο ταινίας. Διότι ἡ ἀναμονὴ μεταφράζεται σὲ προδιαφήμισι ἀνεκτίμητη, καὶ ἡ περιέργεια τοῦ κόσμου, γιὰ τὴν νέα, ὡραία καὶ κτυπημένη ἀπὸ μυστηριώδεις ἀσθένειες ἡθοποιό, ἔχει ἐξασφαλίσει, κατὰ τοὺς εἰδικούς, τὸν ταμειακὸ θρίαμβο τοῦ φίλμ, ὅ,τι καὶ ἂν εἶναι, ὅποτε καὶ ἂν παιχθῆ...

Ἡ **Θεατρικὴ δικαιοσύνη**... ὀνομάζουν οἱ θεατρικοὶ κριτικοὶ τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν ἐπιτυχία τοῦ νέου θεατρικοῦ ἔργου «Μακρινὴ χώρα». "Υστερα ἀπὸ ἀμέτρητα ἔργα ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸν Φρόϋντ, τὴν ψυχανάλυσι καὶ τὰ συμπλέγματα, ἐμφανίζεται τὸ πρῶτο ποὺ ἔχει ὡς κύριο πρόσωπο τὸν ἴδιο τὸν Αὐστριακὸ σοφὸ καὶ βασικὴ πλοκὴ τὴν ψυχανάλυσι, χάρις στὴν ὁποίαν θεραπεύει μιὰ παράλυτη νέα κοπέλλα...

Ἡ **Συμβουλὴ**... ποὺ ἔδωσε ὁ πατέρας τοῦ γνωστοῦ ἠθοποιοῦ Σέντρικ Χάρντουϊκ, ἰατρὸς τὸ ἐπάγγελμα, ὅταν νέος τότε ὁ υἱός του τοῦ ἐδήλωσε ὅτι θέλει νὰ γίνη ἠθοποιός: «Τί τὸ θέλεις αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα; Εἶσαι ὑποχρεωμένος ὅλα σου τὰ λάθη, ἀντὶ νὰ τὰ θάβης διακριτικά, νὰ τὰ κάνης δημοσίᾳ»...

Ἡ **Εἶναι ἢ δὲν εἶναι**... ἡ ἐρημῖτις τοῦ δάσους, ἡ περίφημη μεγάλη δούκισσα Ἀναστασία; Στὶς 8 Μαΐου ἐκδικάζεται ὁριστικὰ στὸ Ἀμβούργον ἡ ὑπόθεσις ποὺ ἔχει τραβήξει τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον. Θὰ πρέπει οἱ δικασταὶ πλέον νὰ ἀποφασίσουν ἂν ἡ ἴδια ἔχη δίκιο, καὶ ἂν εἶναι τὸ τελευταῖο ζωντανὸ μέλος τῆς τσαρικῆς οἰκογενείας, ἢ ἂν ἔχη δίκιο ἡ ἀντίδικος πριγκίπισσα Βαρβάρα Μέκλεμπουργκ, ἡ ὁποία ἐπιμένει ὅτι πρόκειται περὶ τυχοδιωκτρίας...

Ἡ **Πρώτη τριετής**... ποὺ ἀποκτᾶ δική της ἰδιαιτέρα γραμματέα εἶναι ἡ δεσποινὶς Καρολὶν Κέννεντυ. Λαμβάνει περὶ τὰ 100 γράμματα τὴν ἡμέρα, ἀπὸ παιδάκια ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο, ποὺ δὲν ἐννοοῦν νὰ πιστέψουν ὅτι ἡ Καρολὶν ὄχι νὰ γράφη δὲν γνωρίζει, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ διαβάζη...

Ἡ **Τίτλος μιᾶς τελευταίας**... ἐπιτυχίας ἀγγλικοῦ ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ: «Ποιός ἔσβησε τὴν φλόγα ποὺ ἄναβε τὸ κερί, ποὺ ξεκίνησε τὴν φωτιὰ ποὺ ἄναψε τὴν φλόγα βαθειὰ μέσ' στὴν καρδιά μου;».

ΗΗΗ

Φανταχτερή...

...ἡ ἀνδρικὴ καλοκαιρινὴ μόδα τοῦ 1961 — τουλάχιστον κατὰ τοὺς σουηδικοὺς ἁρμοδίους κύκλους ποὺ ἐπέδειξαν τὰ μοντέλα τους στὴ Στοκχόλμη, πρὶν τὰ στείλουν στὴν μεγάλη ἐπίδειξη μόδας τοῦ Τουρίνου. Ἀπὸ τ' ἀριστερά: Σμόκιν λευκὸ ἀπὸ λεπτὸ μάλλινο, μονόπετο. Πειρατικὸ παντελόνι γιὰ τὴν ἀκρογιαλιά. Ἐπίσημο ἔνδυμα ἀπὸ μπλὲ μοχαὶρ γιὰ τὶς ναυτικὲς δεξιώσεις.

Ἡ τελευταία του φωτογραφία

ΤΗΝ τελευταία του φωτογραφία, ἀνάμεσα στὶς ἄγριες κορυφὲς τῶν "Ανδεων, χάρις στὴν αὐτόματη συσκευή, τὴν ἔβγαλε μόνος του ὁ "Αγγλος ἐξερευνητὴς Πήτερ Χένρυ, 27 ἐτῶν, σὰν μιὰ συμβολικὴ ἀπεικόνιση τῆς πάλης Ἀνθρώπου καὶ Φύσεως. Λίγες ὧρες ἀργότερα, ἕνας τρομακτικὸς ἐντάσεως ἄνεμος, μὲ ταχύτητα 100 χιλιομ. τὴν ὥρα, τὸν ἅρπαξε καὶ τὸν ἔριξε στὴ λίμνη Νόρντενσκιολντ, στὴν Κορντιλλέρα ντὲλ Πάϊν τῆς Χιλῆς. Ἐπὶ ἔνδεκα ἡμέρες ἔψαχναν τέσσερις φίλοι του γιὰ νὰ βροῦν τὸ πτῶμα του, ἀλλὰ μάταια.

● **ΕΝΑΣ** Ἰταλὸς εἶχε καθιερώσει τὰ σιδηροδρομικὰ ταξίδια του χωρὶς νὰ πληρώνη δεκάρα. Τὸ σύστημά του ἦταν ἁπλό., Πήγαινε στὴν τουαλέττα καὶ κτυποῦσε δυνατὰ καὶ διαστικὰ φωνάζοντας: «Ἐδῶ ἐλεγκτής. Γλιστήστε, παρακαλῶ, τὸ εἰσιτήριό σας κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα»...

● **Η ΚΥΡΙΑ** ἑνὸς φιλανθρωπικοῦ σωματείου ἐπισκέπτεται τὸ κελλὶ μιᾶς φυλακισμένης. Στὸν τοῖχο βλέπει κρεμασμένη τὴν φωτογραφία ἑνὸς ἄνδρα πλαισιωμένη μὲ μαύρη κορδέλλα.
—"Ηταν ἀσφαλῶς ὁ ἄνδρας σου..., λέει στὴν φυλακισμένη.
—Μάλιστα, κυρία...
—Πέθανε ὁ καημένος;
—Δυστυχῶς, κυρία. Γι' αὐτό, ἄλλωστε, βρίσκομαι ἐδῶ!

● **ΥΣΤΕΡΑ** ἀπὸ τὸν γάμο, ἡ νεαρὴ σύζυγος λέει στὸν ἄνδρα της:
—Τώρα, ἀγάπη μου, ἐμεῖς οἱ δυὸ εἴμαστε ἕνας καὶ μόνος ἄνθρωπος: Ἐγώ!

● **ΣΤΟ** Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν προσέρχεται μιὰ νεαρὰ αἱμοδότις.
Ὁ γιατρὸς ρωτᾶ:
—Γνωρίζετε τὸν τύπο σας;
—Μάλιστα... ἐρωτόληπτη!

● **ΕΝΑΣ** ἐπισκέπτεται κάποιο φίλο του κατὰ τὶς 11 τὸ πρωῒ καὶ τὸν βρίσκει στὸ κρεβάτι:
—Κοιμᾶσαι, τέτια ὥρα;
—"Ετσι εἶμ' ἐγώ. Δὲν μπορῶ νὰ κάτσω. Πάντα κάτι πρέπει νὰ κάνω...

● **ΕΝΑΣ** ναύτης γράφει σὲ ἕνα φίλο του:
«...Λοιπόν, τὸ πλοῖο εἶναι τὸ σύμβολο τῆς Δημοκρατίας. Στὸ μισὸ μένουν οἱ ἀξιωματικοί: Περίπου 120. Στὸ ἄλλο μισὸ μένουμε ἐμεῖς, περίπου 3.000 ναῦτες...».

● **—ΔΕΝ** πρέπει νὰ παίζης μὲ τὸν Γιῶργο... εἶναι κακοσανατεθραμμένο παιδί...
—Ἐγώ, μαμά, εἶμαι καλοσανατεθραμμένος;
—Βεβαίως, παιδί μου...
—Λοιπόν, ὁ Γιῶργος μπορεῖ νὰ παίζη μαζύ μου!

● **—ΔΕΝ** σὲ βλέπω στὰ κέφια σου, γιατρέ...
—Δὲν ξέρεις τί μοῦ συνέβη... Πρωῒ - πρωῒ μοῦ ἦρθε ἕνας ἄρρωστος... τὸν ἐξήτασα... τοῦ εἶπα ὅτι εἶχε κρυολόγημα, νὰ πάη στὸ κρεβάτι του καὶ νὰ πάρη κάτι ζεστό. Καὶ φεύγοντας, πῆρε τὸ παλτό μου!...

His last picture

Εύκολο μαγείρευμα
κομψό τραπέζι

με τὰ μοναδικὰ σκεύη

PYREX
SEDLEX
(ΓΑΛΛΙΑΣ)

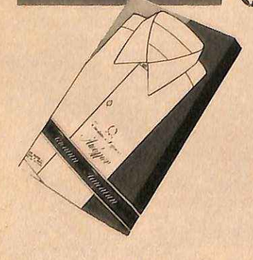
PYREX SEDLEX. Τὸ ὑγιεινότερο σκεῦος διὰ μαγείρευμα, σερβίρισμα καὶ διατήρησιν τῶν φαγητῶν σας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: Χ. ΜΠΕΝΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ, ΕΡΜΟΥ 74-ΑΘΗΝΑΙ-Τηλ. 25.116

ΚΑΤΙ ΤΟ ΕΝΤΕΛΩΣ ΝΕΟ

10 ἐγγυήσεις

καὶ σταθερά-ἐνιαία τιμὴ
σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα
σᾶς προσφέρουν
τὰ ὑποκάμισα
τελείας ἐφαρμογῆς
ἀρίστης ποιότητος
ἀπὸ τὶς πιὸ φίνες
ποπλίνες Σανφοράϊζντ

ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Ἄρης ® Δρχ. 115
Ἄδωνις ® Δρχ. 160
Ἀπόλλων ® Δρχ. 180

ΣΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: ΑΦΟΙ ΤΣΑΟΥΣΗ Α.Ε.

ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ

Η «ΜΗΔΕΙΑ» ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΜΙΝΩΤΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Ὁριστικῶς πιά, στὶς 6 καὶ στὶς 13 Αὐγούστου, ἡ Κάλλας θὰ τραγουδήσῃ τὴ «Μήδεια» τοῦ Κερουμπίνι στὴν Ἐπίδαυρο.. Βέβαια, ἀπὸ καιρὸ ἦταν γνωστὸν ὅτι ἡ μεγάλη Ἑλληνίδα ὑψίφωνος θὰ ἔκανε καὶ ἐφέτος ἐμφάνιση στὸ ἀρχαῖο θέατρο, ὅπου πέρυσι σκόρπισε ἄπειρη καλλιτεχνικὴ γοητεία σὲ χιλιάδες ἀκροατών, τραγουδώντας τὴν «Νόρμα». Ἔλειπαν, ὅμως, οἱ λεπτομέρειες. Δὲν ἦταν, δηλαδή, γνωστὸ καὶ ὁλοκληρωμένο τὸ ἄλλο ἐπιτελεῖο τῆς ἑρμηνείας. Δὲν ξέραμε παρὰ μόνο τὴ βάση. Τώρα, λοιπόν, εἶναι πιὰ καθωρισμένα καὶ γνωστὰ τὰ πάντα. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς ε'Εθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς», ὁ Κωστῆς Μπαστιάς, τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἔκανε εἰδικές, ἐπίσημες καὶ ἀναλυτικὲς ἀνακοινώσεις. Ξέρουμε, δηλαδή, ὅτι μαζὺ μὲ τὴν Κάλλας θὰ τραγουδήσουν ὁ τενόρος Τζὼν Βίκκεος καὶ ὁ βαθύφωνος Μοντέστι. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὲς τὶς ξένες διασημότητες, θὰ συμπράξῃ ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἡ μεσόφωνος Κικὴ Μσχολιοῦ, ποὺ διεκρίθη τόσο πέρυσι στὴν «Νόρμα» καὶ ἡ ὁποία θὰ ἀποδώσῃ αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ μέρος ποὺ τραγούδησε ἡ Τερέζα Μπεργκάντσα στὸ Τέξας καὶ ἡ Κοσότο στὸ «Κόβεν Γκάρντεν» τοῦ Λονδίνου. Θὰ μετάσχῃ ἐπίσης ἡ ὑψίφωνες Γλαντζὴ στὸ ρόλο τῆς Γλαύκης καὶ θὰ ἐμφανισθοῦν στοὺς ἄλλους ρόλους ὁ Ζάκκας, ἡ Μαραγκάκη, ἡ Δρακοπούλου κ.ἄ. Τὴ μουσικὴ προετοιμασία θὰ κάνῃ ὁ Τότης Καραλίβανος. Τέλος, σκηνοθέτης τῆς παραστάσεως θὰ εἶναι ὁ 'Αλέξης Μινωτῆς, ποὺ ὁ ἴδιος ἀνέβασε τὸ ἔργο μὲ τὴν Κάλλας, τόσο στὴν 'Αμερική, ὅσο καὶ στὴν 'Αγγλία. Τώρα ποὺ ὁλοκληρώθηκε τὸ θέμα καὶ ἀρχίζουν πιὰ οἱ δοκιμὲς γιὰ τὸ ἀνέβασμα τῆς «Μήδειας» στὴν 'Επίδαυρο, ζήτησα ἀπὸ τὸν διακεκριμένο καλλιτέχνη, τὸν 'Αλέξη Μινωτή, πιὸ συγκεκριμένα καὶ πιὸ ἀναλυτικὰ στοιχεῖα γύρω ἀπὸ τὴν παράσταση ποὺ θὰ ἰδοῦμε τὸν Αὔγουστο στὴν 'Επίδαυρο. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε:

—"Οταν στὰ 1958 ἔλαβα τηλεφώνημα μέσω τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας τῆς Ρώμης καὶ μοῦ ἐπρότειναν νὰ ἀνεβάσω τὴ «Μήδεια» στὸ Ντάλλας τοῦ Τέξας, ἀπήντησα ἀρνητικά. Δήλωσα ὅτι δὲν ἤξερα ἀπὸ ὄπερα καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναζητήσουν κάποιον ἄλλον. 'Ο μαέστρος Ρεσίνιο —ὁ ἴδιος ποὺ θὰ διευθύνῃ καὶ στὴν 'Επίδαυρο τὴν ὄπερα τοῦ Κερουμπίνι— ἐπικοινώνησε ξανὰ μαζύ μου καὶ σὲ λίγο ἦλθε καὶ ὁ ἴδιος στὴν 'Αθήνα. Μοῦ ἀνέπτυξε τότε ὅτι ἡ Κάλλας ἐπέμενε ν' ἀνεβάσω τὴν ὄπερα τοῦ Κερουμπίνι, ἀκριβῶς γιατὶ δὲν εἶχα τὴ ρουτίνα τοῦ εἴδους. 'Η Μαρία πίστευε ὅτι ἡ «Μήδεια» καὶ σὰν ὄπερα χρειαζόταν τὸ ὕφος τῆς τραγωδίας καὶ γι' αὐτὸ ἐπέμενε νὰ ἀναλάβω τὴ σκηνοθεσία τῆς παραστάσεως. Σημειώστε ὅτι τόσον ὁ μαέστρος Ρεσίνιο, ὅσον καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς "Οπερας τοῦ Ντάλλας, ὁ Λῶρενς Κέλλυ, εἶχαν παρακολουθήσει ἐργασία μου στὴν Βενετία...

—Στὴν Βενετία;..

—Ναί. "Οταν ἔδωσε ἐκεῖ παραστάσεις τὸ κλιμάκιο ἀρχαίας τραγωδίας τοῦ ε'Εθνικοῦ Θεάτρου». Εἴχαμε παίξει «Οἰδίποδα» καὶ ε'Εκάβη». 'Η Κάλλας...

Τὸ τραγούδι τῆς Πόρσιας

Σὲ τοῦτο σημεῖο αὐτό, ὁ 'Αλέξης Μινωτὴς κοντοστάθηκε, χαμογέλασε καὶ κατόπιν συνέχισε:

—Αὐτὸ ποὺ θὰ πῶ τώρα εἶναι κάτι ποὺ ὅταν τὸ πρωτάκουσα ἔπεσα ἀπὸ τὰ σύννεφα: "Οταν συναντηθήκαμε γιὰ πρώτη φορὰ μὲ τὴν Κάλλας —ποὺ εἶχα τὴν ἐντύπωση ὅτι δὲν τὴν ἐγνώριζα καθόλου καὶ δὲν τὴν εἶχα ἀκούσει ποτέ— ἡ Μαρία μοῦ εἶπε ξαφνικὰ κάτι ποὺ μ' ἔκανε νὰ πέσω ἀπὸ τὸν οὐρανό...

—Δηλαδή;

—Νά! Μοῦ εἶπε: «Ποτὲ δὲν φανταζόμουνα ὅτι δὲν θὰ ἤθελες νὰ εἶσαι σκηνοθέτης μου, ἐνῶ ἐνῶ εἶχα δεχθῆ νὰ εἶμαι κομπάρσος σου...». Τὴν κοίταξα, φαίνεται, μὲ πολλὴ μεγάλη ἀπορία, γιατὶ ἡ Μαρία, σκασμένη στὰ γέλια, συνέχισε: «Βέβαια. "Οταν, στὰ 1940, παίζατε τὸν «Ἔμπορο τῆς Βενετίας» στὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο» μὲ τὴν 'Ελένη Παπαδάκη, ἐγὼ ἔλεγα μέσα ἀπὸ τὰ παρασκήνια τὸ τραγούδι τῆς Πόρσιας...». 'Εγὼ θυμόμουν, βέβαια, ὅτι τὸ τραγούδι ἐκεῖνο λεγόταν περίφημα, ἀλλὰ δὲν τὸ κρύβω ὅτι δὲν θυμόμουν ποιὰ ἦταν ἐκείνη ποὺ τὸ ἔλεγε...

'Αλλαγὲς στὸ ἔργο

Καὶ ὁ Μινωτὴς συνέχισε:

—'Εν πάσῃ περιπτώσει, ἀφοῦ μελέτησα ἐπὶ πολλὲς ἡμέρες, ὅταν ὁ Ρεσίνιο ἦλθε στὴν 'Αθήνα, τὸ σπαρτίτο τοῦ ἔργου καὶ ἄκουσα καὶ ξανάκουσα τὴ μουσική του, τελικὰ δέχθηκα νὰ συνεισφέρω, ἀπὸ τὴ σκηνοθετικὴ σκοπιά, στὴ μεγάλη καλλιτεχνικὴ πραγματοποίηση τῆς Μαρίας Κάλλας. Μὲ ὡρισμένες, ὅμως, ἀλλαγὲς στὸ ἔργο...

—Τί εἴδους ἀλλαγές;..

—'Αλλαγὲς στὸ λιμπρέττο. Οἱ ἀλλαγὲς αὐτὲς ἔφεραν, νομίζω, τὸ κείμενο πιὸ κοντὰ στὸ ὕφος τῆς ἀρχαίας τραγωδίας. Πλησίασαν τὴν ὄπερα πρὸς τὸν Εὐριπίδη καὶ τὴν ἀπομάκρυναν ἀπὸ τὸν Σενέκα, πρὸς τὸν ὁποῖο ἐσυγγένευε. Οἱ ἀλλαγὲς αὐτὲς εἶναι βασικὰ δύο. 'Η μία στὸ φινάλε τῆς β΄ πράξεως, ὅπου ἡ ἱεροτελεστία τοῦ γάμου μετεφέρθη ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ καὶ ἐκτυλίσσεται κατὰ τρόπο ποὺ δημιουργεῖ ζωηρότερη ἐντύπωση.

—Καὶ ἡ δεύτερη ἀλλαγή;

—Αὐτὴ ἔγινε στὸ φινάλε τῆς γ΄ πράξεως, ὅπου ἐμφανίζεται πλέον ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεός, ὅπως στὸν Εὐριπίδη, καὶ ἡ ὑφὴ τῆς τραγωδίας ἐπανακτᾶ τὸν πραγματικό της χαρακτῆρα. Τὸ ἐγχείρημα, φυσικά, ἦταν δύσκολο καὶ θὰ μποροῦσε νὰ συναντήσῃ, ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς λάτρεις τῆς ὄπερας, ἀντιρρήσεις.

—Ὅλα ὅμως πῆγαν καλὰ καὶ οἱ παραστάσεις ἄρεσαν πολὺ καὶ στὸ Τέξας καὶ στὸ Λονδίνο...

—'Η παρουσία τῆς Κάλλας συνθέτει κατὰ κανόνα ἕνα 99% ἐπιτυχίας. Μὲ σύμμαχο, λοιπόν, τὴν τόσο μεγάλη τέχνη της καὶ τὴν ἔξοχη φωνή της μπορεῖ κανεὶς ν' ἀποδύεται ἀκόμη καὶ σὲ ἐπικίνδυνα καλλιτεχνικὰ ἐγχειρήματα...

'Η παράσταση τῆς 'Επιδαύρου

Ζήτησα κατόπιν ἀπὸ τὸν 'Αλέξη Μινωτὴ συγκεκριμένα στοιχεῖα γιὰ τὴν παρουσίαση τῆς «Μήδειας», τὸν Αὔγουστο, στὴν 'Επίδαυρο.

'Εκεῖνος προσδιώρισε:

—Νομίζω ὅτι ἡ ὄπερα τοῦ Κερουμπίνι θὰ πάρῃ στὸ χῶρο τοῦ ἀρχαίου θεάτρου διαφορετικώτερη μορφή. "Οπως καταλαβαίνετε, στὸ ὕπαιθρο, παράλληλα μὲ τὸ μουσικὸ στοιχεῖο, τὴν προβολὴ καὶ τὴν ὑπογράμμισή του, ὁ ἀνοικτὸς χῶρος ἐπιτρέπει καὶ ἐπιβάλλει καὶ τὸ θεαματικό. Πρῶτα - πρῶτα θὰ πρέπει ν' ἀναφέρω καὶ νὰ ὑπογραμμίσω ὅτι ἡ μορφὴ τοῦ ἀνοικτοῦ θεάτρου ἐπιτρέπει στὸ νὰ δοθῇ περισσότερη «ἑλληνικότης» στὸ θέαμα. "Εχουμε, ἔπειτα, διεύρυνση χώρου —σχεδὸν τετραπλασιασμό—, ἔχουμε, μοιραῖα, νέα διάταξη πλήθους, νέα γενικὰ καὶ εἰδικὰ δεδομένα, νέα μορφὴ σκηνογραφίας καί. γενικά, τόσες ἀλλαγές, ὥστε θὰ μποροῦσε νὰ πῇ κανεὶς ὅτι περίπου ἀντιμετωπίζεται, ἐπάνω στὴ βασικὴ ἀντίληψη τῆς παλαιᾶς, μιὰ νέα παράσταση.

—Καὶ σὲ ποιὰ γλῶσσα θὰ δοθῇ ἡ ὄπερα τοῦ Κερουμπίνι;

—Στὴν Ἰταλική. Δηλαδὴ στὸ πρωτότυπο. 'Οχι μόνο γιατὶ μαζὺ μὲ τὴν Κάλλας θὰ ἔχουμε τὸν τενόρο Τζὼν Βίκκεος —ποὺ ἀπέδωσε μὲ τόση ἐπιτυχία τὸ ρόλο τοῦ 'Ιάσωνος στὶς παραστάσεις τοῦ Ντάλλας—, καθὼς καὶ τὸν βαθύφωνο Μοντέστι...

—Αλλά;..

—'Αλλὰ καὶ γιατὶ εἶναι πιὰ παραδεδεγμένο τὰ μελοδραματικὰ ἔργα νὰ παίζωνται στὰ μεγάλα λυρικὰ θέατρα στὸ πρωτότυπο. Τὸ κείμενο προσφέρεται καλύτερα στὴ σύνδεσή του μὲ τὴ μουσικὴ καὶ γενικὰ ὁ ἀκροατὴς γαίνεται καλύτερα τὸ ἔργο. "Οπως πιστεύω, ἡ «Μήδεια ἡ ὁποία θὰ δοθῇ στὴν 'Επίδαυρο θὰ εἶναι καλύτερα συνδεδεμένη μὲ τὸν χῶρο ἀπὸ ὅ,τι ὅταν ἐμφανίζεται τὸ ἔργο σὲ κλειστὸ χῶρο.

—Οἱ δοκιμές;

—Οἱ δοκιμὲς ἀρχίζουν σύντομα καὶ θὰ γίνωνται στὸ γυμναστήριο ποὺ ὑπάρχει στὴ Δάφνη. 'Εκεῖ θὰ γίνῃ καὶ ἀναπαράσταση τοῦ σκηνικοῦ τοῦ Τσαρούχη, ποὺ θὰ στηθῇ στὸ ἀρχαῖο θέατρο, ὥστε ἡ προεργασία νὰ κυλᾶ στὸ πλαίσιο ἀκριβῶς ἐκεῖνο, στὸ ὁποῖο θὰ ἐκτυλιχθῇ καὶ ἡ παρουσίαση τῆς μελοδραματικῆς δημιουργίας τοῦ Κερουμπίνι. Τὸ χορογραφικὸ μέρος τοῦ θεάματος θὰ ἐπιμεληθῇ ἡ Μαρία Χόρς.

—Τὸ ἔργο παίχθηκε δυὸ φορὲς στὸ Τέξας καὶ κατόπιν στὸ Λονδῖνο μὲ τὴ συμμετοχὴ καὶ ἑνὸς ἀκόμη 'Ελληνος καλλιτέχνου...

—Ναί. Τοῦ ἐξαίρετου βαθύφωνου Νίκου Ζαχαρίου. "Ομως ἐφέτος, τὴν ἐποχὴ ποὺ θὰ δοθοῦν οἱ δυὸ παραστάσεις τῆς 'Επιδαύρου, ὁ Ζαχαρίου δὲν εἶναι ἐλεύθερος. "Εχει συμβόλαιο νὰ τραγουδήσῃ στὸ Φεστιβὰλ τοῦ Σάλτσμπουργκ. "Ετσι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν ἔχουμε στὴν 'Επίδαυρο. 'Ο Μοντέστι, ὅμως, ποὺ θὰ συμπράξῃ, εἶναι ἐπίσης λαμπρὸς μπάσσος.

—Καὶ κάτι ἀκόμη, κ. Μινωτῆ: Στὸ κλειστὸ θέατρο ἡ «Μήδεια» ἔχει ἀλλαγὲς σκηνικῶν. Στὸ ὕπαιθρο;

—'Ο Γιάννης Τσαρούχης ἔχει λύσει τὸ πρόβλημα μὲ ἕνα ἐξαίρετο συνθετικὸ σκηνικό. Αὐτό, στὴν ἀριστερὴ πλευρά του ἔχει τὸ παλάτι τοῦ Κρέοντος καὶ στὰ δεξιὰ τὸν ναὸ τῆς "Ηρας. Ὑπάρχει καὶ ὁ ναὸς τῆς 'Αοτέμιδος στὸν ὁποῖο ἐκτυλίσσεται ἡ τρίτη πράξη καὶ κατόπιν διαλύεται γιὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἡ Μήδεια στὴν τελικὴ σκηνή. Αὐτός, στὴν ἀρχή, θὰ εἶναι στὸ βάθος καὶ κατόπιν θὰ μεταφέρεται, στὸ διάλειμμα τῆς δ΄ πράξεως, καί, μὲ εἰδικὸ φωτιστικὸ συνδυασμό, θὰ ἐντοπίζεται τὸ ὀπτικὸ πεδίο μονάχα σ' αὐτόν. 'Η μακέττα εἶναι ἕτοιμη ἀπὸ καιρὸ καὶ ὅλες οἱ ἐνδείξεις πείθουν ὅτι καὶ ἀπὸ αὐτὴς τῆς πλευρᾶς ἡ παράσταση τῆς ὄπερας τοῦ Κερουμπίνι στὸ ἀρχαῖο θέατρο τῆς 'Επιδαύρου θὰ εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ ἀποζητᾶ ἡ ὑφὴ τοῦ ἔργου.

—Καὶ μιὰ τελευταία ἐρώτηση: Πόσοι θὰ εἶναι συνολικὰ οἱ ἐκτελεσταὶ στὴ «Μήδεια»;

—Μά, πλέον ἀπὸ 200. Μιὰ παράσταση ποὺ, μὲ βάση τὴ μεγάλη 'Ελληνίδα ὑψίφωνο, παρουσιάζεται μὲ τὴν ἀξίωση μιᾶς σημαντικῆς καλλιτεχνικῆς προσφορᾶς πρὸς τοὺς θιασώτας τῆς μελοδραματικῆς τέχνης. 'Από τὸν πρῶτο ὡς τὸν τελευταῖο, ὅσοι μετέχουμε, μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι θὰ καταβάλουμε κάθε δυνατὴ προσπάθεια γιὰ μιὰ ποιοτικὴ παράσταση ἰδιαιτέρων καλλιτεχνικῶν ἀξιώσεων.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Η ΚΑΛΛΑΣ καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας ἀγαπᾶ τὴ μουσική. Τὴν προσελκύει ὡρισμένες φορὲς ἡ μπαλαλάϊκα.

Η ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΗΣ

Συνέχεια ἀπὸ σελ. 43.

ὀροσειρὰ τοῦ Ταύρου καὶ βρισκόσουν μὲ πανηγυριστὰς σὲ ἀπομονωμένα χωριὰ τοῦ Ἰκονίου καὶ τῆς Ἀτταλείας. Ἦταν Βενέζης, Ἀρχιπέλαγος, Μεγαλέξαντρος καὶ Ἰράν μὲ χορευτικὸ πούλμαν. Καὶ μέσω τοῦ κινητοῦ ποπούλμαν τῆς κοπέλλας, ἔκανες μιὰ φανταστικὴ περιπλάνηση στοὺς γόνιμους καὶ καρπεροὺς τόπους τῆς Μεσοποταμίας, ἀπ' ὅπου ξεπετάχτηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ ζωή.

Τελείωσε κάποτε ἡ κοπέλλα ποὺ κουνιόταν συθέμελη, χειροκρότησε ὁ κόσμος καὶ ἐκφωνήθηκε ἕνα νούμερο. Συγχορδίες Μπάχ ἀκούστηκαν ἀπὸ τρία μπουζούκια κ' ἕνας ἄντρας σκεπτικὸς μὲ ἀνοιχτὸ σακκάκι ἀνῆλθεν ἐπὶ σκηνῆς. Εἶχε ζητήσει Ζεϊμπέκικο κ' ἦρθε νὰ τὸ ἐκτελέσῃ, νὰ πάνε κάτω τὰ φαρμάκια καὶ νὰ στενάξῃ τὸ τσιμέντο τῆς πίστας. Ἡ ὀρχήστρα ἄρχισε νὰ παίζῃ.

Ὁ ἄντρας, μ' ἕνα τσιγάρο στὸ στόμα, ἔκφραση πικρὴ καὶ τὰ μάτια κάτω, στάθηκε στὴ μέση ἀκίνητος, σὰν γιὰ νὰ ἰσορροπήσῃ, ἄνοιξε τὰ χέρια του φτεροῦγες, σὰν τὸ πονεμένο πουλί, κι ἄρχισε τὶς φιγοῦρες του. Ἦταν καλὸς χορευτής. Δὲν ἦταν «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου». Μᾶς εἶχε γράψει στὰ παπούτσια του, μᾶς ἀγνοοῦσε, μᾶς εἶχε ἐξαφανίσει. Χόρευε μονάχα γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γι' αὐτόν, τὴν ὥρα ἐκείνη μέσ' στὸ Κέντρο, ἦταν αὐτὸς μονάχα κ' ἡ ὀρχήστρα. Ἄντρας «ντερβίσης» καὶ πολλὰ βαρύς, ποὺ εἶχε διαφορὲς μὲ τὸ Θεὸ καὶ προκαλοῦσε τὸ Χάρο. Ἔκανε ὁ Χάρος νὰ τὸν πάρῃ, ἔκανε κάτι διστακτικὰ βήματα νὰ τὸν ἀποφύγῃ καὶ τέλος ὁ ἄντρας τοῦ ξέφευγε, διότι ἦτο «πονηρός», τὸ ὁποῖον, πίσω καὶ σ' ἔφαγα. Τοποθετοῦσε τὸν ἑαυτό του δεξιά, ἀριστερὰ μὲ ψύχραιμες τελετουργικὲς κινήσεις καὶ προσεκτικὰ βήματα. Καμμιὰ του κίνηση δὲν ἦταν τυχαία. Κάθε του βῆμα τὸ ζύγιζε καὶ τὸ μελέταγε ἐπισταμένως, μὴν πατήσῃ νάρκη. Τὸ παραμικρὸν μποροῦσε νὰ τοῦ στοιχίσῃ τὸν Θάνατον. Ἦταν «σκάκι τῶν ποδῶν» καὶ τὸ πράμα ἤθελε σκέψη. Ὅσο σίφουνας καὶ σιμοὺν ἦταν ἡ γυναίκα, τόσο γαλήνιος, ὁλύμπιος καὶ ἀτάραχος ἐκινεῖτο αὐτός. Ἦταν τὸ ρελαντὶ ἐκείνης σὲ ἀνάλυση κινήσεων. Ἦτο καθηγητὴς ποὺ ἐδίδασκε ὑπαναπτύκτους φοιτητάς: «Ἔτσι κινοῦμεν τὸν πόδα, τώρα κάμπτομεν αὐτόν, καθήμεθα ἐλαφρῶς, πολὺ ὡραῖα, τώρα ἐκτινάσσομεν αὐτόν, βῆμα ἐμπρός, ὀλίγον συνωφρυωμένοι, ὥπ, ἀκίνητον τὸ σῶμα μας, εὑρίσκομεν μὲ μοχελικὰς κινήσεις τὴν ἰσορροπίαν μας, ἀσχέτως τὴν ἀπολέσωμεν ἢ δὲν τὴν ἀπολέσωμεν, καὶ λαμβάνομεν μορφὴν πονεμένην καὶ ἐλαφρῶς σχιζοφρενισμένην». Λαμπρά. Τὸ αὐτὸ τώρα. Καὶ προσοχή, κύριοι. Οἱ ὀφθαλμοί μας, δὲν οὔτοι, νὰ βλέπωμεν συνεχῶς κάτωθεν, διὰ μίαν ὀρθὴν διδασκαλίαν».

Αὐτὰ πάνω - κάτω ἐδίδαξεν ὁ ἄνθρωπος μὲ τὶς φτεροῦγες ἐκεῖνο τὸ βράδυ σ' ἐμᾶς ποὺ καθόμασταν σὰν τὰ μαθημένα κοτόπουλα γύρω καὶ τὸν παρακολουθούσαμε. Καὶ ζηλεύαμε καὶ θέλαμε ὅλοι νἄχαμε τὰ φτερὰ τὰ δικά του καὶ νὰ κάναμε τοὺς ἀετοὺς καὶ τοὺς ἱέρακας τοῦ χοροῦ, ὅταν παίζεται Χασάπικος, Ζεϊμπέκικος, Τσιφτετέλι ἢ καὶ ὁ γρήγορος Χασαποσέρβικος.

Κατὰ τὶς 4 παρὰ τέταρτο ἀκούστηκε μακρινὸς πετεινὸς καὶ τὸ πρῶτο χασμουρητό. Πληρώθηκαν οἱ λογαριασμοί. Τελείωσε τὸ γλέντι, τελείωσαν τὰ λεφτά, τελείωσαν τὰ τσιγάρα, τὰ πάντα. Πλησίασα τὸν Μεγάλο μου φίλο Μίκη καὶ ζήτησα σὰν φτωχὸ σπουργιτάκι προστασίαν ἀπὸ τὰ δυνατά του πτερά:

—Κυπαρίσσι τῆς Μουσικῆς καὶ Πλάτανε τῶν πτωχῶν, μήπως ἔχεις τίποτα ψιλὰ νὰ πάρουμε τσιγάρα; Καὶ τὰ κλείνουμε μὲ κανένα «ἐξώφυλλο».

Καὶ αὐτὸς μοῦ ἔδωσε.

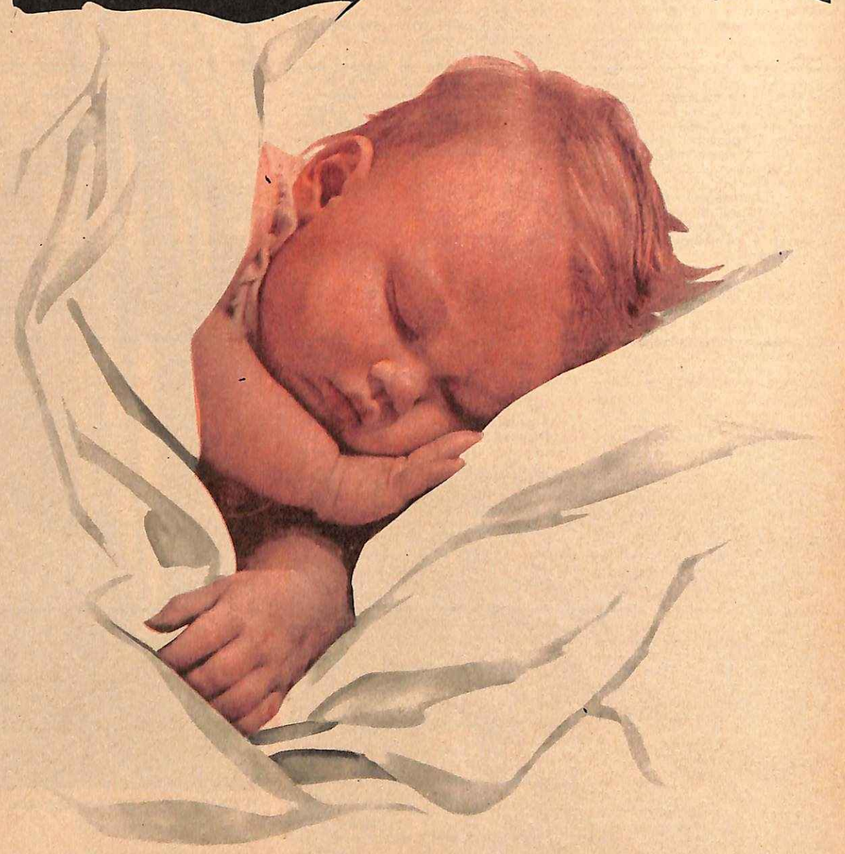
Μοῦ ἀγόρασε ἐπίσης καὶ σπίρτα, ἕνα ὁλόκληρο καινούργιο κουτί, νὰ τὸ κάνῳ ὅ,τι θέλω.

Στὸν Ὑμηττὸ χάραζε. Βγήκαμε ἀπὸ τὸ Κέντρο, μπήκαμε στὸ αὐτοκίνητο καὶ σὲ λίγο φτάσαμε. Κι ὅταν φτάσαμε, ἀνοίξαμε, βγήκαμε, μπήκαμε καὶ κοιμηθήκαμε.

ΜΠΟΣΤ.

Ὄνειρα μαύρα

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Ἀπὸ τὴν τρυφερὴ
ἀγκαλιὰ τῆς μανούλας
στὰ μοσχοπλυμένα
χιονάτα σεντονάκια του...

ROL μὲ 07

ΡΟΥΧΑ ΧΙΟΝΑΤΑ — ΧΕΡΙΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ

ΕΝΑΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΨΑΛΛΕΙ ΤΟΝ ΘΕΙΟ ΛΟΓΟ

Τὰ τείχη ἔπεσαν. Ἕνας ἠθοποιὸς εἰσέβαλε στὸ χῶρο τῆς ἐκκλησίας. Αὐτὸ συνέβη τὴν Μεγάλη Παρασκευή, ὅταν ὁ Δημήτρης Μυράτ, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ πρωτοπρεσβύτερου κ. Πυρουνάκη, πῆγε στὸν Ἅγ. Γεώργιο Ἐλευσῖνος καὶ διάβασε τὸν Ἀπόστολο καὶ τὶς Προφητεῖες.

Τὸ πείραμα πέτυχε. Ὅλοι ὅσοι παρακολούθησαν τὴ λειτουργία συμφώνησαν ὅτι ἦταν ἕνα θαρραλέο βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός, ποὺ πρέπει νὰ τὸ ἐπαναλάβουν καὶ οἱ ἄλλες ἐκκλησίες. Γιατὶ ὁ κ. Πυρουνάκης, μὲ τὴν καινοτομία αὐτή, πέτυχε νὰ φέρῃ τὸν θρησκευτικὸ λόγο κοντύτερα στὸ κοινό, πέτυχε νὰ τοῦ δώσῃ τὸ χρῶμα καὶ τὴ διαύγεια ποὺ τοῦ ἔλειπαν, πέτυχε νὰ τὸν ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὴν παράδοση τῆς νυσταλέας ἀπαγγελίας καὶ νὰ τὸν φέρῃ πίσω στὸν χῶρο τῆς ἀληθινῆς ποιήσεως.

Οἱ ἀντιρρήσεις, βέβαια, τῶν συντηρητικῶν καὶ τῶν ἀδιαλλάκτων δὲν ἔλειψαν. Ἀποτέλεσμα: Μιὰ μελαγχολικὴ μειοψηφία. Κανεὶς ἀπὸ ὅσους βρέθηκαν τὸ πρωῒ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς στὸν Ἅγιο Γεώργιο δὲν ἔμεινε μὲ τὴν ἐντύπωση ὅτι ἡ λειτουργία ἔχασε κάτι ἀπὸ τὴν κατανυκτικότητά της. «Ἀντίθετα, κέρδισε», εἶπαν πολλοί.

Κάτι ἄλλο, ποὺ πρέπει νὰ σημειωθῇ: Κανεὶς δὲν παρακολούθησε τὴν λειτουργία ὄρθιος. Ὅλοι καθισμένοι. Αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀκόμη «καινοτομία ποὺ ἐφαρμόζει στὴν ἐκκλησία του ὁ ἱερωμένος τῆς Ἐλευσῖνος (γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ κ. Μυρὰτ εἶπε κάποτε ὅτι ἡ καλύτερη ὑπηρεσία ποὺ μποροῦσε κανεὶς νὰ προσφέρῃ στὸ ἀστικὸ καθεστὼς ἦταν νὰ ἱδρύσῃ μιὰ Σχολὴ Πυρουνάκη) καὶ ποὺ συνάντησε καὶ αὐτὴ τὴν καθιερωμένη ἀντίδραση. Ἀλλὰ ὁ πρωτοπρεσβύτερος τῆς Ἐλευσῖνος παρουσίασε τότε στοὺς κατηγόρους του ἐπίσημα κείμενα, ποὺ βεβαίωναν ὅτι οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ παρακολουθοῦσαν τὴν λειτουργία τους καθιστοὶ καὶ ὄχι ὄρθιοι.

Ἀργότερα, ὁ Δημήτρης Μυράτ, μιλώντας γιὰ τὸ νόημα τῆς συμμετοχῆς του στὴ λειτουργία τῆς Μ. Παρασκευῆς, παρατήρησε, μὲ τὸν ἁπλὸ καὶ πειστικὸ τρόπο ποὺ τὸν διακρίνει: «Πιστεύω ὅτι ἕνα ἐκκλησιαστικὸ κείμενο γίνεται πάντα νοητότερο ὅταν διαβάζεται καὶ τονίζεται σωστά. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ ἕνας ἠθοποιὸς ποὺ τὸ ἐπάγγελμά του εἶναι νὰ μιλᾶ καθαρά, νὰ χρωματίζῃ, νὰ συγκινῇ. Αὐτὰ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἐκκλησίας. Τώρα, ἀπὸ τὴ δική μας πλευρά, τὴν πλευρὰ τοῦ ἠθοποιοῦ, κάναμε, νομίζω, ἕνα βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἄλλοτε ὁ ἠθοποιὸς ἦταν ἐκτὸς νόμου. Σήμερα τὸν καλοῦν στὴν ἐκκλησία γιὰ νὰ διαβάσῃ ἕνα ἱερὸ κείμενο. Προχωροῦμε, λοιπόν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ μητροπολίτης Κοζάνης, κ. Ἰωακείμ, ποὺ ἔρριξε τὸ βάρος του στὴ συζήτηση, παραδέχεται ὅτι ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. Πυρουνάκη εἶναι ἐντελῶς σύμφωνη μὲ τὴν παράδοση τῆς Ὀρθοδοξίας: «Κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους, ὁ Ἀπόστολος καὶ οἱ Προφητεῖες ἐδιαβάζοντο ἀπὸ λαϊκούς, ποὺ εἶχαν τὸν τίτλο τοῦ ἀναγνώστου. Οἱ ἀναγνῶσται αὐτοὶ ἦσαν εἰδικῶς ἐκπαιδευμένοι ἄνθρωποι, διαθέτοντες ἠθοποιΐαν –ὅπως θὰ ἐλέγαμε σήμερα– καὶ φωνητικὰ προσόντα. Κάτι παρόμοιο γίνεται καὶ σήμερα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας, ἡ ὁποία ἐκπαιδεύει ἀναγνώστας, μὲ σκοπὸ νὰ ἀναζωογονήσῃ τὸ εἶδος. Ἑπομένως, ἡ παρουσία στὴν Ἐλευσῖνα τοῦ κ. Μυράτ, προικισμένου καλλιτέχνου καὶ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ, εἶναι γεγονὸς ποὺ πρέπει νὰ χαιρετισθῇ».

Φ. Γ.

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ ΣΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ "Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ;

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Ὡς ναυτικὴ ἐπιχείρησις θέλει τὰ λεφτά... ἑνὸς Ὠνάση.
2. Ἐδῶ φυσάει, ἐν συντομογραφίᾳ... ὁ σιρόκος — Κωμόπολις πλησίον τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν Σιχὲμ ὁδοῦ, ὅπου κατέφυγε ὁ Ἰωάβ διὰ νὰ διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν τοῦ Ἀβιμέλεχ — Ἡ ηὐξημένη εἰς τὸν ὀργανισμὸν χοληστερίνη συνιστᾶ τὴν ἀποφυγὴν των εἰς τὴν διατροφήν.
3. Σωματικῶς π ο ν ά ε ι πάντοτε πολύ, καὶ ἠθικῶς ἐπικρίνει δριμύτατα.
4. Αἱ πρόσφατοι τοῦ Βεζουβίου ἀνησυχοῦν τοὺς Ναπολιτάνους (γεν.) — Ὑπῆρξες.
5. Διάσημος Ἄγγλος φυσιοδίφης τοῦ 17ου αἰῶνος — Τοῦ ρινικοῦ διαφράγματος πεταλοειδὲς ὀστοῦν (γεν.).
6. Καὶ ὡς χαλκόν, βραχιόλι θὰ τὸν δρῆτε — Διὰ τῆς καταγραφῆς δύο συμφώνων ἔχετε τόν... πατέρα τοῦ Μινωταύρου στὴν βοτική — Ξενικὸν μέτρον ἐπιφανειῶν.
7. Ἀρνητικόν — Προφερόμενα μαζὺ βάζουν φωτιά... σὲ πολλὲς συνθέτους λέξεις — Μία πτῆσις...
8. Σ' ἕνα τέτιο βρίσκεται καὶ τὸ Θιβέτ — Αἴτ. πληθ. μιᾶς προσωπ. ἀντωνυμίας.
9. Νότα — Δίχως — Πάτσι!
10. Αὐτοὶ ἐργάζονται διὰ μίαν καθημερινὴν τροφήν μας, ἑνάρθρως.
11. Ἀκριβολογίας σύμφωνα — Ἑνὸς νηκτικοῦ πτηνοῦ ἡ γενικὴ — Μία πτῶσις... τοῦ χοίρου.
12. Μία τῶν Κυκλάδων —Ἀρχαία πόλις τῆς Αἰγύπτου, ἡ Λατόπολις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Τὸ κόττερο ὑπονοεῖ ἡ λέξις αὐτή (αἰτ.).
2. Νέων οὐρανίων σωμάτων γίνονται συχνά.
3. Βρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Μακρόνησο (δημοτ.).
4. Ἄρδρον — Ἡ αἰτιατικὴ ἑνὸς τῶν μεγαλυτέρων ἀστρονόμων ὅλων τῶν ἐποχῶν (αἰτ.).
5. Ἕνα εἶδος ὀγρίας αἰγὸς που ζῇ εἰς τὰ πολὺ ὑψηλὰ μέρη τῶν Πυρηναίων καὶ τῶν Ἄλπεων — Διετέλεσεν ἐπὶ Πλαστῆρα ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἑνάρθρως.
6. Ἔξεις εἰς τὸν Ἡρακλέα τὸν δράμωμ πρὸς τὸν κῆπον μὲ τὰ χρυσὰ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων — Μετοχὴς οὐδέτερον, ποὺ ἐκφράζει τὴν ἀνάγκην.
7. Καθορίζονται συχνὰ καὶ μὲ διενέξεις συμφωνίες (γεν.) — Καὶ μὲ «Γ» στὴν ἀρχὴ εἶναι κτύπος βαρύς.
8. «...ἱστίον» λέγεται εἰς τὴν ναυτικὴν τὸ χαλαρωθὲν ἱστίον — Βουλεβάρτων τοῦ Παρισιοῦ.
9. Ἐζήτησε ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου νὰ κάμῃ τὸν σύζυγόν της Τιθωνὸν ἀθάνατον — Φλαμανδὸς ζωγράφος, διδάσκαλος τοῦ Ρούμπενς — Συμπλεκτικὸς σύνδεσμος πρὸ φωνήεντος (δημοτ.).
10. Εὐρωπαϊκὴ πρωτεύουσα (γεν.)— Μὲ τέτιους ὅρους ἐξασφαλίζονται τίμιες συναλλαγές (αἰτ. δημ.).
11. Τὸ μικρὸ μας νῆμα... μὲ ἐπιμηκυνσιν (γεν.) — Οὗτω ὀνομάζουν τὸν πρῶτον πρὸς πρῶραν ὄρθιον ἱστὸν τῶν πλοίων. (αἰτ.).
12. Ὁ «Ρωμηὸς» τὸν ἔκανε πασίγνωστον. — Δίδει, διπλασιαζόμενον, γνωστὸν σλαβικὸν ὄνομα.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 21 ἕως 27 Ἀπριλίου 1961

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου

Μιὰ μεταβολὴ στὴν κατάσταση θὰ σᾶς ἀναστατώσῃ καὶ θὰ σᾶς ἐξαναγκάσῃ νὰ ζητήσετε τὴν βοήθεια τῶν ἄλλων. Μὴ χάσετε τὴν ψυχραιμία σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 5.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου

Κάποιο ζήτημα ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ ἀπὸ καιρὸ θὰ περάσῃ μιὰ κρίσιμη περίοδο. Δὲν πρέπει νὰ ριψοκινδυνεύσετε οὔτε στιγμή. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 7.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου

Μὴ κλείεσθε τόσο πολὺ στὸν ἑαυτό σας γιατὶ ἔτσι θὰ μπορέσετε ποτὲ ν' ἀποκτήσετε πραγματικοὺς φίλους. Κουράγιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 2.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου

Χαροῦμενα νέα ἀπὸ ἐπαγγελματικὴς πλευρὰς θὰ σᾶς ξαναδώσουν τὸ χαμένο σας κέφι γιὰ ἀποδοτικὴ δουλειά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμοὶ 6 καὶ 9.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου

Μὴ κάνετε καμμιὰ κίνησιν ἂν δὲν σκεφθῆτε πολύ. Μπορεῖ νὰ ἔχουν δίκιο καὶ νὰ τοὺς ἔχετε παρεξηγήσει. Προσέξετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σ)ρίου

Κάνετε ἐπιπόλαιες κινήσεις τὴν ὥρα ποὺ πρέκειται νὰ κερδίσετε τὴν ἐκτίμηση ἑνὸς σημαντικοῦ προσώπου. Θὰ σᾶς βοηθήσῃ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 6.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σ)μβρίου - 22 Ὀκτωβ.

Προσπαθοῦν νὰ βροῦν τὴν κατάλληλη στιγμὴ γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦν. Μὴ τοὺς δώσετε τὴν εὐκαιρία νὰ κερδίσουν μιὰ μάχη. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 4.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Ν)ρίου

Μὴ σχολιάσετε τὰ γεγονότα γιατὶ θὰ στηριχθοῦν στὰ λεγόμενά σας γιὰ νὰ σᾶς παγιδεύσουν. Νὰ εἶσθε συ.τηρητικός. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ν)ρίου-22 Δ)ρίου

Ἡ ἀστάθεια ποὺ δείξατε σὲ κάποια περαστικὴ ἀνωμαλία θὰ σᾶς κυνηγᾷ γιὰ κάμπεσο καιρό. Μὴν ἀποθαρρυνθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 6.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δ)ρίου-19 Ἰαν.

Προσπαθῆστε νὰ δημιουργήσουν ἐντυπώσεις εἰς ἔαρος σας καὶ νὰ σᾶς θλάψουν. Μὴ σταθῆτε μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 6.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φ)ρίου

Προσγειωθῆτε στὴν πραγματικότητα καὶ προσπαθῆστε νὰ ἔχετε τὸ συμφέρον σας πρὸ χάσετε κάθε ἐλπίδα σωτηρίας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 3.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φ)ρίου-20 Μαρτίου

Ἔχετε δοσοληψίες μὲ ἄτομα ποὺ δὲν ταιριάζουν στὸν χαρακτῆρα σας καὶ στὴν κοινωνική σας θέση. Μὴ παρασυρθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 2.

ZIPKZARK

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὁριζοντίως, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξη ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε τώρα τὴ λέξη, ποὺ βρήκατε καὶ σβήσετε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα ποὺ μεταχειρισθήκατε.

Ψάξετε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξη καὶ συνεχίσετε ἕως ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

Ι	Σ	Ε	Τ	Σ	Α
Δ	Ε	Λ	Α	Δ	Κ
Ι	Υ	Ο	Μ	Α	Ι
Κ	Ο	Σ	Ο	Δ	Λ
Υ	Τ	Ι	Κ	Υ	Ο
Σ	Η	Λ	Ε	Θ	Σ

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξη τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Γιὰ κάθε λέξη τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξη τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξη τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξη τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξη τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξη τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξη τῶ 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμοὺς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέσετε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν ποὺ μπορέσατε νὰ πετύχετε.

Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

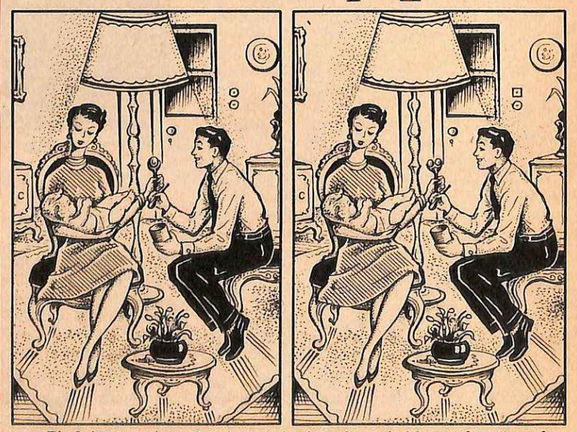
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 10 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

Λύσεις σελ. 62

Ούνίνσκυ

ὁ σημερινὸς Παντερέφσκυ

πάλι στὴν Ἀθήνα

ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑ τοῦ Σοπὲν καθιερώθηκε διεθνῶς ἀπὸ τὸ 1932 ὁ πιανίστας Ἀλέξανδρος Ούνίνσκυ

Πρὶν ἀπὸ τριάντα περίπου χρόνια, ἕνας λεπτὸς καὶ κομψὸς νέος 22 ἐτῶν, σχετικὰ ψηλοῦ ἀναστήματος, καθόταν μὲ φανερὸ τρὰκ σ' ἕνα μεγάλο πιάνο μὲ οὐρά, στὴν αἴθουσα ὅπου δινόταν ὁ διεθνὴς διαγωνισμὸς τοῦ «Βραβείου Σοπὲν», στὴν Βαρσοβία. Ὁ Ἀλέξανδρος Ούνίνσκυ, ποὺ ἀπὸ τὸ 1927 εἶχε ἀρχίσει καρριέρα διρτουόζου τοῦ πιάνου, εἶχε ἀποκτήσει φήμη «νεαροῦ μάγου» τοῦ κλαβιέ. Ἔπαιξε μὲ λαμπρὸ τόνο καὶ σωστὸ ὕφος διάφορα ἔργα τοῦ «ἐπαναστάτη τῆς πιανιστικῆς φιλολογίας» καί, μαζὺ μὲ τὴν συμπάθεια καὶ τὸν θαυμασμὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἀκροατηρίου, κέρδισε τὸ πρῶτο βραβεῖο τοῦ διαγωνισμοῦ. Ἦταν τόσο ἀπορροφημένος, διηγοῦνται, ἀπὸ τὴν ποίηση τῶν μελωδιῶν τοῦ μεγάλου Πολωνοῦ ποιητοῦ ποὺ ἑρμήνευε, ὥστε μετὰ ἀπὸ μιὰν ἐκτέλεση κάποιος Πολωνὸς πρῖγκιψ τὸν πλησίασε: «Συγχαρητήρια, κ. Ούνίνσκυ, μοῦ ἄρεσε ἰδιαίτερα ἡ σονάτα μὲ τὸ πένθιμο ἐμβατήριο». Καὶ πρόφερε στὸν ἴδιο τόνο μὲ ἐκκεντρικότητα: «Θὰ τὴν προτιμοῦσα στὴν κηδεία μου ἀπὸ σᾶς. Τί λέτε;».

ΜΙΑ ΣΠΑΝΙΑ ΠΟΖΑ ΤΟΥ «ΜΑΙΤΡ», ΠΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΑ ΑΠΟΦΕΥΓΕΙ ΤΟΝ ΦΑΚΟ

«Μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστηση», ἀποκρίνεται στὸν ἴδιο τόνο καὶ διαστικὰ ὁ ἀφηρημένος νεαρὸς Ἀλέξανδρος. «Καὶ πότε;».

Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ δὲν ἔχει ἰδιαίτερη σημασία ἀπὸ μουσικῆς πλευρᾶς, ἀλλὰ τὸ βαθὺ καὶ εὐαίσθητο παίξιμο τοῦ Ούνίνσκυ δὲν ἔχει οὐσιαστικὰ ἀλλάξει ἀπὸ τότε. Καὶ ὅπως φαίνεται ἡ ὡριμότητα τοῦ πιανίστα καὶ τοῦ ἀκροατηρίου ἔχουν συμβαδίσει. Οἱ κριτικὲς τῶν ἐφημερίδων στὸ Παρίσι, στὸ Βερολῖνο καὶ στὸ Λονδῖνο, τὴν ἐποχὴ τοῦ 1930, χαρακτηρίζουν τὸν Ούνίνσκυ «μεγαλοφυΐα», «μεγάλο καλλιτέχνη τοῦ πιάνου», «διρτουόζο» καὶ «ἑρμηνευτὴ κλάσεως, προικισμένον μὲ σπάνιο μουσικὸ ταμπεραμέντο».

Εἶναι ἕνας πιανίστας μὲ «ἐξαιρετικὴ τεχνικὴ φινέτσα», «βελούδινο τουσσέ» καὶ «λεπτολόγος στὴν ἔκφραση καὶ τὸν ἦχο», ἀπαντοῦν σὲ ἀντίλογο οἱ ἐφημερίδες τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ 1957.

Σήμερα τὸ παίξιμο τοῦ μεγάλου ἑρμηνευτὴ θεωρεῖται ὡριμώτερο μὲ τὴν ἔννοια ὅτι ἐνῶ ἡ ποιότητα τοῦ ἀκροάματος ποὺ προσφέρει ὅταν ἄρχισε τὴν σταδιοδρομία του ἦταν ὁρατὴ μόνο στὰ μάτια τῶν κριτικῶν, στὶς μέρες μας ἔχει γίνει ὁλοφάνερη καὶ ἄμεσα προσιτὴ στὸ μεγάλο ἀκροατήριο.

«Τὸ φαινόμενο τῶν ἐκπληκτικῶν δακτύλων τοῦ Ούνίνσκυ», γράφει ἡ ἐφημερὶς «Χέραλντ Τριμπιούν» τῆς Νέας Ὑόρκης, «στηρίζεται στὴν μεγάλη δύναμη ποὺ ἔχουν ὁ καρπὸς καὶ ὁ βραχίων του». Συγκεντρώνει τόσο ἐκπληκτικὰ πρασόντα, ὥστε προσφέρει «τὸ μάξιμουμ τοῦ ἤχου» ἐνῶ ταυτοχρόνως «κρατᾷ τὴν ὑπόλοιπη μᾶζα τῶν δυνατῶν ἀποχρώσεων στὸν πλήρη ἔλεγχό του». Προπάντων στὰ δάκτυλά του «τὸ πιάνο μεταβάλλεται σὲ μεγάλη ὀρχήστρα».

Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ποὺ ἄρχισε τὴν καρριέρα του τὸ 1943, τὸν προτιμοῦν ἀκριβῶς ἐπειδὴ κατορθώνει νὰ ἐπιδεικνύῃ τὶς τεχνικὲς καὶ σχεδὸν ἀθλητικὲς ἱκανότητες ἑνὸς 'Ιτούρμπι ἢ ἑνὸς Σερκάσκυ ἢ τὴν ἔμφαση στὸν πλήρη καὶ αἰσθηματικὸ ἦχο, ὅπως ὁ Ρουμπινστάϊν, ἐνῶ παράλληλα προβάλλει ἀνάγλυφο τὸ μήνυμα τῶν μουσικῶν ἔργων μὲ κάθε λεπτομέρεια.

Οἱ αἴθουσες συναυλιῶν, ὅπου ὁ Ούνίνσκυ δίνει τὰ ρεσιτάλ του ἢ συμμετέχει ὡς σολίστ, εἶναι πάντοτε κατάμεστες ἀπὸ τὸ φιλόμουσο κοινό, συνθέτες καὶ ἀρχιμουσικούς, ποὺ ἀπὸ καιρὸ ἔχουν κρατήσει θέση. Ἀλλὰ ὁ θόρυβος ποὺ δημιουργεῖ ἡ φήμη τοῦ ἐρχομοῦ του κοπάζει μονάχα ὅταν ὅλοι βυθισθοῦν στὴν μαγεία ποὺ ἀσκεῖ καὶ στὸ ἀπαράμιλλο τραγούδι τοῦ παιξίματός του. Μὲ ἰσορροπημένες κινήσεις τοῦ σώματος, πότε ἀριστερά, πότε δεξιά, πρὸς τὴν ἔκταση τοῦ πιάνου, μὲ τὴν ἀμίμητη παλέττα τοῦ ἤχου του, ὁ πιανίστας ξετυλίγει ὅλη τὴν τεχνικὴ καὶ ρυθμικὴ ἀκεραιότητα τῶν ἔργων ποὺ ἐκτελεῖ.

Ὅταν παίζῃ Λίστ, ὁ Ούνίνσκυ ξέρει νὰ αἰχμαλωτίζῃ ἀμέσως καὶ χωρὶς ἐπιδείξεις τὸ ἀκροατήριο στὴν ἐσωτερικὴ λογικὴ ποὺ ἐπιβάλλει ἡ «ὀρθὴ γραμμὴ» τοῦ ἐντιμου ἑρμηνευτή. Κάποτε, ὅταν τελείωνε, μὲ τὴν δοσὶ τῶν χειροκροτημάτων, τὸ ἀτομικὸ ρεσιτάλ του, στὴν Νότιο Ἀμερική — μὲ τὴν 1η Μπαλλάντα τοῦ Σοπέν— πολλοὶ ἀπὸ τὰ καθίσματα τῆς πλατείας ἄρχισαν νὰ φεύγουν, παρ' ὅλη τὴν ἐπιμονὴ τῶν ὑπολοίπων ποὺ ἤθελαν «κι ἄλλο». «Μετὰ ἀπὸ τὸ ἔργο αὐτό, εἶπαν μὲ πεποίθηση, δὲν χρειαζόμαστε ν' ἀκούσουμε τίποτα». Καὶ εἶχαν δίκιο. Τί καλύτερο μποροῦσε νὰ σθήσῃ τὴν μνήμη τῆς σπάνιας ἐντυπώσεως;

Ὁ Ούνίνσκυ γεννήθηκε στὸ Κίεβο, τὸ 1910. Πῆρε μαθήματα πιάνου στὴν γενέτειρά του καὶ ὅταν ἐγκαταστάθηκε στὸ Παρίσι, τὸ 1923, γράφτηκε στὸ «Ἐθνικὸ Κονσερβατουάρ», ὅπου καὶ πῆρε τὸ πρῶτο βραβεῖο. Ἀπὸ τὸ 1927 ἄρχιζε ἤδη καρριέρα διρτουόζου τοῦ πιανιστικοῦ ρεπερτορίου. Στὴν Ἀθήνα ἔπαιξε γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1936, ἐγκαινιάζοντας τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Γραφείου, ποὺ τὸν προσκάλεσε καὶ τώρα, γιὰ νὰ ἑορτάσῃ τὰ 25 χρόνια τῆς λειτουργίας του.

Ὁ Ούνίνσκυ ἀνήκει στὴ σειρὰ τῶν σοβαρῶν ἑρμηνευτῶν τοῦ πιάνου ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ μουσικὸ ἔργο καὶ ὄχι ὁ ἑρμηνευτὴς προσφέρει τὴν «κάθαρση» στὸ ἀκροατήριο. Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ πιστεύει ὅτι ὁ αὐθορμητισμὸς τῶν μελωδιῶν τοῦ Σοπέν, μὲ τὴν ἐκβαμβωτικὴ, ἁρμονικὴ καινοτομία τους, εἶναι μοναδικὴ «παινάκεια». Γιατὶ «βοηθοῦν εὐκολώτερα τοὺς ἀνθρώπους νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν στενότητα τῆς καθημερινῆς ζωῆς».

Ὁ Ἀλέξανδρος Ούνίνσκυ, ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους πιανίστες τῆς ἐποχῆς μας, ἔχει πραγματοποιήσει πάνω ἀπὸ «μιὰ χιλιάδα» ἐμφανίσεις καὶ θεωρεῖται σήμερα «διεθνὴς» καλλιτέχνης. Ἔτσι τὴν θέση, ποὺ ἐδῶ καὶ χρόνια ἀπέδιδαν στὸν Παντερέφσκυ, ἔχει ἤδη κατακτήσει ὁ Ούνίνσκυ ἀπὸ καιρό.

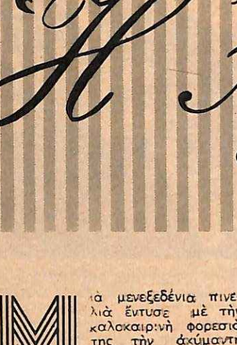
Γ. Β.—

Η Αγκυρα στη χώρα των δαιμόνων

Μια μενεξεδένια πινελιά έντυσε με την καλοκαιρινή φορεσιά της την άκύμαντη θάλασσα της Μεσογείου! Σε λίγο το μικρό, ψαράδικο χωριουδάκι της Κυανής Ακτής, το περίφημο Σαίν Τροπέζ, που άνεκάλυψε πρίν μερικά χρόνια ή Φρανσουάζ Σαγκάν, γιά νά μετατραπή πολύ γρήγορα σέ πλάζ της μόδας, θά είναι πάλι στις δόξες του. Στά ήρεμα στενά δρομάκια με τά ψαράδικα σπίτια καί τά δίχτυα θά ξεκινήση μιά άτέλειωτη παρέλαση όμορφιάς καί μόδας. Γιατί τό Σαίν Τροπέζ δέν είναι μόνο ένας τόπος παραθερισμού τοῦ πλούτου καί τοῦ πνεύματος, άλλά κ' ένα κέντρο μόδας τῆς άκρογιαλιάς. Τά παντελόνια, τά σόρτς, τά μαγιό, που φοροῦν κάθε χρόνο τά γνωστότερα όνόματα τῆς διεθνοῦς άριστοκρατίας καί τοῦ κινηματογράφου, προέρχονται άπό κάποια άσήμαντη γωνιά τοῦ Σαίν Τροπέζ, που ξέρει νά δημιουργή μέ γοῦστο μιά μόδα χαρούμενη, ξέγνοιαστη, γοητευτική, ὅπως καί οἱ διακοπές στήν ἡσυχη άκρογιαλιά τοῦ χωριοῦ του. Άλλά ή τύχη τῆς μόδας τῆς άκρογιαλιᾶς δέν σταματά στό Σαίν Τροπέζ. Στήν Ἰταλική Ριβιέρα, τό Σάν Ρέμο, που ἔγινε πασίγνωστο άπό τά περίφημα φεστιβάλ τοῦ ἐλαφροῦ Ἰταλικοῦ τραγουδιοῦ κι άπό τήν όμορφιά του, καί τό Μπιαρέτζο διεκδικοῦν άπό τό Ρέμο καί στό Μπιαρέτζο! Καί γιά τό καλοκαίρι τοῦ 1961, φαίνεται πώς ή Ριβιέρα άπεφάσισε νά ντύση, άντί νά... γδύση τίς γυναῖκες! Τά μαγιό δέν εἶναι πιά ἕνα άσήμαντο κάλυμμα τοῦ κορμιοῦ που θέλει νά κρύψη τή γύμνια του. Εἶναι μιά άληθινή τέχνη, που διεκδικεῖ δάφνες ραπτικῆς δημιουργίας. Οἱ άνθρωποι ἄρχισαν νά ζοῦν πιό κοντά στή θάλασσα, νά λατρεύουν τό κολύμπι, τήν βάρκα, τό ψάρεμα! "Ετσι τό μαγιό άπέβαλε τήν άδιάφορη, άπρόσωπη, άσήμαντη μορφή του. "Εγινε μόδα, δημιουργία, προσωπικότητα. Τό κορμί παίρνει τώρα άπό τήν τελειότητα τοῦ μαγιό, τήν σβελτάδα ἑνός δελφινιοῦ, τήν γοητεία μιᾶς σειρήνας. Καί νά που ἕνα δελφίνι ξέφυγε άπό τά μενεξεδένια νερά τοῦ Σαίν Τροπέζ καί τοῦ Σάν Ρέμο, γιά νά ἔρθη στίς γαλανές άκρογιαλιές τῆς πατρίδος μας! Σέ λίγο τό άπαλό καλοκαιρινό ἀεράκι θά γυρίζη ρυθμικά τούς μύλους τῆς Μυκόνου, κι ὁ ἥλιος θά δώση περισσότερη φωτεινότητα στά κάτασπρα δρομάκια τῆς Ὕδρας καί θά ξαναφέρη τήν άτέλειωτη τουριστική κίνηση στίς καταπράσινες Σπέτσες. Θ' άρχίση ἡ βασιλεία τοῦ μαγιό. Ἑτοιμασθῆτε λοιπόν νά ὑποδεχθῆτε τό καλοκαίρι! Τό μαγιό Δελφίνι σᾶς προσφέρει τώρα ὅλη τήν ἐλεγκάντικη ὁμορφιά τῆς μόδας τοῦ Σαίν Τροπέζ. Μαγιό γοητευτικά, πολύχρωμα, που θυμίζουν περισσότερο πολύτιμα πετράδια τῆς θάλασσας παρά ὕφασμα, ἔρχονται νά δώσουν μιά σαγηνευτική νότα στήν καλοκαιρινή γυναικεία σιλουέττα. Καί τά μαγιό Δελφίνι τοῦ 1961 λανσάρουν μιά καταπληκτική καινοτομία! Σᾶς άπαλλάσσουν άπό τό βρεμένο μαγιό! Μόλις βγῆτε άπό τή θάλασσα, τά ειδικά νάϋλον ὑφάσματα, άπό τά ὁποῖα ἔχουν κατασκευασθῆ ὅλα τά μοντέλα του, στεγνώνουν άμέσως! Εἶναι ἕνα ὑπέροχο μπουκέττο άπό ἐμπριμέ, φουτουριστικά καί γεωμετρικά σχέδια, που ὅλοτε θυμίζουν ἐλεύθερες πινελιές, κι ὅλλοτε παίρνουν μορφή παράξενη, πρωτότυπη, καταπληκτική, σέ φόντα σκοῦρα, που ξανάγιναν πάλι τῆς μόδας. "Αλλωστε τά νάϋλον μαγιό εἶναι ἕνα άπό τά μεγάλα φετεινά άτού τοῦ Σαίν Τροπέζ. Πάντοτε μάτ, σέ τύπο ἐλάνκα, που φορμάρει τό κορμί θαυμάσια, εἶναι ἐμπριμέ, μονόχρωμα ἤ άπαλόχρωμα καρρώ ἤ ριγέ. Καί τό μαγιό Δελφίνι, που συναγωνίζεται έπάξια τούς δημιουργούς τῆς γαλλικῆς καί τῆς Ἰταλικῆς Ριβιέρας, ξεχώρισε γιά σᾶς μιά συλλογή ὑπέροχη που θά σᾶς ξελογιάση. Φτιαγμένα μέ ξένα ὑλικά, μέ άποκλειστικά ὑφάσματα, που δέν θά βρῆτε πουθενά ἀλλοῦ, μέ μηχανές που ἤρθαν εἰδικά στήν πατρίδα μας καί κλωστές που δέν ἀλλοιώνονται άπό τήν θάλασσα, δίνουν ἕνα συνδυασμό τελειότητος, πείρας, ἐφαρμογῆς καί φαντασίας! Τό μαγιό Δελφίνι τοῦ 1961 εἶναι μονοκόμματο καί ντέ πιές. Τό κορσάζ του ἔχει μιά μοναδική ἐφαρμογή, που στηρίζεται σέ καινούγιες ἐνισχύσεις. Δέν ὑπάρχει πιά οὔτε μιά μπανέλλα... Κι ὅμως τώρα κατορθώνει άκόμη περισσότερο νά κολακεύση τό σῶμα σας. Δέν σᾶς ντύνει μόνο. Δίνει γραμμή στή σιλουέττα, τελειότητα στό κορσάζ, σβελτάδα πρωτόγνωρη. Τά βαθειά ντεκολτέ στήν πλάτη εἶναι ἕνα άπό τά πιό χαρακτηριστικά γνωρίσματα τοῦ μαγιό Δελφίνι. Μυτερά ἤ στρογγυλά, σχηματίζουν στό στητό στῆθος ντεκολτέ που θυμίζουν άπογευματινό καλορραμμένο φόρεμα. Τό μαγιό Δελφίνι, που θά τό βρῆτε σ' ὅλα τά καλά καταστήματα τῆς πατρίδος μας, καί σέ μεγάλη ποικιλία στό κατάστημα Δέλτα τῆς ὁδοῦ Φωκίωνος 13, δημιούργησε γιά πρώτη φορά στήν Ἑλλάδα μιά Ὡτ Κουτύρ στόν τομέα τοῦ μαγιό. "Ολη ἡ προχειρότητα που μᾶς εἶχαν συνηθίσει οἱ ἄλλες προσπάθειες άνήκει πιά στό παρελθόν. Θά μποροῦσε νά πῆ κανείς πώς τό μαγιό Δελφίνι εἶναι ἕνας ὑπέροχος συνδυασμός σουτιέν καί κορσέ που κατορθώνει νά κάνη τέλειο άκόμη καί τό δυσκολώτερο σῶμα. Στηρίζει, λοιπόν τήν ὑπεροχή του ὄχι μόνο στά ὄμορφα σχέδια καί στά θαυμάσια ὑφάσματα, ἀλλά στήν καταπληκτική τεχνική του, που κολακεύει ὅλα τά σώματα καί τά συγκρατεῖ ἐκεῖ που πρέπει, δίνοντάς τους μιά ξεχωριστή λυγερότητα καί φινέτσα! Καί κάτι που θά σᾶς ἐνθουσιάση. Κάθε μοντέλο Δελφίνι ὑπάρχει σ' ἐλάχιστα κομμάτια. "Ετσι ἔχετε σχεδόν άποκλειστικότητα στό μαγιό που θά διαλέξετε. Θέλετε μερικές ἰδέες πρίν κάνετε τήν ἐκλογή σας; Τί θά λέγατε γιά ἕνα μαγιό λαμέ ἐμπριμέ, σέ φουτουριστικό σχέδιο, μέ σφιχτή ὕφανση, τολμηρή ντεκολτέ πλάτη καί μπρετέλλες ντραπέ; "Η μήπως προτιμᾶτε ἕνα άπό τά ὑπέροχα μπικίνι Δέλφίνι, σέ στὺλ Μπαρντό, άπό καρρώ νάϋλον ὕφασμα; γαρνιρισμένο μέ μπρονζερί Ἀγγλαίς; Τήν ἴδια γαρνιτούρα θά τήν βρῆτε σέ διαφορετικό τύπο, σέ μονοκόμματα ἐμπριμέ νάϋλον μαγιό. Εἶναι συνήθως στό ντεκολτέ καί τό κάνει άκόμη περισσότερο νά μοιάζη μέ φόρεμα. Ἀλλά, τό μαγιό Δελφίνι προσφέρεται σ' ὅλη τήν οἰκογένεια. Ὁ μπαμπᾶς, ἡ μαμά, τό παιδί, θά βροῦν κάτι πρωτότυπο, χαρούμενο, ξεχωριστό! "Ενα μαγιό που θά δώση στήν σιλουέττα σας τήν γοητεία τοῦ ψαράδικου Σαίν Τροπέζ, ἀλλά καί τήν σαγήνη μιᾶς παριζιάνικης ραπτικῆς δημιουργίας. Τό ἀγγίγμα τῆς κομψότητος μπορεῖ τώρα νά γίνη καί δικό σας άπόκτημα. Τό μαγιό Δελφίνι άπεφάσισε ἐφέτος νά σᾶς ντύση πολύ κομψά. Δέν θ' ἀφήση τήν σιλουέττα σας νά περάση άπαρατήρητη στήν κοσμική άκρογιαλιά, στό ἤρεμο νησί, στίς χαρούμενες διακοπές σας... Θά δώση στό κορμί σας τήν σβελτάδα μιᾶς γοργόνας, τήν λυγερότητα μιᾶς σειρήνας, τήν γοητεία μιᾶς Παριζιάνας! Σᾶς διαβεβαιώ πώς θά ξελογιασθῆτε!...

Τό νάϋλον ὕφασμα Λεοπάρ, που ἔχει τό χαριτωμένο αὐτό μαγιό, εἶναι πολύ τῆς μόδας γιά τό καλοκαίρι τοῦ 1961.

Προσέξετε τό ντεκολτέ τοῦ γοητευτικοῦ αὐτοῦ μαγιό «Δελφίνι». Εἶναι γαρνιρισμένο μέ μπρονζερί Ἀγγλαίς καί θυμίζει περισσότερο... φόρεμα.

"Ενα θαυμάσιο ντέ πιές μαγιό «Δελφίνι», άπό μπρονζερί Ἀγγλαίς, γαρνιρισμένο μέ περαστή λεπτή κορδέλλα.

"Ενα ἄμορφο μαγιό «Δελφίνι» άπό ριγέ νάϋλον ὕφασμα, που τό κορσάζ του θυμίζει άρχαϊκή ἐνδυμασία. Εἶναι μιά προσταγή τοῦ Σαίν Τροπέζ.

Κάθε ἐποχή τό Παρίσι ἔχει κάτι ἐπαναστατικό νά παρουσιάση. Καί γιά τό καλοκαίρι τοῦ 1961 φαίνεται πώς τά πρωτεῖα τά διεκδικεῖ άπό τό ντύσιμο ἕνας καινούργιος τρόπος κτενίσματος! Πάνε πιά οἱ κάσκες, τά ρουλώ, οἱ πολύωρες τσαλαπωρίες! Πόση ὥρα θέλατε ὅλοτε γιά νά κτενισθῆτε; Μιάμιση; Τώρα μπορεῖτε νά τελειώσετε μέσα σέ τριάντα άκριβῶς λεπτά τῆς ὥρας. Τό λούσιμο δέν συνοδεύεται πιά άπό τό τύλιγμα τῶν μαλλιῶν, τό στέγνωμα καί τό κτένισμα. "Ενα καινούργιο καταπληκτικό μηχάνημα, που θά μπορούσε νά τό ὀνομάση κανείς «ἠλεκτρική κτένα», ἀν κ' ἔχει εὐρύτερη δραστηριότητα καί πολλά ἐξαρτήματα, στεγνώνει καί φορμάρει τό μαλλί στό ἐλάχιστο αὐτό χρονικό διάστημα. Καί στήν πατρίδα μας μόνο ὁ γνωστός κομμωτής Ἐμίλ, τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 17, λανσάρει τήν «Νουβέλ Βάγκ» τοῦ Παρισιοῦ. Μέ καταπληκτική μαεστρία καί ταχύτητα δίνει στό βρεμένο μαλλί μιά φόρμα άπλή, μοντέρνα, φυσική, που, ὅσο κι ἀν σᾶς φανῆ παράξενο, ἔχει διπλάσια άνθεκτικότητα άπό τήν κανονική μιζαμπλί! Τό μαλλί δέν σπάει πιά άπό τά ρουλώ καί τά κρεπαρίσματα καί τό κτένισμα ἔχει μιά φινέτσα που σέ ξελογιάζει! "Αλλωστε δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε καί κάτι ἄλλο... Πῶς τό κτένισμα αὐτό εἶναι πολύ πιό τέλειο άπό τήν μιζαμπλί, γιατί ὁ κομμωτής μπορεῖ νά πηγαίνη τό μαλλί στήν κατεύθυνση που θέλει, άκόμη κι ὅταν αὐτό προσπαθῆ νά λοξοδρομήση! Μή μοῦ πῆτε πώς δέν ἀξίζει νά δοκιμάσετε. Σέ μισή ὥρα θά εἶσθε ἕτοιμη, χωρίς τήν ἐνοχλητική ἀπειλή τῆς κάσκας! Θά κερδίσετε χρόνο, ἀλλά καί τήν ὁμορφιά καί τήν ὑγεία τῶν μαλλιῶν σας. Μήν τό ἀμελήσετε!...

Τήν γνωρίσατε τήν Μαντάμ ντέ Τουρίς; Εἶναι μιά γυναίκα μέ πεῖρα καί γνώσεις πού δύσκολα συναντᾶ κανείς, άκόμη καί στό Παρίσι. Εἶναι μιά τεχνικός αἰσθητικός τοῦ οἴκου Λανκώμ, που θά μείνη γιά λίγον καιρό στήν πατρίδα μας καί θά δέχεται μέχρι τίς 30 τρέχοντος, στό κατάστημα τῆς ὁδοῦ Βουλῆς 21. "Εχετε μιά ἀπορία γιά τό δέρμα σας, γιά τήν κρέμα που χρησιμοποιεῖτε, γιά τό κραγιόνι που φοράτε; Ἡ Μαντάμ ντέ Τουρίς εἶναι πρόθυμη, χωρίς καμμιά οἰκονομική ὑποχρέωση, νά σᾶς βοηθήση σέ κάθε σας πρόβλημα. Μόνο πού, φυσικά, θά περιορίση τήν βοήθειά της στίς συμβουλές. Δέν πρόκειται νά περιποιηθῆ καμμιά πελάτισσα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ παρισινοῦ οἴκου. Ἀξίζει ὅμως τόν κόπο νά ἐπωφεληθῆτε κ' ἐσεῖς άπό αὐτή τήν εὐκαιρία. Δέν άποκλείεται νά χρησιμοποιῆτε καί κάποιο καλλυντικό που δέν ταιριάζει άπόλυτα στήν ἐπιδερμίδα σας. Ἄν εἶναι τῆς μάρκας Λανκώμ, ἡ κ. ντέ Τουρίς θά σᾶς ζητήση νά τό ἐπιστρέψετε, ἔστω καί μισοτελειωμένο, γιά νά σᾶς τό ἀνταλλάξη μέ τήν σωστή κρέμα που πηγαίνει στήν ἐπιδερμίδα σας...

Δέν πρόφθαινα ν' ἀπαντῶ σέ γράμματα τήν περασμένη ἑβδομάδα. Πολλές φίλες μου μέ ρωτοῦσαν πού μποροῦν νά βροῦν τήν περίφημη γαλλική παιδική κολώνια Enfants. Στήν φωτογραφία μας θά δῆτε τήν ἐτικέττα της γιά νά τήν ἀναγνωρίσετε στίς προθῆκες τῶν καταστημάτων παιδικῶν εἰδῶν καί

τῶν φαρμακείων. Ἀξίζει νά σημειώσετε πώς εἶναι ἡ μοναδική παιδική κολώνια. Σᾶς προτείνω ὅμως νά μήν τήν πάρετε ἀν δέν ρωτήσετε τόν παιδίατρό σας! Θά σᾶς βεβαιώση ὅτι ἐνδείκνυται γιά τά παιδιά κάθε ἡλικίας! Εἶναι ὑπέροχη!...

Κάθε μητέρα θέλει νά δώση στό παιδί της μιά τροφή ὁλοκληρωμένη. Κάτι πού νά τό βοηθήση άπό τούς πρώτους μῆνες τῆς βρεφικῆς του ἡλικίας μέχρι τά δέκα του χρόνια νά ἔχη γερό σκελετό, ἰσορροπημένο νευρικό σύστημα καί τίς άπαραίτητες γιά τήν σωστή του άνάπτυξη βιταμῖνες. Καί μήν προσπαθῆτε νά βρῆτε κάτι που εἶναι κυριολεκτικά μπροστά σας... Δέν ξεχάσατε, ἀλήθεια, ἕνα μικρό χαριτωμένο χρυσό κουτί. Εἶναι κάτι που σᾶς προσφέρει ἡ σύγχρονη διαιτητική σάν ἀποτέλεσμα πολυχρονης μελέτης. Πρόκειται γιά τό θαυμάσιο γάλα «Σίσσυ», πού τό συνιστοῦν οἱ μεγαλύτεροι παιδίατροι τοῦ κόσμου. Ἀρκεῖ νά σκεφθῆτε πώς χίλια διακόσια ἑκατομμύρια τόννοι γάλα «Σίσσυ» τρέφουν ἑκατομμύρια παιδάκια σ' ὁλόκληρη τή γῆ. Ἀλλά δέν εἶναι αὐτό ἀρκετό! Ρωτῆστε τόν δικό σας παιδίατρο! Θά σᾶς διαβεβαιώση πώς τό ζαικχαρούχο αὐτό γάλα τῆς Ὁλλανδίας εἶναι τέλειο, γιατί περιέχει, ἐκτός άπό γάλα καί ζάχαρη, βιταμῖνες A, B καί D, θειαμίνη γιά τό νευρικό σύστημα καί ριμποφλαβίνη γιά τούς ἱστούς.

Ὅλη αὐτή ἡ ὀργιαστική ἄνθηση τῆς ἐξοχῆς μοιάζει μέ μιά ἀπαλόχρωμη ζωγραφιά παραμυθένιου τοπίου. Κανείς, ὅμως, δέν φαντάζεται πώς μαζύ μέ τά λουλούδια ἀνθίζουν καί οἱ ἀκμές τοῦ δέρματος. Γιατί ἡ ἄνοιξη εἶναι ἀναμφισβήτητα ἡ ἐποχή που προκαλεῖ τίς περισσότερες δερματοπάθειες. Γι' αὐτό λοιπόν κάθε νέα γυναίκα πρέπει νά προσέχη τώρα πιό πολύ τήν ὑγεία της ἐπιδερμίδος της... Καί πῶς; Μ' ἕναν πολύ ἁπλό τρόπο! Νά μήν ἀμελῆ τήν περιποίηση τοῦ δέρματός της. Νά τό καθαρίζη καλά άπό τό λεπτό στρῶμα τῆς σκόνης που κάθεται πάνω στό πρόσωπο, χωρίς νά τό καταλαβαίνουμε, καί νά τοῦ δίνη τροφή μέ μιά θρεπτική κρέμα. Καί οἱ πιό γνωστοί δερματολόγοι τῆς πατρίδος μας συμφωνοῦν πώς τά καλλυντικά Φυλλίς εἶναι μελετημένα γιά τίς κλιματολογικές συνθῆκες τῆς χώρας μας. Ἕνα καλό καθάρισμα μέ γαλάκτωμα Mousse Φυλλίς, γιά τά ξηρά καί φυσιολογικά δέρματα, ἤ Perle Φυλλίς γιά τά λιπαρά, θά δώση στήν ἐπιδερμίδα σας μιά ὑπέροχη φρεσκάδα καί στιλπνότητα. Μέ τήν Creme Φυλλίς θά ὁλοκληρώσετε τήν περιποίηση τοῦ προσώπου σας, προσφέροντάς του τήν άπαραίτητη τροφή γιά ν' άντιμετωπίση τούς άπρόβλεπτους κινδύνους τῆς ὁμορφιᾶς σας...

Νεανική φυσιογνωμία μέ μιά πικάντικη ἔκφραση προστάζει γιά τό καλοκαίρι τοῦ 1961 τό Παρίσι, μοῦ ἔλεγε ἡ δισαζίστ κ. Λία Γαλάνη στό Salon de Beaute, τῆς ὁδοῦ Κανάρη 4. Τό βάψιμο τῶν ματιῶν εἶναι πιό προσεκτικό, χωρίς ὑπερβολές, καί ἡ γραμμή τους σταματά λίγο πιό πέρα άπό τήν κόχη. Τά φρύδια σχηματίζουν μιά καμπύλη, πού κάνει τά μάτια κάπως ντροπαλά, ἀλλά συγχρόνως τσαχπίνικα!

Τό μασσάζ, τόσο στό πρόσωπο ὅσο καί στό σῶμα, μοῦ ἔλεγε ἡ ἐκλεκτή αἰσθητικός καί καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στό ἱνστιτοῦτο της, τῆς ὁδοῦ Ἀμερικῆς 15, πρέπει νά γίνεται πάντοτε άπό ἔμπειρη μασσέζ, γιατί διαφορετικά μπορεῖ νά φέρη τελείως άντίθετα άποτελέσματα. Μήν προσπαθήσετε ποτέ νά κάνετε μόνη σας μασσάζ. Μπορεῖ νά καταστρέψετε τό δέρμα τοῦ προσώπου σας. Ἀφῆστε αὐτή τήν φροντίδα σέ μιά εἰδική!

Μή μοῦ πῆτε πώς δέν εἶναι φοβερό πρᾶγμα ἡ σκόνη! Μέ τήν πρώτη ἀνοιξιάτικη λιακάδα τρυπώνει παντοῦ. Μόλις ξεσκονίσης, σέ λίγο τό σπίτι εἶναι τό ἴδιο. Κι ἄν προσθέση κανείς καί τό ἀτελείωτο σκάψιμο τῶν ἀθηναϊκῶν βρόμων, τότε καταλαβαίνει γιατί πολλά σπίτια φιλοξενοῦν ἕνα δάκτυλο σκόνη σέ κάθε ἐπίπλο! Κι ὅσο τό καλοκαίρι πλησιάζει, τόσο τό κακό χειροτερεύει! Ἡ Α. Μ. ἡ σκόνη εἶναι πιά πανταχοῦ παρούσα! Καί μήν προσπαθῆτε ν' ἀπαλλαγῆτε άπό τήν άπρόσκλητη ἐμφάνισή της, μέ τήν βοήθεια τοῦ ξεσκονόπανου! Δέν θά κάνετε τίποτε! Μόνο ἕνας τρόπος ὑπάρχει: Νά ντύσετε τά ἐπιπλά σας μέ καλύμματα! Δέν εἶναι μόνο μιά ἀποτελεσματική λύση γιά τήν ἐξάλειψη τῆς σκόνης, ἀλλά κ' ἕνας μοναδικός τρόπος νά δώσετε μιά καινούργια, πρόσχαρη μορφή στό σπιτικό σας. Καί τό κάλυμμα τῶν ἐπίπλων δέν εἶναι πιά ἕνα άπρόσωπο λευκό πανί. "Εχει τήν προσωπικότητα ἑνός ἐμπριμέ πρωτότυπου, ἑνός μονόχρωμου ξεχωριστοῦ. Καί στοῦ Σπηλιόπουλου, τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 25, θά βρῆτε τίς ἐφετεινές προσταγές τῆς διακοσμητικῆς μόδας. Βαμβακερά, κρετόν ἑλληνικά καί ξένα, σέ διάφορα παστέλ χρώματα, που ὅλλοτε συνθέτουν μοντέρνα κι ὅλλοτε κλασικά μοτίβα, σατέν, ἐμπριμέ ἐλβετικά καί ἀγγλικά καί ἐμπριμέ λινά γιά ταπετσαρίες καί καλύμματα, πομπίνες βαμβακερές, τῆς Αὐστρίας, μονόχρωμα βαμβακερά, ταφτάδες, βαμβακοραϊγιόν καί χίλιες δυό ἄλλες ἰδέες γιά τό ντύσιμο τοῦ καλοκαιρινοῦ σπιτιοῦ. Γιά κουρτίνες θά βρῆτε στοῦ Σπηλιόπουλου ζωϊκούς ταφτάδες καί μιά ὑπέροχη συλλογή άπό αἰθέρια βουάλ Terylene, στήν καλύτερη ποιότητα Terydrape, που ἔχει ἐπικρατήσει σ' ὁλόκληρο τόν κόσμο!

Η Αγκυρα

(Ανακοίνωσις)

ΚΟΥΚΛΑ... ΑΛΛΑ ΝΕΚΡΗ

Ο Ἄντριου στράφηκε προς τὴν Ρόζμαρυ:

—Ὅταν ἤρθες νὰ μὲ βρῆς στὸ γραφεῖο μου, χθές, μοῦ εἶχες πεῖ ὅτι ἡ Μωρὴν θὰ ἤταν ὑποχρεωμένη νὰ περιμένη μερικὲς ὧρες, πρὶν μπορέση νὰ μιλήση στὴ μητέρα σου, γιατὶ ἐκείνη βρισκόταν στὴ λέσχη της τοῦ μπρίτζ... Δὲν εἶν' ἔτσι;

—Ναί, ἔτσι εἶναι, παραδέχτηκε ἡ Ρόζμαρυ μὲ παγωμένο ὕφος.

—Λοιπόν, αὐτὴ ἡ λέσχη τοῦ μπρίτζ βρίσκεται στὸ ἴδιο τετράγωνο μὲ τὸ διαμέρισμά μας. Ἡ μητέρα σου μᾶς τὸ εἶχε πληροφορήσει, τυχαῖα, στὴν Μωρὴν καὶ σ' ἐμένα, ὅταν εἶχε ἔρθει νὰ σὲ πάρη, τὸ βράδυ ποὺ ἔκανα τὴ γνωριμία σου. Καθὼς δὲν ὑπάρχει ἄλλη λέσχη τοῦ μπρίτζ στὴ γειτονιά μας, ἡ Μωρὴν ἤξερε ὅτι ἡ μητέρα σου βρισκόταν στὸ «Ρόαγιαλ»...

Οἱ λέσχες τοῦ μπρίτζ μένουν ἀνοιχτὲς ὥς πολὺ ἀργά. Μιὰμιση ὥρα τὸ πρωῒ δὲν ἤταν, ἴσως, ἀκατάλληλη ὥρα γιὰ τὸ «Ρόαγιαλ»...

—Κύριε ἀστυνόμε, νομίζω ὅτι μπορῶ ν' ἀποδείξω ὅτι ἡ Μωρὴν τηλεφώνησε στὴν κυρία Θάτσερ χθὲς τὸ ἀπόγευμα...

Ἡ κυρία Θάτσερ ἔβγαλε ἕνα πνιγμένο ἐπιφώνημα. Ὁ Μάνεϋ ἔπαψε νὰ κοιτάζη τὰ δυὸ δείγματα γραφῆς κι ἀνασήκωσε τὸ κεφάλι του, ἀλλὰ δὲν ἔκανε κανένα σχόλιο.

Ἐνῶ οἱ ἄλλοι τὸν παρατηροῦσαν σιωπηλοί, ὁ Ἄντριου πλησίασε τὸ τηλέφωνο καὶ πῆρε ἕναν ἀριθμό. Ἀπ' τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος μιὰ γυναικεία φωνὴ εἶπε:

—Ρόαγιαλ Μπρίτζ Κλάμπ.

—Ἐδῶ ἀστυνομία διώξεως, δήλωσε ὁ Ἄντριου. Χρειάζομαι μιὰ πληροφορία. Μήπως ἡ κυρία Θάτσερ ἦρθε νὰ παίξη μπρίτζ στὴ λέσχη σας, χθὲς τὸ ἀπόγευμα;

—Ἀστυνομία διώξεως; ἐπανέλαβε ἡ γυναίκα μὲ κατάπληξη, κ' ἔπειτα: Περιμένετε, πηγαίνω νὰ ἰδῶ...

Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα ἀφύσικο ξαναγύρισε καὶ εἶπε:

—Μάλιστα, ἡ κυρία Θάτσερ ἔφτασε χθὲς τὸ ἀπόγευμα, στὶς δυάμιση, γιὰ νὰ λάβη μέρος σ' ἕνα ἑβδομαδιαῖο τουρνουά.

—Μήπως ὑπάρχει τρόπος νὰ μάθωμε ἂν ἔλαβε κανένα τηλεφώνημα στὸ διάστημα ποὺ βρισκόταν ἐκεῖ;

—Ὦ, βέβαια. Σημειώνομε ὅλα τὰ τηλεφωνήματα ποὺ παίρνομε... Γράφομε τὸ ὄνομα καὶ τὸν ἀριθμὸ ἐκείνου ποὺ τηλεφωνεῖ σὲ δυὸ καρτέλλες. Τὴ μιὰ τὴν δίνομε στὸν παίκτη, ποὺ ἀποφασίζει τότε ἂν θὰ πάρη τὸ τηλεφώνημα ἢ ἂν προτιμᾶ νὰ τηλεφωνήση ἀργότερα. Διατηροῦμε τὴν ἄλλη καρτέλλα ἐπὶ ἀρκετὲς μέρες, γιὰ τὴν περίπτωση ποὺ ἕνας παίκτης θὰ παραπονιόταν πὼς δὲν εἰδοποιήθηκε ὅτι τὸν ζήτησαν στὸ τηλέφωνο... Μιὰ στιγμή, σᾶς παρακαλῶ.

Ὁ Ἄντριου ἔμεινε πάλι στὸ τηλέφωνο περιμένοντας, ἐνῶ ἡ καρδιά του χτυποῦσε δυνατὰ ἀπ' τὴν ἀγωνία.

—Μάλιστα, εἶπε ἡ τηλεφωνήτρια σὲ λίγο. Ἡ κυρία Θάτσερ ἔλαβε ἕνα τηλεφώνημα, χθές, στὶς 16 καὶ 15. Ἔχω τὴν καρτέλλα μπροστά μου... Τὸ τηλεφώνημα προερχόταν ἀπὸ κάποια κυρία Ἄντριου Τζόρνταν.

—Ἕνα τηλεφώνημα ἀπ' τὴν κυρία Ἄντριου Τζόρνταν, χθὲς τὸ ἀπόγευμα, στὶς τέσσερις καὶ τέταρτο; ἐπανέλαβε ὁ Ἄντριου.

Ἄκουσε πίσω του ἕνα πνιγμένο ἐπιφώνημα, κ' ἔπειτα τὴ φωνὴ τῆς Ρόζμαρυ, ποὺ φώναζε μὲ θυμό:

—Φυσικά, ἡ Μωρὴν τῆς τηλεφώνησε! Ἤθελε νὰ τῆς μιλήση γιὰ τὸν Νέντ κ' ἐμένα! Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἀποδεικνύει ὅτι...

Στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος ἡ γυναίκα ἔλεγε:

—Μιὰ ἀπ' τὶς κυρίες ποὺ παίζουν ἀπόψε τυχαίνει νὰ ἦταν παρτεναίρ τῆς κυρίας Θάτσερ χθὲς τὸ ἀπόγευμα. Μοῦ εἶπε ὅτι ὅταν ἔλαβε αὐτὸ τὸ τηλεφώνημα, ἡ κυρία Θάτσερ τελείωσε μόνο τὴν παρτίδα ποὺ ἔπαιζε ἐκείνη τὴ στιγμὴ κ' ἔπειτα ἔφυγε. Εὐτυχῶς, αὐτὴ ἡ κυρία μπόρεσε νὰ βρῆ κάποια ἄλλη σύντροφο γιὰ νὰ τὴν ἀντικαταστήση...

—Εὐχαριστῶ πάρα πολύ, εἶπε ὁ Ἄντριου. Θέλετε νὰ ἐπαναλάβετε αὐτὲς τὶς πληροφορίες στὸν ὑπαστυνόμο Μάνεϋ...; Μὴν κλείνετε, σᾶς παρακαλῶ.

Ὁ Ἄντριου ἔδωσε τὸ τηλέφωνο στὸν ἀστυνομικό.

—Ἡ κυρία Θάτσερ βρισκόταν στὴ μέση ἑνὸς τουρνουά τοῦ μπρίτζ ὅταν ἔλαβε τὸ τηλεφώνημα τῆς Μωρὴν κ' ἔφυγε ἀπ' τὴ λέσχη, ἐγκαταλείποντας τὴν παρτεναίρ της...

—Ἀλλά... ἀλλὰ ἐκείνη μὲ ἀπείλησε μὲ τὸ περίστροφο...

Αὐτὲς οἱ λέξεις, εἰπωμένες μὲ ὑστερικὴ φωνή, ἀντήχησαν μέσα στὸ γραφεῖο τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ἀστυνομικὸς ἔπαιρνε τὸ ἀκουστικό. Μὲ βαρειὰ καρδιὰ ὁ Ἄντριου γύρισε γιὰ νὰ κοιτάξη τὴν κυρία Θάτσερ. Στεκόταν ὀρθή, ἀνάμεσα στὸν ἄνδρα της καὶ τὴν κόρη της, ἀγνώριστη:

—Μοῦ εἶπε... Μοῦ εἶπε... «Δῶστε μου αὐτὸ τὸ γράμμα, διαφορετικὰ θὰ σᾶς σκοτώσω!» Ἦταν ὡπλισμένη... Ἐκείνη... Δὲν ἤθελα...

Αὐτὲς οἱ λέξεις πνίγηκαν μέσα σ' ἕνα λυγμό. Ἡ κυρία Θάτσερ ἔκανε μιὰ ἀσυνάρτητη χειρονομία πρὸς τὸ μέρος τοῦ συζύγου της κ' ἔπειτα βγῆκε ἀπ' τὸ δωμάτιο τρέχοντας.

—Μαμά! Μαμά!

Ἡ Ρόζμαρυ ἔτρεξε πίσω ἀπ' τὴ μητέρα της. Ὁ κύριος Θάτσερ ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀκίνητος, μὲ σκυφτοὺς ὤμους. Ἔπειτα ξανάπεσε στὸν καναπὲ κ' ἔκρυψε τὸ πρόσωπό του μέσα στὰ χέρια του.

Ὁ Ἄντριου ἄκουσε τὸν ὑπαστυνόμο νὰ μιλᾶ στὸ τηλέφωνο μὲ αὐστηρὴ φωνή. Ἔνοιωσε, ἄραγε, πὼς ὁ Νέντ τὸν πλησίασε κι ἀκούμπησε τὸ χέρι του στὸ μπράτσο του...

Ἐπιτέλους εἶχε φτάσει σ' αὐτὴ τὴν ἀλήθεια ποὺ ἀναζητοῦσε τόσο ἀπελπισμένα ἀπὸ χθές!

Στὸ τηλέφωνο ὁ ὑπαστυνόμος Μάνεϋ ἔλεγε:

—Πολὺ καλά... Εὐχαριστῶ... Θὰ περάσω αὔριο τὸ πρωῒ γιὰ νὰ τὰ ἐξακριβώσω ὅλα αὐτά.

Ὁ ἀστυνόμος ἀκούμπησε τὸ ἀκουστικὸ κ' ἔπειτα στράφηκε ἀμείλικτος πρὸς τὸν κύριο Θάτσερ:

—Πηγαίνετε νὰ βρῆτε τὴ γυναῖκα σας, κύριε Θάτσερ, καὶ νὰ τῆς ζητήσετε νἄρθη ἐδῶ.

Πολὺ ἀργὰ ὁ κύριος Θάτσερ ἑτοιμάστηκε νὰ σηκωθῆ κι ὁ Νέντ πλησίασε γιὰ νὰ τὸν βοηθήση.

Τότε, ἀκριβῶς, ὁ Ἄντριου σκέφτηκε κάτι ποὺ θ' ἄλλαζε γιὰ πάντα τὴ ζωή του. Ἂν εἶχε μάθει ὁ ἴδιος αὐτὸ ποὺ ἡ κυρία Θάτσερ ἤξερε γιὰ τὴν Μωρήν, θὰ σκότωνε ἐκεῖνος τὴ γυναίκα του. Ἦταν βέβαιος γι' αὐτό... Ἡ κυρία Θάτσερ εἶχε σκοτώσει στὴ θέση του καί, χωρὶς τὴν ἐπέμβασή της, θἄπρεπε τώρα ἐκεῖνος νὰ δώση λόγο γιὰ τὸ θάνατο τῆς Μωρήν...

Τότε, εἶπε:

—Μείνετε ἐδῶ, κύριε Θάτσερ! Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ πάω νὰ τὴν φέρω ἐγώ...

ΤΕΛΟΣ

Ὄμορφα γερά μαλλιά μὲ **Vac**

VAC, ἡ νέα ἐπαναστατικὴ ἀνακάλυψις.
Χάρις στὸ συστατικό του **S54** τὸ τονωτικὸ **VAC** προκαλεῖ ἰσχυρὴ κυκλοφορία αἵματος σ' ὅλο τὸ τριχωτὸ τῆς κεφαλῆς. Ποτίζει τὶς ρίζες τῶν μαλλιῶν μὲ τὶς ἀναγκαῖες τροφοτονωτικὲς οὐσίες. Ἐξολοθρεύει τὰ βλαβερὰ βακτηρίδια. Τὰ μαλλιὰ γίνονται **δυνατά, ἀνθεκτικά, λαμπερά.**

Ἀποτελέσματα ἄμεσα, ἀσφαλῆ, ριζικά.
Κάνετε μασάζ μὲ **VAC** (ὀδηγίες σὲ κάθε φιαλίδιο). Θὰ αἰσθανθῆτε ἀμέσως θερμότητα καὶ ἕνα μυρμήγκιασμα στὸ κεφάλι. Ἄρα τὸ **VAC** ἐνήργησε. Σὲ λίγο χρόνο, τὸ **VAC** σᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν πιτυρίδα, τὴν φαγούρα καὶ σταματᾶ προλαμβάνει τὴν τριχόπτωση, **ἐνισχύοντας τὴν νέα τριχοφυΐα.**

VAC 110 κ.ἐ.	δρχ.	38
VAC 200 κ.ἐ.	»	58
καὶ γιὰ ξηρὰ μαλλιά		
VAC 110 κ.ἐ. ἐλαιώδες	»	38
VAC 200 κ.ἐ. ἐλαιώδες	»	58

VAC κανονικὸ καὶ VAC ἐλαιώδες γιὰ ξηρὰ μαλλιὰ

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΙΤΥΡΙΔΑ - ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ - ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΚΑΛΛΩΠΙΖΕΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Ρίπ Κίρμπυ

Δέσμια τοῦ ἐκβιαστῆ Σίλκ Κάρτερ, ἡ Σειρήνα, ἡ ὡραία χορεύτρια ἑνὸς παρισινοῦ καμπαρέ, κλέβει ἀπὸ τὸν Ἀμερικανὸ γεωλόγο Τζίμμυ Τζαίημς ἕναν πολύτιμο χάρτη πετρελαιοφόρων περιοχῶν. Ὁ Κάρτερ πυροβολεῖ τὸν Τζαίημς, ποὺ ἐπιχείρησε νὰ ξαναπάρη τὸν χάρτη του, καὶ κατορθώνει νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὴν καταδίωξη τοῦ Ρίπ Κίρμπυ, παρνοντας μαζύ του καὶ τὴν Σειρήνα. Οἱ δυὸ τους φεύγουν γιὰ τὴ Βόρειο Ἀφρική. Ὡστόσο ἡ Σειρήνα, ποὺ ἔχει ἀγαπήσει τὸν Τζαίημς παράφορα, βρίσκει τρόπο νὰ τὸν εἰδοποιήση γιὰ τὸ κρησφύγετό τους. Ἔτσι ὁ Τζαίημς μὲ τὸν Κίρμπυ ἀκολουθοῦν τὸν Σίλκ Κάρτερ, ποὺ μαζὺ μὲ τὸν βαρῶνο Ναντίρ καὶ τὴν Σειρήνα βρίσκονται τώρα σ' ἕνα ἰδιωτικὸ φρούριο, στὴ Μέση Ἀνατολή.

Η Ζωή μας

ΕΡΩΣ ΑΝΕΠΑΦΟΣ...

◆ Κάθε ποὺ φτάνει ὁ Μάης, ἡ καρδιά μου κ' ἡ σκέψη μου βρίσκονται πάντα κοντὰ σὲ μιὰ κατηγορία ἀνθρώπων ποὺ μ' ἀρέσει νὰ τοὺς ἀποκαλῶ «εὐτυχεῖς ἐν τῇ δυστυχίᾳ των».

◆ Εἶναι οἱ ἀπομακρυσμένοι ἀλλήλων ἐρασταὶ — κεῖνοι ποὺ τοὺς χωρίζει θάλασσα ἢ κάμπος ἢ βουνά, κ' οἱ ἄλλοι, οἱ ἀκόμα πιὸ πολύπλοκοι, ποὺ τοὺς χωρίζει ἁπλῶς μιὰ συνοικία, ἕνα ἐπάγγελμα ἢ καὶ συχνὰ ὁ διάδρομος ἀνόμεσα σὲ δυὸ κρεβατοκάμαρες. Εἶναι τόσο ποικίλη ἡ περιπτωσιολογία...

◆ Τὸ ὅτι ὁ Μάης εἶναι ὁ μήνας τοῦ ἐντόνου ἔρωτος, σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴ χώρα, δὲν ἐξηγεῖ, φυσικά, καὶ τὸ γιατί τὸν ἔχουμε ἔτσι αὐθαίρετα... ψηφίσει. Ὑπάρχουν φεγγάρια, μέσ' στὸν Αὔγουστο, καὶ φθινοπωρινὰ δειλινὰ ἀπεριγράπτου κάλλους, ἀργὰ μέσ' στὸν Νοέμβριο; ποὺ θάλεγε κανεὶς πὼς ταιριάζουν περισσότερο στὴν τονικὴ αὐτῆς τῆς ἐσκεμμένης μπερδεψοδουλειᾶς ποὺ λέγεται σχέση ἀνάμεσα στὰ δυὸ φύλα.

◆ Ἀλλά, γιὰ νὰ ξαναγυρίσουμε στὸν Μάη: πόσοι γιατροί, πόσοι γονεῖς, πόσοι προϊστάμενοι δὲν βρίσκονται στὴ δυσάρεστη θέση, τοῦτο τὸν καιρό, νὰ πειθαρχήσουν, νὰ νουθετήσουν καὶ νὰ παρηγορήσουν καρδιές, ποὺ αἱμάσσουν ἀπὸ νοσταλγία, καὶ σπλάχνα ποὺ σπαράσσονται ἀπὸ τὴν ἀπελπισία τῆς ἀπουσίας μιᾶς ἄλλης ἐκλεκτῆς καὶ φίλης ψυχῆς;

◆ Εἶναι δίκοπο μαχαίρι πάντα αὐτὴ ἡ ἀπουσία. Ὁ χωρισμός, ἡ ἀπομάκρυνση, ὁ ἐκ τοῦ μακρόθεν ἔρως, ὁ ἄνευ ἐπαφῆς. Ἡ ἄμεση γειτνίαση, θεωρητικά, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ συστατικὰ στὴν ὅλη σχέση, κι ἀκόμα κι ὁ Ὅμηρος, ποὺ ἐφεῦρε μιὰ Πηνελόπη, δὲν τόλμησε νὰ ἰσχυρισθῇ πὼς μὲ πολλὴ χαρὰ ἡ ἀξιοπρεπέστατη ἐκείνη κυρία ὕφαινε καὶ ξύφαινε τὰ ὑφαντά της στὸν περίφημο ἀργαλειό. Τὴν ἀνθεκτικότητά της μᾶλλον περιγράφει ὁ Ὅμηρος, παρὰ τὴν ψυχική της κατάσταση.

◆ Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ὑπάρχουν οἱ θεωρητικοὶ τοῦ παιχνιδιοῦ (οὐ μήν ἀλλὰ καί τινες ἐμπειρικοί), ποὺ ἰσχυρίζονται πὼς δὲν ὑπάρχει καλύτερο ἐναυσμα γιὰ τὴν ἐρωτικὴ φλόγα ἀπὸ ἕναν προσωρινὸ ἀποχωρισμό. Γι' αὐτό, ἄλλωστε, ἔχουν ἐφευρεθῇ καὶ οἱ θερινὲς διακοπές, οἱ ὑπηρεσιακὲς ἀποστολὲς στὸ ἐξωτερικὸ καὶ τὰ ἑβδομαδιαῖα δεῖπνα τοῦ «Ρόταρυ».

◆ Ἀνόμεσα σ' αὐτοὺς τοὺς δυὸ πόλους ὑπάρχουν, φυσικά, καὶ οἱ πραγματιστάι, ποὺ σταθμίζουν κάτι ἄλλους συχνὰ παραμελημένους παράγοντες κάθε ὁλοκληρωμένης ἐρωτικῆς ἐπαφῆς, ὅπως, π.χ., τὸ γεγονὸς πὼς ὁ ἀρσενικὸς εἶναι ἀνίκανος νὰ ράψῃ ἕνα κουμπὶ καὶ ἡ θήλεια ν' ἀνοίξῃ μιὰ κονσέρβα ἢ (συχνὰ) καὶ νὰ κερδίσῃ ἀρκετὰ λεπτὰ γιὰ νὰ τὴν ἀγοράσῃ. Οὐαὶ δὲ καὶ ἀλίμονον ἂν προστεθοῦν καὶ οἱ ἄλλες δυὸ ἐκεῖνες κατηγορίες ἐξηρτημένων ἐμψύχων, ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ἀμέσου προσοχῆς: Τὰ τέκνα τῆς προσχολικῆς ἡλικίας καὶ οἱ γλάστρες τῆς βεράντας.

◆ Ὄχι, ὁ ἀνέπαφος ἔρως δὲν ἐνέχει πολλὰ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς εὐτυχίας σὲ ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν φθάσει πιὰ σὲ κάποιαν ὡριμότητα. Αὐτὲς οἱ πολυσέλιδες ἀλληλογραφίες, τὰ «ἄχ» καὶ τὰ «βάχ», καὶ τὰ τραγουδάκια τῆς ἀπογειωματινῆς συνοικιακῆς ρομβίας μὲ τὰ πάλλευκα περιστέρια ποὺ μεταφέρουν μηνύματα καὶ τὰ κύματα τοῦ βοριᾶ ποὺ εἰσκομίζουν ἀνασταναγμούς εἶναι, στὸ βάθος, πίκρα μάταιη καὶ δυαδικὸς μαζοχισμός. Ὁ ἔρωτας εἶναι πράξη καθολικῆς, ὁλοκληρωμένης, ἄμεσης ἀγάπης, καὶ δὲν εἶναι ταράξενο πὼς ὁ καλύτερος ὁρισμός του ἔχει δοθῇ, ἀκούσια, ἀπὸ τὸν Ἅγιο Βασίλειο:

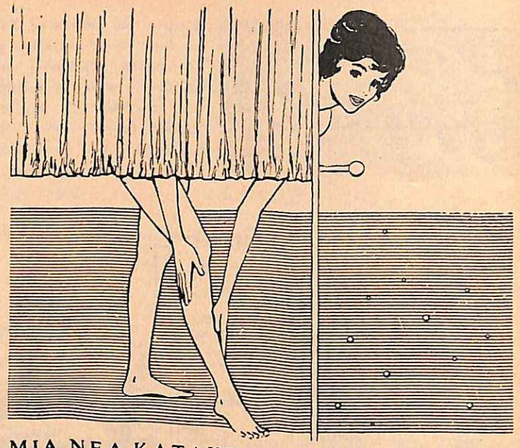
«Ὁμόστεγοι, ὁμοδίαιτοι, συμφυεῖς.
Μίαν μὲν ἀμφοτέροις ψυχή,
δύο σώματα φέρουσα.
Ἓν δ' ἀμφοτέροις ἔργον:
ἡ ἀρετή, καὶ τὸ ζῆν πρὸς
τὰς μελλούσας ἐλπίδας...».

◆ Μόνο τέτιες ὑγιεῖς καταστάσεις σηκώνει ἡ ταραγμένη μας ἐποχή. Ἡ ἀτομικὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων διατρέχει μιὰν ἀγωνιώδη διαδρομὴ σὲ συναγωνισμὸ μὲ τὴν παγκόσμιο ροὴ τῶν γεγονότων, καὶ αἰσθάνεται κανεὶς πὼς ἡ κάθε στιγμὴ ποὺ δυὸ ἄνθρωποι δὲν εἶναι μαζύ, πολὺ μαζύ καὶ πολὺ κοντὰ καὶ γιὰ πολύ, δὲν εἶναι ἁπλῶς ἀναβολή, ἀλλὰ τελεσίδικη καταδίκη.

◆ Τοῦτος ὁ Μάης, τοῦτος ὁ συγκεκριμένος Μάης τῶν πρώτων Ἀστροναυτῶν καὶ τῶν στερνῶν Βερβέρων, εἶναι ἡ ἰδανικώτερη εὐκαιρία γιὰ τὴν ἐκκαθάριση τῶν ἐρμαφροδίτων ἐκείνων καταστάσεων, ποὺ δημιουργοῦν βραδυθυμεῖς αὐτόχειρες καὶ ἥκιστα ἀποδοτικὲς ὑπαλλήλους...

◆ Ἔρωτας δὲν εἶναι τὸ νὰ ὀνειρεύεσαι νὰ εἶσαι μαζὺ μὲ κάποιον, ἀλλὰ τὸ νὰ εἶσαι...

Index

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ!

Ἔχει διαπιστωθῇ ἀπὸ ἐπιστημονικὲς ἔρευνες, ὅτι ἀποφασιστικὸς παράγων γιὰ τὴν νεανικὴ φρεσκάδα τοῦ δέρματος εἶναι ἡ περιεκτικότης του εἰς ὑγρόν. Μὲ τὴν πάροδο ὅμως τοῦ χρόνου, τὸ δέρμα δὲν συγκρατεῖ τὴν ποσότητα τοῦ ὑγροῦ ποὺ χρειάζεται, κι' ἔτσι, ἀρχίζει νὰ διψᾷ. Πρώτη ἔνδειξι εἶναι οἱ μικρὲς ρυτίδες γύρω ἀπὸ τὰ μάτια καὶ τὸ στόμα.

Μοναδικὴ λύσις
...εἶναι ἡ NIVEA ποὺ σᾶς παρέχει τὴν δυνατότητα νὰ ἐξουδετερώσετε αὐτὸ τὸ μειονέκτημα!

Κρέμα NIVEA

Ἡ κρέμα NIVEA, χάρις στὰ ὑγροδημιουργὰ συστατικά της, δίνει στὸ δέρμα νὰ πιῇ καὶ ἀποκαθιστᾶ τὴν ἰσορροπία τοῦ ὑγροῦ. Τὸ δέρμα ξαναπαίρνει τὸ χαμένο ὑγρό του, τρέφεται καὶ γίνεται πάλι φρέσκο καὶ ἀνθηρὸ μὲ ὡραῖο ροδαλὸ χρῶμα.

Γαλάκτωμα NIVEA

Ἀνοίγει ἕνα νέο δρόμο στὴν περιποίησι τοῦ δέρματος καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ προσφέρει στὴν κάθε γυναίκα τὴν πολυτέλεια μιᾶς ὁλοκληρωμένης περιποιήσεως.

Εἶναι ἰδεῶδες γιὰ τὸ ντεμακιγιάζ.

Χάρις στὴν εἰδικὴ ἀφρώδη σύστασί του, τὸ χιονόλευκο γαλάκτωμα NIVEA εἰσχωρεῖ μὲ ἐλαφρὸ μασσάζ στὸ δέρμα, τὸ τρέφει, τὸ ἀναζωογονεῖ. Ἔτσι νιώθετε τὸ σῶμα σας φρέσκο καὶ ξεκούραστο ὅλη τὴν ἡμέρα κι' ἕνα αἴσθημα εὐτυχίας σᾶς πλημμυρίζει!

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΦΑΛΑΙΝΟΘΗΡΙΑ. 2. ΝΑ (Νοτιοανατολ.) — ΒΗΡ — ΩΩΝ. 3. ΚΑΥΤΗΡΙΑΣΜΟΣ. 4. ΕΚΡΗΞΕΩΝ — ΗΣΟ. 5. ΡΑ·Ι· — ΥΝΕΩΣ. 6. ΚΛΟΙΟΣ — ΤΡ (ταύρῳ) — ΑΡ. 7. ΟΥ — Π.Ρ (ΠΥΡΟ...) — ΔΟΤΙΚΗ. 8. ΥΨΙΠΕΔΟΝ — ΣΑΣ. 9. ΡΕ — ΑΝΕΥ—ΚΙΤ. 10. ΟΙ «ΑΡΤΟΠΟΙΟΙ». 11. Ν.Σ. — ΧΗΝΟΣ — ΥΟΣ. 12. ΙΟΣ — ΕΣΝΑ.

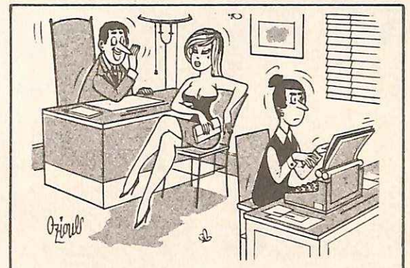
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΚΕΡΚΟΥΡΟΝ. 2. ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ. 3. ΛΑΥΡΙΟ. 4. ΤΗ — ΙΠΠΑΡΧΟ. 5. ΙΒΗΞ — Ο «ΡΕΝΤΗΣ». 6. ΝΗΡΕΥΣ — ΔΕΟΝ. 7. ΟΡΙΩΝ — ΔΟΥΠΟΣ. 8. ΑΝΕΤΟΝ — ΟΣ. 9. ΗΩΣ — ΩΡΤ — ΚΙ'. 10. ΡΩΜΗΣ — ΙΣΙΟΥΣ. 11. ΙΝΟΣ — ΑΚΑΤΙΟΝ. 12. ΣΟΥΡΗΣ — ΣΑ.

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων: ΑΛΤ — ΣΥΚΙΕΣ — ΔΥΟΣΜΟ — ΚΛΗΤΟΙ—ΔΑΣΚΑΛΟΣ, σύνολον 43 βαθμῶν.

Καλυτέρους ἴσως συνδυασμοὺς νὰ ἐπιτύχουν ἀναγνῶσται μας μὲ δοκιμὰς λέξεων σάν: ΜΟΥΣΙΚΟ — ΤΣΑΚΑΛΙ — ΛΑΔΑΚΙ — ΚΟΥΤΣΗ —ΣΕΛΕΥΚΟΣ —ΤΣΙΚΟΥΔΙΑ κ.λ.π.

1. Ἡ γυναίκα φορεῖ στὸ λαιμὸ κολλιὲ μὲ μιὰ σειρά. 2. Ἡ ἴδια κρατεῖ διαφορετικὴ κουδουνίστρα. 3. Τὸ φουστάνι τῆς ἴδιας εἶναι πιὸ μακρύ. 4. Τὰ πόδια τοῦ μωροῦ εἶναι διαφορετικὰ σταυρωμένα. 5. Ὁ ἄνδρας ἔχει πιὸ κοντὴ γραβάτα. 6. Τὸ δεξιό πόδι του εἶναι πιὸ προωθημένο. 7. Ἡ φωτοσκίαση τοῦ μαύρου βάζου εἶναι διπλή. 8. Τὸ μπράτσο τοῦ λαμπαντὲρ ἔχει, στὸ ἄνω μέρος, διαφορετικὸ σκάλισμα. 9. Ὁ ἐπάνω διακόπτης εἶναι τετράγωνος. 10 Τὸ κάδρο ἀριστερὰ εἶναι πιὸ ὑψηλὸ πρὸς τ' ἀπάνω.

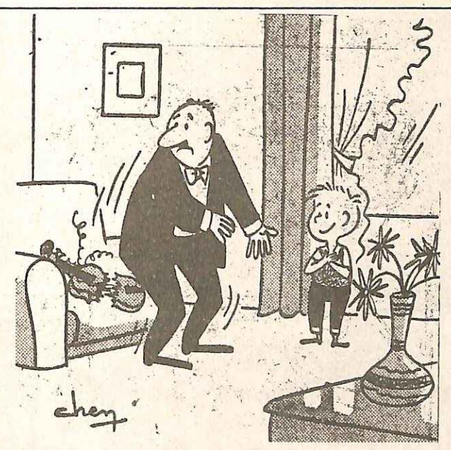
Χιούμορ

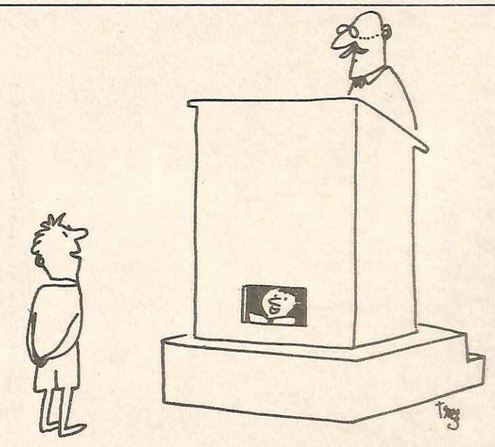
—Δυστυχῶς, πρὸς τὸ παρόν, δὲν ὑπάρχει καμμιὰ κενὴ θέση γραμματέως. Αὔριο, ὅμως, θὰ ὑπάρχη.

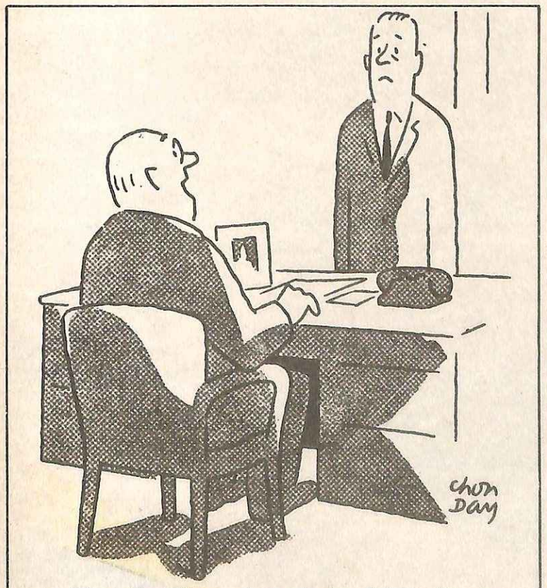

—Σὲ ξέρω ἐγώ... ὅλο ἀστεῖα κάνεις...

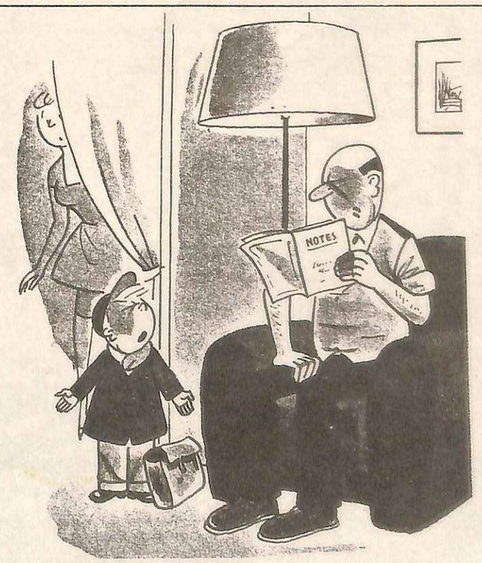

—Σ' εὐχαριστῶ πολύ, παππού, ποὺ ἦρθες νὰ μὲ ἰδῇς...

—"Οχι, αὔξηση δὲν μπορῶ νὰ σοῦ κάνω. Σοῦ ἐπιτρέπω, ὅμως, νὰ μοῦ μιλᾶς στὸν ἑνικό.

—Τί φωνάζεις;.. Ἀπὸ τότε ποὺ σὲ ξέρω, οὔτε ἐσὺ προβιβάστηκες!

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σᾶς προσφέρει:

ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,,
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

100 ὑπέρκομψα περίπτερα μὲ ἕνα δωμάτιο δύο κλινῶν, εἰδικὴ σκεπαστὴ βεράντα, ζεστὸ καὶ κρύο νερό, τηλέφωνο, θέρμανση, ἰδιαίτερα ἀτομικὰ λουτρά, χῶρο σταθμεύσεως αὐτοκινήτων καὶ πλῆθος ἄλλων ἀνέσεων σ' ἕνα ἐλκυστικὸ σύνολο προσφέρονται γιὰ τὴν πιὸ εὐχάριστη διαμονὴ χειμῶνα καὶ καλοκαῖρι.

Σὲ ἀπόσταση λίγων χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν Ἀθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα « ΑΣΤΕΡΙΑ »

Καμπίνες λουομένων

Ἀκτή "ΑΣΤΗΡ,,

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΑΣΠΙΩΤΗ-ΕΛΚΑ Α.Ε.
ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΙΛ. ΜΠΟΝΤΑΣ ΓΡΑΦ. ΤΕΧΝΑΙ Ε.Π.Ε.